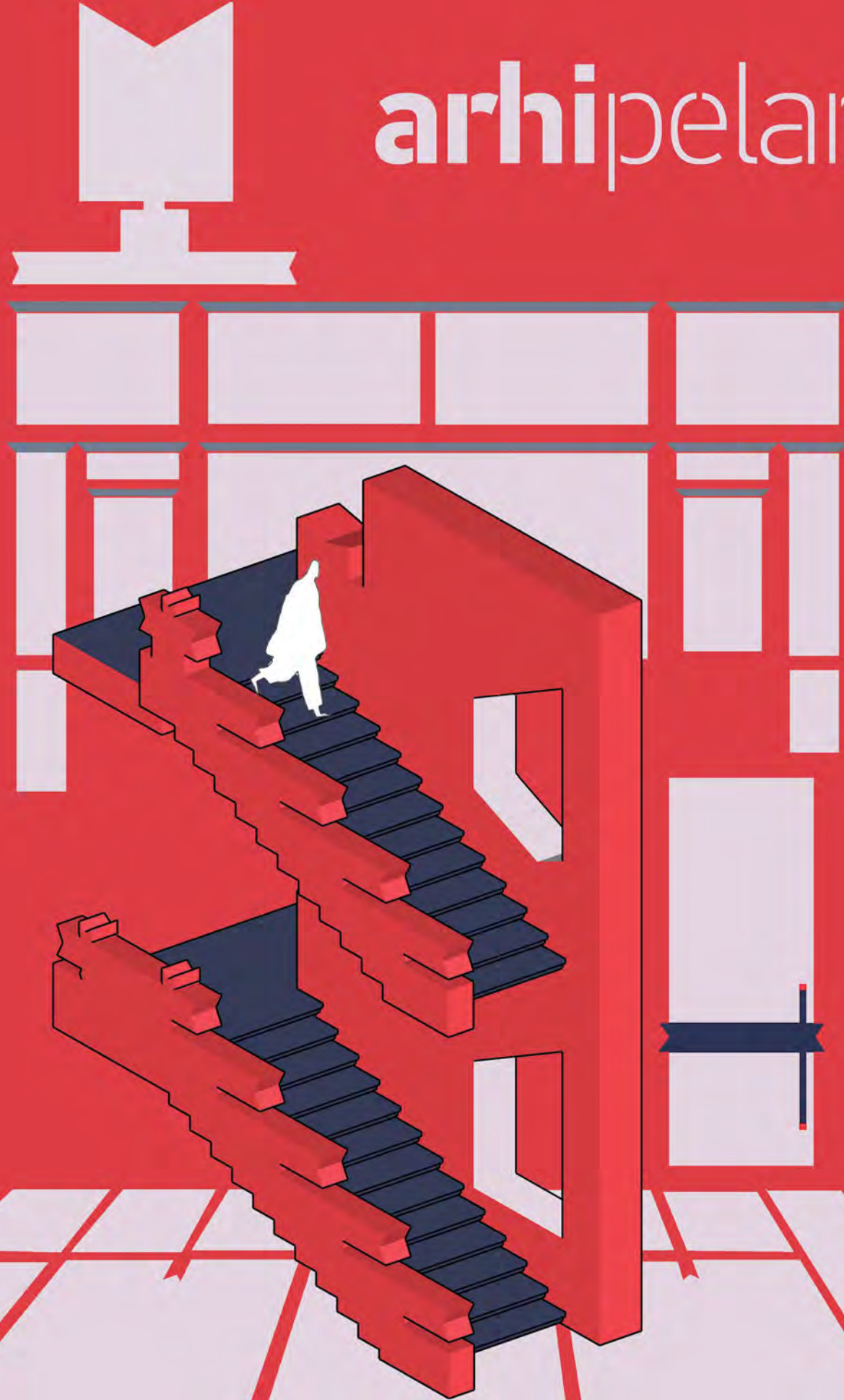

revista
Facultății de
Arhitectură
din Iași

arhipelarg

Arhitectura celuialt. Proiecte din atelier. Concurs în Dubai.

ATELIERUL DE PROIECTARE

Universitatea Tehnică
„Gheorghe Asachi” din Iași

Facultatea de Arhitectură
„George Matei Cantacuzino”

Echipa arhipelarg

Echipa redacției:
Tania Hapurne
Tudor Grădinaru
Radu Andrei
Ramona Costea

Concept grafic:
Ștefan Costin

Design grafic,
redactare computerizată,
prelucrare grafică/foto:
Radu Andrei
Ramona Costea

Copertă:
Anca Spînu
Diana Schwab

arhipelarg 2024

Dialog		
02	Arhitectura are capacitatea de a transforma. Interviu cu Francisco Mangado Andreea Robu Movilă	
Recenzii		
06	Noul Limbaj al construirii. Reinier de Graaf Răzvan Nica	
Publicații		
08	Reabilitare arhitecturală Radu Andrei	
10	MOS: Morfologie și organizare spațială: îndrumar pentru studenții arhitecți Răzvan Nica	
14	Iași. O istorie a orașului. Ghid practic pentru elevi Ramona Costea, Tiberiu Teodor-Stanciu	
20	Istoria Arhitecturii Antice. Orientul Mijlociu Raluca Maria Manoliu	
22	Materiale de construcții. Arhitectură și stil Cristian Constantin Ungureanu	
Erasmus		
24	Despre context și Erasmus+ Florina Pantilimonescu	
26	INSA Ioan Daniel Diaconu	
28	Building Bridges #3 Constanța Carmina Gheorghită Alin-Enver Hoblea	
Arhitectură+		
32	[mid]JOURNEY? Ionuț Dohotariu	
42	Great Monthly Challenge Ramona Costea, Tiberiu Teodor-Stanciu	
Eveniment		
50	Macheta Iașului istoric Radu Andrei, Ramona Costea, Mihaela Cehan	
54	Iașul își deschide curțile Mihaela Cehan	
62	SFA - atelier de cinematografie Nely Vînău	
66	TUIASI - sistem de signalistică Tiberiu Teodor-Stanciu, Ramona Costea, Oana Stanciu	
80	Ambulanța pentru Monumente Radu Andrei	
88	Iași ne.mai.văzut Liliana Petrovici	
94	Semnal. Burse private Dragoș Epure Tudor Grădinaru	
96	BLOCKS Aurora Dumitrașcu	
Concurs		
102	SAINT GOBAIN MultiConfort House Ana Maria Nițică	
106	TechGo2 Irina Oancea	
112	RespoCity Răzvan Nica	
118	Spaghetti Bridge Alexandrina Andon	
120	SISO Hub Călin Corduban	
Din atelier		
135	Proiecte anul I Pavilion în parc	
143	Proiecte anul II Co-housing	
151	Proiecte anul III Liceu Vocațional	
159	Proiecte anul IV Locuire colectivă	
167	Proiecte anul V Centru de cercetare culturală și dotare complementară	
175	Proiecte anul VI Diplome	
183	Din atelier și nu numai Practica de anul II	
Alumni		
194	Provocări parametrice Andrei Pădure	
196	Anca Spînu, Diana Schwab Gândul din spatele copertei	

Arhitectura are capacitatea de a transforma. Interviu cu Francisco Mangado

Francisco Mangado este fondatorul biroului Francisco Mangado architects din Spania. În iunie 2008, a înființat Fundația Arhitectură și Societate, care promovează interacțiunea arhitecturii cu alte discipline ale creației, gândirii și economiei. În septembrie 2015, medalia CSCAE (Consiliul Superior al Colegiilor de Arhitecți din Spania) a fost acordată acestei fundații pentru activități de o relevanță fundamentală în promovarea arhitecturii în spațiul public. În iulie 2015, Consiliul de conducere al Bienalei de la Veneția l-a numit Coordonator General al Bienalelor. Sub coordonarea sa, Leul de Aur al Bienalei a fost acordat Pavilionului Spaniol din Veneția în mai 2016.

Andreea Robu Movilă: Povestiți-ne despre Fundația Arhitectură și Societate (Architecture and Society Foundation).

Francisco Mangado: Fundația Arhitectură și Societate a fost creată acum 20 de ani în Spania și are, de curând, o importanță deschidere internațională. Ideea acestui proiect privește relația de transformare dintre arhitectură și societate. Cred că în arhitectura zilelor noastre, din păcate, am ignorat prea mult responsabilitatea arhitecturii în relație cu principiile de egalitate. Arhitectura funcționează în societate, într-una fizică, dar și în una culturală, precum și în una economică. Drept urmare, arhitectul este preponderent preocupat de ambianța arhitecturii. O arhitectură creată sau comunicată într-un fel de laborator și prin urmare privată de o relație autentică cu mediul. În opinia mea, cu cât ignorăm mai mult această capacitate a arhitecturii, de a interacționa cu societatea și valorile care o transformă și o îmbunătățesc, cu atât mai mult riscăm să producem o arhitectură a uitării. Riscăm să fim uitați complet. O mare parte din arhitectura zilelor noastre este dedicată succesului comercial, este orientată spre interesele imediate ale pieței, să producă bani. Sunt convins că această atitudine este comercială în egală măsură cu cea enunțată anterior, prin crearea unei arhitecturi preocupate exclusiv de stil, de recognoscibilitate, independent de locul în care aceasta este inserată sau de contextul apariției. Singura soluție la aceste probleme este abandonarea abordării obiectuale a arhitecturii și reabilitarea rolurilor sociale, culturale, economice ale arhitecturii, recuperarea preocupărilor profunde. Este o idee care își găsește rădăcini în fundamentul celor mai importante mișcări din arhitectură.

A.R.M.: Cum își asumă fundația acest rol al schimbării?

F.M.: La început, ne-am concentrat pe a dezvolta relații interdisciplinare. Nu suntem un ordin al arhitecților, însă ne adresăm arhitecților. Avem o relație globală cu diferiți

actori ai societății - politicieni, economiști, oameni de cultură, din sfera muzicii, sociologi etc. Dorim să stabilim o relație strânsă între arhitectură și restul disciplinelor care stabilesc, la rândul lor, un dialog cu societatea - întotdeauna în baza unui dialog rațional. Prin urmare, rezultatul nu este unul imediat. Dorim doar să gândim arhitectura împreună cu alți oameni ce ar putea infuza disciplinei noastre idei profunde și importante.

A.R.M.: Aceste principii le aplicați în activitatea dumneavoastră de proiectare sau e vorba de implicarea fundației în alte practici, nu doar cele de proiectare?

F.M.: În prezent, fundația este constituită din sute de oameni care nu au legătură directă cu profilul acesteia. În conferința de arhitectură organizată anul acesta, de exemplu, doar 40% dintre participanți sunt arhitecți. Aducem împreună sociologi, arhitecți, economiști, avem chiar un primar care participă împreună cu economiștii lui, avem alături scriitori, oameni cu moduri diferite de a gândi, de a privi orașul, iar aceasta este pentru mine cea mai importantă premisă în arhitectură. Avem nevoie de mai mult decât o perspectivă arhitecturală. Este o discuție care trebuie purtată la nivel de oraș. Fundația este foarte deschisă propunerilor, oferim o mulțime de activități cu largă adresare. Ne-am dorit crearea acestui context de discuție între diferitele moduri de gândire. Am înțeles că, dacă arhitectul și arhitectura au fost complet izolați de societate ca urmare a anilor de „laborator” fără contact direct cu problemele profunde ale funcționării societății, rezultatul va fi, din păcate, condamnat la condiția unui dispozitiv static.

A.R.M.: Cum aplicați aceste principii în activitatea dumneavoastră de proiectare?

F.M.: Aceasta este o întrebare foarte importantă pentru că, evident, există întotdeauna contradicții între ideile noastre. Cred că cel mai ușor este să îți expui ideile - să le anunți - și să le testezi în practică.

Mă ghidez după acest principiu - când încep un proiect, când conturez prima idee, studiez proiecte similare care au aceleași formulări sau același stil indiferent de context. Încerc să problematizez mereu, să identific particularități care țin de contextul fizic în relația cu orașul. Încercăm să identificăm moduri de a delimita spațiul public, pentru a putea stabili o relație clară între propunere și contextul în care intervenim, în scopul de a-l îmbunătăți, de a-l reabilita. De asemenea, sunt preocupat de clădirile și de arhitectura din jur. Relația culturală cu arhitectura contextului este un subiect foarte interesant. Evident, sunt atent la elementele naturale - poziția soarelui, lumina, clima. Toate aceste informații generează o arhitectură ca un sistem ilustrat prin materialele folosite. Materialele constituie o lecție importantă despre cultura, tehnicile, economia și chiar relația cu industriile locale. Întotdeauna lucrez cu de spațiul și materialul.

A.R.M.: Ați dezvoltat, deci, un fel de instrument cu care modelați situațiile, circumstanțele.

F.M.: Absolut. Circumstanțele arhitecturii și datele contextului sunt foarte importante.

A.R.M.: Putem vorbi de un mecanism de a găsi rezolvări la probleme prin arhitectură?

F.M.: Absolut - cu cât avem mai multe date ale problemei, cu atât arhitectura este mai relevantă.

„După părerea mea, valoarea arhitecturii este dată de coerența ideilor, mai mult decât de rezultatul formal. Caut această coerență, consecvență a ideilor, mai degrabă decât răspunsul la întrebarea „ne identificăm cu acest stil?” Acesta este singura modalitate, după părerea mea, de a purta un dialog deschis între arhitect și arhitectura sa.

A.R.M.: Credeți că menirea arhitecturii a fost dintotdeauna să găsească rezolvări și răspunsuri la probleme sau mai degrabă că arhitectura își schimbă natura în timp?

F.M.: Cred că esența procesului de arhitectură este aceeași. Ce s-a schimbat sunt instrumentele și mijloacele de realizare a arhitecturii. Instrumentele pe care le folosim s-au schimbat, chiar și tehnicile, strâns legate de industrie și de tehnologie. Există, de asemenea, schimbări în abordarea culturală. Scopul este însă același. Arhitectura are capacitatea de a se adapta. Când anticii își doreau un templu, în definitiv, era creat obiectivul, ideea de templu. Programul de arhitectură trebuie aprofundat în termeni ideologici, nu doar funcționali. Cred că a lucra cu generatorii unei realități în timp ce îmbunătățești realitatea este o constantă în arhitectură. Uităm asta. Ne propunem să construim un obiect solid. Arhitectura nu este însă doar un obiect. Un obiect este prea puțin rafinat. Arhitectura are capacitatea de a transforma, de a oferi mult mai mult decât pretinde

societatea.

Astăzi ne limităm la a construi un obiect solid, iar obiectul este foarte puțin valoros. Chiar și acum, mutăm această discuție sub ideea de etică. Astăzi, mai mult ca oricând, este necesară etica în arhitectură.

Oamenii se plâng de evidentele diferențe dintre cei înstăriți și cei mai puțin înstăriți. Orașul, cu precădere cel european, este cel mai bun instrument pe care îl avem, ca arhitecți, pentru a măsura, studia și influența în multe moduri această problemă. Am realizat multe proiecte de case sociale. Este posibil ca, în mod inconștient, să vrei să rezolvi această problemă întocmai cum ai rezolva într-un proiect problema instalațiilor. Însă locuința socială trebuie să aibă capacitatea de a transforma viața oamenilor. Fără această premisă, rezolvarea matematică a proiectului m-ar face să mă simt neîmplinit în arhitectură sau în orice altceva.

Dincolo de conversația despre arhitectură, mă refer la ideea care, în opinia mea, ar trebui dezvoltată, anume că arhitectura este un instrument. Arhitectura îmi poate aduce bucurie. Mă simt împlinit când creez un spațiu nou sau când folosesc un material, dar acesta este un mod individualist de a te bucura de arhitectură. Obligația mea ca arhitect este să am o țintă, o aspirație.

A.R.M.: Pentru a face publicul să se bucure de spațiu.

F.M.: Exact. Poate doar pentru o perioadă. Dacă analizăm istoria arhitecturii, observăm că ea devine un instrument de înțelegere. Prin ea transpare evoluția istoriei - vorbesc despre istoria economiei, istoria societății. În cele din urmă, arhitectura orașelor traduce și materializează istoria în cel mai fidel mod. Arhitectura nu este doar un rezultat. Cred că prin această abordare despre care vorbim, dezvoltăm ideea că arhitectura a fost în totalitate rezultatul unui proces social și cultural. Personal, cred că arhitectura are capacitatea de a transforma chiar și acest aspect, deși poate părea naiv, mai ales că sunt arhitecți care consideră astăzi că arhitectura nu mai are capacitatea de a transforma. Personal, aș prefera să mă gândesc că avem această resursă, că arhitectura nu este doar rezultatul sau cultura de a construi. Arhitectura are capacitatea de a transforma această cultură. Arhitectura deține rolul principal.

A.R.M.: În procesul de transformare?

F.M.: Exact, un proces care include capacitatea de a transforma totul. Conceptul principal este transformarea. Transformarea presupune să nu uiți de realitatea cu care te confrunți. Una dintre problemele societății în zilele noastre este că uităm prea mult de realitate. Considerăm realitatea ca o problemă dificilă în arhitectură, dar repet, acesta este perspectiva din unghiul limitat al cercetării de „laborator”. Dacă analizăm arhitectura în strânsă legătură cu contextul real, atunci putem înțelege cum realitatea este cel mai bun instrument de studiu. Studiul realității oferă cele mai importante

resurse pentru actul arhitectural.

Veți observa că proiectele mele sunt toate diferite, în contextul unui același program sau al unor dimensiuni similare. Există, după părerea mea, o continuitate, dar mai curând la nivelul ideilor decât la cel formal. Caut o unitate a rațiunii, nu o unitate stilistică. Doar așa, cred, putem avea arhitecți și o arhitectură lipsită de condiționări.

A.R.M.: Unde căutați inspirația pentru proiectele dumneavoastră?

F.M.: Inspirația este un aspect foarte important. Acum lucrez la un proiect în Belgia, pentru un șantier industrial. Am făcut analiza sitului prin metode digitale, iar când am ajuns să îl vizitez, experiența a fost complet diferită. Consider că acesta este elementul cel mai important - să te lași inspirat de experiența parcurgerii locului, de relaționarea cu situl. Altfel, se poate întâmpla să scapi din vedere informații care pot fi esențiale, ceea ce poate conduce la rezultate foarte diferite. Pe de altă parte, modul în care fiecare arhitect interpretează situl diferă. Nu există o singură modalitate de a „descifra” un sit. Există tot atâtea moduri câți arhitecți. Ce vreau să spun este că arhitectura trebuie să fie un răspuns la un mod de a privi situl. Problema este, însă, că oamenii nu încearcă să „descifreze” arhitectura.

A.R.M.: ...și nici să observe. Este primul gest al pictorilor. Mai întâi observă și apoi pictează. E o chestiune de a deschide ochii. Întrucât există o dimensiune educațională în tot ceea ce faceți, considerați că acest lucru a contat în nominalizarea la premiul „Leul de Aur” pentru Pavilionul Spaniol? În ce mod credeți că puteți aduce o contribuție semnificativă din perspectiva acestui rol?

F.M.: Acest premiu este deosebit de important din motive foarte diferite. Bineînțeles, mai întâi, pentru că simt că îmi reprezintă țara. Inițial am fost invitați ca arhitecți, iar eu hotărâsem să nu mai prezint proiectul. Cu doar o săptămână înainte, lucram într-o pădure. Apoi m-am uitat la această pădure și am simțit că am înțeles relația țării mele cu tradiția. Astfel că m-am îngrijorat că propunerea mea nu va fi îndeajuns de grozavă, de uimitoare. Am vrut să cercetez modul în care îmi percep țara. Am ales să studiez problema pădurilor noastre. De multe ori risipim această resursă, care are un loc foarte important în cultura spaniolă. Am decis să lucrez cu aceste două idei pentru a reprezenta istoria și specificul țării mele. În cele din urmă, a primit Premiul Național de Arhitectură, precum și Premiul Mondial pentru Sustenabilitate. A fost diferit. Arhitectura în sine a fost un mod de a exprima ideea pe care o aveam despre particularitățile modului spaniol de a construi, folosind materiale modeste, natura și inteligența.

A.R.M.: Inteligența este un termen care a evoluat foarte mult în ultima vreme, lumea este preocupată de realitatea inteligenței artificiale. Cum este percepută inteligența într-o cultură și ce este inteligența pentru dumneavoastră?

F.M.: Inteligența o definesc drept capacitatea de a fi adaptabil la condițiile naturale.

O țară inteligentă este aceea care poate să transforme într-un avantaj contextul său natural, climatul, teritoriul, geografia, gândindu-se la viitor! De aici vine cultura; astfel, întorcându-ne la originile civilizației, înțelegem că primii oameni au încercat să folosească ceea ce au găsit la îndemână, gândindu-se nu doar la rezolvarea prezentului. Cel mai important este să prevedem și să înțelegem viitorul, implicând mijloacele de acum.

A.R.M.: Care considerați că sunt principalele provocări sau probleme privind viitorul arhitecturii?

F.M.: Sunt trei, așa spune. Prima este, repet, re-ancorarea arhitecturii în problemele reale, reconectarea ei cu capacitatea de a da soluții, de a rezolva probleme și de a participa la dezvoltarea societății. Apoi, în al doilea rând, este vorba de relația pe care o avem cu resursele. Preocuparea pentru sustenabilitate trebuie să ne clarifice faptul că singura modalitate de a construi o arhitectură valoroasă este să investim calitate în concepția ei. Valoarea arhitecturii nu este direct proporțională cu ponderea tehnologiei, ci este legată de capacitatea de a lucra cu resursele locale. Este irațional să construiești arhitectură sustenabilă folosind aparatură și tehnologie care sunt extraordinar de scumpe. E nevoie de mai multă arhitectură și mai multă inteligență. A treia provocare pentru mine este recuperarea orașului ca instrument de stabilire și armonizare a unui sistem social, pentru a ajuta la reducerea marilor diferențe sociale, economice și culturale. Orașul este, încă o dată, cel mai frumos aparat și instrument pe care îl avem pentru a face arhitectură.

A.R.M.: Cum vedeți evoluția interesului public legat de acesta?

F.M.: Din păcate, în majoritatea țărilor din Europa interesul este în scădere - cel puțin în Spania - nu pot vorbi despre alte țări, dar pot intui.

Cu doar 15 sau 20 de ani în urmă, chiar la instaurarea democrației în Spania, a existat o alianță între politicieni și arhitecți. Politicienii au înțeles exact ideea pe care încerc să o promovez, anume că folosind arhitecți buni și o arhitectură valoroasă se pot reabilita orașele care au fost abandonate în vremuri totalitariste. A fost o modalitate fantastică de recuperare sau reintegrare folosind arhitectura. Au fost create facilități pentru transformarea orașului, pentru crearea de locuințe sociale. Arhitectura a fost utilă pentru a sprijini acest tip de transformare. Acest lucru a durat însă până la ultima criză economică. Odată cu criza economică, totul s-a pierdut. Acum, puterea politică nu este preocupată de arhitectură. Nu mai are nici mijloace și nici resurse economice pentru a susține arhitectura [de calitate]. A fost abandonată grija și voința de a transforma orașele. Le-au abandonat sau le-au lăsat pe mâna intereselor economice private, a competiției pentru minimizarea resurselor economice, care nu ține cont de arhitectură sau

de realitatea unui oraș.

Interesele private nu au preocupări sociale. Pentru ele arhitectura nu este decât un mijloc de a construi. Este o problemă mecanică, economică, nicidecum una socială sau culturală. Rezultatul este că astăzi, arhitectura ca instrument de excepție în transformarea societății este o realitate complet uitată. A fi un arhitect comercial este ca și cum ai gândi arhitectura asemenea unei mobile - o piesă economică, a cărei singură calitate este aceea de a fi interesantă, deloc preocupată de oraș, sau de relații de scară în raport cu contextul. Interesul este de ordin financiar, singura preocupare este de a fi prezent pe piață, de a fi contractat, doar pentru realizarea fațadei, nu?

În urmă cu doar patru luni, am fost invitat de către o companie mare la o discuție având ca scop proiectarea sediului acesteia din Madrid. Când am început conversația, am descoperit că ei doreau să angajeze de fapt un inginer pentru realizarea structurii, un inginer pentru rezolvarea altor probleme, așa că, la final, singurul punct pe care îl controlăm eu era fațada. Mi-am spus: „Bine, cunosc valoarea acestui proiect” - este foarte bine plătit tocmai pentru că nu este de interesant. Mă gândesc întotdeauna la cum funcționează lucrurile, cum utilizatorul poate să stabilească relații cu exteriorul sau cu spațiile comune. Mă gândesc la sensurile noi care se pot ivi, la mijloacele prin care pot să fac oamenii fericiți. Arhitectura nu se reduce la fațadă.

A.R.M.: Ascultându-vă, am senzația că nu poți să te ridici la nivelul unui bun arhitect, dacă nu-ți pasă. Grijă este primul lucru care ar trebui să definească un arhitect.

F.M.: Practic, atitudinea este foarte importantă. Este importantă în tot ceea ce faci în viață, dar mai ales în arhitectură, pentru că e un domeniu în care slujim oamenii, iar a sluji nu înseamnă servilism. Servilismul ar defini un arhitect care oferă societății ceea ce își dorește. Anume, rezultatul comercial sau doar o imagine. A sluji înseamnă a oferi mai mult decât pretinde societatea, chiar uneori împotriva a ceea ce solicită societatea. Din acest motiv, Fundația noastră a încercat să stabilească aceste legături interdisciplinare - pentru a ști exact care sunt problemele cu care ne confruntăm.

A.R.M.: Sunteți, de asemenea, economist. Cum vedeți această putere de a modela orașul pe care o deține dezvoltatorii? Au întotdeauna o putere mai mare de schimbare decât urbanistii.

F.M.: Asistăm la situația în care puterea politică este de multe ori inexistentă, iar puterea economică ocupă cele mai importante poziții și are putere de decizie. Este un lucru tragic. Este timpul să facem politică.

A.R.M.: Este timpul ca arhitecții să se implice în politică?

F.M.: Sigur. În general, este momentul să recuperăm puterea societății. Ideile politice trebuie să gireze mersul societății, nu ideile economice. Acum, una dintre probleme este că structura democratică este pierdută. Da,

a fost pierdută puterea în favoarea fondurilor economice. Cetățenii trebuie să restabilească puterea societății, este un aspect deosebit de important. Arhitectura are nevoie de idei, de ideologie și de reflecții politice pentru a face ceva important pentru societate.

Aceeași problemă o întâmpină și politica. Trăiesc cu senzația că în zilele noastre cele mai importante decizii nu sunt luate la nivel politic, ci doar la nivel birocratic sau, și mai rău, doar de puterile economice pe care nimeni nu le cunoaște. Trebuie să recuperăm rolul politicilor, al politicii democratice și al arhitecturii. Trebuie să recuperăm ideile, ideologia, obiectivele, scopul, nu trebuie să ne rezumăm la preocuparea pentru obiecte.

A.R.M.: Ce putem face pentru a redobândi relevanța arhitecților și arhitecturii?

F.M.: Odată cu Fundația, mi-am propus să restabilesc legături între societate și arhitect. Încerc să promovez o societate și o politică ce vrea să evolueze, să investească în arhitectură bună. Fundația a pornit din propriile surse financiare. Din fericire, acum avem sponsori. De asemenea, puterile politice susțin această fundație, precum și investitori și companii private.

Președintele fundației noastre este un fost ministru socialist. De asemenea, ni s-a alăturat ministrul locuințelor, precum și directorul celui mai important muzeu contemporan din Spania. Am adus împreună numeroase nume importante - dintre arhitecți, îl avem alături de noi pe Eduardo Souto de Moura. Însuși Maiestatea sa, Regele Spaniei vine la toate evenimentele noastre, pentru că este cu adevărat interesat de ceea ce vorbim. Am reușit, în sfârșit, să fim o prezență relevantă în societatea spaniolă. Acest lucru l-am obținut vorbind nu despre obiecte de arhitectură, ci despre modul în care arhitectura poate ajuta, mai ales că atunci când vorbesc despre arhitectură, vorbesc implicit și despre urbanism.

Cred că societatea noastră beneficiază de unul dintre cele mai bune exemple de arhitectură urbană din lume - dezvoltăm programe speciale în relație cu criza industrială și locuințele sociale. Ultimele cinci conferințe de arhitectură organizate l-au avut ca invitat pe unul dintre cei mai importanți arhitecți din lume. Anul viitor ne propunem o mai mare deschidere către tineri prin ateliere conduse de arhitecți importanți, care vorbesc despre viitorul orașului. Așteptăm oaspeți precum primarul din Oslo sau directorul școlii Economice din Londra.

Integrăm oameni care aduc subiecte interesante și tineri pentru a discuta despre viitor. Numitorul comun este viitorul pe care ni-l dorim.

A.R.M.: Mulțumesc foarte mult pentru acest interviu.

F.M.: Plăcerea e de partea mea! A fost fantastic!

Noul limbaj al construirii

Arhitect, verb

Reinier de Graaf

Răzvan Nica, despre
cartea *Arhitect, verb*.
Reinier de Graaf,
editura Verso, 2023

De ce „Arhitect, verb” și nu „Arhitectură, adjectiv”?

Evoluția și perpetua reinventare a arhitecturii contemporane, altfel o clară oglindă a tumultului socio-cultural actual, impun mai mult ca oricând conturarea unei viziuni de ansamblu coerente și a unei autentici critici de arhitectură. Mediul construit devine nelocuibil, greșelile trecutului sunt repetate, iar arhitecții se confruntă cu provocări sociale, economice și ecologice majore, lărgind aria de lucru a unei profesii deja complexe și hiper-specializate. În acest context, vocea critică nu este doar un catalizator al inovației, ci și un ghid necesar în labirintul rolurilor pe care arhitectura trebuie să le asimileze. Cu toate acestea, absența unei voci unanim acceptate pare a fi o trăsătură a peisajului arhitectural contemporan. Suntem într-un perpetuu joc de vânătoare pentru a descoperi adevărul suprem și soluția salvatoare, totul într-un moment în care star-arhitecții, de la Frank Gehry la SANAA, par să aibă exclusiv o perspectivă personală, extremă și inimitabilă asupra arhitecturii.

În acest context se manifestă vocea critică și invariabil sarcastică a lui Reinier de Graaf. Asociat și partener la Office for Metropolitan Architecture (OMA), colaborator al mai cunoscuților Rem Koolhaas și Elia Zenghelis, de Graaf este coordonatorul AMO, un birou de cercetare și design care funcționează sub umbrela OMA, dar care se diferențiază de firma mamă prin concentrarea asupra unor proiecte non-arhitecturale și prin explorarea intersecțiilor

dintre arhitectură, tehnologie, societate și cultură.

Cu o abordare interdisciplinară, AMO s-a implicat într-o varietate de proiecte, de la cercetări despre viitorul agriculturii la colaborări cu instituții culturale importante. De la expoziții la analize complexe ale fenomenelor globale, AMO oferă o perspectivă amplă și inovatoare asupra provocărilor contemporane, utilizând design-ul și cercetarea pentru a aduce în prim-plan aspecte esențiale, logice dar nu întotdeauna evidente, ale lumii noastre în continuă schimbare. Dintr-un evident CV impresionant, probabil tocmai activitatea sa în cadrul AMO este detaliul care a făcut posibilă publicarea volumului „Arhitect, verb”. Complementar acestui discurs critic inițiat în cadrul AMO, de Graaf provoacă la reflecție asupra rolului arhitectului (verb) în societatea contemporană, mai mult decât asupra arhitecturii (adjectiv) în sine.

Pamflet, nu manifest

Atitudinea critică a lui Reinier de Graaf asupra arhitecturii, așa cum transpare din cărțile sale, este caracterizată de o analiză profundă și provocatoare a naturii complexe a profesiei. În lucrările sale anterioare, cum ar fi "Four Walls and a Roof: The Complex Nature of a Simple Profession", de Graaf adoptă o abordare care depășește aspectele pur tehnice ale arhitecturii, explorând influența economiei, a politicilor urbane și a schimbărilor sociale asupra construirii mediului înconjurător. Critica sa nu este doar la adresa aspectelor practice ale arhitecturii, ci și la adresa sistemelor și

structurilor care influențează și modelează profesia. Premisa volumului „Arhitect, verb” publicat în anul 2023 la editura Verso este definită concis încă din primele rânduri: „Elitistă în anii 1970, uitată în anii 1980, redescoperită în anii 1990, idolatrizată în mare parte a anilor 2000 și 2010, arhitectura astăzi se definește mai ales ca o sursă de îngrijorare - o disciplină insuficient conștientă de consecințele sale, prin urmare, una care trebuie examinată cu atenție și ținută sub control. Au dispărut zilele izolării splendide și a deliberărilor privilegiate între colegi. Arhitectura a atras atenția atât a publicului, cât și a sectorului privat în termeni clari și neechivoci și există un lucru cu care ambele părți sunt complet de acord: există prea multe în joc pentru a lăsa arhitectura în mâinile arhitecților. (p.4)” Astfel, scopul fundamental al lucrării „Arhitect, verb” este de a demonta și aproape de a reduce la ridicol o serie de deziderate proiectate asupra arhitecturii de către comanda politică și de către cele aflate sub influența cerințelor economice. Volumul urmărește structura unei anchete jurnalistice și detaliază schimbările profunde ce au vizat profesia de arhitectură în ultimele două decenii, începând de la perioada post-Guggenheim Bilbao și încheindu-se în Silicon Valley. Observăm atent documentate sintagme deja intrate în limbajul curent, inclusiv în România – *stararchitecture, wellbeing, placemaking, liveability*.

De aici derivă esența lucrării - o încercare de a restitui arhitecturii identitatea sa, exprimată cu speranța sinceră că eliminarea bagajului impus de factori externi ar putea conduce, într-o bună zi, la renașterea profesiei ca „disciplină independentă și critică”.

O dimensiune care îl diferențiază pe Reinier de Graaf de alți arhitecți este implicarea sa extinsă în activități de cercetare și publicistică. Lucrările sale, cum ar fi „Architect, verb” și „Four Walls and a Roof: The Complex Nature of a Simple Profession”, nu sunt doar critici punctuale, ci analize ample și adânci ale contextului socio-economic și cultural care influențează arhitectura contemporană. Prin aceasta, de Graaf aduce o contribuție autentică la teoria arhitecturii, depășind astfel limitele simplei critici. Mai mult decât atât, personalitatea sa carismatică și abordarea sarcastică față de munca colegilor de breaslă îl fac pe autor să fie mai mult decât un simplu „critic de elită”. Este de remarcat că doar un arhitect cu o bogată experiență și o înțelegere profundă a contextului socio-economic actual poate critica în mod credibil opera arhitecților emblematici ai ultimelor două decenii: Frank Gehry, Zaha Hadid, Daniel Libeskind, Santiago Calatrava. Singurul ocolit este chiar Rem Koolhaas. Există totuși o speranță: „sunt semne că era *starhitecturii* se apropie de sfârșit”.

Reabilitare arhitecturală

Radu Andrei

Lucrarea reprezintă o continuare și dezvoltare a cercetării întreprinse de autor începute din timpul studenției cu proiectul de diplomă, care a constatat în conversia fostei fabrici de bere din Sibiu într-un centru cultural internațional, urmată de teza de doctorat, intitulată *Spațiul arhitectural ca resursă arhitecturală* și de explorări ale domeniului în articole științifice publicate în reviste de specialitate. Cartea de față constituie suportul de curs pentru disciplina „Reabilitare arhitecturală”, este un material educațional, fără destinație comercială și urmărește asimilarea cunoștințelor de bază pentru înțelegerea problematicei reabilitării arhitecturale, precum și formarea abilităților de aplicare a cunoștințelor teoretice pentru luarea unor decizii adecvate în situații reale de proiectare.

Cursul își bazează conceptele pe cunoștințele acumulate de studenți în primii trei ani de facultate la următoarele discipline studiate în curriculum: Istoria Arhitecturii, Istoria Arhitecturii Moderne, Teoria arhitecturii, Construcții, Fizica Construcțiilor.

În contextul creșterii intervențiilor de reabilitare în domeniul construcțiilor, dar și al interesului studenților pentru astfel de abordări, reflectat în numărul proiectelor de diplomă și lucrărilor de disertație cu această tematică, cursul constituie o bază teoretică necesară în studiul problematicei domeniului. Cerințele actuale urgente de racordare a tendințelor mediului construit la principiile dezvoltării durabile, își găsesc, prin reutilizarea spațiilor existente, o soluție justificată cu evidență de economia resurselor pe care o implică.

Reabilitare arhitecturală

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Argumente pentru conversia funcțională

În orașele portuare, unde s-a dezvoltat comerțul maritim, industriile care utilizează acest transport au fost în primul rând și producătorii de mărfuri și ocupau spațiile publice cu apă ca element de ambianță. Conversia funcțională a spațiilor industriale de pe cheiuri, în prezent parcuri, nu are doar rolul de a restabili echilibrul funcțional urban, ci mai ales oportunitatea de a renaște această legătură. Drept urmare, aceste clădiri au fost în general refuncționalizate pentru a adăposti birouri, locuințe colective, funcțiuni socio-culturale și de loisir, oferind ocupanților posibilitatea de a se bucura din nou de contactul vizual cu una din cele mai atrăgătoare priveliști.

Toate aceste noi funcțiuni au posibilitatea de a fi agregate prin spații publice, deschizând vecinătatea apei către întreaga comunitate.

Reabilitarea și renovarea - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Reabilitarea și renovarea - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Reabilitarea și renovarea - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Reabilitare arhitecturală

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Argumente pentru conversia funcțională

În orașele portuare, unde s-a dezvoltat comerțul maritim, industriile care utilizează acest transport au fost în primul rând și producătorii de mărfuri și ocupau spațiile publice cu apă ca element de ambianță. Conversia funcțională a spațiilor industriale de pe cheiuri, în prezent parcuri, nu are doar rolul de a restabili echilibrul funcțional urban, ci mai ales oportunitatea de a renaște această legătură. Drept urmare, aceste clădiri au fost în general refuncționalizate pentru a adăposti birouri, locuințe colective, funcțiuni socio-culturale și de loisir, oferind ocupanților posibilitatea de a se bucura din nou de contactul vizual cu una din cele mai atrăgătoare priveliști.

Toate aceste noi funcțiuni au posibilitatea de a fi agregate prin spații publice, deschizând vecinătatea apei către întreaga comunitate.

Reabilitarea și renovarea - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Reabilitarea și renovarea - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Reabilitarea și renovarea - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Reabilitare arhitecturală

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Categoriile de intervenție asupra clădirilor existente

Rodney King. Într-un cartier în care efectele distrugerilor erau încă vizibile, două depozite industriale parșite, devenite adăpost pentru refugiați, au fost transformate de frații Alba și Francisco Pinedo într-un centru de design, producție și expunere cu vânzare a obiectelor de mobilier. Forța de muncă necesară a provenit din vecinătate, au fost angajați oameni din zonă, iar unul dintre spațiile suplimentare ale ansamblului a fost amenajat ca sală de festivități destinată întregii comunități.

Reabilitarea unui spațiu asociat inițial în conștiința colectivă a oamenilor din cartier cu infrastructuralitatea și promiscuitatea și transformarea lui într-un reper pozitiv a fost un succes în nivel local, proiectul lui și premiul Los Angeles Chapter AIA Design Awards (2004) și medalia de argint în 2007 RUDY BRUNER AWARD FOR URBAN EXCELLENCE (Building Sustainable Neighborhoods).

Un caz similar din punctul de vedere al efectelor la nivel social este cel al orașului Bradstock, din apropiere de Pittsburgh, Pennsylvania. Lansearea economică a orașului a avut loc odată cu înființarea în 1873 de către Andrew Carnegie a fabricii de oțel Edgar Thomson Steel Works. Orașul a prosperat susținut de industria metalurgică, având numeroase dotări urbane (spații comerciale, medicii de din faimă, restaurante, showman-uri auto) și o populație care în 1930 depășea 16000 de locuitori.

După colapsul industriei oțelului din 1980, orașul a cunoscut un puternic declin, pierzând 50% din populația care a ajuns la un minimum în 1990. Rata mare de șomaj a avut drept efect creșterea infracționalității.

Începând cu anul 2005, John Fetterman, noul primar care a fost reales

Reabilitare arhitecturală

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Aspecte sociale ale reabilitării urbane

Reabilitarea transcende de multe ori granițele fizice ale obiectului de arhitectură, ale comunității de tehnici sau ale vecinătăților imediate, prin efecte produse asupra comunității. Prin reabilitarea unui spațiu, prin transformarea unui loc cu asociații inițiale negative în conștiința publică, efectul benefic al reabilitării de obiect sau urbane se poate extinde și transfera la nivel uman prin creșterea calității vieții.

L.A. Design Center este un caz de reabilitare care prin conversia etapizată a unor depozite din zona periferică a orașului Los Angeles a reușit să vindece o comunitate sfârșită în criză. Intervenția a fost realizată în anul 2004, la 12 ani după stingera revoltei populației afro-americane din zonă, generate de incidentul

Reabilitare arhitecturală

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Componente și procesele reabilitării

După direcția în care se produce extinderea

Extinderi pe orizontală

Extinderile pe orizontală sunt necesare pentru suplimentarea spațiilor utile sau în cazul realizării unor spații funcționale ale clădirilor existente în mică măsură structura existentă, însă sunt posibile doar acolo unde terenul și vecinătățile permit astfel de intervenții.

Extinderi pe verticală

Extinderile pe verticală asigură eficientizarea ocupării terenului prin creșterea suprafețelor utilizabile păstrând suprafețele libere ale acestuia și totodată distanțarea față de obiectele existente (clădiri, circulații, etc.). Operația poate fi singura opțiune în situația în care terenul și vecinătățile existente nu permit extinderea pe orizontală. În unele cazuri, motivul pentru o astfel de intervenție poate fi de ordin funcțional sau de eficientizare economică, în condițiile am-

Reabilitare arhitecturală

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Comerțul și locuințele - Biblioteca municipală din București, Lucea Căpățână, 17.2008

Adiționări de continuitate volumetrică

Adiționări de continuitate volumetrică, denumite convențional prin care de-

Adiționări de continuitate volumetrică, denumite convențional prin care de-

Adiționări de continuitate volumetrică, denumite convențional prin care de-

Adiționări de continuitate volumetrică, denumite convențional prin care de-

RĂZVAN NICA

MORFOLOGIE ȘI ORGANIZARE SPAȚIALĂ
ÎNDRUMAR PENTRU STUDENȚII ARHITECȚI

EDITURA POLITEHNIUM
2021

Răzvan N

(E)

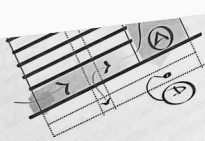

Fig. 65. Organizarea spațiilor a zonei de atrium (secțiune, variante a - d)
A - atrium, B - spații pentru tenis, C - spații comune sau publice, D - spații auxiliare la cota subsolului, E - spații auxiliare destinate publicului.
C - spații cu utilizare comună, D - spații auxiliare la cota subsolului, E - spații auxiliare destinate publicului.
C - spații cu utilizare comună, D - spații auxiliare la cota subsolului, E - spații auxiliare destinate publicului.

Sunt posibile și alte rezolvări particulare (Fig. 65)

- Atrium dezvoltat pe verticală, dar în partea superioară prin extinderea etajelor spațiul pierde aportul luminii zenitale, exclusiv cu deschidere laterală;
- Atrium dezvoltat pe verticală, în partea superioară și cu deschidere laterală, dar obturată;
- Atrium către care se deschide platforme (supanțe);
- Atrium tratat ca element de deschidere laterală parțial obturată pe verticală cu elemente de tip

Atriumul asimilează și este în general cu spațiile publice din cadrul acestei grupări funcționale și străzii și sunt destinate atât birourilor, cât și publicului larg.

RĂZVAN NICA

MORFOLOGIE ȘI ORGANIZARE SPAȚIALĂ
ÎNDRUMAR PENTRU STUDENȚII ARHITECȚI
EDITURA POLITEHNIUM
2021

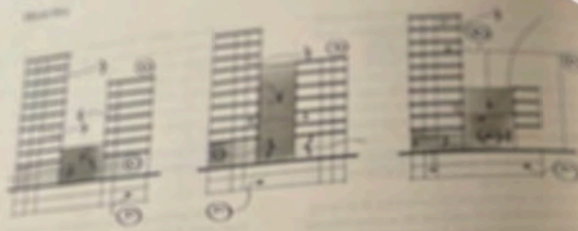
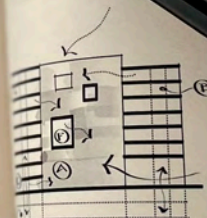

Fig. 65. Organizarea spațiilor a zonei de atrium (secțiune, variante a - d)

A - atrium, B - spații pentru tenis, C - spații comune sau publice, D - subsol (spații tehnice și parcare), E - spații comune cu deschidere la stradă.

- Atrium dezvoltat pe verticală, dar în partea superioară prin extinderea etajelor spațiul pierde aportul luminii zenitale, exclusiv cu deschidere laterală;
- Atrium dezvoltat pe verticală, în partea superioară și cu deschidere laterală, dar obturată;
- Atrium către care se deschide platforme (supanțe);
- Atrium tratat ca element de deschidere laterală parțial obturată pe verticală cu elemente de tip

MOS

Morfologie și organizare spațială: îndrumar pentru studenții arhitecți

Răzvan Nica

Lucrarea *Morfologie și organizare spațială. Îndrumar pentru studenții arhitecți* este concepută ca suport teoretic pentru disciplinele „Proiectare complexă de arhitectură” - anii IV și V, respectiv „Elaborarea proiectului de diplomă” - anul VI din planul de învățământ pentru specializarea Arhitectură. Aceste discipline fundamentale vizează studierea inserțiilor urbane ample și a programelor de arhitectură cu largă adresabilitate - dotări culturale, ansambluri multifuncționale sau hibride și spații destinate activităților sportive.

În vederea evidențierii principiilor care stau la baza conceperii acestor ansambluri, în lucrare sunt analizate principalele tipuri de funcțiuni și programe de arhitectură care fac parte din categoria proiectării complexe de arhitectură:

- programe socio-culturale (spații pentru spectacole, spații muzeale);
- programe sportive (spații pentru activități sportive și recreative);
- clădiri și ansambluri administrative (clădiri pentru birouri);
- moduri alternative de locuire (locuințe de serviciu, locuințe în sistem co-living).

Este de precizat faptul că studiul cerințelor de ordin funcțional-practic și organizarea spațială, care asigură identitatea și reprezentativitatea programelor, este dublat de analiza relațiilor dintre componentele majore ale spațiilor interioare și spații publice exterioare, prin intermediul unor tipologii spațiale de tranziție în care coexistă diverse activități publice. Ca metodă de sinteză a programelor anterior menționate, pe tot parcursul lucrării se face apel la diagramă, o reprezentare grafică sintetică și esențializată, utilizată ca metodă de raționalizare și ierarhizare a parametrilor specifici. Diagrama de arhitectură și procesul asociat acesteia – diagramatizarea – sunt utilizate în trei scopuri distincte:

- diagrama ca reprezentare grafică a sintezei analizei unui amplasament (Capitolul I - Context);
- diagrama ca sinteză grafică a caracteristicilor tipologice ale unui program de arhitectură (Capitolul II - Organizare spațial - funcțională în proiectarea complexă de arhitectură);
- diagrama ca proces de decodare a unui obiect de arhitectură: identificarea principiilor compoziționale, morfologice, spațiale și funcționale (Capitolul III - Exemple - analiza morfologiei și organizării spațiale).

Scopul acestui material didactic este de a oferi o sinteză a principalelor criterii determinate în proiectarea programelor complexe de arhitectură, cu accent pe morfologiile specifice și reprezentative pentru fiecare grupă funcțională și pe sistemul ordonat care subsumează relațiile dintre componentele spațiale ale unui ansamblu arhitectural; pe tot parcursul lucrării, suportul informațional teoretic fiind dublat de exemplificări din arhitectura contemporană.

La nivelul imaginii urbane, prin modalitățile diferite de implantare și integrare în cadrul orașului, ansamblurile ce cuprind funcțiuni publice redefinesc silueta și identitatea locală. O astfel de intervenție de amploare poate facilita reabilitarea și restructurarea urbană a unei zone defavorizate și asigură o evoluție coerentă a orașului, crearea de noi poluri de interes, puncte de atracție pentru publicul larg, obiectiv care stă la baza proiectării unor astfel de ansambluri de importanță locală sau regională. Însă orice demers de proiectare arhitecturală debutează cu o analiză aprofundată a contextului în care obiectul este inserat; concluziile acestei analize evidențiază determinanții oricărei propuneri de intervenție, concluzii care, prin sintetizare diagramatică, oferă direcțiile posibile de dezvoltare. Lucrarea Morfologie și organizare spațială: îndrumar pentru studenții arhitecți, având ca referenți științifici pe conf. univ. dr. arh. Sorin Nistor și șef lucr. dr. arh. Ion Daniel Vișan, a fost publicată în anul 2021 la Editura POLITEHNIIUM.

I. CONTEXT	7
Analiză	7
Determinanți contextual și funcționali	9
Conexiuni urbane	15
II. ORGANIZARE SPAȚIAL - FUNCȚIONALĂ ÎN PROIECTAREA COMPLEXĂ DE ARHITECTURĂ	23
II.1 SPAȚII PENTRU SPECTACOLE	27
Clasificarea sălilor de spectacol	27
Conformarea și dimensionarea sălilor de spectacol	29
Conformări particulare ale gradinelor	33
Spațiile destinate publicului	37
Organizarea spațiilor de foaier	39
Niveluri de dotare a sălilor de spectacol	41
Scena și turnul scenei	43
Organizarea spațiilor destinate pregătirii spectacolului	45
Modalitățile de asociere a mai multor săli de spectacol	47
Teatrul în aer liber	49
II.2 SPAȚII MUZEALE	51
Organizarea parcurului muzeal	53
Luminarea spațiilor expoziționale	57
II.3 SPAȚII PENTRU ACTIVITĂȚI SPORTIVE	59
Clasificarea spațiilor dedicate sportului	59
Curba de vizibilitate	63
Modalități de organizare și dispunere a tribunelor	65
Suprafața de joc	67
Spațiile destinate sportivilor	71

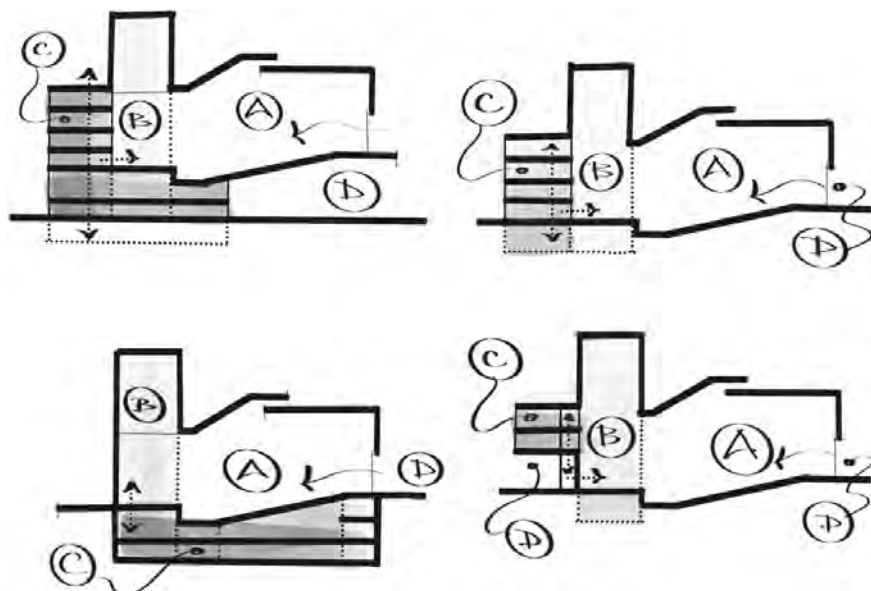

Fig. 30 Dispunerea spațiilor destinate pregătirii spectacolului. soluții pentru scenă fără buzuna de fund (secțiune, variante a - d)

- a. în spatele scenei și sub aceasta
- b. în spatele scenei;
- c. sub sală;
- d. în spatele scenei, suspendate

A – sală; B – scena și turnul scenei
C – spații destinate pregătirii spectacolului; D - foaier

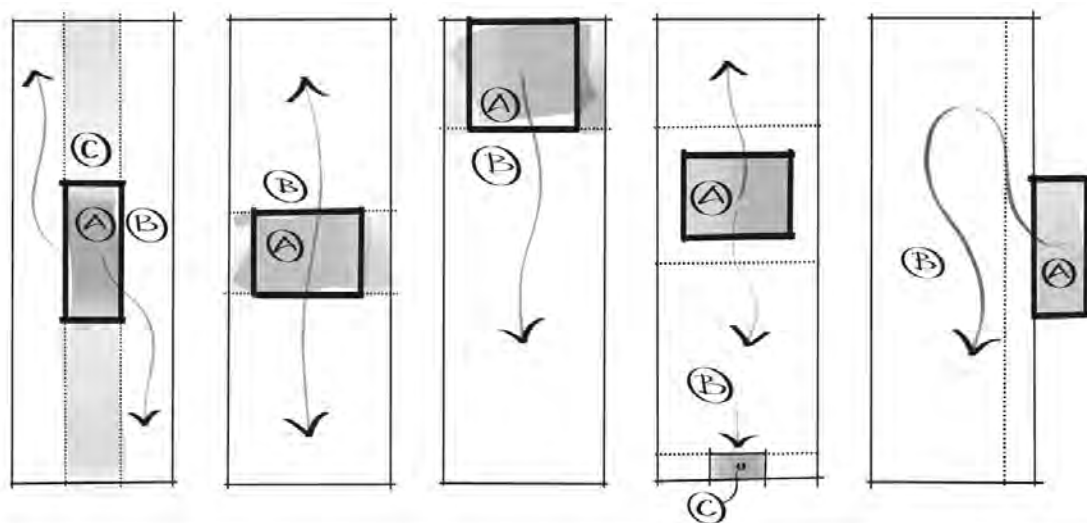

Fig. 54 Dispunerea nodului de deservire în cadrul unui volum de tip bară (plan, variante a - e)

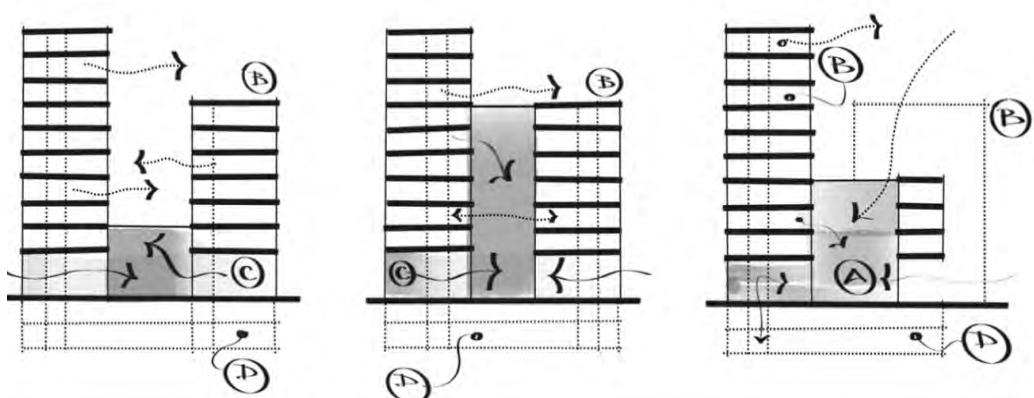

Fig. 64 Conformare spațială a zonei de atrium (secțiune, variante a - e)

A - atrium, B - spații pentru birouri, C - spații comune sau publice, D - subsol (spații tehnice și parcare), E - spații comune cu rezolvare de tip spațiu în spațiu

IASI

O ISTORIE A ORAȘULUI GHID PRACTIC PENTRĂ ELEVI

Elvira ROTUNDU (coordonator)

Laurențiu RĂDVAN • Ionuț NISTOR • Carmen TOMESCU • Sorina DĂNĂILĂ
Ioan RĂDUCEA • Tiberiu TEODOR-STANCIU • Ramona COSTEA

Editura JUNIMEA
Iași 2023

Iași

0 istorie a orașului

Ghid practic pentru elevi

Ramona Costea,
Tiberiu Teodor-Stanciu

Acest ghid de istorie locală se constituie drept o **monografie neconvențională** sau o călătorie alternativă și propune o experiență imersivă în substanța simbolică a orașului Iași, călăuzind ai minții pași prin peisaje succesive de cultură și identitate, prin istorie, povești și mărturii, acompaniate de invitații la descoperire, exerciții de interpretare și privire, provocări de amintire, contemplare. Cu mic, cu mare, ghidul te invită să crești odată cu orașul Iași, să privești istoria în spațiu și loc. Ghidul este mai mult decât o lecție, e mai degrabă un joc.

Între poveștile bune pe care cartea le adună, împărtășim o frumoasă poveste de aducere împreună a **echipei autoare**, pasionate de orașul Iași în feluri transdisciplinare: profesor doctor **Laurențiu Rădvan** și profesor doctor **Ionuț Nistor**, ca primi părtași, profesori la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași; profesor **Carmen Tomescu**, profesor de istorie la liceul „Costache Negruzzi”, responsabil de adaptarea limbajului către învățăcei, dar și ctitor de lecții și idei, croitor de exerciții în lucrul cu gimnastica minții; profesor **Sorina Dănăilă**, pasionat povestitor de oraș, călăuză în imaginarul uriaș al istoriei consacrate, responsabil îndrumător al paginilor proaspăt asamblate; profesor **Ioan Răducea** al catedrei de limba română de la liceul Octav Băncilă, vocea „vizuală” a orașului contemporan; **Tiberiu Teodor-Stanciu**, în rol major de grafician – arhitect, cu umor și intelect, asistent la Facultatea de Arhitectură, „ideator” în această scriitură; **Ramona Costea**, arhitect cu „emoție-n proiect”, redactor și țesător predilect de fragmente, mărturii și ilustrații despre idei, oameni, timpuri și spații. **Elvira Rotundu**, în rol de coordonator, de asemenea profesor de istorie și director la liceul Negruzzi din Iași constituie o importantă adiție în acest grup de abili „cercetași”. La Editura Junimea publicat, ghidul a fost realizat printr-un proiect finanțat de către Primăria Municipiului Iași, din ai cărei parte făptași îi avem pe **Adriana Baci** și pe **Mihai Pricop**. Proiectul are ca scop introducerea în școli a unei

discipline opționale, deservite de prezentul manual, povestind despre istoria locală, într-o notă foarte originală. La nivel județean, fiecare licean de clasa a șasea sau a șaptea va putea răsfoi cartea în măsura în care, la clasă, istoria locală este materia opțională aleasă. Doritorii mai mici și mai mari vor putea cumpăra această scriitură direct de la editură. Cartea este **prefațată de Simona Modreanu**, al editurii amfitrion, și **referențiată de profesori doctori Gheorghe Cliveti și Alexandru-Florin Platon**.

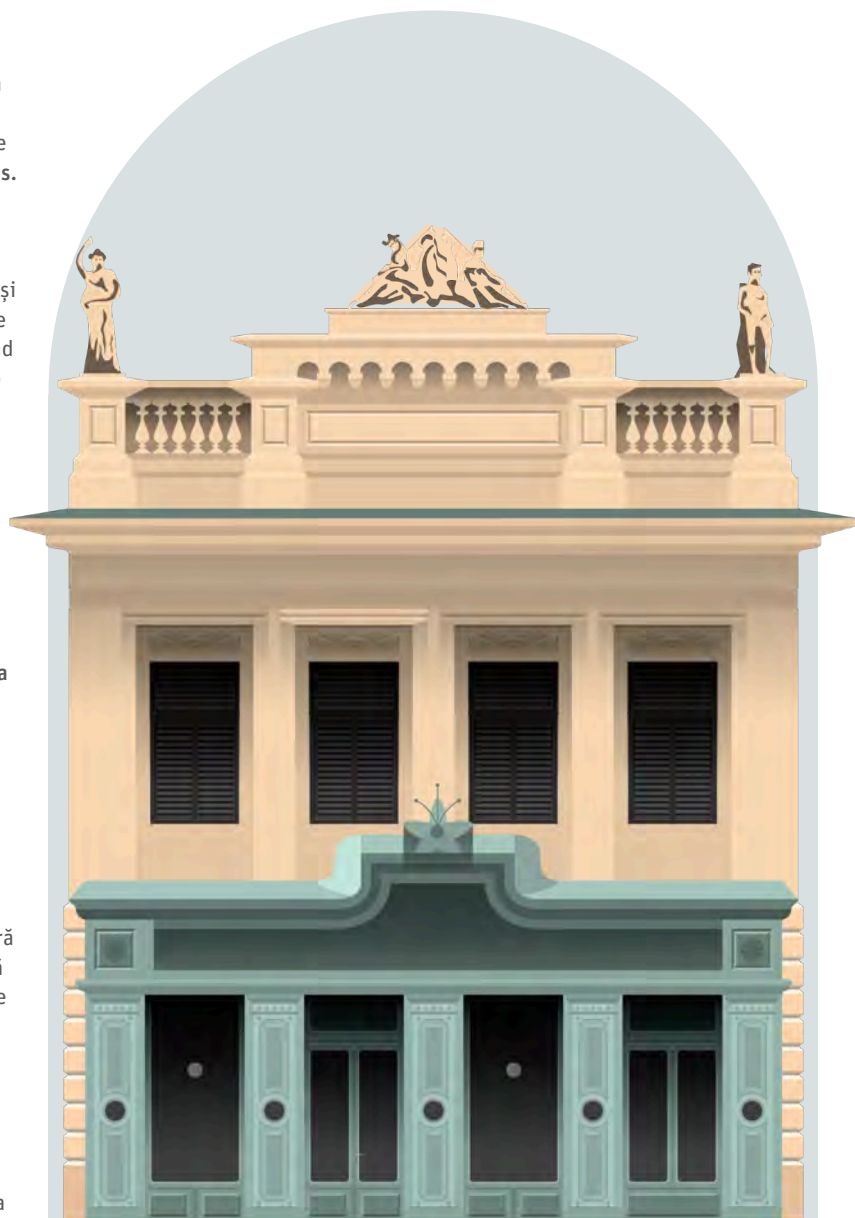
Ghidul este împărțit în trei părți ce corespund perioadelor istorice traversate - toate cele trei sunt însoțite de hărți ce se adresează memoriei. **Iașul medieval**, din timpuri îndepărtate și până la cumpăna dintre două secole profund marcate de dezastre naturale și de conflicte armate – până în jurul anului 1800, când au loc schimbări concepute să maturizeze înfățișarea patriarhală printr-o mobilizare generală, năzuind **modernizarea orașului** și a zidurilor bătrâne, după cum remarcă mulți călători străini în țările Române. Fragmentul de timp este brusc întrerupt de Primul Război Mondial, când orașul pășește magistral spre **Iașul contemporan**, imprimând, drept filigran, un caleidoscop identitar de peisaj construit, cultură, istorie și, uneori, mit.

Fiecare capitol este constituit din lecții, uneori prelungindu-se în direcții prin studii de caz, ce oferă un binevenit răgaz de a reflecta sau aprofunda un detaliu particular, o frumoasă abatere de la consacratul esențial. Lecturile constituie o impresionantă muncă de sinteză, precum și o veritabilă exegeză a circumvoluțiunilor istorice, înfățișând atât fapte și percepții, cât și reflecții retorice. Accesibilă ca limbaj, cartea prezintă, pasaj cu pasaj, rețeseri actualizate din surse impresionante, consacrate, continuate și formulate până în timpuri contemporane.

Alături de text, extensii interactive plasează cititorul în context. **Textul istoric** completează valoric informația cu mărturii din vremurile cele mai timpurii, așa cum a fost consemnată de specialiști și personalități, în lumina istoricelor realități. **Termenii-cheie** explică arhaisme, neologisme și regionalisme, cuvinte ieșite din uz, ce ar putea lăsa cititorul confuz. Pentru o parcurgere „atletică”, glosarul este organizat în ordine alfabetică. **Știați că...** memoria de scurtă durată, poate reține (în medie măsurată) aproximativ 7 unități lingvistice, plus/minus două, conform datelor statistice. Cu cât informația nouă se leagă mai bine de cea existentă, cu atât mai mari sunt șansele să devină remanentă, în spațiul memoriei de lungă durată. Ținând cont de observația menționată, rubrica din ghid prelungește lecția fluid cu detalii și curiozități, completând ludic fapte și realități. **Istoria în stradă** invită privitorul să vadă mărturia palpabilă în peisajul actual, astfel că parcursul istoriei devine senzorial. Însoțită de activități propuse, rubrica invită la experimentarea istoriei ocurse în spațiul găzduit. Cititorul devine un locuitor al istoriei în locul la care face referire, ca ancoră a memoriei în descoperire. **Cine a spus...** ? ... că rostirea nu contează nespun? Pe lângă mărturii consacrate (care au fost sau nu consemnate), rubrica prezintă formulări ce au persistat în memoria colectivă, amplificând dimensiunea afectivă ale momentelor-cheie și a rostitorului de idee. **Legende urbane** deschid discrete obloane înspre povești transmise prin viu grai, îmbrăcând memoria colectivă într-un mistic strai. Legende urbane au rolul lor specific în caleidoscopul identitar, augmentând imaginarul orașului într-un mod particular. **Quiz-ul** antrenează cititorii să devină jucătorii unui concurs de cultură generală, într-o întrecere intelectuală de cercetare și asocieri privind orașul de azi și de ieri. **Între timp...** explorăm comparând realități paralele, observând, de pildă, că în anul 1492, coexistă doi indiscutabili eroi: Ștefan cel Mare ctitorește Sfântul Nicolae Domnesc – biserică în stil ștefanian, în timp ce Cristofor Columb pășește pe pământ american. **Felinarnia** reprezintă o poartă spre imaginar în universul literar ce amplifică vizual peisajul celor explicate, îndulcind informația sau invitând la o evadare din realitate. Imaginarul și jocul mental constituie un liant esențial în edificarea memoriei, precum și în apropierea istoriei.

Călătoria prin istorie este un parcurs creativ, având la bază un laitmotiv sau mai multe, izvorâte din referințe culte. Paginile ghidului sunt însoțite de felinare, metaforă a gestului de iluminare, de a face lumină în istoria locală într-o manieră foarte specială. Opțiunea pentru felinar se leagă de primul soare electric din Principatele Unite – lampa cu arc, la Iași, lumina-și transmite. Orașul a beneficiat de nenumărate tipuri de felinare, marcând peisaje identitare estetic și cultural – astfel, felinarul ne transpune cu rafinament, devenind un personaj recurent în parcursul de pagini, cuvinte și imagini. Călăuză certă, personajul felinar își face simțită prezența chiar de la copertă, pe un fundal cu mesaj subliminal. Fondul de culoarea pietrei sau a vechilor ziduri ale vetrei primește un foarte discret model alcătuit din curbele de

nivel. Spus altfel, așa cum în geografie putem identifica povestea de geometrie, fenomene naturale desenând în scoarța terestră ca pe hârtie, la fel putem spune despre substanța identitară a unui oraș, ce poartă amprente-făgaș ale istoriei sale, ale evenimentelor cruciale și mai ales ale oamenilor din cetate sau vizitatori din zări îndepărtate. Ghidul ne invită să conștientizăm ca suntem orchestratori ai geometriei identitare, conștiințe locuitoare cu abilități creatoare ale cetății înconjurătoare.

Istoria Arhitecturii Antice

Orientul Mijlociu

Raluca Maria Manoliu

„Ce este istoria? Care este legătura istoriei cu prezentul? Reprezentarea scrisă a evenimentelor trecute... Dar ce este un eveniment? Este un fapt oarecare? Nu, dimpotrivă, este un fapt notabil”, scria Anatole France.

Istoria arhitecturii este, înainte de toate, o reflectare a istoriei oamenilor.

Fiecare moment al Arhitecturii universale reflectă o epocă, o arie geografică, un context economic, un anumit mediu filozofic, politic și spiritual.

Istoria arhitecturii este o călătorie fascinantă prin timp și spațiu, pentru a descoperi, a înțelege modul în care umanitatea a găsit soluții arhitecturale evoluțiilor societății, cu miile de nuanțe de pragmatism, dar și de idealism, curaj, îndrăzneală, imaginație, creativitate; o istorie vizuală care propune, printr-o incursiune în epoci fundamentale ale civilizației umane, o perspectivă asupra celor mai importante momente ale sale.

A parcurge povestea istoriei arhitecturii universale înseamnă o inițiere bogată, pe multiple planuri, în patrimoniul cultural și istoric universal, prin informații și descrieri amănunțite ale capodoperelor lor, de la marile ziggurate și piramide, la templele antice, la catedralele gotice și renaștentiste, răspunzând nevoii de cunoaștere ca unul dintre fundamentele profesiei de arhitect.

Aceasta primă carte a autoarei, din seria Istoria Arhitecturii Universale, se adresează în primul rând studenților arhitecți dar și celor pasionați de istoria arhitecturii, oferind o amplă incursiune în timp, în care vor cunoaște miturile primordiale, personaje, tradiții, monumente, orașe care au dus la formarea primelor imperii din istorie.

Cei interesați vor descoperi cheile acestor civilizații îndepărtate, prin Mesopotamia ziguratelor, scrisului, mitologiei, dar și a matematicii, astronomiei, agriculturii, comerțului, a primelor organizări urbane și prin Egiptul marilor piramide, Egiptul faraonic, al marilor construcții religioase și funerare, cu universul său spiritual, dar și cu existența cotidiană, Egiptul care a modelat sufletul lumii și a realizat imposibilul mariaj dintre spirit și materie. Această incursiune este destinată totodată învățării, înțelegerii și îmbunătățirii cunoștințelor în domeniile majore ale cunoașterii arhitecturii ca parte esențială a civilizațiilor umane, dar și asimilării și aprofundării regulilor și formelor esențiale, fundamentale, ale arhitecturii.

Istoria se desfășoară nu doar în timp ci și în spațiu. Istoria arhitecturii nu poate fi înțeleasă altfel, iar cartea de față urmează evident acest parcurs pentru că doar la răscrucea dintre aceste două axe fundamentale poate fi înțeleasă istoria umanității, marile procese care guvernează nu doar trecutul, ci și viitorul nostru. Pornind de la primele dovezi ale antropogenezei și trecând prin cele două mari civilizații care fac obiectul cărții, cu etapele lor strălucite sau tulburi, sunt prezentate alături fenomene economice, culturale, politice, înscrise în spațiu, care au deschis orizontul viitoarelor civilizații și a marilor mize și riscuri cu care se confruntă lumea de azi. Această lucrare este un instrument practic care urmărește înțelegerea modului în care a evoluat arhitectura în relație cu un context economic, cultural politic, științific, evenimente și personaje ale trecutului îndepărtat, reflectate în manifestările arhitecturale.

Sunt prezentate fapte, dar și legăturile dintre acestea, plasarea lor în context. Cronologia este doar suportul înțelegerii prin prisma timpului cu evenimentele sale, pentru a ușura înțelegerea sensului și importanței acestora în istoria lumii.

Înscrierea lor în spațiu, materialele și tehnicile constructive, tipurile de construcții, principiile compoziționale, ideile de asociere simbolică puse în practică în realizări concrete, limbajul arhitectural, semnificațiile, nașterea arhitecturii monumentale ca expresie a puterii, toate acestea sunt prezentate într-o organizare coerentă pe capitole și subcapitole care urmează acest parcurs, de la contextul timp/spațiu, în relație cu un context economic, cultural, politic, științific, evenimente și personaje ale trecutului îndepărtat, până la reflectarea acestora în arhitectură. Volumul de față, rezultat al unui deceniu de predare a disciplinei Istoria Arhitecturii universale și al unor studii de specialitate anterioare, scris de o manieră foarte accesibilă, cu ilustrații remarcabile și consacrate în domeniu, surprinde varietatea uimitoare a manifestărilor arhitecturale a lumii antice a Orientului Mijlociu, etapă fundamentală din arhitectura lumii, și dă viață acestui univers care vorbește tuturor și continuă, de-a lungul secolelor, să transmită valori fundamentale, fără de care o societate lasă loc haosului și violenței.

Conceput ca un veritabil instrument de cunoaștere capabil să însoțească cititorul la acest început de călătorie prin secvențele spațiale și armoniile volumetrice ale lumii construite, nu se limitează doar la a trasa istoria arhitecturii din Antichitate încoace, ci abordează, de asemenea, o dimensiune esențială a subiectului - utilitatea practică a acestei arte, atât din punct de vedere social, cât și politic, evidențind modalitățile prin care, în funcție de epocă, aceasta a răspuns așteptărilor oamenilor și societăților umane. Mai mult de trei mii de ani de istorie sunt parcurși pentru a iniția și consolida procesul de identificare treptată a evoluției arhitecturii - calitățile sale expresive, canoanele estetice și soluțiile tehnice - și relația sa cu societatea. O astfel de carte este și o trecere în revistă a

monumentelor esențiale ale arhitecturii unei epoci care combină și definiții tehnice și repere istorice, pentru a fi puse la îndemâna tuturor. După ce a servit mult timp practicii arhitecturale, istoria arhitecturii a devenit recent o problemă de legitimare culturală a unei profesii. Urmărind istoria arhitecturii până la dezvoltarea celor mai contemporane abordări ale sale, această carte ne ajută să înțelegem mai bine direcția actuală a unei discipline ale cărei probleme estetice, dar și sociale și politice, sunt fundamentale pentru lumea noastră modernă.

Scopul de bază, atins de această lucrare cuprinzătoare, este de a-i învăța pe studenții arhitecți, de a le reaminti permanent reperele importante care au marcat aventura arhitecturii de-a lungul secolelor, începând cu marile civilizații ale Antichității, și a evidenția continuitatea acestor repere.

De ce să nu ignorăm această extraordinară aventură a arhitecturii multimilenare? Ce contribuie la măreția unei clădiri? Iată o întrebare care i-a preocupat secole de-a rândul în egală măsură pe arhitecți, artiști sau simpli călători din diverse culturi. Și nu întâmplător, monumente și ansambluri istorice exercită adeseori un mai mare interes chiar pentru cei neinițiați, au darul de a aduna oameni, fie pentru a împărtăși spații, a socializa, a celebra sau a inspira o mișcare culturală, politică sau religioasă, sau doar pentru a se bucura de caracterul și atmosfera acelor construcții, ansambluri, spații. Multe dintre ele martori ai unei istorii îndepărtate, au fost recunoscute pentru impactul pe care l-au avut asupra oamenilor, de-a lungul istoriei, deoarece modul în care au fost concepute, fie ca este vorba de spațiile interioare sau de monumentalitatea ansamblurilor, au fost investite cu capacitatea de a provoca trăiri, emoții, aspirații, modele peste timpuri.

CRISTIAN CONSTANTIN UNGUREANU

**MATERIALE DE CONSTRUCȚII
ARHITECTURĂ ȘI STIL**

EDITURA POLITEHNIUM

Material de construcții

Arhitectură și stil

Cristian Constantin Ungureanu

Dintre toate artele (pictură, sculptură, muzică, teatru, dans și altele), arhitectura este cea mai profund și divers legată de materiale. Dacă liniile și culorile sunt specifice picturii, sculptura se realizează cu lemn, metal sau piatră, tonurile și ritmurile compun muzica, teatrul înseamnă mișcare, retorică și gesturi, iar baletul presupune muzică și dans, în arhitectură sunt prezente materiale, tehnici și fenomene fizice sau psihice, îmbinate într-o formă finită utilă, solidă și estetică. Fundamentată pe afirmația arhitectului Viollet le Duc: „frumusețea unei construcții rezultă din judicioasa întrebuințare a materialelor”, lucrarea abordează problematica materialelor de construcții prin prisma evoluției istorice a arhitecturii. Autorul apelează la exemple arhitecturale remarcabile, argumentând justetea afirmației celebrului arhitect francez bazată pe punerea în valoare a unui tip de material.

Dezvoltată pe opt capitole, corespunzătoare principalelor materiale de construcții, lucrarea urmărește în același timp interdependența dintre evoluția formelor, expresia arhitecturală și dezvoltarea tehnicii și tehnologiei. Începând cu lutul și finalizând cu materialele inteligente, amintind de materialele naturale, lemnul și piatra, dar și de cele moderne, oțelul și sticla, și desigur, betonul armat, lucrarea prezintă evoluția construcțiilor arhitecturii românești și universale, însoțită permanent de numeroase exemplificări ilustrative.

Oferind o viziune unitară și coerentă asupra dezvoltării materialelor, tehnicilor și tehnologiilor de construcție, lucrarea *MATERIALE DE CONSTRUCȚII. Arhitectură și Stil*, reprezintă un material deosebit de util pentru pregătirea studenților, viitorilor constructori și arhitecți, cercetători și cadre didactice, pentru cei pasionați de acest domeniu.

Despre context și Erasmus+ Universidad de Alcalá

Facultatea de Arhitectură „G.M. Cantacuzino” din Iași, se ramifică indirect în toată Europa prin studenții care „migreză” cu mobilitățile Erasmus pe care le oferă Universitatea. Scopul principal al acestora este creșterea calității educației, care depășește activitatea didactică formală și lasă loc sau, mai mult, *cere* experiențe extra-curriculare care pregătesc studenții pentru frumoasa profesie de arhitect.

Text + Foto: Florina
Pantilimonescu
an VI, promoția 2022

Programul Erasmus Plus este o oportunitate oferită de facultate, de care am beneficiat pe durata celor 4 luni de practică profesională la firma Atelier PRO Architects din Haga, la care am aplicat anterior. Am perceput această perioadă ca pe o completare a formării care este, din perspectivă proprie, necesară și aproape firească, deoarece studentul arhitect este îndrumat din facultate să devină sensibil la context, arhitectura fiind eșafodajul acestuia.

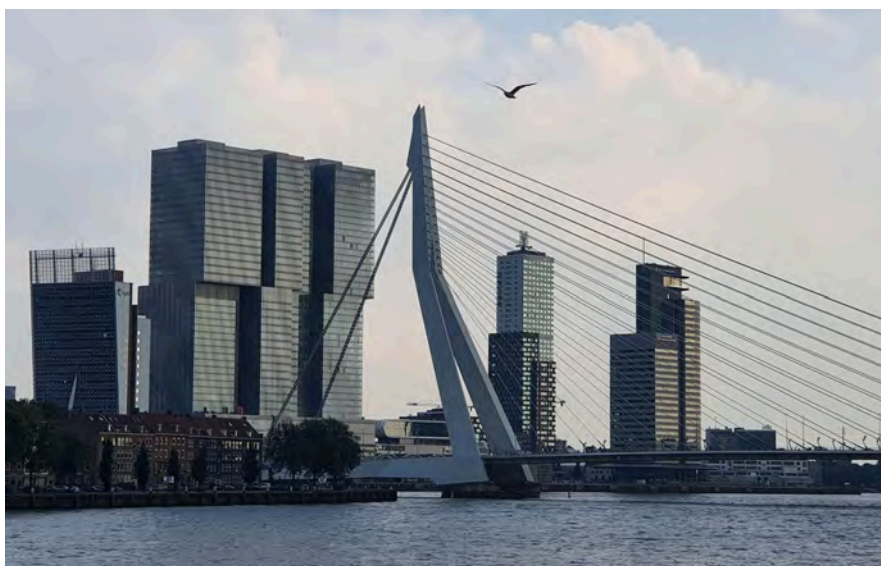
Erasmus Plus presupune o schimbare de context. Practica profesională sub forma unui internship este prima ocazie de aplicare a cunoștințelor din facultate în proiecte reale și, în același timp, este o prelungire a școlii, astfel studenții făcând încă un pas în asimilarea și dezvoltarea competențelor necesare profesiei. Mă bucur că am putut învăța lucruri noi alături de echipa de la Atelier PRO, datorită abordărilor lor creative, a proiectelor realizate cu preponderență în sfera educației.

Menționat anterior, contextul este aspectul major pe care îl schimbă o mobilitate Erasmus Plus. Cu o puternică identitate arhitecturală și tehnici constructive aparte determinate de un factor extrem de provocator – apa, Țările de Jos au perfecționat o serie de bune practici de arhitectură prin operațiunile ample realizate în orașe ca Rotterdam, Haga sau Amsterdam, unde și-au lăsat amprenta arhitecți olandezi precum Hendrik Petrus Berlage, Gerrit Rietveld ori Rem Koolhaas sau, într-un spirit internațional, Marcel Breuer ori Norman Foster.

După finalizarea facultății și după această experiență, am realizat că rămânem fără încetare cu toții studenți ai domeniului complex al arhitecturii, întrucât aceasta se rescrie continuu sub pulsul societății.

Imagini din
Haga, țările de Jos

Note din experiența personală în Franța

INSA - Institut National des Sciences Appliquées

INSA (Institut National des Sciences Appliquées) constituie un prestigios conglomerat academic și de cercetare cu sediul în Franța, dedicat dezvoltării și promovării învățământului superior și cercetării în cadrul disciplinelor științelor aplicate. INSA, în esență, se structurează într-o rețea compusă din șapte institute autonome, fiecare amplasat în diverse centre urbane din Franța, reprezentând astfel o entitate de o semnificativă relevanță în peisajul academic francez și european, cu accent pe domeniul științelor aplicate.

Text + Foto: Ioan Daniel Diaconu, anul IV

Activitatea academică din cadrul institutului

În contextul experienței mele Erasmus, am avut oportunitatea să explorez o abordare distinctivă în procesul de asimilare și de practica colaborativă a arhitecturii la INSA. Instituția găzduiește o remarcabilă tradiție numită „charette”, ce încurajează munca în echipă între tinerii arhitecți și studenți. Cei aflați în ultimul an de studii sunt implicați într-o adevărată provocare didactică prin realizarea întregului proiect de diplomă într-o perioadă extrem de scurtă, cuprinsă între lunile septembrie și octombrie. În cadrul acestei inițiative, fiecare coordonator de proiect își conduce propria „charette” și are sub autoritatea sa un student reprezentant din fiecare an de studii.

Astfel, toți studenții, indiferent de anul de studiu, au ocazia de a se familiariza cu proiectele de diplomă încă din primele etape ale facultății și beneficiază de oportunitatea de a contribui anual la aceste proiecte. În funcție de nivelul de studii, coordonatorul proiectului are prerogativa de a delega sarcini specifice cu diverse grade de complexitate. În ceea ce mă privește, am fost privilegiat să lucrez în spații și cu echipamente cu totul noi pentru mine la momentul respectiv, inclusiv facilități de cercetare cu destinație industrială.

În același timp, am fost pus în situația de a ieși din zona mea de confort, urmând să aleg sisteme adecvate de instalații pentru funcțiunile specializate și să propun măsuri eficiente de evacuare în caz de urgență și asigurare a securității împotriva incendiilor. Tot în cadrul atelierelor, fiecărei săli i se atribuie o identitate specifică. Atelierul meu se numea „L'anne archi”, un joc de cuvinte dorindu-se a se citi ca „anarhiști”. Anarhismul nostru nu era însă unul *convențional*. Ne numeam anarhiști pentru că, după ce plecau profesorii din facultate, serveam împreună brânză, dulciuri și vin. Ei știau că facem acest lucru, însă totul era într-un context responsabil și controlat.

Cercetarea

Tot în cadrul INSA am avut ocazia să o întâlnesc pe distinsa doamnă Anke Vrijs, profesorul care coordona cercetările din cadrul anului IV. Împreună cu Anke am colaborat la o lucrare intitulată „L'évolution de l'écriture arabe sur l'évolution de l'espace intérieur dans l'architecture islamique”. Subiectul în discuție a fost deosebit de interesant, complex și a necesitat un efort considerabil.

Strasbourg

Orașul Eurometropolă Strasbourg, capitala regiunii Alsacia și un oraș emblematic al Franței, se impune cu grație și eleganță în inima Europei. Această bijuterie urbană este cunoscută atât pentru bogata sa istorie, cât și pentru statutul său modern, specific unui pol academic de prestigiu. Strasbourg poate fi descris ca un oraș cu o istorie bogată, cu rădăcini care se întind pe parcursul mai multor secole. Acesta a fost și rămâne un punct de referință pentru cultura și tradițiile franceze. Cu clădiri istorice impunătoare, cum ar fi Catedrala, care se ridică cu măreție pe orizontul orașului, și cu case tradiționale Alsaciene care au rezistat trecerii timpului, orașul emană o atmosferă de autenticitate și tradiție. Însă, ceea ce are regiunea cu adevărat special este prezența Eurometropolei Strasbourg, un centru academic european de excelență. Orașul găzduiește diverse instituții de învățământ superior de prestigiu, cum ar fi Universitatea din Strasbourg, care datează din 1538 și este una dintre cele mai vechi universități din Franța. Această tradiție academică bogată aduce un caracter distinct și o relevanță specifică în domeniul cercetării și educației.

Universitatea din Strasbourg și alte instituții academice din zonă au contribuit semnificativ

la faima Strasbourg-ului ca un centru de învățământ și cercetare de top. Studenții se bucură de oportunități academice de calitate, iar cercetarea științifică este promovată și susținută activ.

O altă caracteristică notabilă a Strasbourg-ului este componenta sa multiculturală. Fiind situat în apropierea graniței cu Germania, orașul a fost influențat de ambele culturi, oferind astfel o atmosferă diversificată și vibrantă. Parlamentul European este găzduit în Strasbourg, ceea ce face din oraș un loc de referință pentru politica europeană. Acest lucru atrage o populație cosmopolită de politicieni, funcționari europeni și diplomați, ceea ce contribuie la amestecul cultural și lingvistic caracteristic orașului. Prezența Parlamentului European a facilitat dezvoltarea mea personală deoarece am avut posibilitatea să asist la proiecte desfășurate local de diferite fundații pe teme precum: *smart city infrastructure, grey water gathering, European integration* etc.

International Space University Strasbourg

ISU este singura universitate din lume dedicată în întregime educației în domeniul aerospațial, încă din 1987. În prezent, ISU este alcătuită dintr-o rețea unică în întreaga lume, cu un campus central la Strasbourg, cu

hub-uri în SUA și în regiunea Asia Pacific, precum și cu parteneriate cu organizații spațiale de top din întreaga lume. ISU este o poveste de succes de 35 de ani, cu 5400 de absolvenți care modelează ecosistemul spațial internațional în 110 țări, inclusiv astronauți și antreprenori, alături de actuali și foști lideri ai industriei spațiale și ai guvernului.

Inspirat și stimulat de lecțiile prețioase dobândite sub îndrumarea doamnei Anke Vrijs și de sprijinul oferit de mentorii mei în extinderea interesului și cunoștințelor în domeniul aerospațial, am inițiat o cercetare independentă în domeniul dezvoltării prototipurilor de habitate umane în spațiu. Aceste prototipuri sunt elaborate în concordanță cu liniile de producție a modulelor spațiale și implică tehnologii integrate pentru susținerea vieții umane în condiții extreme.

Building Bridges #3

Building Health(y)

Karlsruhe, Germania

În perioada 20-24 martie 2023 un grup format din 10 studenți ai Facultății de Arhitectură din cadrul universității Tehnice „Gheorghe Asachi” din Iași, împreună cu 2 cadre didactice au participat la Building Bridges #3, Erasmus Staff Week 2023 organizat de Facultatea de Arhitectură și Inginerie Civilă din cadrul HKA-Hochschule Karlsruhe/ University of Applied Sciences.

Text: Constanța Carmina Gheorghiță
Alin-Enver Hoblea

Cadrele didactice și studenții au participat la workshop-uri intense, desfășurate timp de 3 zile, cu scopul principal de a facilita "legături", cu o atenție deosebită acordată conexiunilor dintre studenți. Tema anunțată a întregului eveniment a fost Building Health(y), organizatorii lansând 2 întrebări de reflecție: Ce ne menține sănătos? Și cum construim sănătos? Participanții au fost invitați să reflecteze asupra rolului esențial pe care îl joacă mediul construit în promovarea bunăstării noastre, o preocupare accentuată în timpul pandemiei. A construi pentru sănătatea noastră poate fi interpretat în diverse moduri, de la proiecte de construcții locale până la planificarea urbană și chiar la impactul global al schimbărilor climatice. Pentru domeniul mediului construit există anumite standarde și normative de proiectare cu privire la sănătatea noastră mentală și fizică - fie că este vorba de un spital mare, de un centru de wellness sau de o mică sală de meditație. De altfel, întotdeauna va apărea întrebarea cu ce construim?, iar materialele de construcții sănătoase, cum ar fi lemnul sau argila, pot fi punctul de plecare al proiectului. A nu construi deloc poate fi uneori cea mai sănătoasă decizie, în special în ceea ce privește schimbările climatice - astfel încât tema poate fi reinterpretată în *Cum să construim mai puțin în viitor*. Spațiile publice,

Foto: participanți în cadrul proiectului
Building Bridges #3

în special spațiile verzi, indiferent dacă este vorba de un parc, o piață, un mic parc de buzunar în fața clădirii noastre sau terenuri de sport, sunt importante pentru sănătatea noastră mentală și fizică, pentru că aici putem să ne odihnim, să facem exerciții fizice și să ne întâlnim cu alte persoane. Pentru acest demers HKA a propus o săptămână de lucru intensiv, și a invitat cinci arhitecți din universități europene pentru a coordona atelierelor de proiectare.

Invitații

Invitații acestui workshop au fost Aleksandra Walter - Klonkowska (Universitatea din Karlsruhe, Germania), Sanja Filep (Universitatea din Zagreb, Croația), Lucia Azman Momirsky (Universitatea din Ljubljana, Slovenia) împreună cu doi reprezentanți ai Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” din Iași, România, Facultatea de Arhitectură, Constanța Carmina Gheorghiță și Alin-Enver Hoblea. Celor aproximativ 250 de studenți ai facultății de arhitectură din cadrul HKA (Hochschule Karlsruhe - University of Applied Sciences) implicați în acest proiect li s-au alăturat 10 studenți ai Facultății de Arhitectură din Iași: Andreea Pavăl, Andreea Ursache, Monalisa Roca, Amina Parasca, Nina Corina Țuțuianu, Sabina Seserman, Tudor Stoica, Ștefan

Galben, Ionuț Țuca și Ștefan Zugravu. Desfășurare workshop

Pe parcursul a 2 zile, studenții organizați în echipe mixte (anii de studii diferiți), au lucrat intens la elaborarea și definirea unui proiect care să răspundă temei propuse de fiecare dintre cei 5 invitați. Echipele de proiectare și-au definit principalele idei și concepte de lucru în cursul primei zile de lucru, iar a doua zi au realizat materialele de prezentare a proiectelor, planșe și crochiuri, machete sau prezentări video. Studenții TUIASI au fost distribuiți uniform în colective de lucru diferite. Întregul eveniment a demarat luni după-amiază, cu un mic eveniment de social-networking. A doua zi, în cursul dimineții, a avut loc o sesiune de prezentare a temelor de proiect propuse de cei cinci profesori invitați, urmată de înscrierea voluntară a studenților în grupe de lucru în funcție de preferința lor pentru tematicile anunțate. Cele două subiecte propuse de profesorii TUIASI, “Minigarden. A Minimal Intervention in the Urban Landscape” și “Meditation Structure. Buildings That Need to Meditate” au atras participarea unui număr mare de studenți, astfel încât una dintre grupe a fost mutată în spațiile atelierului de machete.

Au fost 2 zile de lucru intens, într-o atmosferă

efervescentă și entuziastă.

În încheiere, fiecare grup de studenți și-a prezentat ideile elaborate în decursul celor două zile de activitate, iar diversitatea și multiplicarea abordărilor au oglindit un volum de muncă impresionant. Toți participanții, au recunoscut beneficiile colaborării dintre studenți și arhitecții invitați.

Program post-workshop

Programul din ultima zi a inclus explorarea spațiului urban din orașul Stuttgart. Traseul propus de gazde a inclus repere arhitecturale importante ale orașului: cartierul Weissenhof, Universitatea de Stat de Arte Frumoase din Stuttgart (Staatliche Akademie der Bildenden Künste Stuttgart), biblioteca publică (Stadtbibliothek am Mailänder Platz) și biblioteca Württemberg (Württembergische Landesbibliothek).

Cartierul Weissenhof, cunoscut și sub numele de “Casa Modernă”, reprezintă o bijuterie arhitecturală a secolului XX, edificată în anul 1927, în timpul perioadei mișcării Bauhaus, fiind și astăzi într-o proporție de peste 90% locuit. Locuințele proiectate de Le Corbusier, Ludwig Mies van der Rohe și Walter Gropius, erau privite pe atunci ca fiind un experiment îndrăzneț, conceput pentru a modela locuințe

moderne și accesibile. Vizitarea acestui ansamblu urbanistic a permis studenților și cadrelor didactice să observe principiile arhitecturale moderniste puse în practică și influențele acestora în dezvoltarea orașului Stuttgart.

Clădirea Universității de Stat de Arte Vizuale din Stuttgart, Neubau 1, proiectată de Peter Schenk, îmbină arhitectura modernă cu elemente tradiționale, creând un stil distinct și atractiv. Așezată pe piloni asimetrici în formă de „T” și amplasată pe o bază din panouri de sticlă, clădirea emană o prezență arhitecturală remarcabilă. Monumentul de arhitectură brutalistă, cu o structură de beton armat cu cinci niveluri, decalate, ce dezvăluie un labirint de birouri și săli de seminar interconectate prin galerii deschise și scări, prezintă o fațadă decorată cu o serie ortogonală de plăci de beton, servind drept *brise soleil*. Scările de evacuare, amplasate în lateralele clădirii, la exterior, accentuează aspectul sculptural al clădirii. Interiorul evidențiază frumusețea materialelor folosite: tavanul cofrat cu plăci netede, pereții din beton aparent, cu textură de lemn a cofrajului imprimată, pereții din cărămidă roșie perforată cu inserții de grinzi de beton în zonele de bază, treptele de lemn și balustradele elegante din metal negru.

Amplasată imediat lângă Weissenhofsiedlung, extinderea academiei, semnată de arhitecții Mahler Gump Schuster, Hartmut Fuchs și Armin Günster, împreună cu celelalte clădiri existente, formează un ansamblu în jurul unei piețe deschise. Învelișul exterior al noii clădiri constă într-o fațadă prefabricată din metal și sticlă. Zona de intrare transparentă și primitoare conduce către un spațiu multifuncțional cu două etaje și un coridor larg cu galerii iluminate zenital. O scară liberă în zona de expoziție permite accesul către o structură asemănătoare unui pod suspendat peste spațiul multifuncțional și către spațiul expozițional amplasat la nivelul inferior al clădirii. Armin Günster, cadru didactic la HKA, ne-a însoțit pe parcursul întregii noastre vizite și ne-a împărtășit câteva din provocările cu care s-a confruntat în etapa de proiectare și apoi în timpul construcției clădirii.

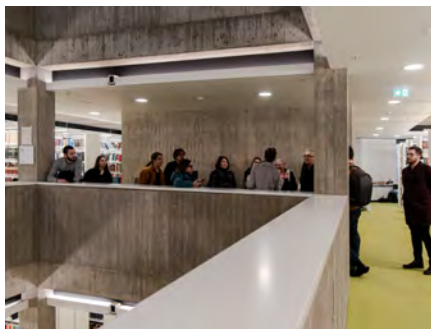
Biblioteca publică (Stadtbibliothek am Mailänder Platz) și biblioteca statului Württemberg (Württembergische Landesbibliothek) au fost alte două obiective care completează turul arhitectural al orașului Stuttgart. Clădirile acestor biblioteci sunt impresionante din punct de vedere arhitectural și sunt exemple remarcabile ale arhitecturii contemporane germane. Biblioteca publică din piața Mailänder, proiectată de arhitectul sud-coreean Eun Young Yi, a fost inaugurată în 2011. Clădirea are o formă cubică, iar fațada din beton alb, reflectă lumina într-un mod unic. Forma și simetria intrării clădirii au fost inspirate de "Cenotaf pentru Newton" a lui Étienne Boullée, însă inima și nucleul bibliotecii urmează modelul vechiului Pantheon.

Protejată de o fațadă double-skin, galeria principală este amplasată în centrul clădirii și este iluminată zenital printr-o fereastră centrală amplă deschisă către cer. Circulația interioară este organizată în spirală și

impune traversarea zonelor de galerie de lectură, concepută ca promenadă fluidă inundată de lumina din acoperișul de sticlă. Biblioteca de Stat din Württemberg din Stuttgart este una dintre principalele realizări arhitecturale din sudul Germaniei din anii 1960. Clădirea impresionează datorită secvenței generoase de spații, alegerii atente a materialelor și calității arhitecturale. Noul corp al bibliotecii nu include doar spații ce găzduiesc programe noi, ci îmbunătățește o situație urbană complicată definită de legăturile insuficiente existente între clădiri și relația acestora cu o stradă intens circulată. La o primă vedere, noua clădire are aspectul unei entități independente. Faptul că constituie o anexă la clădirea veche este evidențiat de alegerea materialelor, dominată de betonul expus turnat cu cofraj de lemn, creând ecouri ale vechiului în noua clădire.

Este deosebit de important pentru un arhitect sau un student la arhitectură să viziteze orașe și obiecte de arhitectură contemporană, deoarece acest lucru îi permite să fie conectat la noile tendințe și idei în domeniu. Vizitarea unor clădiri și orașe cu arhitectură contemporană poate fi o sursă de inspirație și poate ajuta la dezvoltarea propriilor idei. De altfel, vizitarea unor obiective arhitecturale contemporane poate oferi oportunitatea de a înțelege procesul de proiectare și construcție a acestora, precum și de a vedea tehnologiile și materialele folosite în proiecte moderne.

În plus, vizitarea unor orașe cu o arhitectură contemporană puternică poate ajuta la înțelegerea modului în care clădirile se integrează în contextul urban și cum pot fi acestea proiectate pentru a crea spații mai potrivite pentru oameni. Arhitecții pot învăța de la exemplele pozitive și negative, îmbunătățindu-și astfel propria abilitate de a proiecta clădiri care sunt funcționale, estetice și care se integrează în mediul înconjurător.

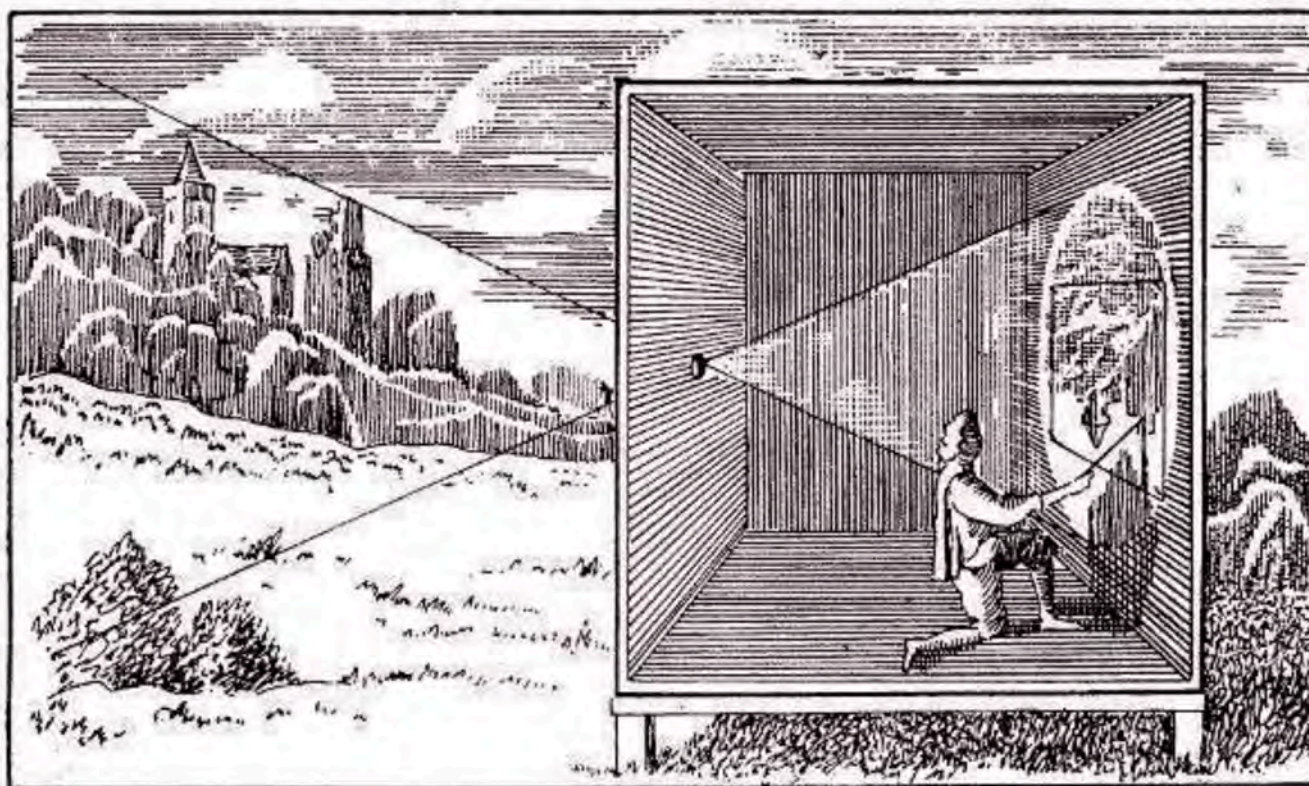

- „ Experiența Erasmus din Germania, Karlsruhe a fost una unică pentru mine. Lucrul în echipă s-a realizat la un nivel diferit față de cel din facultatea noastră, echipa s-a extins, fiind compusă din 5 studenți. Comunicarea în limba engleză cu studenții germani, exprimarea viziunilor arhitecturale și culturale au adus un plus în sfera cunoștințelor atât personale, cât și academice. Proiectul final a fost unul reușit, simplu, macheta a fost realizată profesionist datorită echipamentelor sofisticate de machetare iar prezentarea de la final a surprins colaborarea bună dintre noi, pasiunea cu care am lucrat la acest proiect. (Sabina Seserman)

- „ Mi-a plăcut faptul că a existat o diversitate de teme, astfel, fiecare student a putut alege tema la care să participe cu drag. Împreună cu 4 studenți de la facultatea din Karlsruhe am proiectat un adăpost pentru bicicliști. Am lucrat la piesele desenate, dar și la cele 2 machete. Echipa a fost formată din mai mulți studenți și în consecință ideile au fost mai multe și, totodată, nivelul de dificultate s-a redus, sarcinile devenind mai ușoare. (Roca Monalisa)

- „ Participarea la acest workshop alături de studenți de la Karlsruhe University of Applied Sciences a fost o experiență foarte stimulantă, interactivă și educativă. Aceasta ne-a oferit oportunitatea de a învăța unii de la alții, de a schimba idei și de a lucra în echipă pentru a atinge un obiectiv comun. Oportunitatea de a interacționa cu colegi dintr-o altă instituție academică a îmbogățit experiența, deoarece am putut observa perspective diferite asupra domeniului arhitecturii, asupra unui nou mediu educațional și a unei culturi diferite. Mi-a plăcut foarte mult sala de workshop, care avea o atmosferă primitoare și veselă, unde studenții lucrau și socializau. Mediul prietenos ne-a făcut să ne simțim confortabil în a ne exprima liber ideile și opiniile, iar profesorii ne-au sprijinit și încurajat să experimentăm și să ne exprimăm cât mai creativ. Sala de workshop era plină de energie și entuziasm în timp ce lucram la machetele noastre, primeam și ofeream feedback și colaboram împreună în procesul de design. (Pavăl Andreea)

[mid]JOURNEY?

Gravură a unei camere obscure "portabile" în lucrarea lui
Athanasius Kircher *Ars Magna Lucis Et Umbrae* (1645) apud
http://www.essentialvermeer.com/camera_obscura/co_one.html

Text: Ionuț Dohotariu

Camera obscură și artele vizuale

Camera obscură este un dispozitiv optic primitiv care a jucat un rol crucial în evoluția fotografiei. Termenul *camera obscură* este derivat din limba latină și înseamnă *camera întunecată*. Principiul de bază al camerei obscure constă în faptul că lumina care pătrunde printr-un orificiu mic va proiecta o imagine inversată pe suprafața opusă acestuia.

Originile camerei obscure pot fi urmărite în perioada antică: filozoful chinez Mo Ti și matematicienii greci Aristotel și Euclid știau despre posibilitatea creării unei camere obscure (*pinhole*) încă din secolele IV-V î.Hr.. Cu toate acestea, utilizarea practică a camerei obscure a apărut mai târziu în istorie. În Evul Mediu, camera obscură a fost folosită în principal ca instrument didactic pentru a înțelege și a studia optica, dar și pentru a teoretiza perspectiva. Prin utilizarea acestui dispozitiv optic, artiștii au putut studia și înțelege mai bine principiile și efectele perspectivei în reprezentarea vizuală. În timp, camera obscură a devenit un instrument esențial pentru artiști precum Leonardo da Vinci, Vermeer sau Canaletto, care au explorat și aplicat principiile perspectivei în operele lor, descoperind astfel modul în

care obiectele se micșorează în perspectivă, în funcție de distanța lor față de punctul de observație. Prin intermediul camerei obscure, acești artiști au observat și înțeles principiile prin care obiectele și spațiile sunt reduse și transformate într-o imagine plană bidimensională, cu ajutorul liniei orizontului, a punctelor de fugă și a altor elemente-cheie ale perspectivei. Aceste procese de observare și înțelegere au ajutat la dezvoltarea unei abordări mai precise și realiste a perspectivei în artă. Un exemplu notabil este Leonardo da Vinci, care a fost fascinat de principiile perspectivei și a experimentat utilizarea camerei obscure pentru a obține imagini mai precise și realiste. El a observat că, în camera obscură, obiectele luminoase proiectau imagini mai clare, iar această observație l-a inspirat să creeze tehnici de iluminare și umbră în lucrările sale.

De asemenea, camera obscură a avut un impact semnificativ în dezvoltarea și popularizarea dispozitivului numit *camera lucida*, un instrument optic similar, care permitea artiștilor să proiecteze și să deseneze imagini inversate pe o suprafață, facilitând astfel procesul de redare a perspectivelor complexe. Apariția camerei lucide datează de la sfârșitul secolului al XVI-lea și a fost populară în special în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea.

Dispozitivul era format dintr-o cutie sau un tub închis, cu un sistem de oglinzi sau lentile care redirectionau lumina și proiectau o imagine pe o suprafață plană. Aceasta permitea artistului să vadă subiectul pe care dorea să-l deseneze ca proiecție transparentă sau ca un contur inversat, care putea fi urmat cu ușurință cu creionul sau penița. Camera lucidă a avut un impact semnificativ asupra artei și a procesului de desen. Prin intermediul acesteia, artiștii puteau reproduce cu acuratețe detaliile și proporțiile subiectului pe care doreau să îl deseneze. Acest dispozitiv a permis în mod special realizarea portretelor și a peisajelor complexe, ajutând artiștii să captureze cu precizie perspectivele și luminozitatea scenelor.

De-a lungul timpului, au existat diferite tipuri de camere lucide. Unele erau mai simple și aveau un sistem de oglinzi care redirectionau lumina, în timp ce altele foloseau lentile pentru a proiecta imaginea. Cu toate acestea, progresul tehnologiei și apariția fotografiei și a altor mijloace de reproducere vizuală, camera lucidă a căzut în desuetudine. Deși a fost înlocuită de tehnologiile moderne, contribuția camerei lucide la dezvoltarea artei vizuale și a procesului creativ rămâne semnificativă.

Zorii fotografiei

Începuturile fotografiei marchează o perioadă fascinantă a inovațiilor și descoperirilor în domeniul artelor vizuale. De la primele experimente cu camera obscură și tranziția către tehnici precum dagherotipul, plăcile fotografice și pelicula fotosensibilă, dezvoltarea fotografiei a avut un impact profund asupra modului în care percepem și documentăm lumea înconjurătoare.

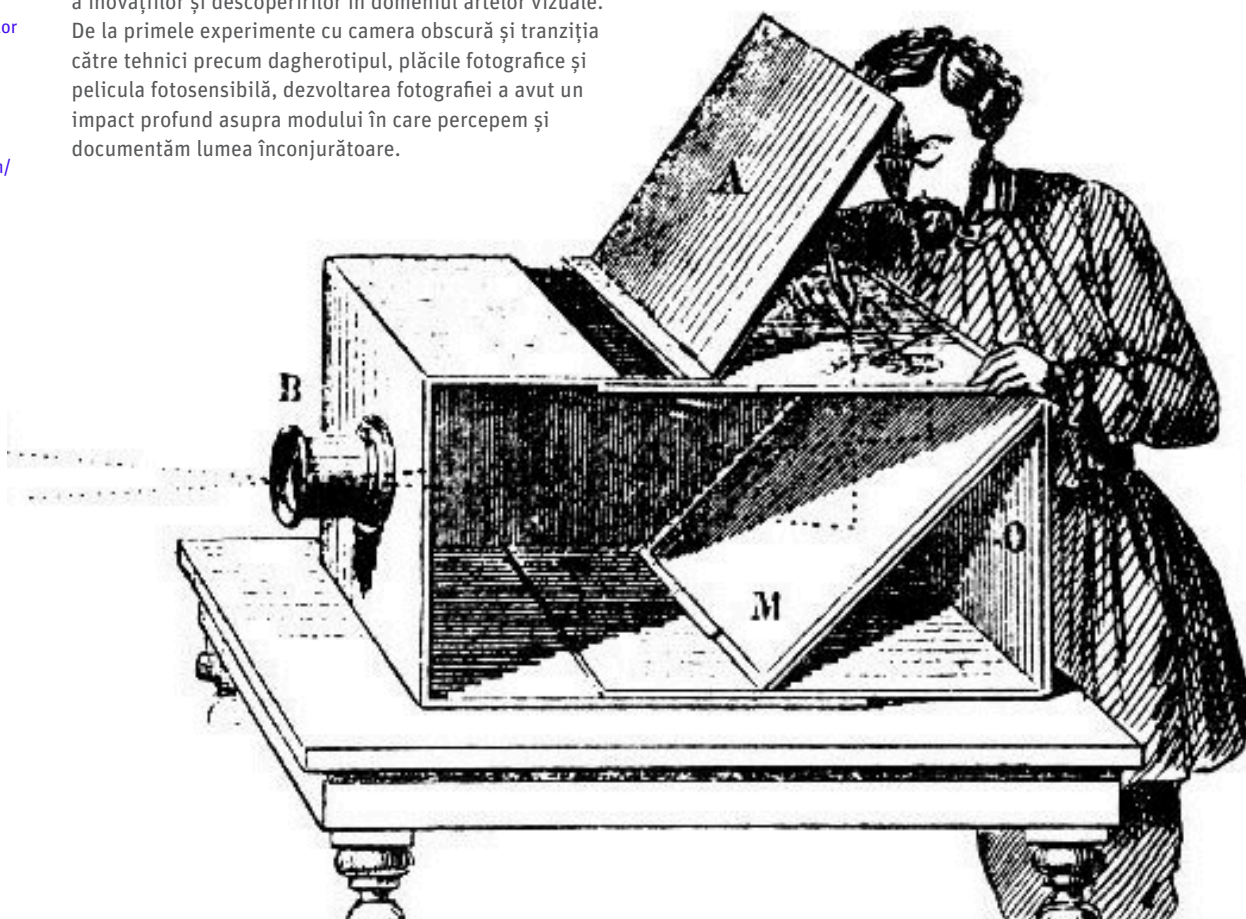
După cum am văzut anterior, un punct de plecare esențial în istoria fotografiei îl reprezintă camera obscură, un dispozitiv optic ce datează încă din perioada antică. Prin proiecția luminii prin intermediul unui orificiu mic pe o suprafață opusă, camera obscură a crea o imagine inversată a lumii exterioare. Această observație a dat naștere ideii de a captura imagini permanente.

Primul pas major în evoluția fotografiei a fost dagherotipul, inventat în 1839 de către Louis Daguerre. Această tehnică presupunea expunerea unei plăci de cupru acoperite cu un strat subțire de iod și apoi cu vapori de argint la o lumină intensă. Rezultatul era o imagine fixată pe placa de cupru, creând astfel primul proces fotografic durabil. Deși era o tehnologie inovativă pentru respectiva perioadă, dagherotipul avea și limite, fiind o tehnică dificilă și necesitând expuneri îndelungate. Astfel, în anii următori, cercetătorii au căutat metode mai eficiente pentru a obține și a fixa imaginile.

În primele etape ale fotografiei, substanțele fotosensibile utilizate erau bazate pe săruri de argint, cum ar fi clorura de argint și bromura de argint. Aceste săruri de argint erau prezente pe plăcile sau pe hârtiile fotosensibile și reacționau la lumină, formând imagini latente care urmau să fie dezvoltate ulterior.

Cu toate acestea, substanțele erau sensibile la lumină

Camera obscură – instrument de capturare a imaginilor utilizat înainte de descoperirea substanțelor fotosensibile: www.notquiteinfocus.com/2013/10/13/a-brief-history-of-photography-the-beginnings

Tranziția spre digital

doar în spectrul albastru și violet, ceea ce însemna că procesul de expunere era îndelungat și necesitățile de lumină erau mari. O evoluție semnificativă în dezvoltarea fotografiei a fost reprezentată de utilizarea plăcilor fotografice. Frederick Scott Archer a introdus în 1851 plăcile de sticlă acoperite cu un strat subțire de colodiu, un amestec de etanol și nitrat de celuloză. Aceste plăci fotosensibile, cunoscute sub denumirea de colodiu umed, puteau fi expuse mult mai rapid decât dagherotipurile și permiteau realizarea mai multor copii.

Procesul implica aplicarea colodiului pe placa de sticlă, imersarea acesteia într-o soluție de nitrat de argint pentru a forma un compus sensibil la lumină și, în cele din urmă, expunerea și dezvoltarea imaginii. Cu toate acestea, utilizarea plăcilor fotografice presupunea un proces complex, iar fotografierea în exterior devenea dificilă din cauza necesității de a avea un laborator portabil. Aceasta a dus la căutarea unei tehnologii mai comode și mai accesibile. Un alt avans semnificativ în evoluția substanțelor fotografice a fost introducerea emulsiilor cu gelatină, spre sfârșitul secolului al XIX-lea. Datorită flexibilității și ușurinței de utilizare, ele au înlocuit treptat plăcile de sticlă și hârtiile fotosensibile. Acestea erau straturi subțiri de gelatină fotosensibilă aplicate pe suporturi flexibile, cum ar fi rolele de film. Emulsiile cu gelatină au permis fotografiilor să captureze imagini într-un mod mai convenabil și mai portabil. În secolul al XX-lea, pelicula fotosensibilă pe bază de acetat de celuloză a devenit metoda dominantă de înregistrare a imaginilor fotografice. Pelicula de acetat de celuloză era acoperită cu emulsie fotosensibilă și putea fi încărcată în camerele foto pentru capturarea imaginilor. Aceasta a făcut fotografia mai accesibilă, nemaifiind necesară utilizarea plăcilor individuale sau a hârtiei fotosensibile.

Ulterior, au fost dezvoltate peliculele pe bază de poliester, care au oferit o calitate superioară a imaginii și o rezistență mai mare în timp. În cele din urmă, digitalizarea fotografiei a revoluționat complet industria, eliminând complet necesitatea de utilizare a substanțelor fotosensibile tradiționale.

Tranziția spre fotografia digitală a fost una dintre cele mai revoluționare și transformativ schimbări în domeniul fotografiei. Acest proces a implicat trecerea de la utilizarea filmului și a proceselor chimice de dezvoltare la utilizarea senzorilor digitali și a tehnologiei de înregistrare electronică a imaginilor. Fotografia digitală a devenit viabilă în anii '90, când avansurile în tehnologia semiconductorilor și în domeniul calculatoarelor au făcut posibilă capturarea și stocarea imaginilor în format digital. În comparație cu fotografia tradițională pe film, fotografia digitală oferea avantaje semnificative.

Unul dintre principalele avantaje ale fotografiei digitale este posibilitatea de a vizualiza imediat rezultatul unei fotografii. Prin intermediul ecranului LCD al camerei digitale, fotografii poate vedea instantaneu imaginea capturată și poate decide dacă dorește să o păstreze, să o șteargă sau să o reîncadreze. Acest lucru a permis o ajustare rapidă a compoziției, a expunerii și a altor aspecte ale fotografiei, oferind o mai mare libertate creativă și o mai mare eficiență în procesul de capturare a imaginilor.

Un alt beneficiu major al fotografiei digitale este posibilitatea de a stoca un număr mare de imagini pe un singur dispozitiv, cum ar fi cardurile de memorie sau unitățile de stocare. Acest lucru a eliminat nevoia de a transporta multiple role de film și a permis fotografiilor să realizeze un număr aproape nelimitat de fotografii într-o singură sesiune de fotografie. De asemenea, eliminarea necesității de a dezvolta și a imprima fiecare imagine a dus la economii semnificative de timp și bani.

Calitatea imaginilor digitale a avansat considerabil de-a lungul anilor, iar tehnologia senzorilor și a procesoarelor de imagine a permis obținerea de imagini de înaltă rezoluție, cu detalii fine și o gamă dinamică extinsă. În plus, posibilitatea de a edita și de a manipula imaginile digitale cu ajutorul programelor software a deschis noi orizonturi în creativitatea fotografică, permițând fotografiilor să își exprime viziunea și să creeze efecte și modificări precise.

Prima fotografie - "Point de vue du Gras" (stânga) - Joseph Nicéphore Niépce (1826) și o fotografie color actuală (dreapta) <https://www.>

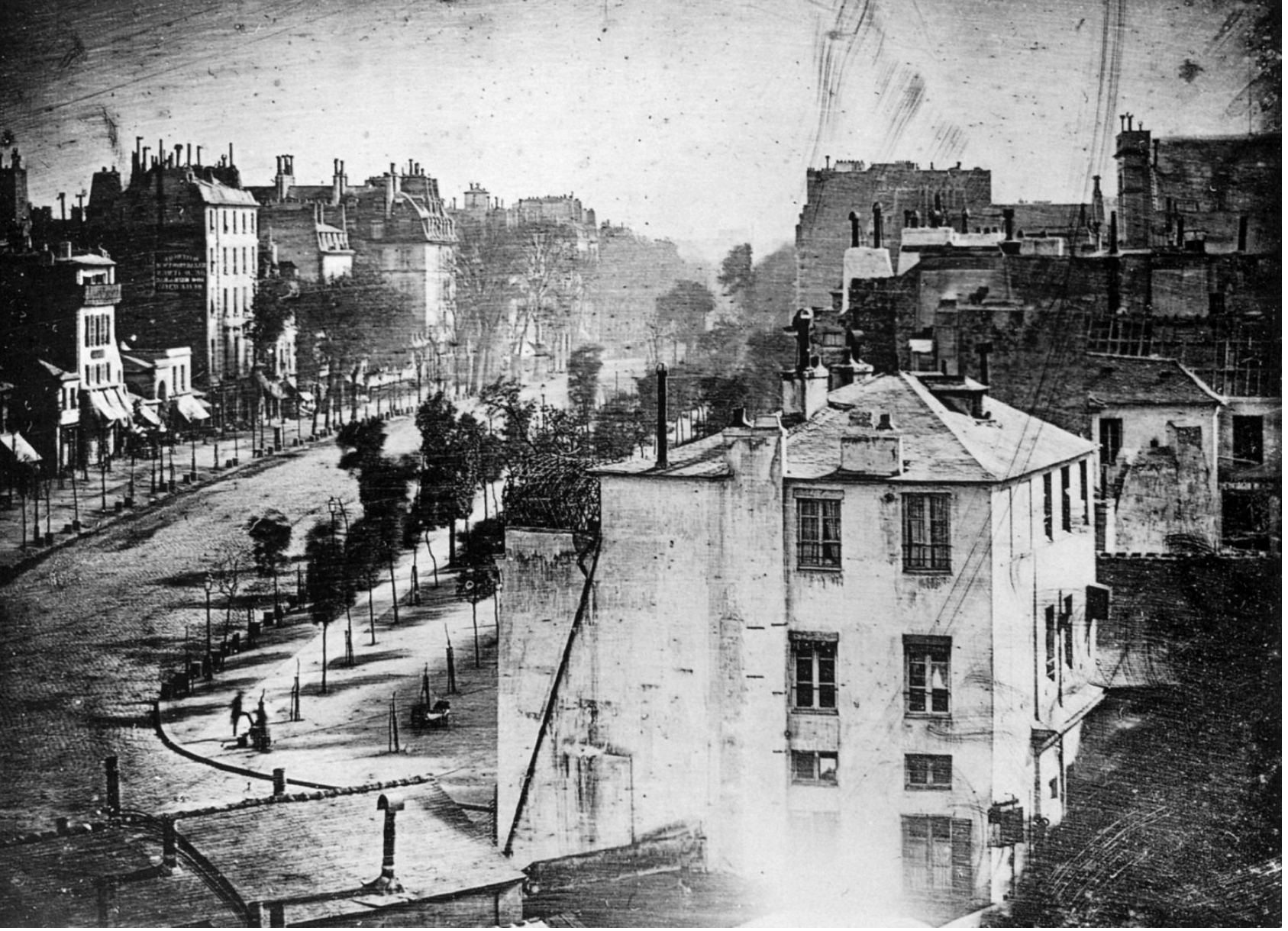
Icarus (2019) – fotografie realizată în Grădina Universității din Iași cu o cameră printată 3D, cu orificiu stenopeic, pe film lat 6x9, Fomapan 100, f/165, 12 secunde de expunere – arhiva personală a autorului.

Raze (2020) fotografie a porticului Teatrului Național "Vasile Alecsandri" din Iași realizată cu o cameră printată 3D, cu orificiu stenopeic, pe film lat 6x9, Fomapan 100, f/165, 53 secunde de expunere – arhiva personală a autorului.

arhitectură+

Imaginea preluată de Daguerre în Boulevard de Temple din Paris este prima fotografie a unei persoane (vizibilă în colțul din stânga jos) și este, de asemenea, una dintre primele fotografii cunoscute ale unei imagini urbane.

<https://www.metalocus.es/en/news/first-architecture-photography-1840s-road-trip-daguerreotypes-girault-de-prangey>

Centrul Heydar Aliyev din Baku, Azerbaidjan proiectat de Zaha Hadid Architects. Fotografie realizată de Hélène Binet, în 2013, pe film 4x5, cu o cameră Arca-Swiss -

<https://www.architecturalrecord.com/articles/13782-portfolio-of-architectural-photographs>

Tranziția spre fotografia digitală a avut un impact semnificativ în sfera distribuirii și partajării imaginilor. Prin intermediul internetului și a rețelelor de socializare, fotografiile pot fi ușor încărcate, partajate și distribuite la nivel global, oferind oportunități inexistente anterior, pentru promovare, vizibilitate și recunoaștere. Totuși, fotografia digitală nu a înlocuit-o complet pe cea tradițională, realizată pe film. Mulți entuziaști ai fotografiei continuă să aprecieze estetica și procesul artistic al fotografiei analogice, iar utilizarea filmului rămâne relevantă în anumite domenii, cum ar fi fotografia de artă și cea de film.

[AI]

Tranziția de la fotografia digitală la cea generată de inteligența artificială a reprezentat un pas important în evoluția domeniului. Odată cu dezvoltarea inteligenței artificiale și a algoritmilor de învățare automată, a apărut o nouă frontieră în crearea și îmbunătățirea imaginilor fotografice. Unul dintre aspectele cheie ale utilizării inteligenței artificiale în fotografie este capacitatea de a îmbunătăți și de a optimiza aspecte precum compoziția, claritatea, expunerea și culoarea imaginilor. Algoritmii de inteligență artificială pot fi antrenați pe baza unui set vast de imagini și pot învăța să recunoască modele și caracteristici ale unei fotografii reușite. Astfel, prin aplicarea acestor algoritmi asupra unei imagini, se poate obține o îmbunătățire a calității și a aspectului acesteia. Un exemplu relevant în acest sens este platforma Midjourney.ai, care utilizează inteligența artificială pentru a genera fotografii de înaltă calitate și aspect artistic. Midjourney.ai folosește algoritmi de învățare automată pentru a analiza și a extrage informații dintr-o imagine și apoi pentru a aplica modificări și îmbunătățiri în funcție de preferințele utilizatorului. Această tehnologie oferă posibilitatea de a transforma fotografii obișnuite în imagini uimitoare, cu detalii și efecte impresionante.

În plus, inteligența artificială poate fi utilizată și în procesul de editare și retușare a fotografiilor, spre exemplu prin intermediul Adobe Generative Fill AI Tool. Algoritmii de învățare automată pot recunoaște automat obiecte, persoane sau elemente nedorite într-o fotografie

și pot aplica corecții și ajustări specifice pentru a îmbunătăți aspectul general al imaginii. Astfel, procesul de editare poate fi accelerat și simplificat, oferind fotografiilor mai mult timp pentru explorare și exercițiu creativ. Un alt aspect interesant al utilizării inteligenței artificiale în fotografie este generarea de imagini noi. Prin antrenarea algoritmilor de învățare automată pe baza unui set de date variat, se pot genera imagini realiste, captivante, pe baza unor modele și structuri preexistente. Acest lucru deschide noi posibilități creative, de exprimare artistică.

Despre etică, autenticitate și arhitectură

Cu toate acestea, utilizarea inteligenței artificiale în fotografie ridică unele provocări și întrebări legate de autenticitatea și originalitatea imaginilor. Într-o lume în care acestea pot fi generate și manipulate prin intermediul algoritmilor, devine importantă definirea și recunoașterea valorii fotografiei ca formă de exprimare artistică autentică.

Tranziția de la fotografia digitală la cea generată de inteligența artificială a deschis noi orizonturi și a adus îmbunătățiri semnificative în calitatea și eficiența procesului fotografic; utilizarea inteligenței artificiale în fotografie prin platforme precum Midjourney.ai demonstrează potențialul enorm al acestei tehnologii de a transforma și a îmbunătăți lumea fotografiei. Ca în cazul oricărei tehnologii revoluționare, este esențial să fim atenți la implicațiile etice și la potențialele capcane care pot apărea. Pe măsură ce îmbrățișăm această nouă eră a fotografiei generate de inteligența artificială, trebuie să ne asigurăm că folosim aceste instrumente puternice în mod responsabil, promovând creativitatea și inovația și protejând în același timp autenticitatea și integritatea artelor vizuale. Imaginile generate de inteligența artificială (AI) deschid noi oportunități în proiectarea de arhitectură, având un impact semnificativ asupra modului în care se conceptualizează, se vizualizează și se prezintă proiectele arhitecturale. Aceste imagini sunt create de algoritmi de asimilare automată care pot genera scene și perspective arhitecturale realiste, fără necesitatea construirii fizice a structurilor.

Una dintre principalele oportunități oferite de imaginile generate de AI este explorarea rapidă a unui număr mare de variante și concepte de design. Prin antrenarea algoritmilor AI pe baza unor principii și criterii de proiectare specifice, aceștia pot genera imagini care prezintă diferite opțiuni pentru formă, volumetrie, materialitate și amenajare. Aceasta permite arhitecților să experimenteze și să vizualizeze rapid diferite alternative, facilitând procesul de luare a deciziilor în fazele incipiente ale proiectului. În plus, imaginile generate de AI pot fi utilizate pentru a comunica și a prezenta proiectele arhitecturale într-un mod captivant și ușor de înțeles. Prin crearea de imagini realiste, algoritmi AI pot reda atmosfera și calitatea spațiilor, permițând vizualizarea interioarelor și exterioarelor cu detalii și luminozitate. Acest lucru facilitează comunicarea între arhitecți, clienți și publicul larg, ajutând la transmiterea conceptelor și a intențiilor de design într-un mod vizual și atractiv.

Imaginile generate de AI pot oferi perspective neconvenționale asupra spațiilor și pot ajuta la descoperirea unor soluții creative și inovatoare pentru proiecte arhitecturale. Pe lângă aceste aspecte, imaginile generate de AI pot contribui și la analiza și optimizarea performanțelor energetice ale clădirilor. Algoritmii AI pot fi utilizați pentru a simula și a evalua parametri precum iluminatul natural, circulația aerului și eficiența energetică a clădirilor. Acest lucru poate ajuta arhitecții să își optimizeze proiectele din punct de vedere energetic și să ia decizii mai bine fundamentate în ceea ce privește performanța sustenabilă a clădirilor. În concluzie, imaginile generate de inteligența artificială oferă o serie de oportunități valoroase în proiectarea de arhitectură: permit explorarea rapidă a diferitelor opțiuni compoziționale, facilitează comunicarea și prezentarea proiectelor și stimulează creativitatea în arhitectură. Utilizarea inteligentă a imaginilor generate de AI poate aduce inovație și eficiență în procesul de proiectare, deschizând calea către soluții arhitecturale remarcabile și sustenabile.

Epilog?

Evoluția tehnologică în domeniul fotografiei și în cel al inteligenței artificiale a adus transformări semnificative și oportunități incredibile. De la camera obscură, care a constituit fundația înțelegerii perspectivei și a capturării luminii, până la apariția Midjourney.ai și altor unelte cu inteligență artificială, drumul parcurs este unul impresionant.

Trecerea de la camera obscură la fotografia digitală și la generarea de imagini cu ajutorul inteligenței artificiale a adus eficiență, creativitate și posibilități nelimitate în procesul de capturare și de manipulare a imaginilor. Tehnologiile avansate au permis dezvoltarea unor instrumente puternice, care facilitează experimentarea, vizualizarea și prelucrarea imaginilor în moduri neașteptate și inovatoare. De-a lungul timpului, tehnologia a făcut posibilă reducerea timpului și a costurilor asociate cu procesul fotografic, oferind noi modalități de exprimare artistică și de comunicare vizuală. De la dagherotip și plăcile fotografice la pelicula fotosensibilă și fotografia digitală, fiecare etapă a adus cu sine avantaje și provocări unice, determinând o evoluție constantă a acestui domeniu.

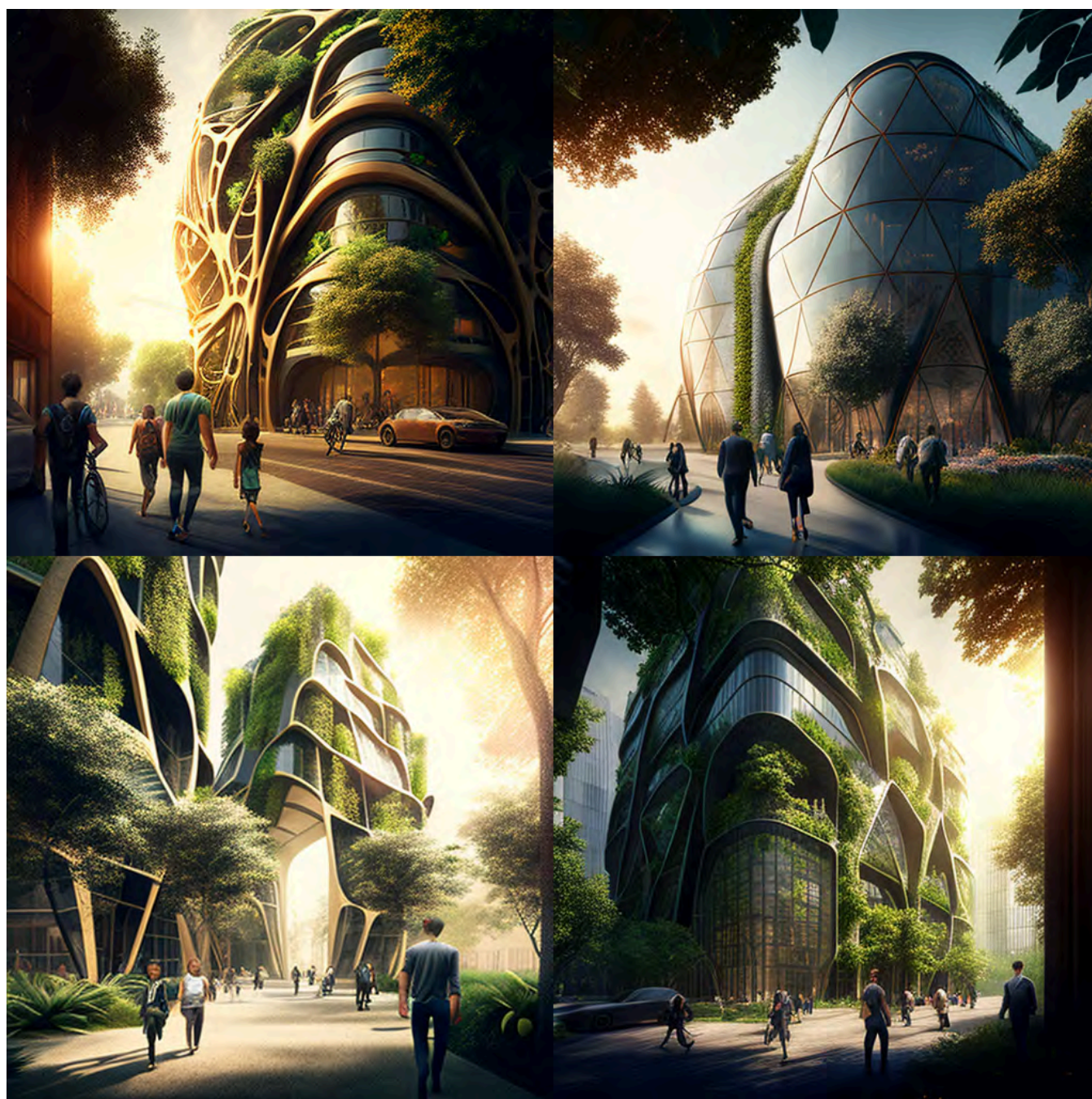
Apariția uneltelor cu inteligență artificială, precum Midjourney.ai, a deschis noi orizonturi și a adus cu sine o nouă eră în fotografie. Utilizarea algoritmilor de învățare automată și a rețelelor neurale în generarea și prelucrarea imaginilor permite obținerea unor rezultate uimitoare și inovatoare. Cu toate acestea, este important să fim conștienți de provocările și riscurile asociate utilizării inteligenței artificiale în fotografie, precum posibilitatea de manipulare și dezinformare.

În ciuda tuturor schimbărilor și inovațiilor, esența fotografiei rămâne însă aceeași: capturarea momentelor, comunicarea și exprimarea artistică prin intermediul imaginilor.

Imagine generată cu Midjourney.ai
având ca input: "Adaptive residential
architecture in Romania in 2050"

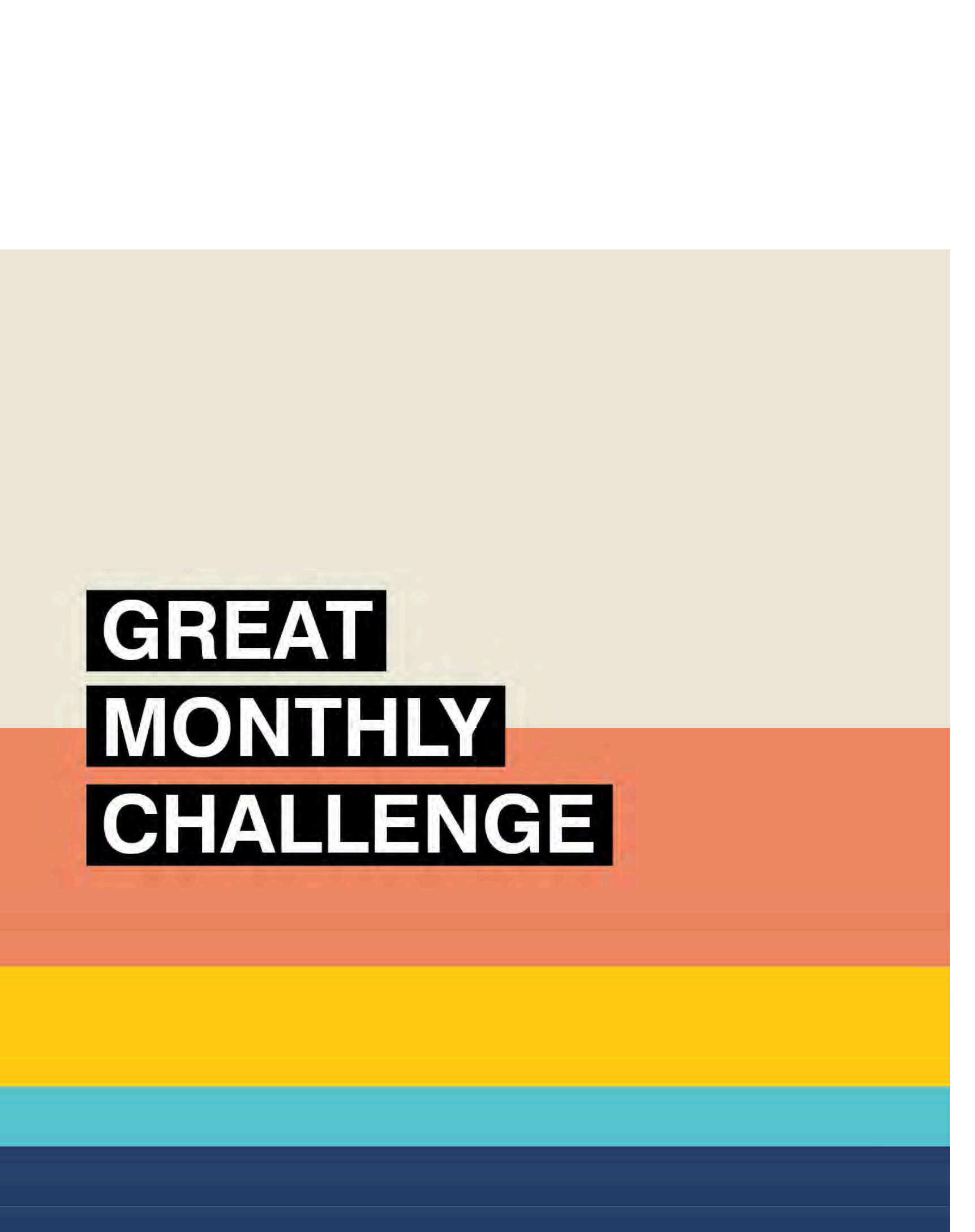
Imagine generată cu Midjourney.ai
având ca input: "Street view of high
tech biophilic architecture"

Imagine generată cu Midjourney.ai
având ca input: "People walking in a
high tech city"

GREAT MONTHLY CHALLENGE

GMC

great monthly challenge

Text: Ramona Costea
Tiberiu Teodor-Stanciu

Facultatea de Arhitectură din Iași vă invită să participați la GREAT MONTHLY CHALLENGE!

În fiecare lună lansăm provocarea de a ilustra într-un mod neconvențional planuri, fațade, secțiuni, perspective, axonometrii, ca răspuns a temei enunțate în luna respectivă. Ne dorim, astfel, să promovăm gândurile, ideile și aspirațiile oamenilor care dau viață facultății (studenți, profesori, absolvenți și nu numai).

Great Monthly Challenge este o invitație neconvențională de a căuta exprimări grafice ale unor idei mai puțin obișnuite sau consacrate. Această invitație se adresează deopotrivă studenților, profesorilor, arhitecților de toate vârstele, ilustratorilor, iubitorilor de idei, ilustrație și nu numai. Scopul acestui proiect îl constituie, pe de o parte, creșterea calității peisajului grafic local și chiar național, configurarea unui mediu prietenos de a exersa traducerea conceptelor în ilustrații, încurajarea studenților de a experimenta și căuta forme de expresie grafică diverse, precum și consolidarea unei comunități de ilustratori. Pe data de 25 a fiecărei luni, anunțăm o nouă provocare. Până pe data de 24 a lunii următoare sunt așteptate posterele care ilustrează ideea enunțată în provocare. Posterele sunt apoi postate pe paginile media online ale facultății, de fiecare dată, înainte de lansarea unei noi provocări. Fiecare participant poate trimite mai multe postere în

cadrul aceleiași provocări.

Proiectul a ajuns la cea de-a 26-a provocare și a fost prezentat public prin expoziția Great Monthly Challenge x 38 ce a avut loc la Fablab 1 și 2 pe data de 2 iunie 2021, în cadrul Romanian Creative Week. Evenimentul a adus în atenția publică lucrările a 38 de studenți, profesori, ilustratori, arhitecți ce au acceptat în total 20 de provocări de a ilustra, imagina, fotografia: *arhitectură, curtea exterioară, după garduri, neoneoromânesc, casa verii, ultima bancă, baubauhaus, casa toamnei, lerul în arhitectură, 20/20, casa iernii, casa primăverii, izolat și izolung, corona de minuni a lumii, casa filosofală, sera pe deal, perseideile, casa vulpii care n-a ajuns la struguri, casa măgarului în haine de leu, casa greierului și a furnicii*. Expozanții prezentați în cadrul evenimentului sunt: Alexoia Flavia-Marina, Andrei Radu, Bircea Andreea, Berdan Alexandra, Butnărașu Maria, Chiprian Ana, Cioată Alexandra, Clizor Marius, Cosovanu Iulia, Costandache Ancuța, Costea Ramona, Dobeș Alexandra, Dobrea Andrei George, Gioadă Cristina, Jubea Dima, Loghin Anca, Mihalachi Alexandru, Miroșoi Daniel, Nica Răzvan, Onu Răzvan, Paraschiv Ioana, Palcu Giorgiana, Pașcanu Teodora, Petruș Laura Elena, Piftor Andra, Pleșca Livia, Popa Larisa Georgiana, Precub Georgiana, Savin Oana, Sîrbu Cristina, Sîrbu Mihaela, Stanciu Oana, Stativă Mălina, Teodor-Stanciu Tiberiu, Trifan Cosmin, Ursu Ștefana, Vernică Raluca, Vizureanu Teodora, împreună cu coordonatorii proiectului - Ramona Costea și

Tiberiu Teodor-Stanciu.

Între timp, s-au mai alăturat: Nina Croitoru, Ana-Maria Nițică, Alina-Mădălina Lăcătușu, Magdalena Coroi și Maria Nechita. În luna decembrie 2023 proiectul a lansat o nouă provocare adresată ilustratorilor săi, intitulată *Iarna piuliță*.

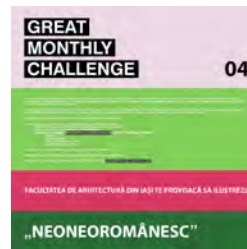
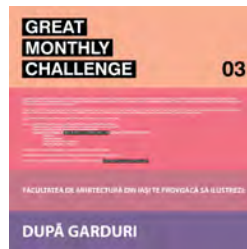
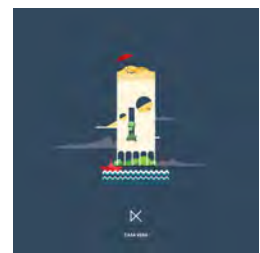
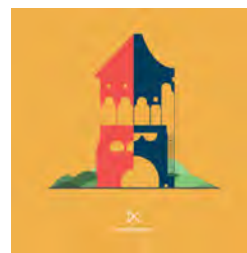
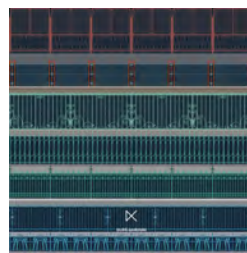
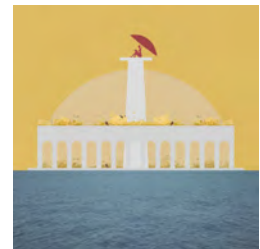
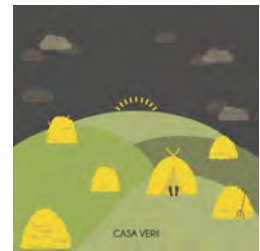
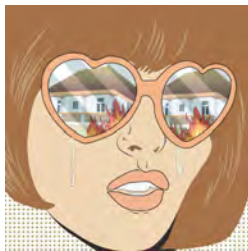
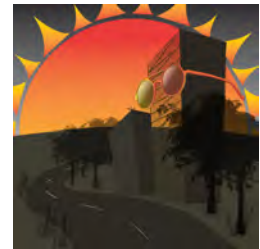
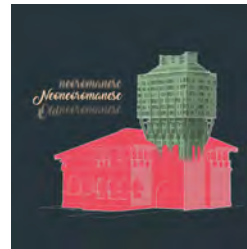
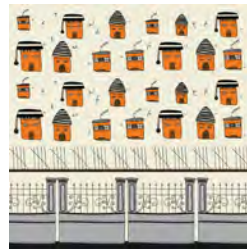
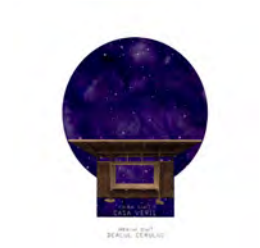
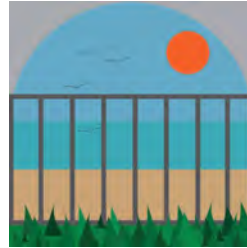
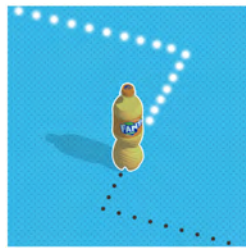
Condiții de participare:

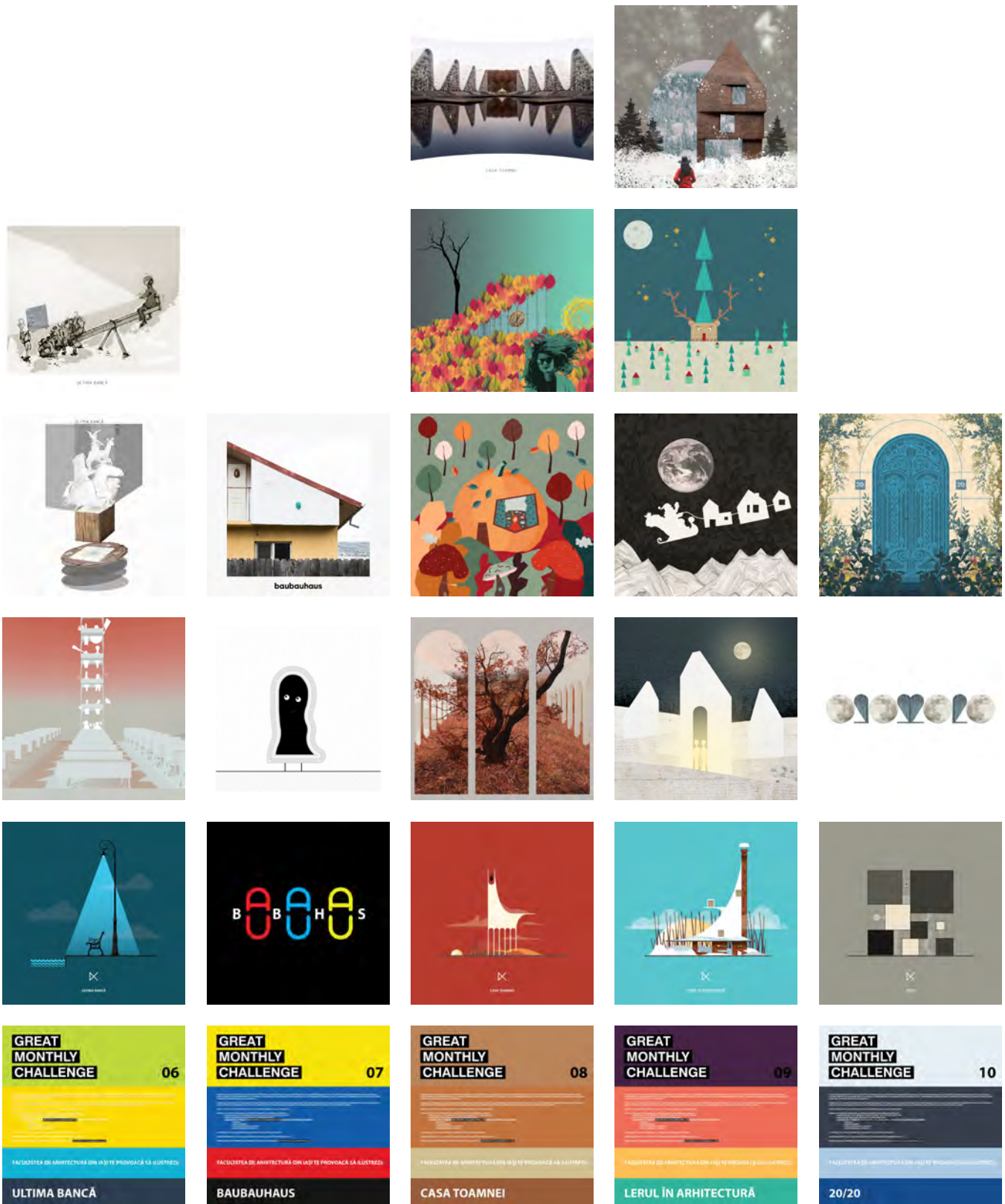
Pentru a fi postate pe Instagram, lucrările respectă câteva indicații:

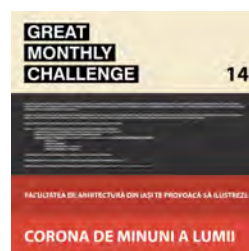
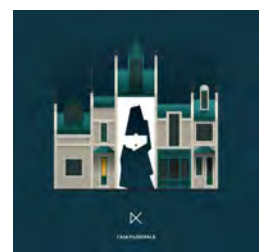
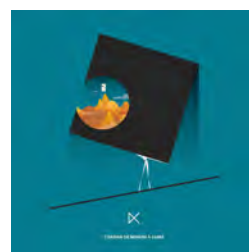
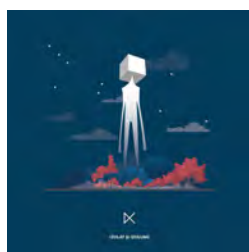
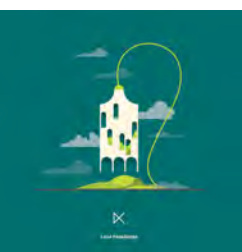
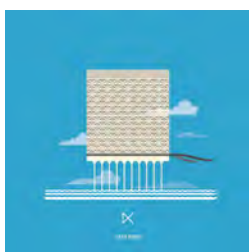
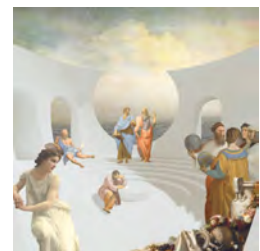
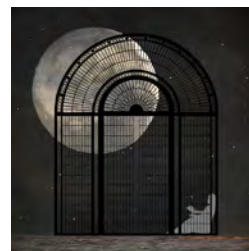
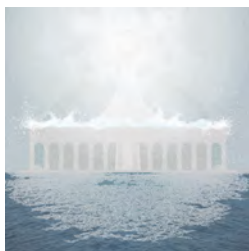
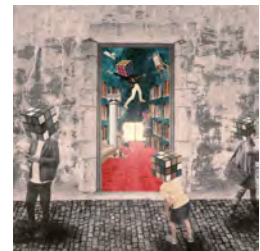
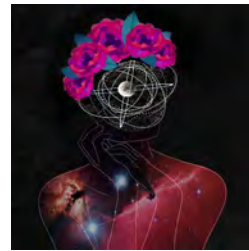
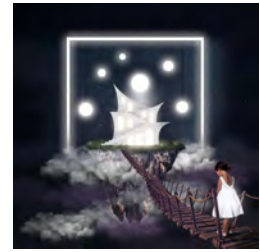
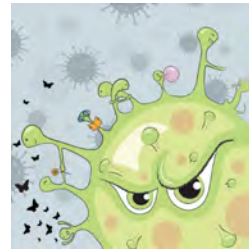
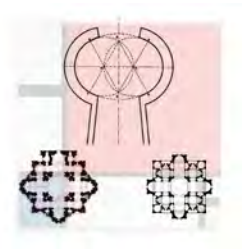
- format poster: .jpeg, un pătrat de 5906 x 5906 px sau 50 x 50 cm la 300 dpi;
- nume poster: provocare_numelautor_prenume(autor);
- lucrările sunt trimise pe great.monthly.challenge@gmail.com, alături de următoarele informații:
facultate/facultatea absolvită
link wetransfer
pagină Instagram a autorului
website personal (opțional)
- lucrările sunt supuse termenilor și condițiilor de postare pe Instagram.

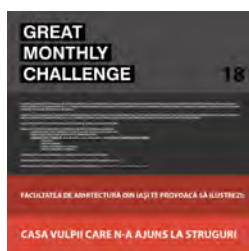
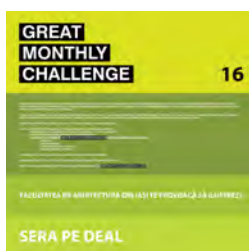
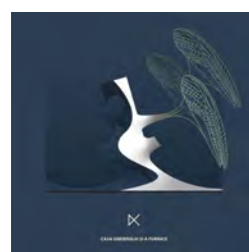
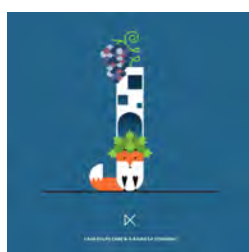
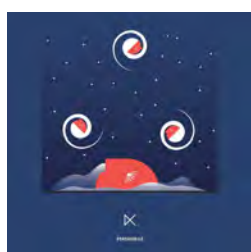
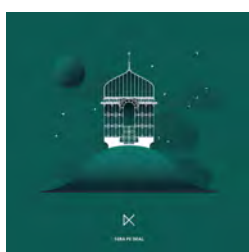
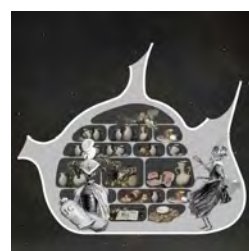
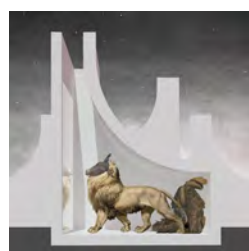
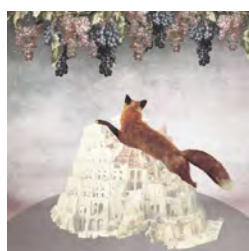
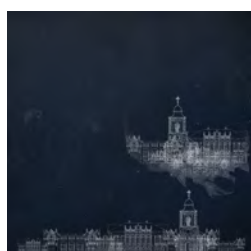
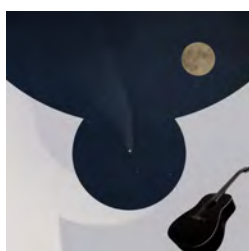
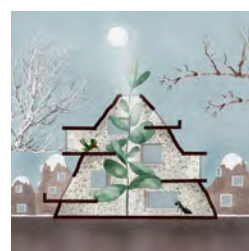
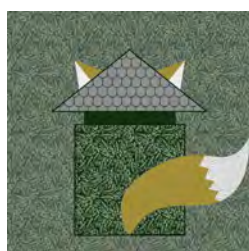
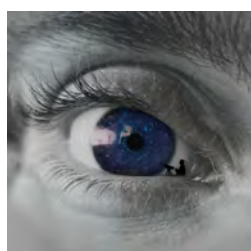
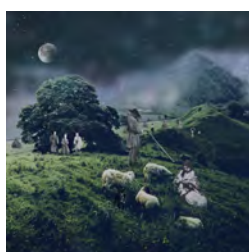
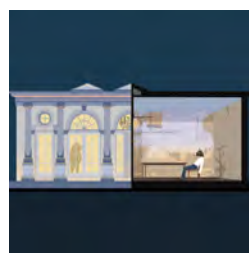
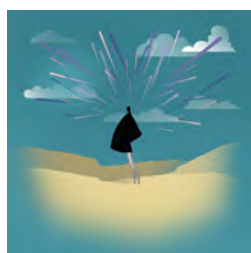
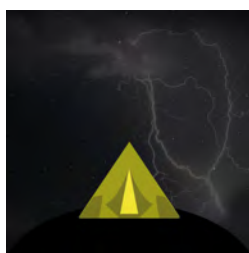
Pentru orice alte informații sau întrebări, nu ezitați să ne scrieți la great.monthly.challenge@gmail.com

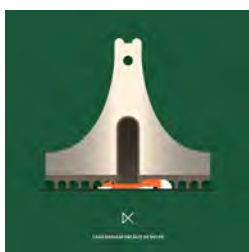
Așteptăm mereu cu mult interes posterele voastre!

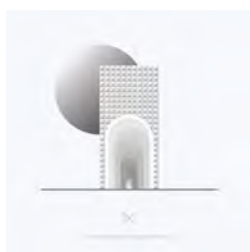
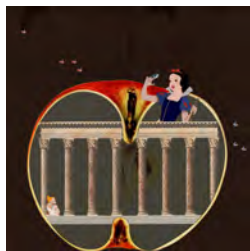

GREAT MONTHLY CHALLENGE 21

FACULTATEA DE ARHITECTURĂ DIN IAȘI TE PROVOCĂ SĂ ILUSTREZI:

CASA URSULUI PĂCĂLIT DE VULPE

GREAT MONTHLY CHALLENGE 22

FACULTATEA DE ARHITECTURĂ DIN IAȘI TE PROVOCĂ SĂ ILUSTREZI:

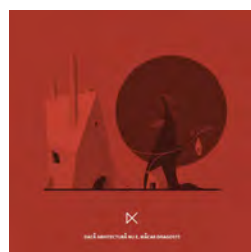
CASA CA ZĂPADĂ ȘI CEE ȘAPTE PORTICI

GREAT MONTHLY CHALLENGE 23

FACULTATEA DE ARHITECTURĂ DIN IAȘI TE PROVOCĂ SĂ ILUSTREZI:

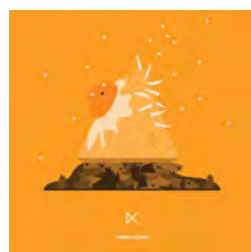
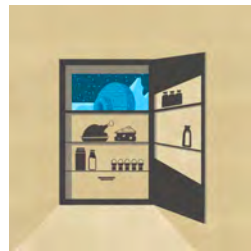
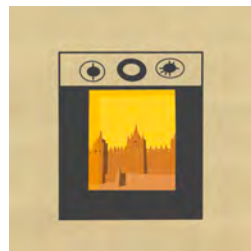
CASA CU DOI BANI

GREAT MONTHLY CHALLENGE 24

FACULTATEA DE ARHITECTURĂ DIN IAȘI TE PROVOCĂ SĂ ILUSTREZI:

DACĂ ARHITECTURĂ NU E, MACAR DRAGOSTE

GREAT MONTHLY CHALLENGE 25

FACULTATEA DE ARHITECTURĂ DIN IAȘI TE PROVOCĂ SĂ ILUSTREZI:

VERNACULAR

Următoarea provocare:

GREAT MONTHLY CHALLENGE

26

FACULTATEA DE ARHITECTURĂ DIN IAȘI VĂ INVITĂ SĂ PARTICIPAȚI LA GREAT MONTHLY CHALLENGE! ÎN FIECARE LUNĂ LANȘĂM PROVOCAREA DE A ILUSTRA ÎNTR-UN MOD NECONVENȚIONAL PLANURI, FAȚADE, SECȚIUNI, PERSPECTIVE, AXONOMETRII Ș.A. CA RĂSPUNS A TEMEI ENUNȚATE ÎN LUNA RESPECTIVĂ. NE DORIM, ASTFEL, SĂ PROMOVĂM GÂNDURILE, IDEILE ȘI ASPIRAȚIILE OAMENILOR CARE DAU VIAȚĂ FACULTĂȚII (STUDENȚI, PROFESORI, ABSOLVENȚI ȘI NU NUMAI).

PE DATA DE 25 A FIECĂREI LUNI, VOM ANUNȚA O NOUĂ PROVOCARE. PÂNĂ PE DATA DE 24 A LUNII URMĂTOARE, AȘTEPTĂM POSTERELE VOASTRE CARE SĂ ILUSTREZE IDEEA ENUNȚATĂ ÎN PROVOCARE. POSTERELE VOR FI POSTATE PE INSTAGRAM PE MĂSURĂ CE NI LE TRIMITETI, IAR ÎN CURSUL PRIMEI ZILE A FIECĂREI LUNI URMĂTOARE PUBLICĂM PE FACEBOOK TOATE POSTERELE TRIMISE.

FIECARE PARTICIPANT POATE TRIMITE MAI MULTE POSTERE ÎN CADRUL ACELEIAȘI PROVOCĂRI.

PENTRU A FI POSTATE PE INSTAGRAM, LUCRĂRILE VOR RESPECTA URMĂTOARELE INDICAȚII:

FORMAT POSTER: .JPEG, UN PĂTRAT DE 5906 X 5906 PX SAU 50 X 50 CM LA 300 DPI;

NUME POSTER: PROVOCARE_NUME(AUTOR)_PRENUME(AUTOR);

LUCRĂRILE VOR FI TRIMISE PE GREAT.MONTHLY.CHALLENGE@GMAIL.COM ALĂTURI DE URMĂTOARELE INFORMAȚII:

FACULTATE

LINK WETRANSFER

PAGINA INSTAGRAM A AUTORULUI

WEBSITE PERSONAL (OPȚIONAL)

LUCRĂRILE VOR FI SUPUSE TERMENILOR ȘI CONDIȚIILOR DE POSTARE PE INSTAGRAM

NE REZERVĂM DREPTUL DE A NU PUBLICA LUCRĂRILE CARE NU RESPECTĂ TERMENII DE MAI SUS.

PENTRU ORICE ALTE INFORMAȚII SAU ÎNTREBĂRI, NU EZITAȚI SĂ NE SCRIEȚI LA GREAT.MONTHLY.CHALLENGE@GMAIL.COM

FACULTATEA DE ARHITECTURĂ DIN IAȘI TE PROVOACĂ SĂ ILUSTREZI:

IARNA PIULIȚĂ

Macheta Iașului istoric

la jumătatea secolului al XIX-lea

Autori [Radu Andrei](#)
[Ramona Costea](#)
[Mihaela Cehan](#)

[turnul de la biserica Bărbos](#)

[macheta Iașului istoric](#)

[studiu pe hărți istorice](#)

Tema:

Proiectul s-a derulat la inițiativa Muzeului Municipal „Regina Maria”, cu sprijinul Primăriei Municipiului Iași. Tema a constat în realizarea unei machete a centrului Iașului istoric de la jumătatea secolului al XIX-lea.

Scopul proiectului a fost cel de a sugera atmosfera orașului vechi. Scara machetei este non-standard - determinată de dorința de a surprinde caracteristicile reliefului și specificul amplasării în teren a orașului, pe de o parte, și dimensiunile reduse ale spațiului de expunere, pe de altă parte.

Principala dificultate a demersului a constat în faptul că foarte puțin din țesutul orașului vechi s-a păstrat până în prezent, fiind necesară o documentare foarte serioasă.

Pentru orientarea vizuală mai facilă a vizitatorilor, a fost creată o imagine destinată proiecției digitale care identifică o serie de repere ale orașului de astăzi: clădiri reprezentative, piețe și traseul străzilor actuale.

Baza documentară:

Studiul urbanistic și spațial al Iașului de la jumătatea secolului al XIX-lea a pornit de la planurile istorice. Datorită gradelor diferite de detaliere s-a decis folosirea planului din 1840, realizat de inginerul Iosif Rașec și pe cel realizat de inginerul Peytavin în 1857.

Pentru topografia terenului a fost utilizat planul din 1955, primul în care apar curbe de nivel și care surprinde orașul înaintea modificărilor urbane majore ce au început odată cu anii 1960.

Curbele de nivel au fost digitizate, iar pentru a reprezenta cu acuratețe topografia la scara proiectului, în funcție de grosimile materialelor din machetă, s-a realizat o retopologizare digitală, care să permită redefinirea noilor curbe de nivel, calculate la scara machetei.

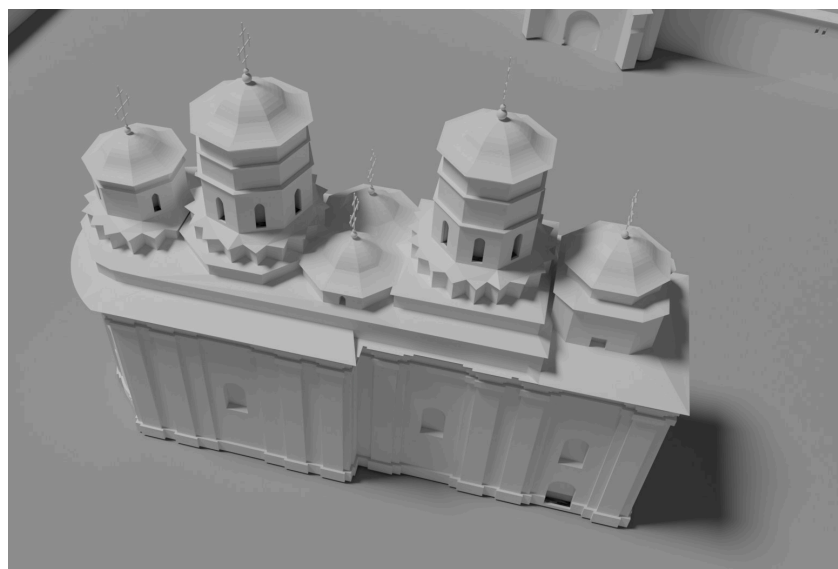
Pentru realizarea virtuală a volumetriilor, s-au analizat sute de fotografii și gravuri de epocă. De asemenea, au fost studiate lucrări scrise de istorici, de oameni pasionați de istoria orașului.

A. Clădiri (cel mai adesea reprezentative), păstrate într-o formă în mare măsură asemănătoare cu cea de secol XIX.

La monumentele istorice păstrate până astăzi, pentru verificare, s-a folosit la modelare volumetria realizată prin scanare cu ajutorul fotogrametriei. Fotografiele și măsurătorile ulterioare au permis detalierea mai exactă a obiectelor.

B. Clădiri demolate (clădiri reprezentative și obiecte de arhitectură minoră), documentate în scrieri, fotografii și gravuri de epocă

La obiectele realizate după fotografii au fost utilizate programe software pentru alinierea perspectivei și modelare direct în fereastra 3D.

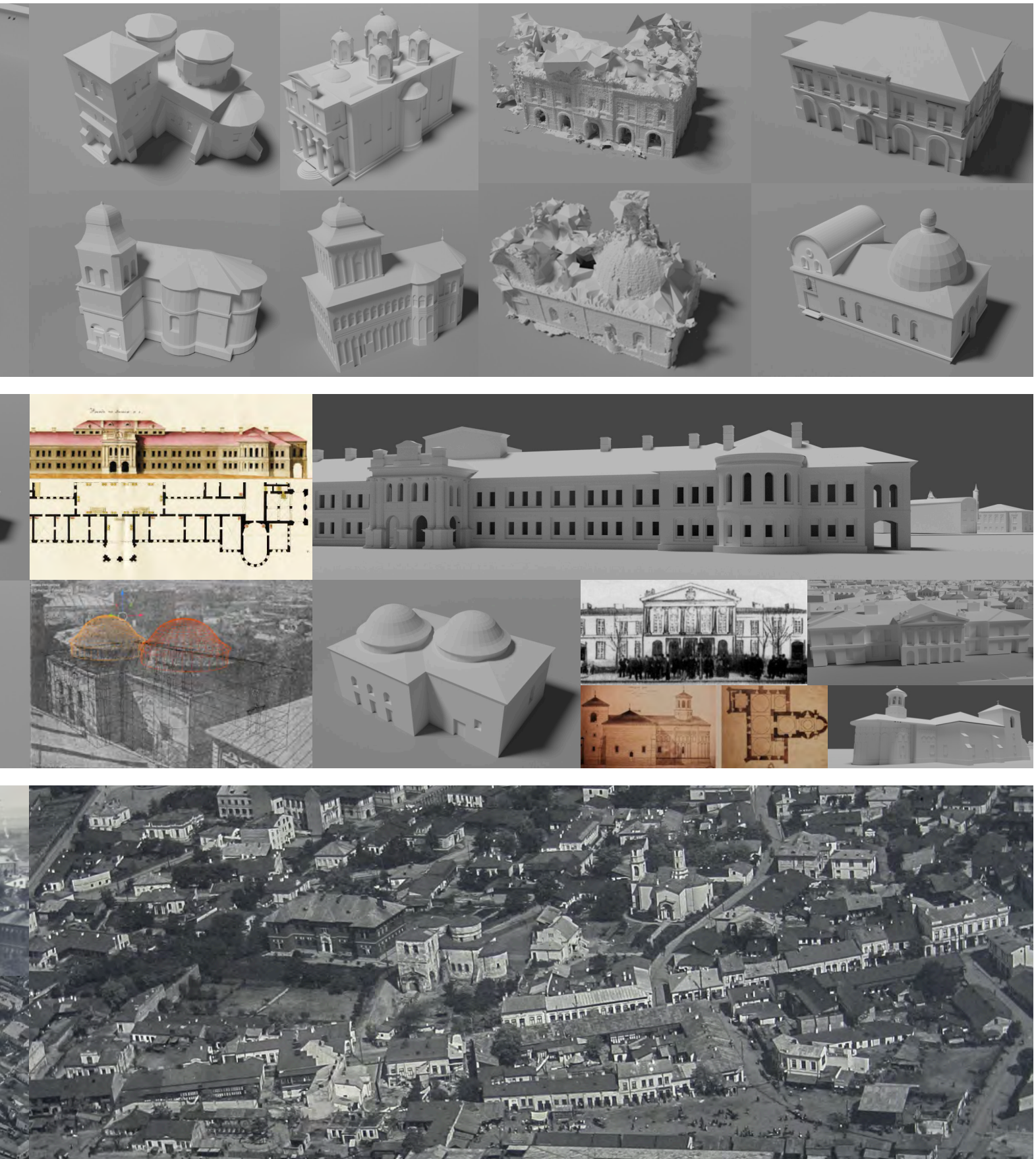

C. Clădiri demolate, nedocumentate. Modelarea s-a realizat folosind variațiuni ale modelelor din categoriile A și B. Regimul de înălțime este preluat din fotografii aeriene din anii 1930.

Pentru reprezentarea clădirilor din această categorie au fost utilizate fotografii de ansamblu, gravuri - din care s-au extras regimul de înălțime și configurația generală a fațadelor. Volumele fără date exacte au fost modelate după caracterul general al zonei, tipologia planimetrică.

Romanian
Creative Week

lașul își deschide curțile

22.5-
28.5.2023

ORDINUL
ARHITECTILOR
DIN ROMÂNIA

Timbrul de
arhitectură

Iașul își deschide curțile festival de arhitectură RCW

Autor Mihaela Cehan

Festivalul de arhitectură „Iașul își deschide curțile”, finanțat prin Timbrul de Arhitectură, s-a alăturat evenimentelor culturale organizate de „Romanian Creative Week” în perioada 18-29 mai 2023. Acest festival a oferit oportunitatea de a admira instalații arhitecturale plasate în cadrul special oferit de curțile Iașului istoric. Aceste instalații au fost create de echipe mixte de studenți, arhitecți și artiști plastici, evidențiind, în același timp, creativitatea și inventivitatea unei tinere generații care a propus, construit și explorat concepte noi adaptate unui anumit spațiu specific. De asemenea, acest proiect a avut ca obiectiv recuperarea și valorificarea spațiilor ambigue, situate între public și privat - curțile interioare ale clădirilor de patrimoniu sau cele cu valoare arhitecturală prestigioasă.

Festivalul „Iașul își deschide curțile” a plecat de la ideea promovată de „Romanian Creative Week”, aceea de a recunoaște puterea creatoare a prezentului. A fi conștienți de mediul înconjurător înseamnă să adunăm resurse pentru a construi viitorul dorit. Instalațiile arhitecturale selectate au reflectat această căutare a adevărului și a cunoașterii, necesare pentru a construi un viitor prosper. Concurenții au explorat orașul necunoscut și au descoperit locuri uimitoare, asemenea cercetătorilor, care, într-o aventură intelectuală, au căutat o nouă viziune asupra lumii, reprezentată în instalații provocatoare pentru un viitor imprevizibil. Aceștia și-au asumat adevărul prin crearea propriilor povești.

Prin acest proiect, s-a urmărit creșterea aprecierii moștenirii culturale și artistice, promovând sensibilitatea față de valorile culturale naționale și universale. Prin intermediul concursului de arhitectură, s-a identificat, selecționat, promovat și valorificat potențialul creativ al actului artistic de înaltă calitate, recompensând astfel talentul. Formarea unor criterii de apreciere estetică și axiologică a avut un impact în dezvoltarea sensibilității, imaginației și stimularea respectului față de ideile celorlalți, promovând spiritul competitiv și corectitudinea, facilitând comunicarea și schimbul de experiență. Rezultatele festivalului au fost diseminate în cadrul Conferinței cu tema „Reconformarea spațiilor publice reziduale”, la care au participat membrii juriului: Maria Bilașevschi, Ioana Ciolacu, Francoise Pamfil, Marius Cătălin Moga și Claudiu Toma, alături de conferențiarii Ștefan Bălăci, Piotr Gradzinski și Claudia Pipoș.

Instalațiile selectate în urma Concursului de arhitectură și-au făcut simțită prezența în cele șase spații alese, acestea fiind amplasate în curțile interioare ale Facultății de Arhitectură „G.M. Cantacuzino”, Palatului Administrativ Iași, Palatului Braunstein, Palatului Calimachi (care aparține Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa”), Facultății de Psihologie și Științe ale Educației din cadrul Universității „A.I. Cuza” și Facultății de Electronică, Telecomunicații și Tehnologie Informației din cadrul Universității Tehnice „Gh. Asachi”.

Echipa formată din Sabrina Ene-Butnariu, Dan Alexandru Roșu, Ovidiu I. Bălăsoiu, Beatrice-Maria Boghean, Bianca-Andreea Tudoran, Delia-Adriana Vlăsceanu, Sergiu C. Petrea a conceput și realizat instalația din curtea Palatului Administrativ Iași, „Solitudinea copacilor răzbătători - Manifest anti defrișare”. Instalația propusă este un mesaj despre valori pierdute și despre cum putem (încă) recupera lumi pierdute, despre un sens mai profund al utilizării spațiului. Obiectele definesc un *topos* al reîntoarcerii la pădurea arhetipală. Scara și materialitatea lor sugerează defrișări și pierderi. Ele pot transforma spațiul vag al curții în arhitectură și folosesc elemente de limbaj specifice discursului arhitectural, dar rămân, indiscutabil, simboluri ale unei lumi disfuncționale.

Ele sunt esențializate pentru că vorbesc despre o natură în agonie, victimă a goanei consumeriste, care glorifică câștigul cu orice preț. De aceea elementele constituente sunt simple, brute, fără valoarea tehnologică a contemporaneității. Cu sfială, ele clarifică, dau sens spațiului din jurul lor. Elementele verticale din lemn creează sub-spații, generează parcursuri, deschid sau închid perspective, încifrează un sens.

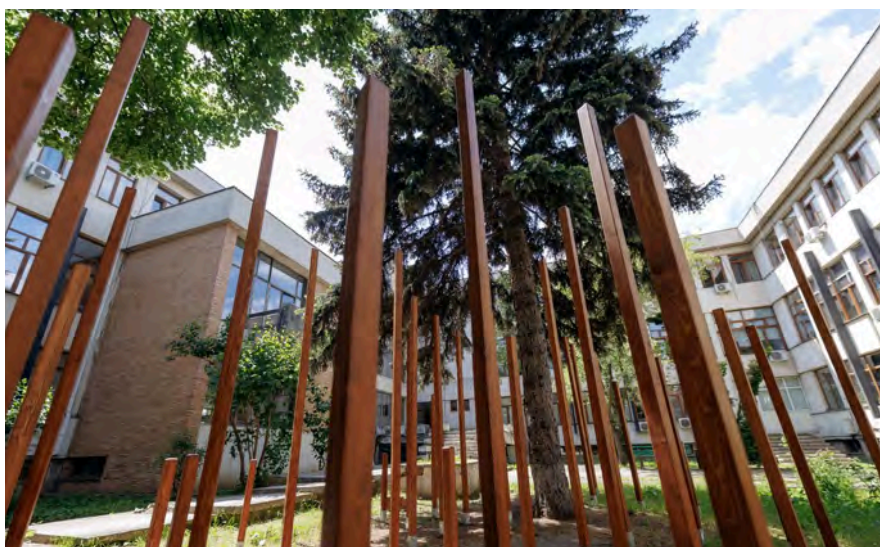
Repetiția unor forme similare creează un ritm aproape scenografic, care pune în valoare singurul copac rămas, un microunivers viu, răzbătător, sfidător.

Trama generează limitele unui spațiu tranzitoriu, o matrice a pădurii arhetipale, în care legile naturii se exersează după un sistem în miniatură, invitând privitorul/

exploratorul la meditație și con-vorbire. Reducerea esențializată a bogăției vegetale la un simplu simbol vertical este un gest de reverență care îndeamnă la introspecție.

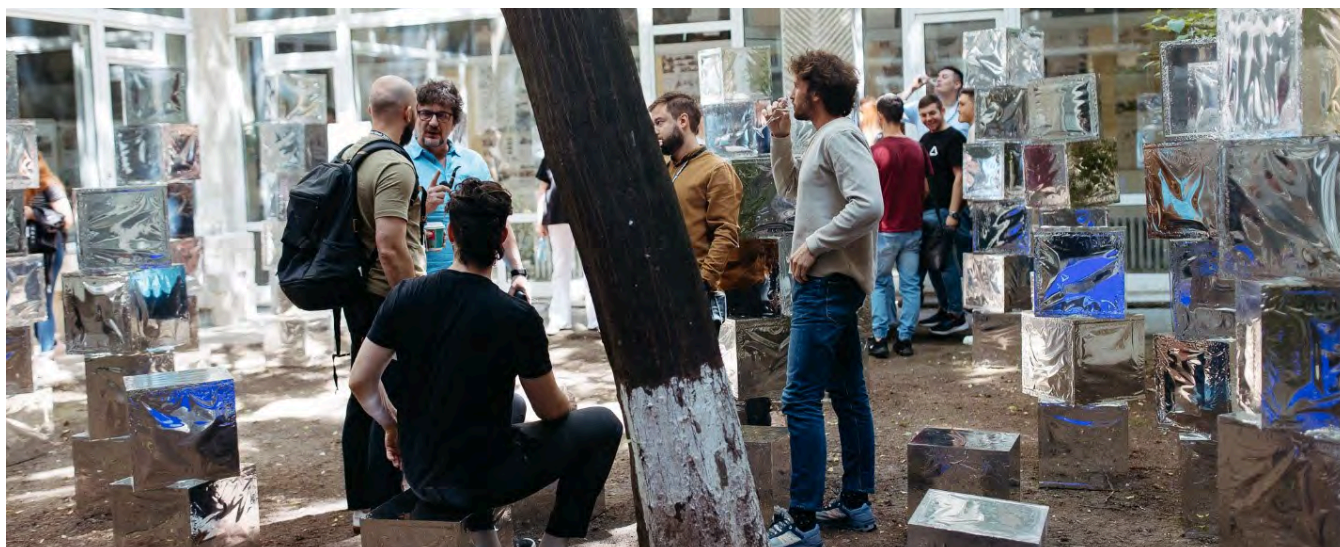
Într-o lume în care plimbarea în natură a ajuns să fie prescrisă terapeutic pentru a contracara asaltul informațional și epuizarea nervoasă cauzată de stimulii societății contemporane, luminișul abstract inserat în curte este un paradox care atrage atenția asupra valorilor fundamentale ale lumii. Pe un plan mai profund, grila de lemn verticală, dezvoltată spațial, invită la explorarea unei metafore a pădurii, acel „refugiu tăcut și secret unde omul se ascundea și unde zeii își aveau sălașul.”

Solitudinea copacilor
răzbătători - Manifest
anti defrișare

Câștigătorii Bianca Orbocea și Lucian Zdrob prin Instalația – „Citadel”, amplasată în curtea Facultății de Arhitectură „G.M. Cantacuzino” propun, în limbaj metaforic, o mică fortăreață ca ultim refugiu al comunității de studenți. Centrul amenajării reprezentat de „vatra cetății”, este un spațiu de socializare dezvoltat în jurul arborelui din curte. Turnurile din instalație sunt compuse din module identice, suprapuse în diferite moduri, înălțimea obiectelor descrescând progresiv până la nivelul vetrei, unde fiecare element devine un loc de odihnă. Suprafața oglindită a cuburilor defragmentează spațiul și se compune în diferite forme în funcție de locul în care este privit.

[Citadel](#)

Pentru a patra curte, cea a Palatului Calimachi, clădire a Universității de Medicină și Farmacie „Grigore. T. Popa” muzica poate fi cel mai bun mod de a umple un spațiu. Ritmul și vibrația pianinei, element central al instalației, sunt inspirate întocmai din pulsul organismului urban. Spațiul nu este doar al celor ce îl văd, ci și a celor ce îl pot simți cu ajutorul alfabetului Braille prin intermediul diagramelor gravate pe dispozitivul din jurul pianinei. În acest context sonor plutesc baloane care reîntregesc spațiul protector de desfășurare al jocului. Daria Frunză, George Sava și Cristiana Ailenei și-au numit instalația „Legato”. Numele instalației indică o expresie ce în terminologia muzicală înseamnă „a fi împreună”, folosită pentru

grupuri de note fără întrerupere, fără a fi dezbinat. Curtea Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa”, devine cadru al proiecției arhitecturale, ca un nucleu ce pulsează impulsuri din interior spre exterior, deschizându-se și invocând chemarea. Aceste impulsuri sunt redate orașului, văzut ca un organism urban și pot fi interceptate prin modalități senzoriale diverse. Cadrul astfel creat concentrează simțurile spre instalația arhitecturală realizată, trecând dincolo de bariera vizuală și disipându-se în exteriorul curții prin muzică. Instalația se compune din trei elemente: o pianină ca loc de întâlnire, zone de loisir pentru ascultarea muzicii și o rețea suspendată de baloane, ca element indicator de orientare.

Spațiul participativ din jurul pianinei ca punct de întâlnire vorbește în ritmul muzicii, dar și prin alte limbaje inscripționate pe suprafața platformei acesteia. Alfabetul Braille, texte descriptive sau diferite diagrame gravate explică conceptul instalației arhitecturale, ca punct de interes, de adunare și „ținere împreună” în această curte transformată într-un cadru ocrotitor.

Legato

Alexandra Berdan, George Olaru, Anca Spînu, Georgiana Covaliu, au propus o instalație interactivă - „Mille Mulini”, formată din 1000 de moriști care au invitat vizitatorii la un dialog senzorial, pe fundalul generos al curții Facultății de Psihologie și Științe ale Educației din cadrul Universității „A.I. Cuza”.

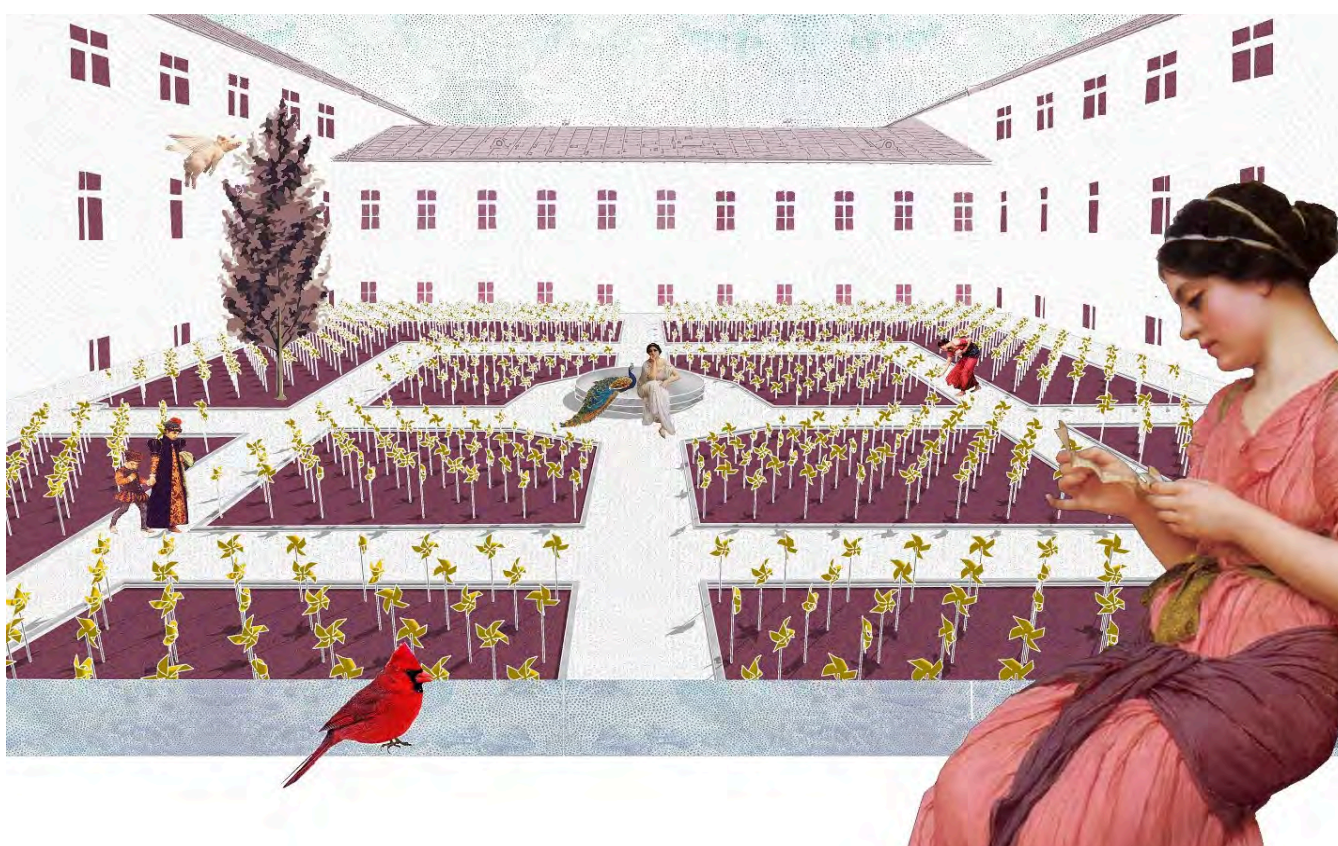
A fost o transpunere într-un context mai larg al unei amenajări peisagistice istorice.

Mille Mulini

Astfel, imaginarul grădinii de flori se sublimează, abstract, în formele stilizate ale moriștilor. În miezul orașului crește o grădină „artificial-naturală” care arată și se mișcă ca un câmp de flori în bătaia vântului. Ca simbol al prezenței omului în natură, fântâna din centru completează imaginea grădinii. Intervenția a fost percepută ca o transliterare/interpretare actualizată a unor componente ce aparțin amenajării peisagistice a epocii, fiind rezultatul unei secvențe gesturi care respectă contextul spațial existent.

Artificialul imită naturalul, însă dobândește autonomie semiotică: morișca devine o floare contemporană, încărcată cu valoare ludică, dar sensibilizată de provocările prezentului. Pe de o parte, moriștile evocă simplitatea copilăriei: când vedem o morișcă de jucărie, prima reacție este să suflăm peste ea, ca să o facem să se învârtă. Pe de alta, mișcarea de rotație a moriștilor sub acțiunea vântului suprapune un nou strat de semnificații: nevoia de a privi către surse regenerabile de energie. Instalația funcționează astfel ca un proiect participativ de artă, menit să creeze o experiență memorabilă, de nostalgie și chiar bucurie și să încurajeze reflecția la scară personală, dar și societală.

Proiectul „As above, so below” a echipei mixte Iuliana Georgiana Damir – arhitect, Abigail Almaguer – un designer de interior, Corina Boboc - designer de modă și scenaristă fost situat în incinta Palatului Universitar din Iași, în curtea Facultății de Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației din cadrul Universității Tehnice „Gheorghe Asachi”, o clădire reper arhitectural încă din 1897 și important spațiu al memoriei. Aceasta este edificiul în care s-a înființat prima universitate modernă a României, iar astăzi cuprinde 15 facultăți și numeroase centre de cercetare și este situat într-unul dintre cartierele istorice ale orașului – Copou. De asemenea, adăpostește Sala Pașilor Pierduți care conține 19 picturi murale realizate de pictorul Sabin Bălașa, gândite ca o reprezentare a spiritualității românești.

Cele două curți, conturate precum două cortine de teatru, ce delimitează Aula Magna „Carmen Sylva” au devenit cadrul pentru dezvoltarea proiectului „As above, so below”. Acesta și-a propus să atragă atenția asupra patrimoniului construit al orașului Iași, potențând dualitatea spațială, metaforele conceptuale trezite de istoria locului și povestea picturilor lui Sabin Bălașa. Dualitate este în sine cuvântul definitoriu pentru cele două curți aflate în oglindă una față de cealaltă și conectate printr-un pasaj de trecere pietonală - metaforă a unificării. Asemenea tablourilor lui Sabin Bălașa, proiectul ilustrează prin intermediul materialului textil dualitatea dintre microcosmos – individul și macrocosmos – societatea.

De asemenea, microcosmosul, poate acționa ca o versiune în miniatură a lumii exterioare, macrocosmosul. Orice se întâmplă într-o componentă este obligat să o afecteze pe cealaltă. Așadar, reprezentarea vizuală este oferită de o eșarfă de material textil ce pornește metaforic din planul astral – etajul al doilea al Palatului Universal, ajunge în planul orizontal terestru, urcă pe pavilionul aflat în momentul de unificare dintre cele două curți și se oglindește în aceeași metodă în cealaltă curte. Astfel se creează o conexiune vizibilă a corpurilor clădirilor Universității, precum se manifestă și în planul fizic al cunoașterii.

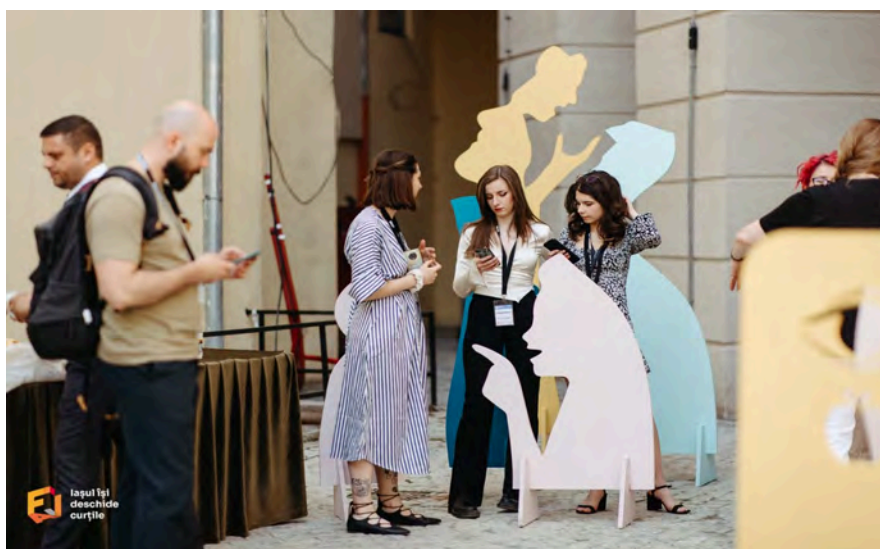
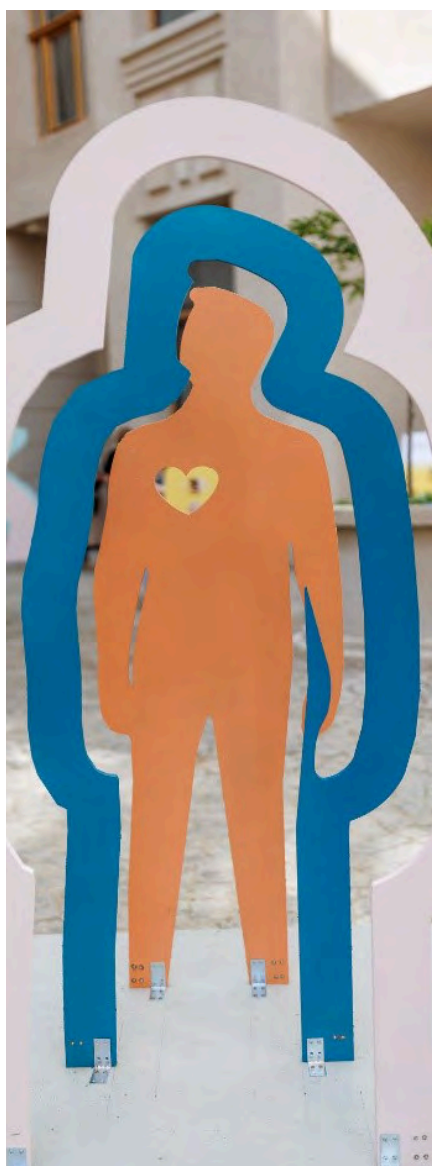
As above, so below

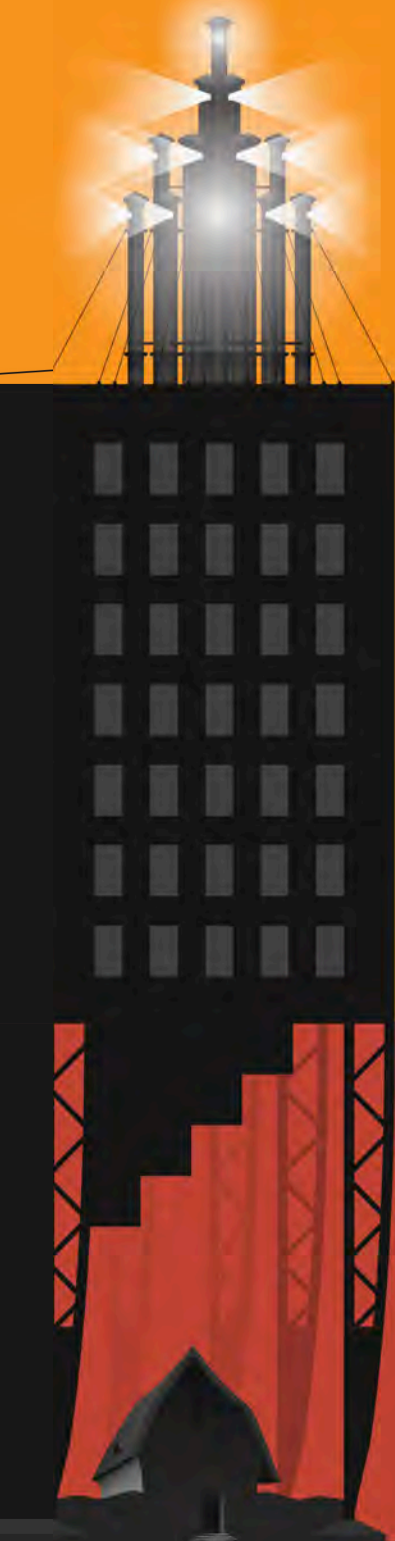

Palatul Braunstein, împreună cu Hotelul Select și cu imobilul de locuințe învecinat delimitează laturile curții triunghiulare care constituie cel de al treilea amplasament al Instalației „Behind the masks”. Teodora Nedelcu, Raluca Chiriță, Andra Ciobanu și Ana Brânzilă și-au descris instalația drept o transpunere vizuală a emoțiilor pozitive și negative.

Structurile colorate au reprezentat o incursiune prin emoțiile cele mai comune pe care le resimt tinerii studenți față în față cu schimbările și evenimentele cu care se întâlnesc constant în viața universitară agitată: fericirea, dragostea, confuzia, furia, curiozitatea, despărțirea, visarea cu ochii deschiși, gelozia, etc. Chipurile măștilor comunică mai multe sentimente deodată, astfel că, în funcție de poziția din care au fost privite, se puteau percepe mesaje diferite.

Behind the masks

SF^[a]

SOCIETATE. FILM. ARHITECTURĂ

WORKSHOP DE ARHITECTURĂ, CINEMATOGRAFIE ȘI ILUSTRAȚIE

26-30 Iunie

PENTRU ÎNSCRIERE TRIMITETI UN MAIL LA ADRESA:

NELY-ANDREEA.VINAU@ACADEMIC.TUIASI.RO

INVITAT SPECIAL: **FEDERICO BABINA**

METROPOLIS FRITZ LANG

SF(a): Societate. Film. Arhitectură

Autori: asist. drd. arh. Nely Vinău;
asist. dr. arh. Tiberiu Teodor-Stanciu;
conf. dr. arh. Răzvan Nica

Arhitectura este oglinda societății și a stadiului de dezvoltare a unei culturi; este imaginea progresului, valorilor și aspirațiilor noastre. Însă, uneori, nu este atât de ușor să identici aceste referințe subtile în spatele unei fațade discrete și cu detalii atent proporționate. Deși adesea apreciem frumusețea arhitecturii la un nivel primar, există semnificații alternative în interiorul oricărei structuri locuite. Pentru a înțelege și aprecia cu adevărat arhitectura, trebuie să pătrundem dincolo de materializarea sa fizică, să pătrundem în poveștile pe care aceasta le spune.

Aici intervine cinematografia - un instrument de decodificare care ne permite să surprindem esența arhitecturii și să transmitem semnificația acesteia prin narațiuni vizuale. Prin utilizarea unghiurilor camerei, a luminii și a compoziției, cineastii pot evidenția detaliile complexe și emoțiile pe care, la rândul său, le evocă și arhitectura. Astfel, combinând arta filmului cu cea a arhitecturii, putem obține o înțelegere mai profundă a modului în care aceste structuri ne modelează lumea și percepția.

Aflat la cea de-a doua ediție, workshop-ul *SF(a): Societate. Film. Arhitectură* utilizează potențialul cinematografului ca instrument didactic în studiul arhitecturii prin prisma faptului că această artă, similar arhitecturii, face apel la instrumente precum compoziția, lumina și mișcarea pentru a crea atmosferă și a transmite un mesaj.

Evidențierea conexiunilor dintre arhitectură și contextul social, cultural și economic al unei anumite perioade a fost principalul scop didactic al acestei activități extracurriculare inițiate în cadrul Facultății de Arhitectură „G. M. Cantacuzino” din Iași. Prin înțelegerea variabilelor specifice contextului se urmărește însușirea de către studenți a unei perspective de ansamblu asupra sistemului arhitectural în ansamblul său, depășind astfel limita investigației primare a caracteristicilor spațiale, morfologice și stilistice specifice unui stil arhitectural. Lectori dintr-o varietate de discipline, dar cu predilecție arhitectură,

cultură vizuală și literatură, au fost invitați să contribuie la acest demers fundamentat pe o metodologie educațională, deliberat trans-disciplinară. În cadrul prelegerilor interactive susținute de către cadre didactice ale Facultății de Arhitectură „G. M. Cantacuzino” și de invitați din domenii conexe au fost subliniate interconexiunile dintre ceea ce la prima vedere ar putea părea a fi domenii distincte ale cunoașterii, evidențiindu-se rolul pe care arhitectura îl ocupă în sistemul socio-cultural contemporan. Obiectivul principal al unor astfel de activități este de a cultiva și îmbunătăți dezvoltarea creativității, gândirea critică, dezvoltarea capacității de analiză și sinteză, abilitățile de lucru în echipă. Obiectivele declarate asimilează mai multe paliere ale dezvoltării profesionale: stimularea creativității, aplicarea cunoștințelor teoretice în cadrul unor teme concrete, analiza critică a unei anumite lucrări artistice - o realizare cinematografică, în acest caz - dezvoltarea abilităților practice prin realizarea unui afiș alternativ, prin contactul cu tehnici și stiluri actuale de reprezentare grafică, promovarea competitivității și adaptabilității.

O rezultată a acestui proces este promovarea în rândul studenților a sentimentului de apartenență la un sistem

educațional coerent, consecvent și interconectat, cu obiective și instrumente didactice clar definite.

Activitățile practice sunt esențiale în educația de arhitectură, dar, prin modul de structurare a cerințelor și a modului de lucru, acestea pot deveni adevărate instrumente de cercetare prin proiectare. În acest sens, una dintre finalitățile acestei activități extracurriculare a constat în realizarea de afișe alternative definite ca interpretări critice ale arhitecturii ilustrate în filmele de cult *Metropolis* (1929), regizat de Fritz Lang, și *Blade Runner* (1982), regizat de Ridley Scott. Este propus astfel un proces didactic menit să îmbunătățească capacitatea studenților de a evalua critic, decodifica și interpreta un conținut eminamente vizual. Prin forma sa ludică de organizare bidimensională a spațiului, posterul se referă la libertate, la libertatea de exprimare, la curajul de a negocia cu elemente ce țin de iconografie, materialitate, scară, ierarhie, temporalitate, expresie, cromatică, ritm, ton, abstractizare și materializare pentru a transmite un mesaj. Un veritabil exercițiu de sinteză, realizarea unui poster, de la înțelegerea și codarea mesajului ce urmează a fi comunicat și până la transpunerea grafică a acestuia, presupune găsirea unui echilibru între concept, imagine și text.

Un aspect definitoriu al acestei activități este contactul cu o varietate de domenii academice, inclusiv domeniile artistice ale artei foto-video, artei cinematografice și filozofiei contemporane, dar și sociologia urbană, istoria și teoria arhitecturii. La cea de a doua ediție a workshop-ului, pe lângă cadre didactice ale Facultății de Arhitectură „G. M. Cantacuzino” din Iași, au participat și specialiști asociați Facultății de Litere a Universității „A. I. Cuza” din Iași (conf. dr. Emanuela Ilie), Facultății de Arte Vizuale din cadrul Universității „George Enescu” din Iași (prof. dr. a.p. Matei Bejanaru), Laboratorului de Cercetare pentru Artă și Tehnologie de la Universitatea Aalborg din Danemarca (asist. dr. arh. Anca Horvath) și Universității pentru Educație Continuă Krams din Austria (prof. dr. Viola Ruhse). Cu statut de invitați speciali au participat, de asemenea, și profesioniști din domeniile arhitecturii, designului grafic și publicității: Federico Babina (arhitect italian stabilit în Barcelona), Vlad Enculescu (designer cu o importantă activitate internațională).

Proiectul a fost organizat în șase etape diferite, fiecare cuprinzând un set de activități bine definite. În etapa inițială, ulterioară inițierii proiectului și expunerii metodologiei și structurării întregului eveniment, au fost definite dintr-o perspectivă alternativă cele trei concepte fundamentale care servesc ca premisă a întregului demers. Primul este *societate*, termen care face trimitere la modul în care valorile socio-culturale ale societății actuale sunt descrise în sfera culturii vizuale. Al doilea concept este *film*, mediu de expresie a unei narațiuni vizuale, care servește ca o reflectare a idealurilor societale într-o anumită perioadă istorică, iar al treilea este *arhitectura*, accentuând modul în care aceasta este interconectată cu sfera creației artistice, adesea prezentată în forme imaginative și vizionare. Proiecția filmului *Metropolis* (1927) regizat de Fritz Lang, asociată etapei a doua, a fost urmată de prelegerile susținute de către *speakerii* invitați au facilitat o examinare nu doar a substratului acestei pelicule cinematografice - interacțiunea dintre oameni și tehnologie, ci și a modului de utilizare a instrumentelor vizuale în

portretizarea acestuia. Însotite de discuții deschise, aceste prelegeri au avut ca rezultat nu numai diseminarea de noi cunoștințe din domenii complementare arhitecturii, ci și de plasare a mișcării moderniste în contextul socio-cultural general, care cuprinde designul arhitectural, artele vizuale, literatura, filosofia și istoria.

Dacă prima ediție a workshop-ului *SF(a)* s-a axat pe o analiză critică a filmului lui Ridley Scott - *Blade Runner* (1982), pornind de la lucrările filosofice ale lui Frederic Jameson și

în special de la explorarea sa asupra postmodernismului, respectiv lucrarea „Logica Culturală a Capitalismului Târziu”, cea de-a doua ediție a presupus, într-o manieră similară, referința la lucrarea „Operă de artă în epoca reproductibilității mecanice”, aparținând lui Walter Benjamin.

Grupul țintă a fost constituit în primul rând din studenții Facultății de Arhitectură G.M. Cantacuzino” din Iași, înscriși pe bază de voluntariat; acestora li s-au alăturat în cadrul

prelegerilor și studenți de la alte specializări. La prima ediție din 2022 s-au înscris în total 25 de studenți, iar în ediția ulterioară, desfășurată pe parcursul a șapte zile în intervalul iunie - iulie 2023, numărul studenților participanți a crescut la 65.

SF(a): Societate, Film, Arhitectură este o inițiativă educațională trans-disciplinară care pune accent pe instrumente educaționale non-formale, reușind acest lucru prin utilizarea cinematografiei științifico-fantastice. Peliculele selectate descriu societăți distopice ipotetice, secvențe temporale încă îndepărtate, dar totuși nu imposibile, care conferă noi perspective asupra unor structuri sociale alternative - micro-utopiile. Rolul acestor micro-utopii este de a provoca o reflecție critică asupra ideologiilor predominante într-o etapă istorică și de a stimula imaginarea și construirea un viitor alternativ mai bun.

Astfel, provocarea adresată studenților a fost de a oferi o critică a societății contemporane și de a creiona o viziune ideală pe care ei înșiși aspiră să o realizeze. Prin cele două ediții organizate în cadrul Facultății de Arhitectură „G. M. Cantacuzino”, workshop-ul *SF(a): Societate. Film. Arhitectură* celebrează, în toate dimensiunile sale, ideea de „împreună”. Studenți, profesori, arhitecți, designeri, artiști, ingineri, fotografi vizionează, descoperă, discută, argumentează, învață, lucrează, dezbate, evaluează, augmentează și potențează împreună un univers sensibil și personal a cărui singură cale de acces este filmul.

www.sf-a.org

[Vernisajul expoziției](#)

[Afîș distins cu mențiune](#)

Tudor Ichim

Facultatea de Arhitectură „G.M. Cantacuzino” din Iași
Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

2023

TUIASI: sistem de signalistică

Autori: Tiberiu Teodor-Stanciu
Ramona Costea
Oana Stanciu

Sistemul de signalistică constituie îndrumarul de parcurgere și utilizare a spațiului Universității Tehnice din Iași, spațiu ce se adresează unui număr mare de utilizatori noi în fiecare an. Sistemul de signalistică este galeria de simboluri și reprezentări grafice și semantice capabile să prezinte coerent, personal și relevant întreg cuprinsul universității. Fiecare element informațional al acestui cuprins este interpretat și sublimat până la obținerea unităților semantice și grafice capabile să transmită mesajul. Aceste unități semantice sunt traduse grafic prin aparatul unei strategii coerente. Strategia de signalistică reprezintă sistemul

sau viziunea care aduce împreună unitățile de informație într-un același câmp semantic și vizual, într-o aceeași poveste reprezentativă Universității Tehnice din Iași și valorilor sale. În cadrul proiectului de configurare a strategiei de signalistică, punctul coagulator sau „memoria” sistemului îl constituie punctul informațional sub forma unui totem digital. Strategia de signalistică în cadrul Universității Tehnice prezintă o serie de beneficii:

PREZENTARE SERVICII ȘI FACILITĂȚI: totemul informativ, ca agent purtător al sistemului de signalistică, constituie un element de promovare a universității, astfel că asigură prezența serviciilor și facilităților într-o manieră cât mai rapidă și directă;
PARCURSUL GHIDAT: sistemul de signalistică

se bazează pe o formulă digitalizată de a răspunde întrebărilor: „cum ajung la ...?”, „unde se află ...?”, „unde îl/o găsesc pe ...?”, „unde trebuie să ajung pentru a ...?”, „ce trebuie să fac pentru a ...?”, „care este programul biroului de ...?” și altele asemenea. Prin urmare, sistemul de signalistică aduce cu sine ordinea necesară pentru a obține rapid o hartă mentală a locurilor și informațiilor de care avem nevoie și de a o identifica în spațiu, prin ancore vizuale menite să racordeze informația structurată logic și schematic la realitatea spațială a universității;

COMUNICAREA VALORILOR TUIASI: sistemul de signalistică asigură prezența continuă a valorilor universității în ochii observatorilor și utilizatorilor săi;

ADAPTABILITATE: strategia de signalistică ține cont de particularitățile spațiale ale universității, de conformația geometrică, expresia estetică a locurilor sale, elemente care țin de limbajul și noțiunile deja sedimentate în limbajul colocvial în ceea ce privește denumirile locurilor universității; în același timp, strategia de signalistică este adaptabilă în timp - ea formulează și structurează scheletul informațional, primind, în timp, conținut; acesta variază în funcție de realitatea informației și de modul în care evoluează realitățile universității în timp;

STATISTICI ÎN TIMP REAL: pe lângă rolul de a oferi informații utilizatorilor săi despre universitate, locurile și oamenii săi, dar și despre modul de funcționare, totemul digital înregistrează informațiile solicitate de către utilizatori. Sistemul de signalistică poate fi îmbunătățit în acord cu modul de interacțiune și realitățile lor;

PROMOVARE EVENIMENTE: alături de informații cu caracter general (locurile universității, orare, structură, etc.), sunt publicate informații cu caracter ocazional - evenimente, sărbători, târguri, conferințe, simpozioane, expoziții, etc.;

MOBILIER URBAN PERSONALIZAT: strategia de signalistică este responsabilă de prezentarea, într-o manieră unitară, a universității și a campusului, aducând sub același numitor comun vizual elemente de design urban;

CARTOGRAFII INTERACTIVE: sistemul de signalistică reprezentat prin totemul informativ constituie o interfață dinamică și interactivă, care, în această primă etapă a proiectului, vizează întocmai dialogul dintre matricea informațională a universității și necesitățile celor interesați;

PEISAJ INFORMATIV INTERCONECTAT: sistemul de signalistică are valoarea unui peisaj informațional interconectat - metaforic, el constituie o „rețea neuronală” înzestrată cu principiul legăturii rapide dintre informații; în același timp, se racordează la realitatea peisajului ieșean și nu numai, propunându-și să aducă ordine în perceperea imaginii Universității Tehnice atât în raport cu realitățile interioare ale utilizatorilor săi, cât și în raport cu realitățile peisajului în care se integrează, respectiv ale orașului Iași.

STRATEGIE DE SIGNALISTICĂ DECALOG

FACE PARTE DIN VIAȚA PUBLICĂ A CETĂȚII în sensul în care nu va fi utilizat doar în scopul semnălizării ci va îndeplini și funcții complementare cum ar fi cea de mobilier urban, instalație artistică sau de condensator urban.

UTILIZEAZĂ EFICIENT CONTEXTUL CONSTRUIT ȘI NATURAL în sensul în care particularitățile arhitecturale și geografice vor fi folosite pentru a augmenta orientarea în mediul urban și de asemenea în sensul în care limitele dintre spațiile publice interioare și exterioare vor fi înlocuite de punți pentru o experimentare organică a urbanului.

SE POZITIONEAZĂ LA GRANITA DINTRE REAL ȘI VIRTUAL în sensul în care va armoniza într-un singur produs calitățile fiecărui mediu de comunicare fără a compromite capacitatea de asimilare a populației actuale, dar nici năzuințele de dezvoltare a generațiilor următoare.

ESTE PARTICULARIZAT UTILIZATORILOR ȘI CAMPUSULUI ACESTORA în sensul în care dincolo de principiile care pot fi transferate și proiectelor de signalistică dedicate altor campusuri, formele și tipologiile sistemului sunt create după caracterul unic al Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” din Iași.

FOLOȘTE UN MINIM DE MULȚOACE PENTRU UN MAXIM DE ORIENTARE URBANĂ în sensul în care va folosi elemente de signalistică doar acolo unde sunt cu adevărat necesare.

ESTE FLEXIBIL DIFERITELOR SCENARII DE FOLOSIRE în sensul în care elementele permanente, de bază pot fi cu ușurință extinse pentru a face față evenimentelor sau evenimentelor speciale când nevoile de signalistică și adresabilitatea cresc dramatic.

ARE O SINGURĂ IDENTITATE ȘI O DIVERSITATE DE FORME DE EXPRIMARE în sensul în care putem distinge reacții particulare fără a părăsi conceptul unificator, respectiv coerența imaginii de ansamblu.

UTILIZEAZĂ SEMNE EXPLICITE ȘI SIMBOLURI IMPLICITE care împreună vor comunica un mesaj plăcut, ușor de lectură și precis; un mesaj cu adresabilitate internațională profund înrădăcinat în spiritul local.

ESTE SUSTENABIL ȘI ECOLOGIC în sensul în care, în proiectare, vor fi luate în calcul principiile designului ecologic și va fi considerată acreditarea EGD (environmental graphic design).

Campusul TUIASI se constituie drept o lume într-o lume, o enclavă academică ce a evoluat și s-a dezvoltat, de multe ori organic, în căutarea inovației, a progresului tehnologic și a modului de armonizare cu realitățile în permanentă evoluție ale lumii tehnice. Acest proces de căutare și transformare este implicit vizibil la nivelul spațiilor sale și a modului în care folosirea lor a evoluat. Urmărirea, identificarea și catalogarea modului în care publicul interacționează cu spațiul interior și exterior al campusului a devenit un instrument de asamblare a unei arhive vizuale a acestui parcurs.

Primul sertar al arhivei s-a constituit prin interacțiunea directă cu reprezentanții facultăților. Au fost colectate date ce variază de la piese desenate - planuri, elevații, secțiuni - la tablele cu numele persoanelor și activitățile desfășurate în fiecare spațiu. Aceste date au fost centralizate și ierarhizate, ținând cont că o parte din documentație nu a fost disponibilă studiului, fie datorită depozitării în condiții improprii, fie absenței sau irelevanței acesteia, demersul a presupus căutarea metodelor de a substitui informațiile

lipsă prin observații directe, în teren. În această manieră, însăși informația și documentația existentă a fost verificată și actualizată. Numeroasele incursiuni pe teren au făcut posibilă o judicioasă comparare a documentelor colectate cu realitatea locului, o responsabilă identificare a discrepanțelor, precum și reevaluarea și validarea observațiilor notate în primele incursiuni, întreg procesul de investigație fiind consemnat prin colaje fotografice. Această experiență a adăugat un nou strat de înțelesuri arhivei și procesului.

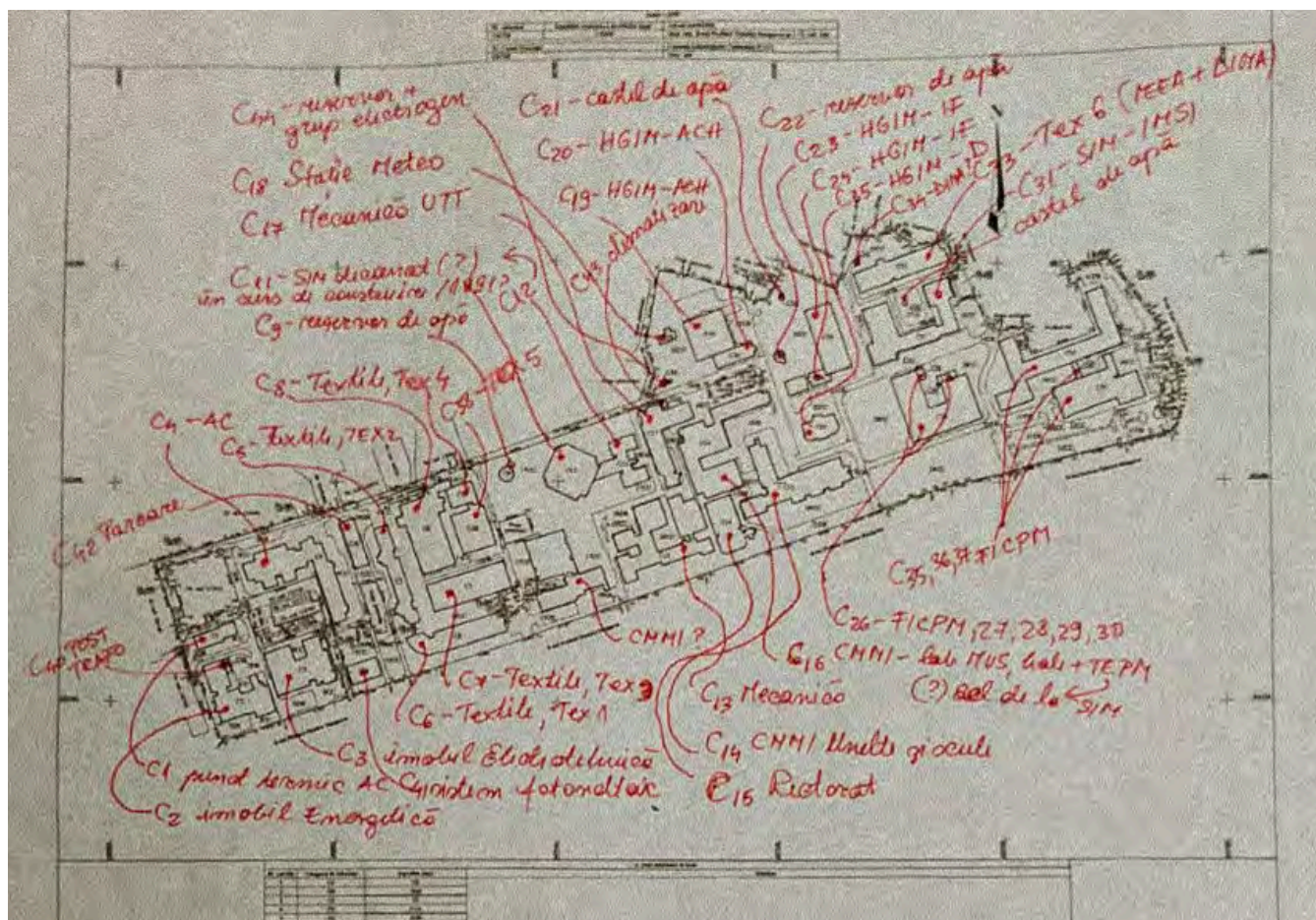
Însoțit de o documentare fotografică exhaustivă și rezolvând problema obținerii datelor lipsă, studiul în teren a adus cu sine un bogat dialog, de multe ori spontan, cu reprezentanții facultăților, purtători ai unei istorii nescrise de povești în, cu și despre lumea TUIASI, ce ar putea face, poate, subiectul unui catalog auditiv captivant.

Desenele de arhitectură cuprinse în acest proces au ajuns să conțină, astfel, două straturi temporale - un trecut ce transpare din documentația existentă și poveștile

martorilor, precum și un prezent, consemnat prin notițe, fotografii și semne grafice. Acestea surprind adaptările și, uneori, alterările arhitecturii în raport cu cerințele și realitățile volatile în timp ale utilizatorului, arătând modul în care fiecare generație își apropiază spațiul, locul, limitele, parcursurile, arhitectura.

Procesul de colectare și de stocare a datelor primite s-a concretizat cu realizarea unei arhive digitale ce reunește toate clădirile campusului, în anumite cazuri, chiar în diversele sale etape de evoluție - documentația cuprinzând atât proiectele inițiale, cât și intervenții ulterioare, relevee și propuneri, deopotrivă. Pe lângă utilitatea în cadrul strategiei de signalistică, acest efort consemnează digital o considerabilă parte a documentației de multe ori existentă doar pe hârtie, respectiv planșe desenate ce pot fi în pericol de a se deteriora.

Demersul de catalogare a parcursurilor cartografice ne oferă o imagine amplă asupra morfologiei și fiziologiei campusului. Analiza spațiilor interioare a fost dublată de studiul

modului în care relaționează facultățile între ele și între propriile departamente. Este de remarcat faptul că majoritatea facultăților nu se restrâng la un singur corp de clădire, ci sunt dispersate în perimetrul campusului, uneori chiar în alte zone ale orașului. Având în vedere că facultățile își desfășoară activitatea în clădiri diferite - în unele cazuri la o distanță considerabilă una față de alta, cum e cazul IEEA și a corpului TEX 6 - parcursul interior este completat de unul exterior. O altă provocare a întocmirii sistemului de signalistică îl constituie coexistența în cadrul aceluiași corp de clădire a două facultăți diferite.

Clădirile prezintă, de asemenea, trasee „labirintice”. Deși această caracteristică poate constitui o provocare complicată în formularea unui sistem de signalistică, acestea pot oferi oportunități de explorare a unei interesante galerii de tipologii spațiale diverse. Campusul este o lecție de arhitectură a sistemului academic ce poate deveni tema unei cercetări ce ia în calcul un microcosmos urban, cu regulile și pulsul său specific, cu spațiu pentru a crește și a descrește în raport

cu necesitățile și exigențele evoluției tehnologiei atât la modul general, cât și în ceea ce privește educația. La baza oricărui sistem de signalistică stă, în primul rând, analiza tiparelor comportamentale, anume cum se raportează utilizatorul la campusul TUIASI. Prin urmare, al treilea sertar al arhivei este constituit din documentarea categoriilor diferite de utilizatori - cadru didactic, administrativ, student, vizitator, pieton. Punctul de primire, respectiv accesul în clădire este însă, în general, același pentru toți. Astfel că, aspectul esențial în organizarea sistemului de signalistică l-a constituit stabilirea amplasării punctului de start de unde se vor ramifica traseele interioare. Alegerea locației pentru consola signalistică interactivă a rezultat în urma analizei fotografice și planimetrice a spațiului interior al fiecărei facultăți. A contat, în mod evident, vizibilitatea și accesibilitatea în cadrul întregului ansamblu al facultăților - locațiile în care vor fi amplasate totemurile digitale vor fi punctele de creștere ale ecosistemului signalistic TUIASI, care pot căpăta valoare de simbol, ancoră în recunoașterea spațiului drept loc ce

face parte din universul TUIASI, popas în parcursul deja recognoscibil din peisajul informativ exterior al signalisticii generale. Cerința principală a fost realizarea unei unități grafice la nivelul campusului prin crearea unui limbaj comun de navigare a geografiei TUIASI. Acest limbaj a trebuit să țină cont de particularitățile arhitecturale și administrative ale campusului și să acționeze ca o punte de legătură între entitățile implicate. Pentru o mai bună expresie a hărților mentale pe care sistemul de signalistică este capabil să le formuleze, reprezentarea acestora se bazează pe explorarea tridimensională a locurilor universității, reconstituite digital și prezentate într-o manieră cât mai prietenoasă, explicită, apropiabilă și cu care observatorul se identifică și își dorește să se identifice.

În cadrul proiectului de signalistică, arhitectura informației definește rezultatul procesului de sintetizare, aducere împreună și interconectare a informațiilor cartografiate în cadrul unui sistem grafic. Conceperea și formularea acestei arhitecturi a informației se referă la definirea unui mod de reprezentare, respectiv a unei matrice grafice conceptuale ce poate fi aplicată fiecărui element al sistemului. În cazul proiectului de față, elementele sistemului sunt constituite de clădirile campusului TUIASI și de modul cât mai prietenos și lesne de utilizat al acestora. Prin urmare, al patrulea sertar al arhivei metaforice cuprinde modelele tridimensionale ale spațiului interior al fiecărei facultăți, grupate pe palierale clădirii. Prin etapa de configurare a arhitecturii informației, însăși arhitectura clădirilor este trecută printr-un filtru comun în ceea ce privește reprezentarea - grosimile pereților, modul de a privi clădirea, golurile, circulațiile verticale, grafica, poziția din care este observată clădirea. În cazul acestor modele tridimensionale, vizualizarea parcurșurilor și a desfășurării acestora este dependentă de poziția utilizatorului, de poziția nodurilor verticale de circulație (scări și lifturi), precum și de expunerea cât mai permisivă a etajelor, respectiv a căilor orizontale. Expunerea vizuală cât mai bună este rezolvată de reprezentarea în axonometrie a etajelor. Alegerea punctului din care este vizualizată axonometria este determinată de faptul că accesul principal în clădirile TUIASI se realizează de pe Splai Bahlui. Considerând centrul orașului ca următor reper general, axonometria surprinde clădirile cu fațada principală - cea care

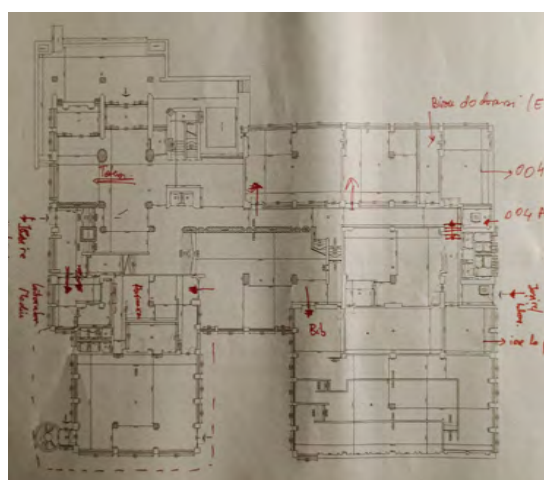
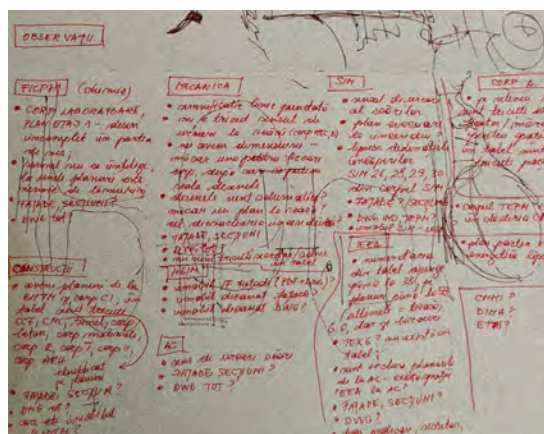
Identificarea corpurilor facultăților

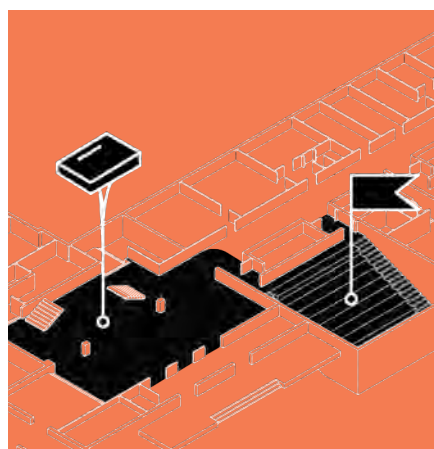
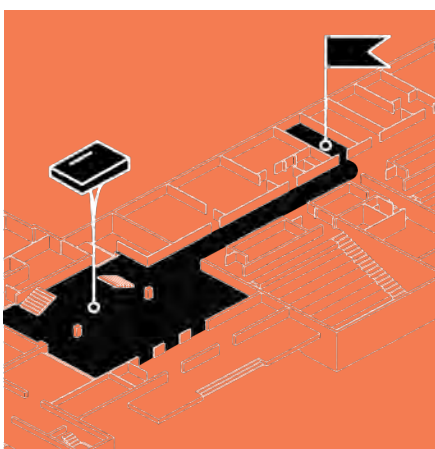
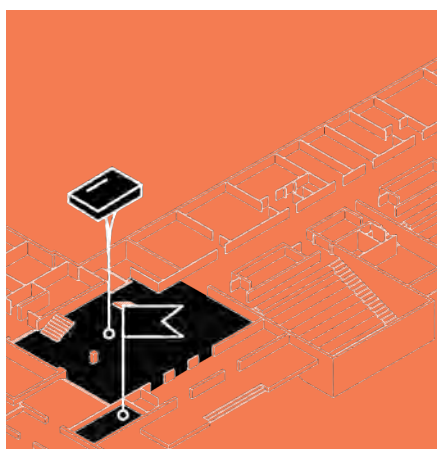
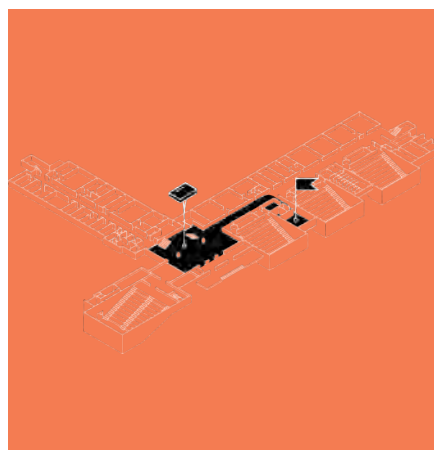
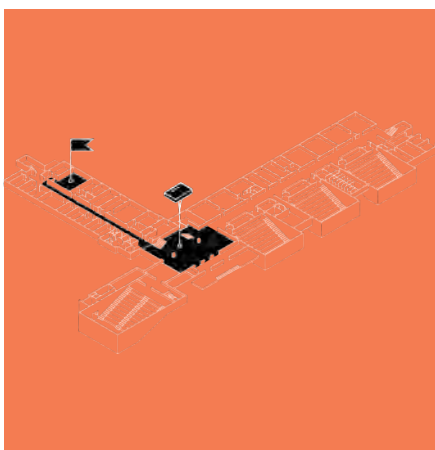
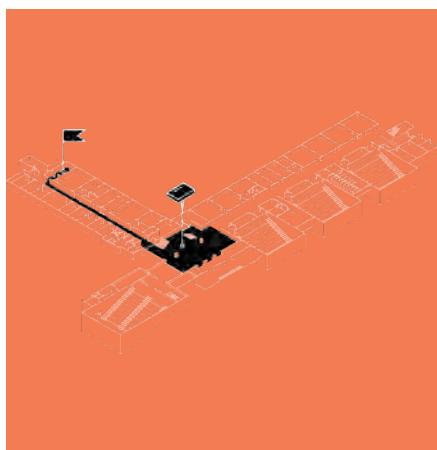

Notițe și observații

Confruntarea planurilor

conține accesul principal în clădire - precum și cea laterală din stânga - după cum parcurgem Splaiul râului Bahlui pornind dinspre centrul orașului către campusul Tudor Vladimirescu, toate fiind orientate înspre privitor.

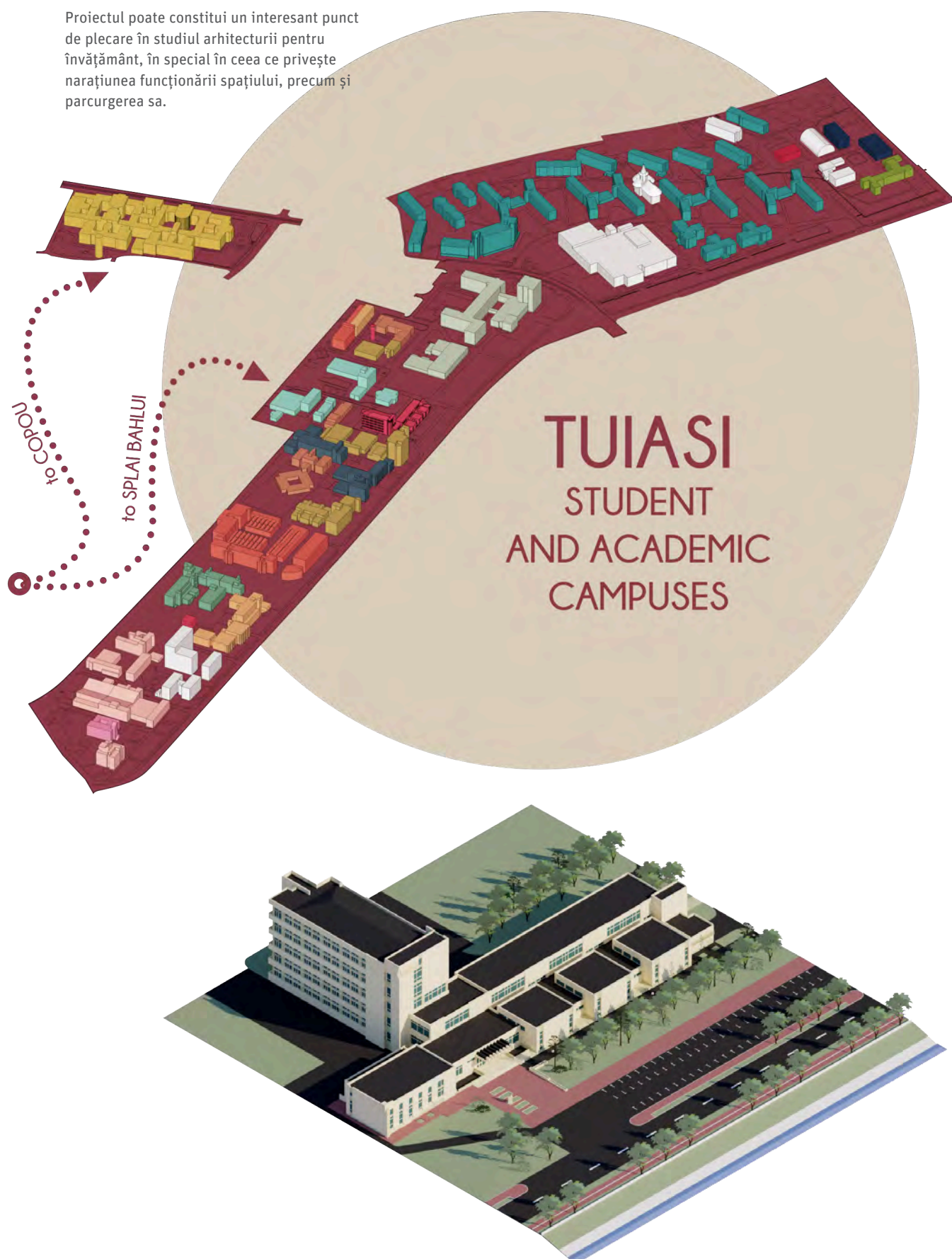
Pentru o identificare rapidă a limitelor de parcurgere, precum și a căilor de acces, pereții și circulațiile verticale sunt reprezentate până la înălțimea de 1m, înălțime calculată începând cu cota planșeului aflat la cea mai mare înălțime din etajul curent. Modelele tridimensionale sunt lucrate la scara 1:1 după planurile, secțiunile și fațadele furnizate de către fiecare facultate. Pereții respectă, în general, o aceeași grosime, anume 45 cm la exterior și 15 cm la interior. De asemenea, geometrii și detalii constructive sunt simplificate pentru a înlesni lectura. În anumite cazuri, în care grosimile sau geometriile speciale sunt cruciale pentru reperarea spațiului, acestea sunt păstrate. Astfel modelate, piesele tridimensionale constituie materie primă în elaborarea de materiale de prezentare sau promovare a universității.

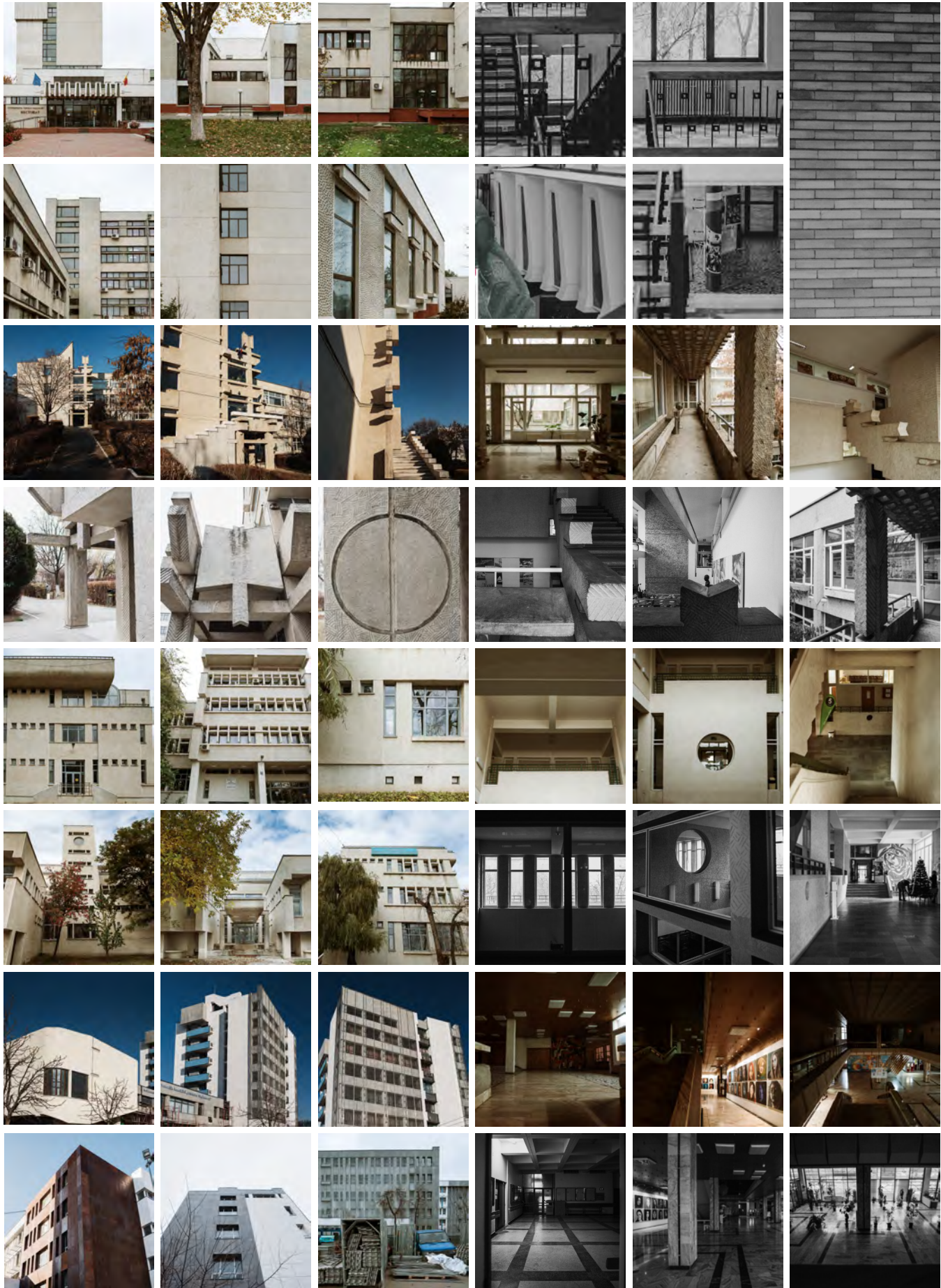
Reinterpretarea schematică a clădirilor este similară unui proces de decantare a esențialului, astfel că parametrii prin care arhitecturile TUIASI sunt aduse la același numitor comun grafic oferă măsura imersivității în cadrul proiectului de signalistică.

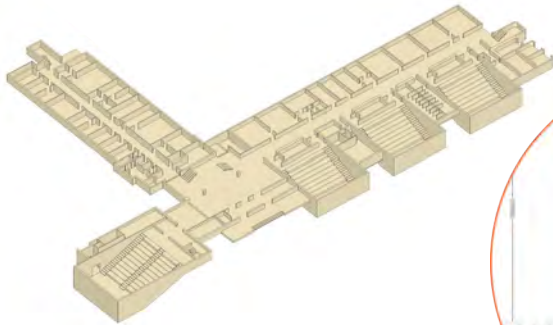
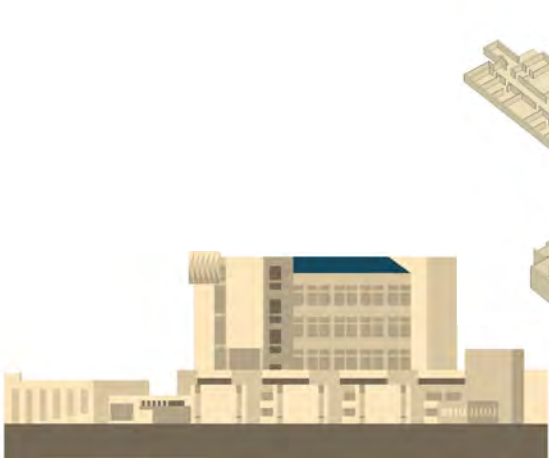
A cincea etapă a procesului o constituie desenul fiecărui parcurs posibil prin planurile tridimensionale. Odată exportate din programul de modelare 3D, acestea devin desene vectoriale peste care se intervine cu traseele identificate drept relevante, împărțite pe categorii de spații. Pe fiecare astfel de desen este marcat cu un steag de tip „ești aici” poziția în care se află utilizatorul, respectiv în fața ecranului interactiv din punctul informațional din zona accesului, precum și destinația sa, marcată printr-un totem. Fiecare traseu din punctul A (punctul de informații) până în punctul B (destinația) constituie un proces individual de desen - este hașurată suprafața încăperii unde se află utilizatorul, suprafața holului sau a circulației verticale pe care trebuie să o parcurgă, precum și suprafața încăperii în care trebuie să ajungă.

Odată finalizate desenele pentru fiecare parcurs posibil în parte, întregul bagaj de informații ajunge în al șaselea sertar - acela al programării care aduce la viață interfața chioșcului. O serie de simboluri grafice poartă și inițiază utilizatorul în categoriile diferite de informații pe care le poate naviga. În imaginile cuprinse în paginile următoare sunt prezentate o parte din rezultatele obținute prin munca de documentare grafică a campusului. „Produsele derivate” rezultate din documentare sunt - fotografii de exterior, fotografii de interior, ilustrația fațadei privită dinspre stradă în perspectivă frontală, obiecte tridimensionale reprezentând fiecare etaj, amplasarea punctului de informații figurat pe documentația revizuită, scheme și trasee vectoriale pentru fiecare spațiu și categorie de spațiu al fiecărui etaj, traducerea în cod a drumului de la utilizatorul care caută pe platforma interactivă un loc sau un nume din TUIASI și destinația sa. Toate acestea au fost realizate pentru fiecare dintre cele unsprezece facultăți - pentru fiecare corp de clădire și fiecare etaj în parte, precum și pentru corpul T, care a constituit „episodul pilot” în configurarea procesului de lucru.

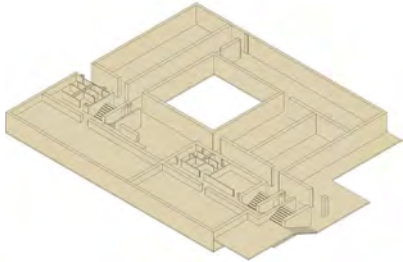
Proiectul poate constitui un interesant punct de plecare în studiul arhitecturii pentru învățământ, în special în ceea ce privește narațiunea funcționării spațiului, precum și parcurgerea sa.

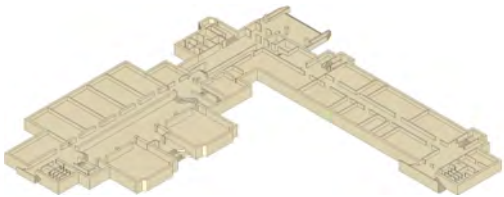
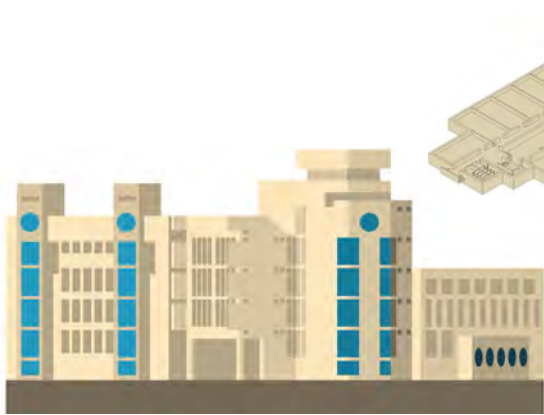
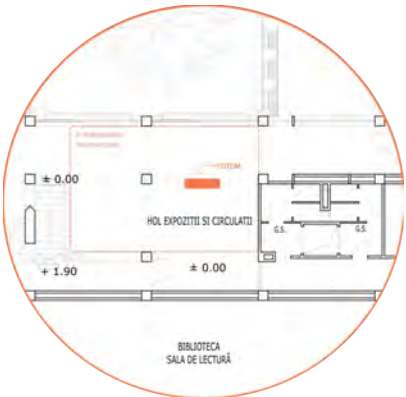

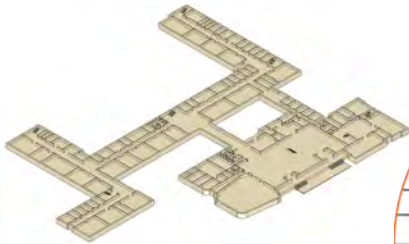
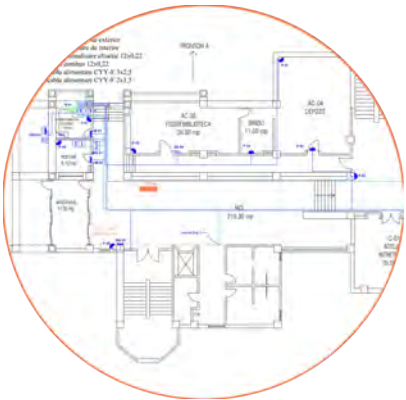
Corpul T al Rectoratului
„G. M. Cantacuzino”

Facultatea de
Arhitectură
„G. M. Cantacuzino”

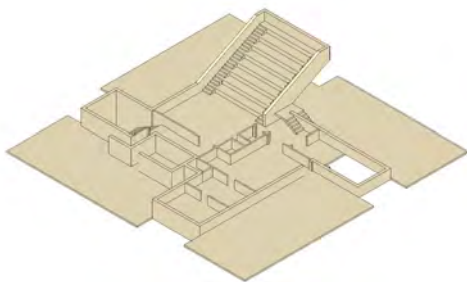
Facultatea de
Automatică și
Calculatoare

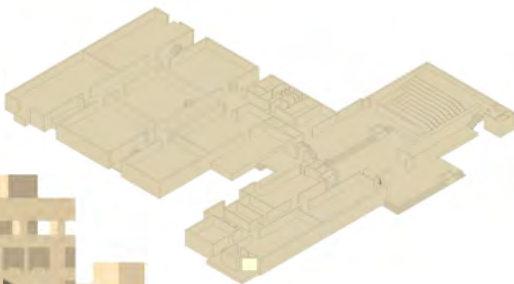
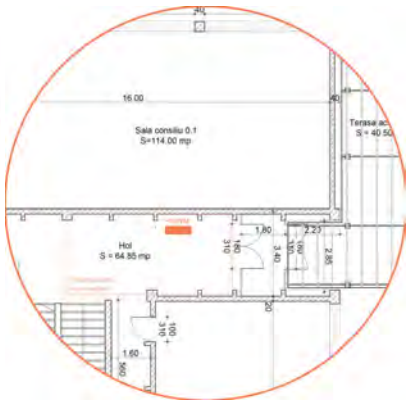
Facultatea de Inginerie
Chimică și Protecția
Mediului „Cristofor
Simionescu”

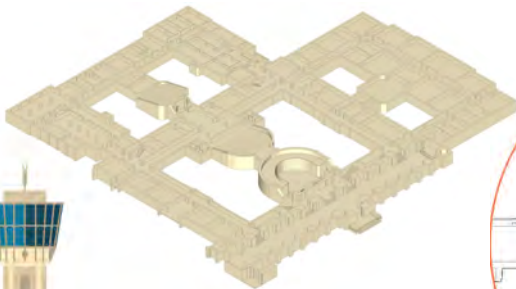

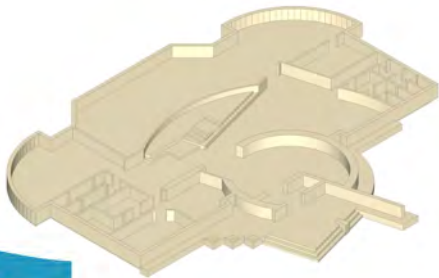
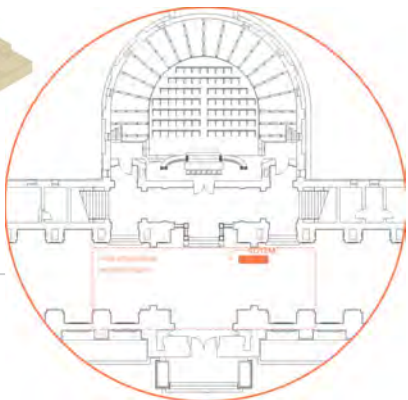
Facultatea de
Construcții și Instalații

Facultatea de
Construcții de Mașini și
Management Industrial

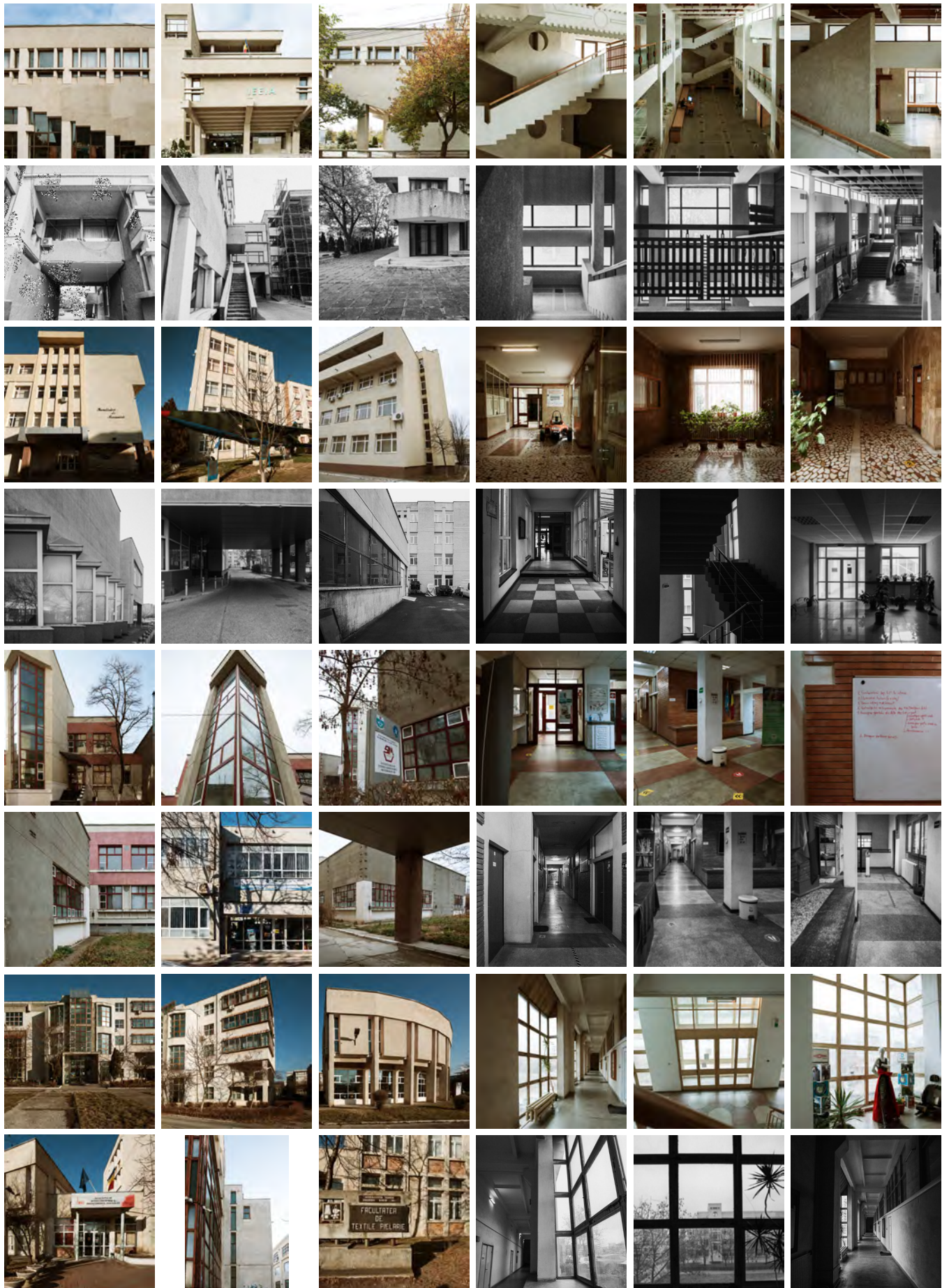

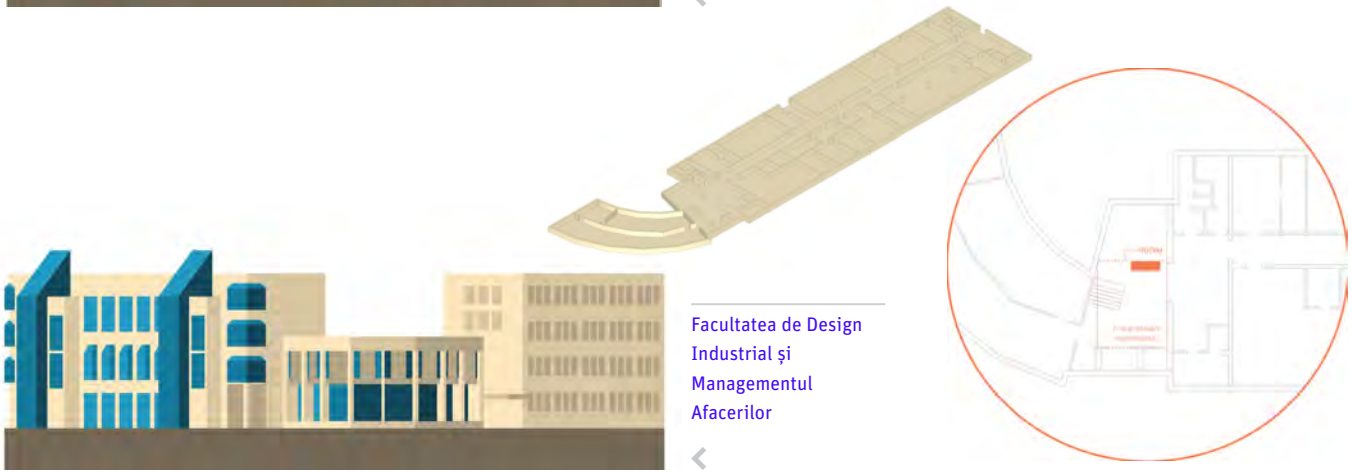
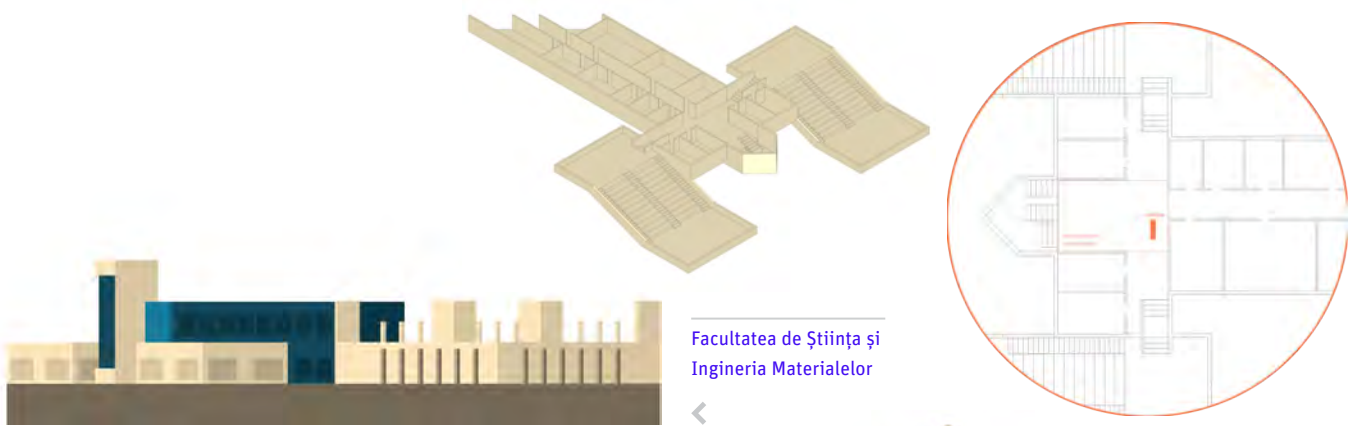
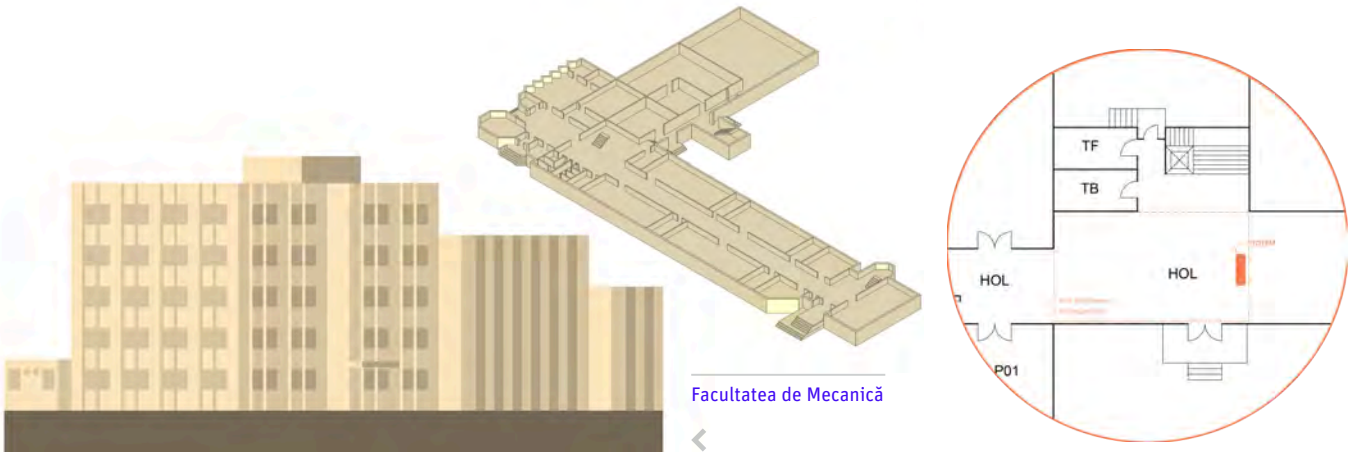
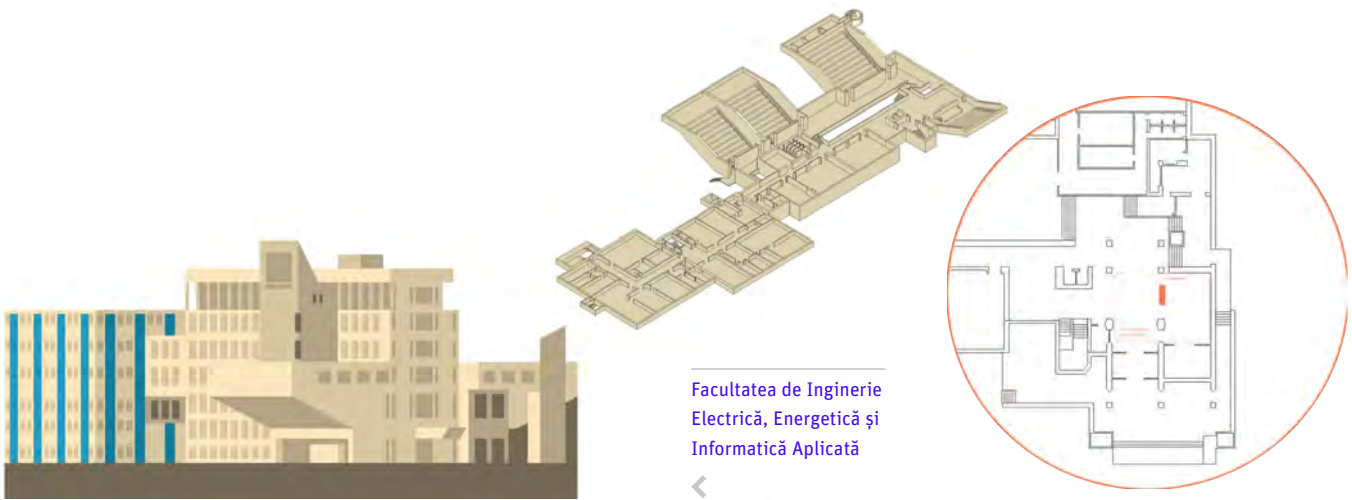
Facultatea de Electronică,
Telecomunicații și Tehnologia
Informației

Facultatea de
Hidro tehnică, Geodezie
și Ingineria Mediului

TUIAS

CAZARE:

Dacă nu ești din Iași, cazarea este disponibilă în cadrul unuia dintre cele mai mare campusuri din România, situat lângă cel de-al doilea mall ca mărime al orașului, în cartierul Tudor Vladimirescu; căminele beneficiază de facilități moderne și le poți identifica după nume, de la T1 la T22; cuplurile căsătorite pot aplica pentru cazare specială; studenții internaționali pot găsi cazare în căminul T8.

SOCIAL:

Te poți alătura uneia dintre numeroasele organizații studentești - ASAFCI, ASAFSIM, ASAL, ASAĞİM, ASTIP, ASQ, CHEMIS, LSAC, LSETC, LSETH, LSM, LSCM, BEST, care sunt situate la parterul căminului T11. Evenimente organizațiilor fac viața studentescă interesantă și conectată la toate aspectele realității de a fi student și viitor profesionist.

SĂNĂTATE:

Asistența medicală gratuită este oferită în campus în timpul orelor de lucru. Solicită serviciul medical pe care îl oferă Universitatea în punctul medical pe care îl găsești la capătul Aleii Vasile Petrescu, lângă căminul T15. Farmacii se găsesc atât în apropierea facultăților, cât și în campus. Pe timpul nopții, găsești o farmacie non-stop în Piața Unirii.

SPORT:

Campusul este prevăzut cu 2 săli de sport, 2 săli de fitness, 2 terenuri de fotbal cu gazon artificial, 2 terenuri de baschet/handbal. Zona de sport este situată la capătul Aleii Vasile Petrescu, lângă căminul T15. Echipamente pentru sport în aer liber sunt disponibile în zona campusului. Săile de sport din Iași oferă câteva reduceri și facilități speciale pentru studenți, pe baza carnetului de student.

COWORKING:

O serie de spații de coworking sunt disponibile pentru studenți. CREATIVE NEST este unul dintre cele mai noi spații ale Universității pe care studenții îl pot folosi pentru a se întâlni, destinde, lucra, discuta. În clădirea TEX 6 există un FABLAB, Biblioteca Universității Tehnice din Copou este deschisă studenților pentru vizită și studiu în sală, cu condiția unei rezervări prealabile.

AUTOBUZE & TRANSPORT:

În campus, poți aplica pentru un permis de călătorie pentru studenți pentru a călători mai ieftin și chiar gratuit în orice parte a orașului și, de asemenea, spre casă. Autobuzele 30, 30B, 19, 42, 43, 43C, 46, 28, 41, 47, 29, 23, 44, 44B ajung în Podu Roș, iar 42, 43, 43C și 46 trec prin zona Tudor Vladimirescu.

MÂNCARE:

Cantina beneficiază de 300 de locuri și actualizează meniul în fiecare zi, oferind produse proaspete, rețete locale și internaționale, varietate la prețuri convenabile (inclusiv opțiuni vegane), între 12:00 și 19:00. Aproximativ 1000 de oameni mănâncă aici zilnic. Cantina se află la capătul Aleii Vasile Petrescu, lângă căminul T8. Încearcă, de asemenea, oferta restaurantelor ieșene.

CAFEA:

Poți găsi o cafea atât în clădirile Universității, cât și în zonele învecinate, dintre care unele oferă reduceri pentru studenții TUIAS. Multe cafenele locale și prăji torii de cafea de origine sunt disponibile în Iași. Savurează o ceașcă bună de cafea între cursuri.

PATISERIE:

Există întotdeauna un chioșc în apropierea campusului sau a facultăților pentru o gustare rapidă. Influencerii au decretat mâncarea de stradă românească drept una dintre cele mai bune din lume! Savurează faimosul Covridog, gogoși mănăstiri, plăcinte moldovenești, cornuri și ciocolată de casă disponibile în unele magazine de patiserie.

LIBRĂRII:

Cărturești (Palas Mall); Librarium (Iulius Mall); Humanitas (Piața Unirii); Librăria Podu Roș/Sedcom Libris (Șoseaua Națională 57); Casa cărții (Bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt 67); Thoughtful (Palas Mall); Librăria Hamangiu (strada Elena Doamna 1A) Librăria nr. 30 (Bulevardul Socola 18); Junimea (Piața Unirii);

BANCOMAT:

Banca Națională a României se află la câțiva pași, în centrul orașului, lângă primărie. O gamă largă de servicii bancare se află în apropierea facultăților și campusului, oferite de către: BCR, BRD, ING, Banca Transilvania, Raiffeisen, CEC, UniCredit, OTP, Intesa Sanpaolo și altele. Unele bănci oferă câteva opțiuni bancare special concepute pentru studenți.

TRAMVAI:

Experimentează tramvaiul ieșean. În Podu Roș poți ajunge cu tramvaiele nr. 1, 7, 9 și 13, iar în Tudor Vladimirescu poți călători cu tramvaiul nr. 8. În Iași, există tramvaie tematice. Călătorește cu tramvaiul de coworking ce oferă wifi gratuit. Descoperă tramvaiele dedicate rutelor turistice - tramvaiul comunist și tramvaiul de epocă.

STORE:

Găsești tot ce ai nevoie la câțiva pași de școală sau cămin, ținând cont că facultățile și campusul se întind pe zona spațiului între cele două mall-uri principale din centrul orașului și ambele oferă magazine cunoscute din lanțuri internaționale. Materiale de desen, pictură, modelaj și meșteșuguri sunt disponibile la câteva magazine din oraș.

PARCARE:

Parcarea gratuită este accesibilă în zona campusului și aproape de facultăți. Parcarea din apropierea centrului orașului este disponibilă în general contra-cost, taxa de parcare și modalitatea de plată fiind indicată pe panouri. Universitățile oferă parcare în incintă pentru personalul academic și auxiliar.

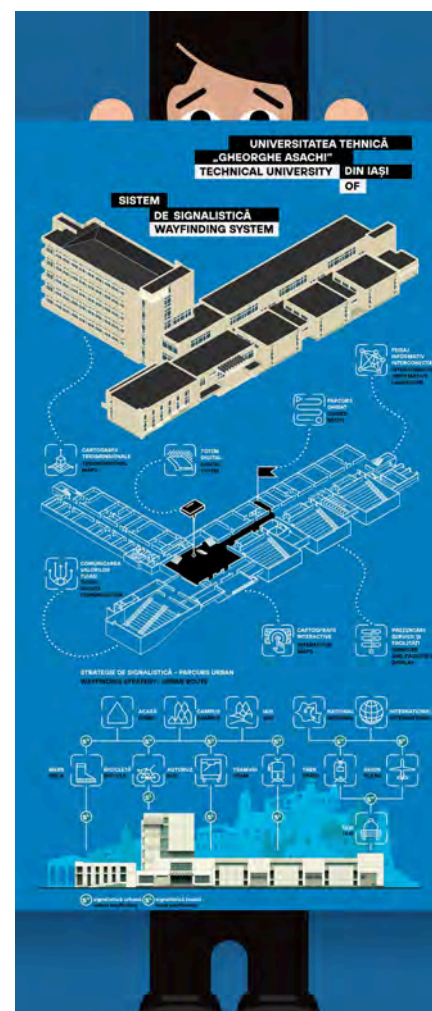
Identitățile grafice ale Universității Tehnice „Gheorghe Asachi din Iași” sunt atât de eclectice, încât găsirea unui numitor comun poate părea imposibilă. Limbajul grafic nou care ia forma unei hărți de tip „ești aici!” a campusului universitar vine în completare infokiosk-urilor digitale amplasate în fiecare facultate într-un sistem de signalistică croit special pentru campusul academic „TUIASI”.

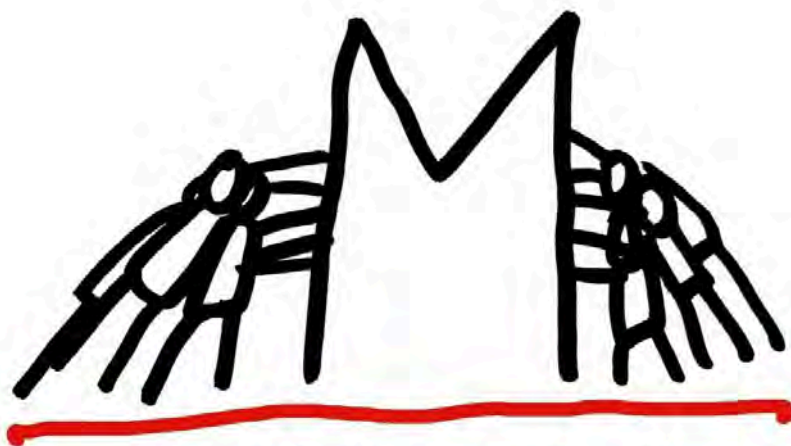
Hărțile pentru signalistica exterioară vor fi amplasate pe totemuri ce vor îndeplini, de asemenea, rolul de mobilier urban. Astfel, putem vorbi de un peisaj informativ personalizat, capabil să spună povestea TUIASI într-un mod atractiv și interactiv. Harta cuprinde atât zona mărginită la sud de Bulevardul Tudor Vladimirescu, la vest de strada Melodiei, la nord de strada Sfântul Lazăr și la est de Bulevardul Profesor Dimitrie Mangeron, cât și zona Palatului Universitar și a Bibliotecii „Gheorghe Asachi” de pe Bulevardul Carol I.

Cartografia cuprinde ilustrațiile facultăților și ale clădirilor administrative din Campusul Academic TUIASI, dar primește, în completare, o serie de clădiri și monumente - reper care oferă anturaj și ajută la orientarea în spațiul urban, cum ar fi Sala Polivalentă, Biserica Lipovenească sau Grădina Palas. Harta conține o colecție de 10 iconografii care ajută la identificarea rapidă a stațiilor de transport în comun, a librăriilor, a spațiilor de *coworking* și adunare cu scopuri recreative, a zonelor de alimentație publică, a zonelor de acces la servicii de sănătate, servicii bancare și de cazare, precum și a zonelor de parcare. Un cod cromatic unic ne ajută să identificăm rapid și eficient corpurile care țin de aceeași facultate. Cu deosebită grijă pentru detaliu și acuratețea informațiilor, harta campusului universitar ne transportă în universul TUIASI și, mai mult decât atât, ne învață să-l parcurgem. Cartografia prezintă într-o grafică ludică, dar cu precizie, un parcurs fluid menit să rezolve percepția fragmentară a spațiului urban.

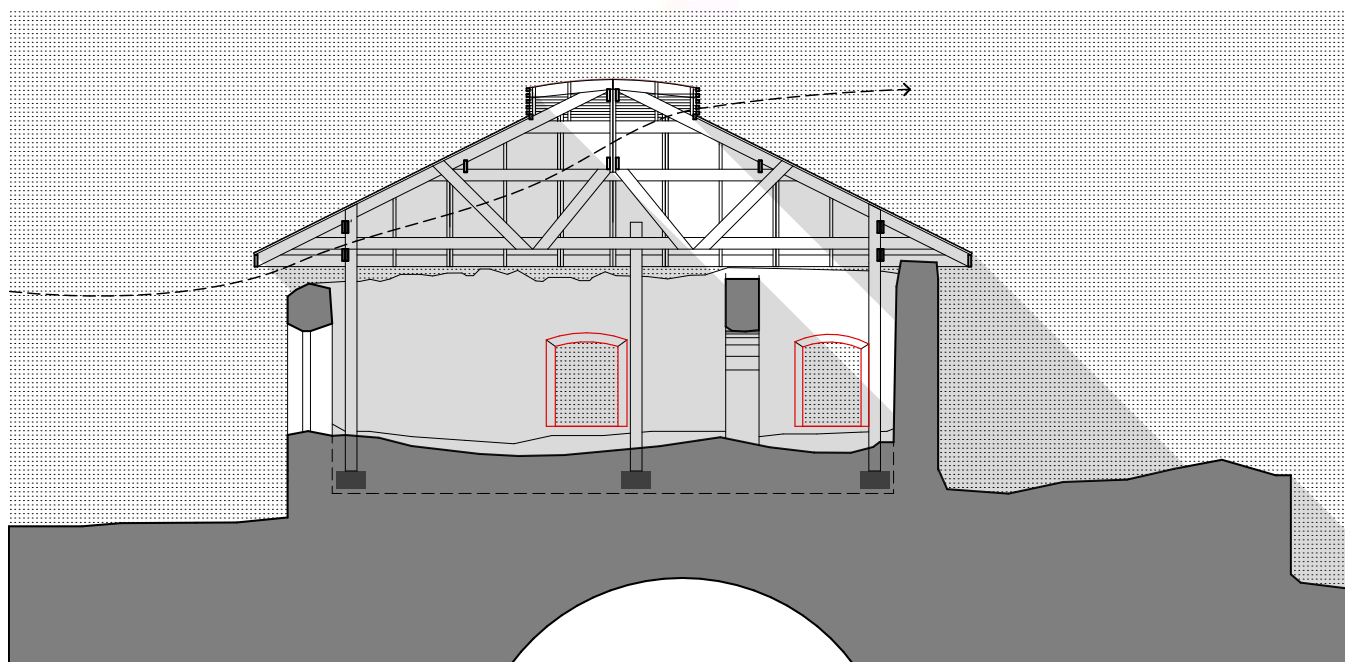
Ilustrațiile clădirilor păstrează elementele definitorii ale arhitecturii și ale structurii volumetrice, și, în același timp, filtrează o serie de detalii care ar încălca vizual imaginea și, ca atare, ar solicita atenția utilizatorului într-un mod irelevant. Astfel, printr-un minimum de mijloace grafice, obținem un maximum de efect în ceea ce privește lizibilitatea și claritatea mesajului.

Identitățile vizuale ale Campusului Academic TUIASI se contopesc într-o cartografie contemporană apropiată de expresia infografiei, dar cu o structură și o abordare tehnică a informației, cu geometrii clare și stilizări eficiente într-o paletă cromatică vie, alertă, animată și invitantă. Obiectivă prin natura informațiilor prezentate, subiectivă prin natura reprezentării grafice, cartografia este dedicată în principal studenților, dar și celor care vor să descopere și mai apoi să înțeleagă campusul academic în raport cu spațiul urban, social și cultural ieșean.

AMBULANTA PENTRU MONUMENTE

Ambulanța pentru Monumente

Autor: Radu Andrei

Proiectul AMBULANȚA PENTRU MONUMENTE a fost început în 2016 prin intermediul Asociației Monumentum, fondată de arhitecții Eugen și Veronica Vaida. Obiectivul principal îl constituie salvarea patrimoniului construit din România, dar cuprinde, de asemenea, o importantă componentă socială, care vizează consolidarea identității și coeziunii comunităților locale, precum și una educațională, prin implicarea voluntarilor alături de meșteri populari care folosesc tehnici tradiționale de construcție. Nu în ultimul rând, Ambulanța atrage atenția asupra valorilor patrimoniului pe cale iminentă de dispariție, promovează pagini de istorie adesea trecute cu vederea, precum și practici de minimă intervenție prin care putem proteja, cu resurse minime, peisajul construit.

Însăși condiția de intervenție de urgență cu resurse minime devine un context interesant

Sigla ambulanței, realizată de Dan Perjovschi

Propunerea de intervenție de la hanul din Deleni

Voluntari la hanul din Deleni

de gândire creativă și cercetare în identificarea celor mai eficiente soluții de punere în siguranță. Ambulanța realizează intervenții de urgență în cazul monumentelor istorice degradate care sunt în pericol și pot fi puse în siguranță până în momentul ideal al întocmirii unui proiect complet de restaurare. Acțiunile Ambulanței pentru Monumente au fost și sunt, în continuare, susținute de Majestatea Sa Regală Regele Charles al III-lea, fiind cunoscută dragostea sa pentru zonele rurale săsești din România. Succesul proiectului a determinat extinderea lui în mai multe regiuni ale țării, în momentul actual fiind rulat de asociații active în Transilvania Sud, Banat, Arad, Sălaj, Moldova Nord, Muntenia Nord, Oltenia Vest, Bistrița și Bihor.

Ambulanța pentru Monumente Moldova Nord s-a înființat în 2019, odată cu Asociația ACTUM. La început, ambulanța a pornit cu eforturile a cinci membri - la momentul actual, din ea fac parte arhitecții Nicoleta Caba-Gheorghiu, Filip Ciobănașu, Radu Andrei, Florin Andrei Manole, Cosmin Bradu, Ramona Costea, Alexandru Bucălău, istoricul de artă și arheologul Celina Gora și inginerul structurilor expert Lucian Soveja. Ambulanța Moldova Nord a realizat intervenții de urgență la Casa Memorială „Ion

Creangă” din Fălticeni (Suceava 2020), ruina bisericii Vovidenia din Schitu Stavnici (Iași 2020), zidul de incintă al bisericii Adormirea Maicii Domnului din Hilișeu-Horia (Botoșani 2021), podul de piatră din Zlodica (Iași 2022), hanul din Deleni (Iași 2023). La acestea au participat tineri voluntari, studenți de la Facultățile de Arhitectură din Iași, Cluj, Timișoara, Universitatea de Arhitectură și Urbanism din București, dar și tineri din cele mai variate domenii, având aceeași pasiune pentru salvarea patrimoniului construit - informatică, geografie, arte etc. Dincolo de oportunitatea practicii de restaurare de arhitectură, Ambulanța devine un moment de întâlnire și dialog interesant între studenți din diferite colțuri ale țării, specialiști în patrimoniu și comunitatea locală, într-un cadru informal și prietenos, al activităților comune - lucrul pe șantier, aranjatul și pregătirea mesei, activități de recreație - seri de film, chitară, dans, muzică, foc de tabără, povești, fotografie, și, iarăși, lucru pe șantier.

Șantierul din ultimii doi ani au vizat monumente din zidărie masivă din piatră care au necesitat restaurarea prin lucrări de completare și de protecție. Podul de piatră din Zlodica a fost edificat la porunca domnitorului Ștefan cel Mare, pe

drumul ce leagă satul Zlodica de Cotnari, pe traseul vechiului drum al vinului. Podul este realizat din zidărie masivă de piatră de calcar, având lățimea de aproape 7 m și lungimea de aproximativ 39 m, valoare imprecisă datorită colmatării cursului de apă. Zidăria este așezată pe un arc în plin cintru din piatră dispusă radial, cu o nișă marcată cu un ancadrament din piatră unde se presupune că ar fi existat o inscripție - astăzi dispărută. La o analiză a monumentului, podul părea în stare bună, fiind o construcție masivă continuă, fără degradări structurale majore în zona arcului. La curățarea zidăriei timpanelor laterale au fost însă identificate probleme serioase, cauzate de ciclurile repetate de îngheț-dezghet care au slăbit coeziunea mortarului zidăriei, având ca rezultat în unele zone desprinderea blocurilor de piatră. O altă cauză a degradărilor - legată direct de prima - a fost dezvoltarea vegetației, care a accentuat instabilitatea zidăriei perimetrale. Piatra timpanelor a fost afectată de licheni și mușchi, cu un vizibil impact la suprafața pietrei, menținând umiditatea și favorizând extinderea vegetației.

Discontinuitatea straturilor zidăriei și apariția unor zone de concavitate în care se acumula apa și zăpada din precipitații au constituit un factor de risc major care, nerezolvat, ar fi condus la agravarea stării proaste a zidăriei perimetrale a podului și eventual la probleme structurale. Golurile numeroase apărute în zidărie au devenit un mediu propice pentru cuiburi de animale - cu precădere șerpi, a căror prezență în preajma podului poate deveni periculoasă.

Intervenția a constat în completări volumetrice în zonele cu desprinderi. Toate acestea au fost realizate cu materiale compatibile cu cele ale materialelor originale. Piatra a fost adusă de la cariera din zonă, din care provenea, cel mai probabil, materialul inițial. Mortarele au fost realizate din nisip de carieră și var hidrolic, iar zona de amplasare a inscripției, degradată și în stadiu de pre-colas, a fost rezidită și tencuită pentru a sugera suprafața continuă a unei lespezi de inscripție.

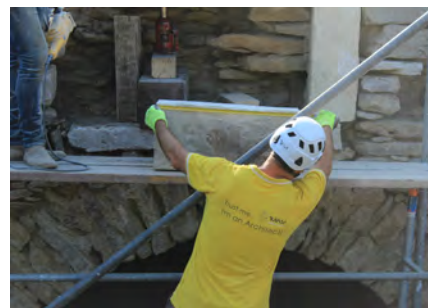
După curățarea vegetației care ascundea în mare parte monumentul, a devenit vizibil modul de amplasare a lespezilor de pe calea de rulare - retras către interior față de conturul timpanelor.

La întregirile volumetrice s-a respectat același principiu de conformare. Partea

superioară a zidăriei timpanelor rămasă dezvelită a fost acoperită cu un strat de mortar de protecție de aproximativ 3 cm grosime - pentru a asigura protecția față de acțiunile climatice și față de posibile apariții ale atacului biologic. Debarasarea stratului vegetal în zonele surpate ale zidăriei a descoperit poziția unor tiranți inițiali din lemn - poziție relevantă și documentată. Pentru a atenua eventuale vibrații ce pot fi generate de traficul cu autovehicule, a fost refăcută planeitatea relativă a căii de rulare folosind pietriș și nisip de carieră.

Experiența intervenției la podul din Zlodica a fost una captivantă încă din faza de proiectare și documentare a lucrărilor, prin utilizarea scanării 3D laser, din care au fost extrase atât proiecțiile cât și planul topografic. Prin *fotogrametrie* au fost înregistrate toate fazele - inițială, intermediară (după eliberarea temporară a straturilor instabile) și finală.

Intervenția la podul din Zlodica a atras atenția membrilor comunității - atât a celor care își aminteau poveștile bunicilor care au prins vremuri mai apropiate de alte reparații ale podului, cât și a copiilor, curioși și bucuroși să urmărească și să înțeleagă munca voluntarilor.

[Voluntari în ambulanță](#)

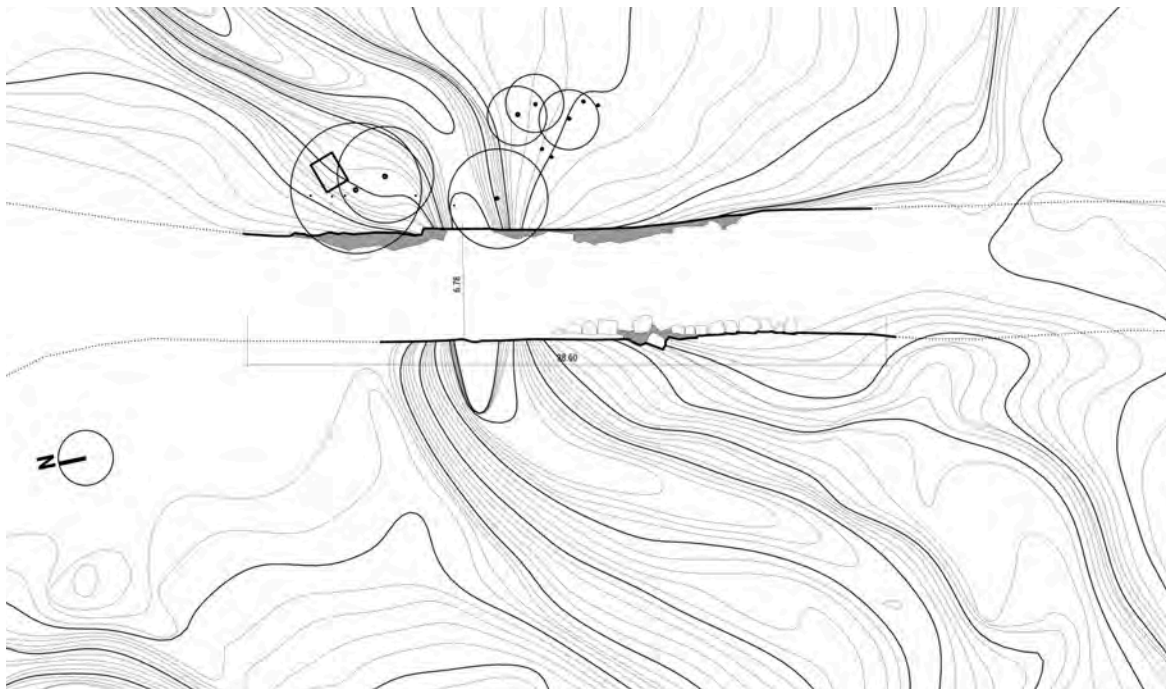
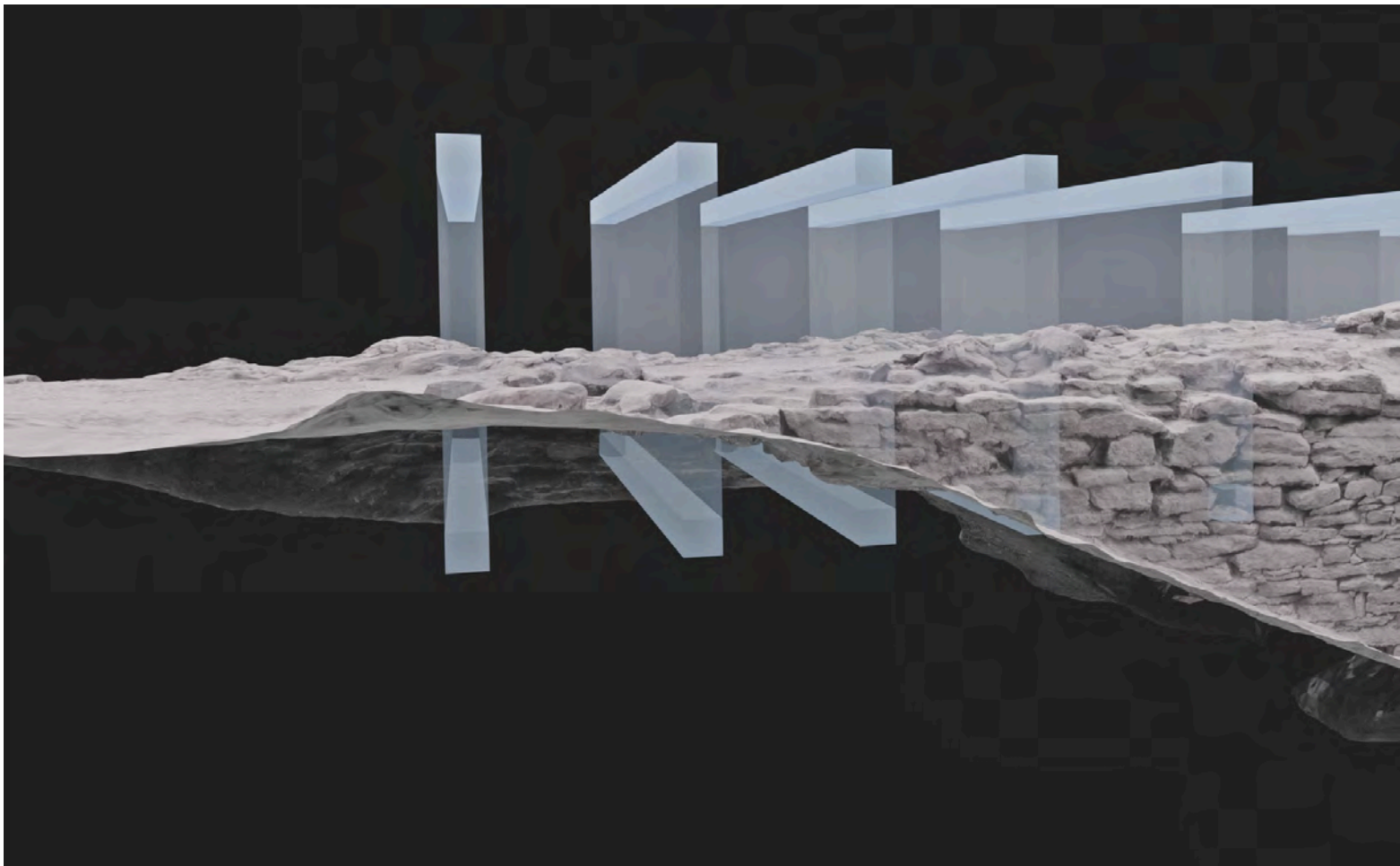
[Etapile șantierului](#)

[Podul finalizat](#)

Poziționarea tiranților

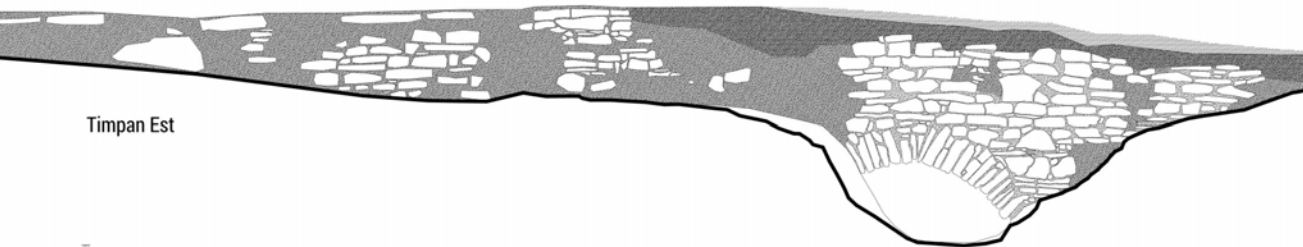
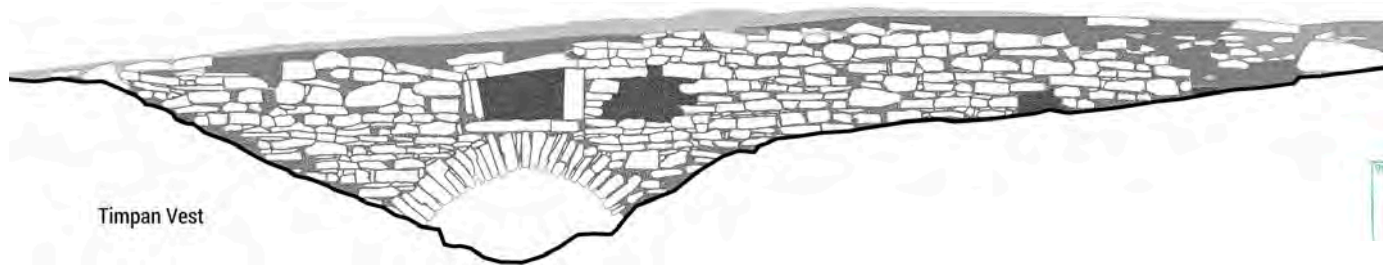
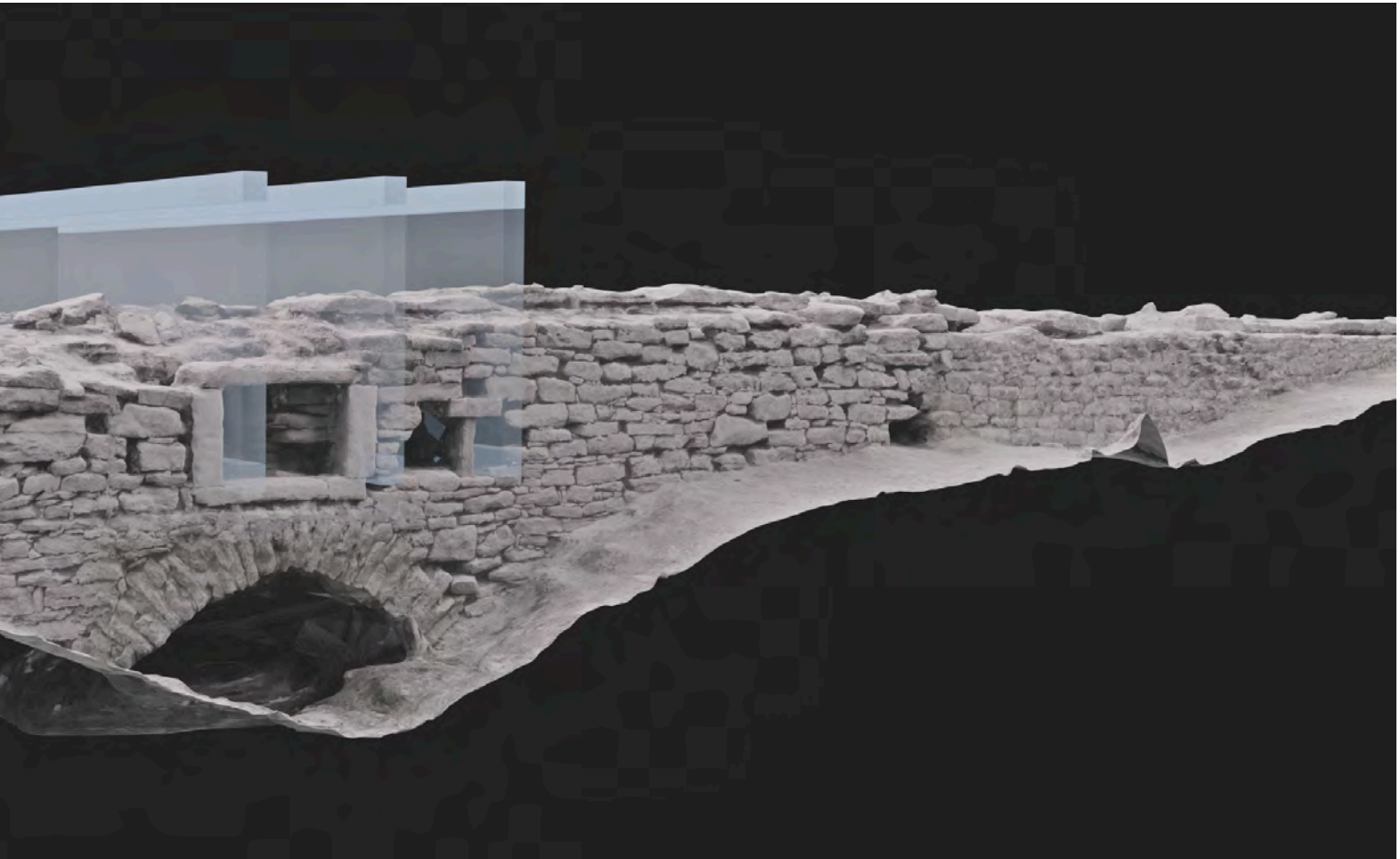

Analiza degradărilor

Plan de situație

Degradările cauzate de vegetația spontană au afectat și monumentul a cărei intervenție de urgență este în desfășurare în prezent (2023-2024) - Hanul din Deleni. Unul din puținele hanuri rămase în zona Moldovei, salvarea lui este mai mult decât necesară, acțiune, de altfel, sugerată de Direcția pentru Cultură Iași.

În prezent în stare de ruină, hanul din Deleni, datat în secolul al XVIII, a fost o construcție din piatră cu ziduri de cca. 80 de cm grosime, având un nivel înălțat peste o pivniță. Acoperișul a dispărut în întregime, fapt care a condus la degradarea lentă a zonei superioare a zidăriei, cauzată de expunerea la intemperii și de acțiunea distructivă a vegetației care a crescut necontrolat. Arcele din piatră ale golurilor de legătură între încăperi sunt, de asemenea, în stare de degradare prin descompletări parțiale și au necesitat lucrări de punere în siguranță.

Zidăria, inițial tencuită, era expusă și și-a pierdut o bună parte din mortarul de legătură. Intervenția de urgență pentru salvarea ruinelor hanului din Deleni a constat în principal în realizarea unui acoperiș provizoriu pentru a le proteja de acțiunile climatice. Acesta a fost conceput integral din dulapi pentru a facilita manipularea pe șantier. Din dorința de a obține un spațiu cât mai liber la interior, elementele verticale au

fost amplasate perimetral iar pentru susținerea acoperișului au fost realizate ferme din lemn. Silueta învelitorii, conformată în patru pante, urmează specificul perioadei și zonei geografice. Aceasta este potrivită și pentru aerodinamică, aspect avut în atenție pentru diminuarea forțelor de smulgere provenite din acțiunea vântului, posibil mai accentuată datorită golurilor libere.

Din aceeași rațiune, se va realiza, în ultima etapă, un luminator central parțial desprins, cu o pantă diferită de cea generală. Rolul său este, deopotrivă, atât funcțional, cât și estetic, la interior păstrându-se, prin lumina zenitală, aspectul inițial al ruinei, care a stat mai bine de 50 de ani sub cerul liber. Pentru siguranța monumentului, au fost dispuse în golurile existente grilaje metalice care să împiedice accesul neautorizat. Acestea au fost realizate dintr-o plasă sudată subțire pentru a păstra caracterul unei intervenții minim invazive asupra monumentului.

Studiu tridimensional

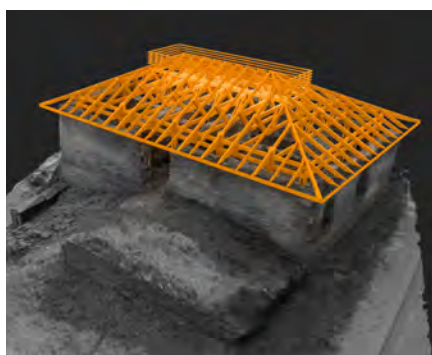
Realizarea învelitorii

Existent și intervenție

Etapale șantierului

Orașul ca atmosferă

Iași ne.mai.văzut

Autor: Liliana-Mihaela Petrovici,
coordonator proiect cultural
Iași ne.mai.văzut

Creat din pasiune pentru orașul Iași și pentru Arhitectură, proiectul cultural „IAȘI NE.MAI. VĂZUT” promovează clădiri, detalii și ornamente arhitecturale mai puțin cunoscute din patrimoniul local, atât prin activități creativ-educative pentru copii și tineri, urmate de expoziții, cât și prin informare în mediul online. Proiectul se adresează locuitorilor și turiștilor interesați de cultura și arhitectura orașului Iași, indiferent de educație sau vârstă, dar acordă o atenție specială publicului tânăr și foarte tânăr. Evenimentele pentru copii și tineri organizate în cadrul proiectului - tururi ghidate și ateliere de creație - contribuie la educația pentru protejarea patrimoniului local și aduc o notă ludică, de culoare și prospețime asupra imaginii clădirilor istorice în conștiința cetățenilor. Întrucât înțelegerea arhitecturii presupune experimentare spațială, observarea ambianței și a detaliilor, am conturat pe harta patrimoniului ieșean trasee de vizitare în zone istorice ce păstrează ambianțe cu o anumită identitate: Copou, Cuza Vodă, Lăpușneanu.

Traseele „Iași ne.mai.văzut” se abat de la bulevardele principale pe străzi mici, în alveole și curți interioare pentru a descoperi locuri cu liniște și farmec, ce amintesc de Iașul de altădată. Desfășurarea proiectului este structurată pe promovarea acestor segmente urbane, aducând în atenția publicului clădiri valoroase mai puțin cunoscute, ce par a fi uitate în tumultul vieții orașului.

Proiectul a debutat în 2017 cu evenimente dedicate traseului Copou, iar în 2018 și 2020 a câștigat în competițiile de finanțare din taxa de timbru organizate de Ordinul Arhitecților din România. În 2019 „Iași ne.mai.văzut” a câștigat premiul Regionalei de Arhitectură Moldova RAM 2019 la secțiunea 5 – proiecte, studii, arhitectură participativă.

Astăzi, în Iași, se desfășoară mai multe proiecte culturale și acțiuni de informare și promovare a identității locale, cu abordări originale, atractive, ce creează pentru turiști și ieșeni oportunități de a beneficia de prezența valorilor de patrimoniu în orașul nostru: Atelier SPRE, Iași - Fotografii vechi,

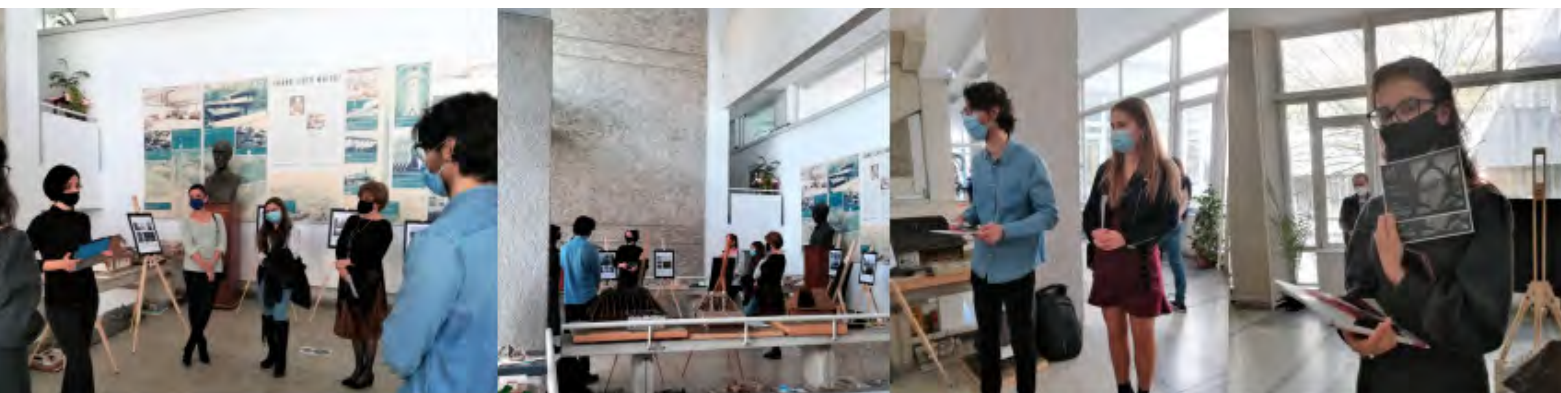
Iași Travel, Tramclub Iași, Memorat.

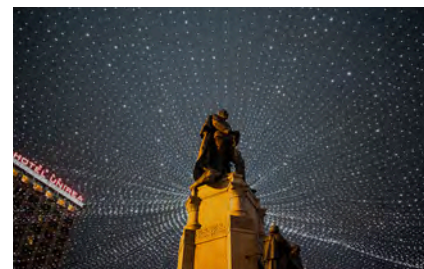
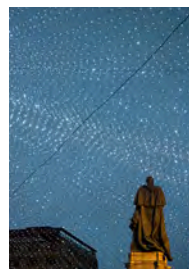
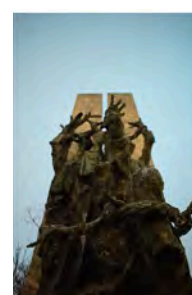
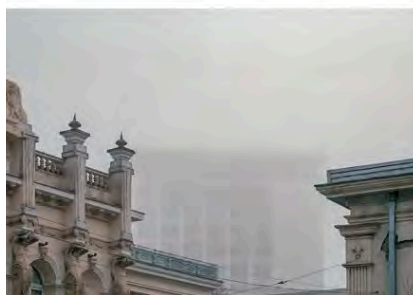
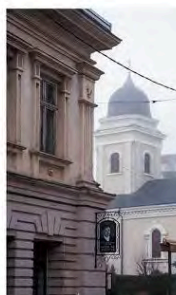
„Iași ne.mai.văzut. Povești. Arhitectură” se alătură acestor inițiative, individualizându-se prin caracterul ludic, creativ și educativ al activităților pentru copii și tineri, precum și prin valorizarea patrimoniului arhitectural mai puțin cunoscut din oraș.

Atmosfera este cea mai comprehensibilă proprietate a unui loc, ne arată Norberg-Schulz în „Genius Loci”. Spațiul este adeseori descris în teoria de arhitectură în termeni de geometrie tridimensională abstractă sau ca „obiect al percepției”. În realitate, caracterul mediului construit, emanat de atmosfera sa generală, este cel mai concret aspect receptat de oameni.

Atmosfera influențează modul în care oamenii simt spațiul arhitectural și interacționează cu acesta. Fiind o temă tot mai prezentă în discursul teoretic actual, conceptul de ATMOSFERĂ relevă natura experiențială, participatorie a arhitecturii, precum și relațiile complexe care se creează între spațiu și aspecte senzoriale, emoții și memorie.

semiOBSCUR

Tranzițiile arhitecturale, pauzele și layer-ele sunt cele ce conturează vivacitatea acestui ax urban important. Mai presus de elementele simbolice străzii, am ales să scot din ceață diversitatea arhitectonică și suprapunerea acesteia prin prisma unor perspective, creând astfel o atmosferă a memoriei stratificate, prezentul și trecutul coagulându-se împreună cu dinamica pietonală într-un etern joc perceptual. *Fotografiile sunt realizate pe film de 35 mm și nu suportă modificări.*

Andreea Diaconu

Ștefan Galben

MEMORII IMPIETRITE

ARHITECTURA STRAZII ASCUNDE STATUI CARE DAU CLADIRILOR UN CARACTER TIPIC LOCULUI. ISTORIA LOR ASCUNDE UN TIMP CARE O IA LA GOANA SI PROMITE PERSPECTIVE NOI PE VIITOR.

Mădălina Mertic

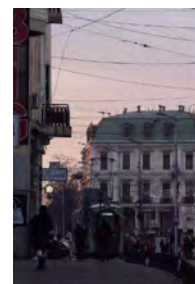

Teona Cancel

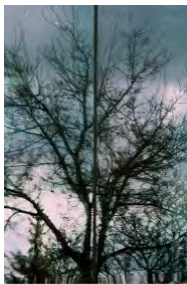
OGLINZI DE STRADA

Strada de la vale la deal, ce te indeamna spre introspectie asupra realitatii distorsionate.

Înainte și înapoi

Apusul e numai o umbră mai lungă prin care vom ști c-am mai fost aici înainte. Arhitectură în apus e – parțial – o umbră a nimicului și doar lumina ei ne mai aduce înapoi.

350 m

Strada pietonală Alexandru Lapușneanu cuprinde o infinitate de situații, sentimente, trăiri și puncte de vedere în doar 350 de metri ai săi.

Ana Brînzilă

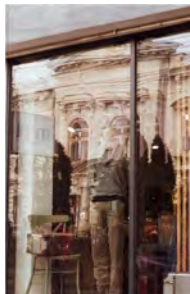
Ioana Prușu

Ștefan Galben

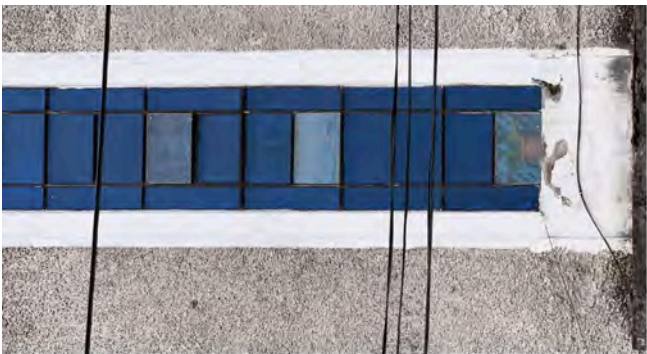

Raluca Chiriță

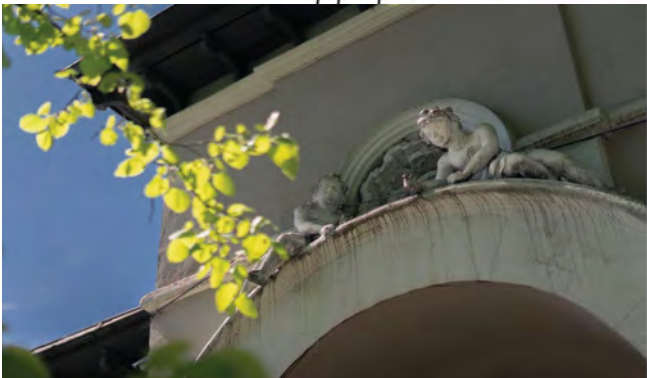
Watching over time

Nou peste vechi, tîndr peste bătrîn, Cuza Vodă s-a transformat în timp cu reflexia vechiului în fața contemporanului. Strada este asemeni unei arhive a orașului. A fost martoră la multe evenimente istorice și va continua să existe oricît de mult avansează orașul.

NEMAIVĂZUT

Pași pierduți... pe străzile unui Iași Nemaivăzut. Cului și fori pentru cei care tres în grabă pe lângă clădiri cu povești de spus... și nu au timp să se regăsească în arhitectura localului, să pună ochii pe amprenta timpului și să simtă profunzimea arhitecturii acestora.

Iași de neatins

Iași, cu străzi pline de istorie, cu clădiri impunătoare și o atmosferă plină de mistere. Pe fiecare ușa sălășluiește un secret, fiecare formă de piatră poartă o poveste, și fiecare fier de floare simbolizează o speranță. În fiecare colț de stradă se ascunde un fragment de vreme apusă, în fiecare clădire se află ecouri ale unor vieți ascunse, iar în aerul nostalgic vibrează poveștile ce au fost trăite.

Prin ochii istoriei

Fereastra este "ochiul casei", ea stabilește legătura dintre afara și înăuntru. Prin aceasta putem asemui fereastra și ca o poartă spre trecut. Ea face legătura dintre prezent și trecut. Prezentul este reprezentat de "afara" care este în continuă schimbare, iar trecutul este interiorul casei ce reține atmosfera și emoțiile trecutului, istoria locului de odinioară.

Raluca Chiriță

JOCUL LUMINII ȘI AL ÎNTÂMPĂRII

Am găsit un joc pe îngusta Uliță a Goliei, un joc natural, omniprezent, un contrast rafinat pe o pânză încercată de vreme. Un parcurs istoric viu, potențial boem, animat de întâmplarea întâlnirii oamenilor cu tramvaiele. O rază de soare sau o lumină nocturnă ne trimite în jocul luminii și al întunericului, iar prinși între fațade reflectăm: „Suntem în umbra altora sau în pielea lor?”

Diana Zbarnea

NEMAIVAZUT

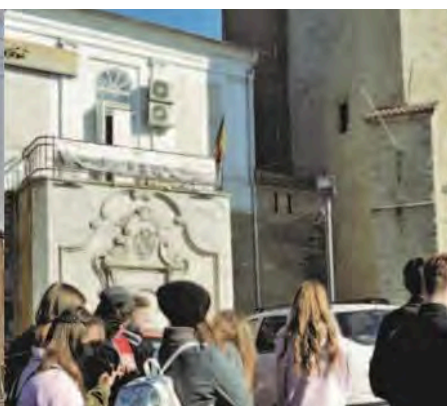
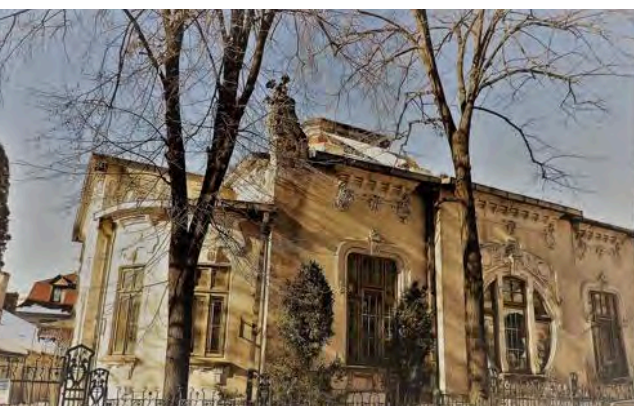
logo Iași ne.mai.văzut

colaj

tururi ghidate

Arhitecți precum Juhani Pallasmaa, Steven Holl, Kengo Kuma și Peter Zumthor declară că ATMOSFERA este o dimensiune principală a creației lor, considerând-o calitatea esențială a arhitecturii și a mediului urban. Alberto Perez Gomez recomandă arhitecților să acorde mai multă atenție factorilor experiențiali, cum ar fi percepția ambianței urbane și arhitecturale, pentru a oferi oamenilor medii armonioase și adaptabile.

Seria de evenimente centrată pe fotografie „Iași ne.mai.văzut. ORAȘUL CA ATMOSFERĂ” este dedicată studenților și urmărește valorificarea laturii experiențiale, exploratorii, în procesul de înțelegere a arhitecturii. Tururile ghidate, atelierelor, expozițiile și concursurile „Orașul ca atmosferă” utilizează fotografia ca instrument didactic, analitic și descriptiv, deosebit de util pentru a observa mediul construit și a înțelege relația dintre oraș și oamenii care îl locuiesc. Atmosfera orașului este formată de acel câmp de energie specific locurilor, conturat de fragmentele de construcții vechi și noi, precum și de mișcarea de zi cu zi a oamenilor. În tumultul transformărilor continue a orașului, atmosfera este dinamică și își păstrează în același timp identitatea, imprimând spațiilor urbane unicitate.

Atmosfera este spațiu emoțional, o entitate pe care nu o putem delimita fizic. Nu are o existență materială conturată sau palpabilă, dar poate fi percepută și înțeleasă, redată în imagine, reinterpretată semantic și compozițional, ceea ce o face un subiect deosebit de interesant pentru arta fotografică. Fotografia de arhitectură poate ilustra în mod interpretativ atmosfera caracteristică diverselor secvențe din mediul construit. Fiind un vehicul de comunicare purtător de emoție și semnificație, fotografia este potrivită pentru a captura imagini urbane și a le valoriza în discursuri vizuale memorabile.

Atelierelor „Iași ne.mai.văzut” utilizează metode didactice participativ-creative, tinerii prezenți la activități fiind încurajați să exprime prin arta fotografică o viziune personală asupra arhitecturii mai puțin expuse și să transmită mesaje vizuale care să influențeze prin expresivitate și semnificație percepția publicului asupra orașului Iași. Temele de creație propuse aduc în atenția publicului segmente mai puțin cunoscute din orașul Iași, din zonele istorice ale străzilor Lăpușneanu și Cuza-Vodă, precum și din zona Copoului. Traseele „Iași ne.mai.văzut” se abat de la bulevardele principale, pe străzi mici, în

ganguri și alveole urbane, descoperind spații valoroase din punct de vedere al ambianței arhitecturale și cu un bogat câmp semantic istoric și cultural.

Culese în cadre și unghiuri atent studiate, trecute prin filtrul propriu, eseurile vizuale ORAȘUL CA ATMOSFERĂ propun o viziune sensibilă, un mod personal de a observa și de a interpreta creativ identitatea ambianței orașului Iași. Rezultate ale unor procese de explorare, observare și sinteză a experiențelor arhitecturale trăite, compozițiile fotografice create la atelierelor „Iași ne.mai.văzut” surprind o multitudine de elemente vibrante și fermecătoare în straturile noi și vechi ale orașului atmosferic.

Secvențe pitorești ale Iașului ne.mai.văzut sunt interpretate creativ în discursuri vizuale alcătuite din spațiu, lumină, materialitate și memorie. Compozițiile fotografice realizate de participanți ilustrează unicitatea și vibrația orașului, relevând imagini spațiale ce emană trăiri aparte, fermecătoare de-a lungul micilor străzi istorice ascunse. Atmosfera dinamică, fremătând de viață a orașului mai puțin văzut capătă uneori o cromatică intensă, vie, altădată straturi profunde și cenușii. Emoția se dovedește a fi ingredientul cheie, divers și bogat nuanțat.

Semnal

Burse private

Dragoș Epure

Text + Foto: Tudor Grădinaru

Cu ocazia seriei de evenimente desfășurate în cadrul *IAȘI ARCHI: roots and branches*, fundația **METROPOLIS ACADEMICA**, reprezentată de către fondatorul ei, arh. Ionuț Dragoș Epure, a desemnat câștigătorii bursei private de studiu, de excelență în activitatea academică.

Stimularea spiritului competițional studențesc, promovarea performanțelor și rezultatelor de excepție obținute în activitatea didactică și de cercetare, încurajarea participării la concursuri de profil sunt preocupări constante ale profesioniștilor din breasla arhitecților, o dovadă a legăturii strânse pe care școala o are cu mediul profesional. În acest context se înscrie și sprijinirea, premiarea tinerilor talentați prin burse de studiu.

Bursele oferite de către fundație, în valoare de 1200 de lei / lună, se adresează studenților din cadrul Facultății de Arhitectură și se acordă câte unui student din fiecare an de studiu (pentru anii I- V), pentru o perioadă de 12 luni. Selecția bursierilor a fost realizată în urma analizei portofoliului, criteriile de departajare fiind performanța academică, calitatea proiectelor reprezentative realizate în cadrul școlii sau în cadrul concursurilor de arhitectură, lucrările și articolele publicate etc.

Blocks 2022

expoziție concurs național
„Ansambluri de locuințe colective”

Ediția a III-a

adresată studenților de anul IV
tema expoziției: locuințe colective

vernisaj:
vineri, 18 noiembrie 2022, ora 12:00
Facultatea de Arhitectură „G. M. Cantacuzino”, Iași

Blocks

expoziție concurs național

Ansambluri de locuințe colective

Ediția a III^a

Activitate organizată de către Universitatea Tehnică în parteneriat cu:
S.C. Rockwool S.R.L. și Ordinul Arhitecților din România

Competiția Blocks ediția a III-a s-a adresat studenților din anul IV din Facultatea de Arhitectură „G. M. Cantacuzino”, scopul principal fiind expunerea afişelor predate la proiectare și premierea celor mai interesante propuneri. Pe parcursul semestrului I studenții au primit ca temă de proiectare realizarea unui complex rezidențial pe amplasamente reale situate în centrele marilor orașe din România. Principalul obiectiv didactic urmărit a fost cel de aprofundare a programului de locuire colectivă, în contextul inovațiilor tehnice și al tendințelor actuale de construire, prin propunerea unor soluții moderne de ansambluri bine implementate urbanistic și volumetrici studiate în relație cu vecinătățile. Expunerea și premierea proiectelor a constituit un demers menit să promoveze o abordare cu rol didactic, care poate stimula competitivitatea, și care poate deveni un model de practică pedagogică adoptat și la atelierelor celorlalți ani de studiu.

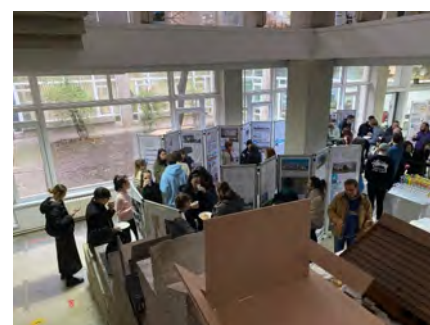
Astfel, studenții sunt motivați să se implice mai mult în realizarea arhitecturii de calitate prin raportarea la proiectele altor colegi, evaluarea finală fiind făcută de un juriu alcătuit din arhitecți membri ai OAR și reprezentanți Rockwool.

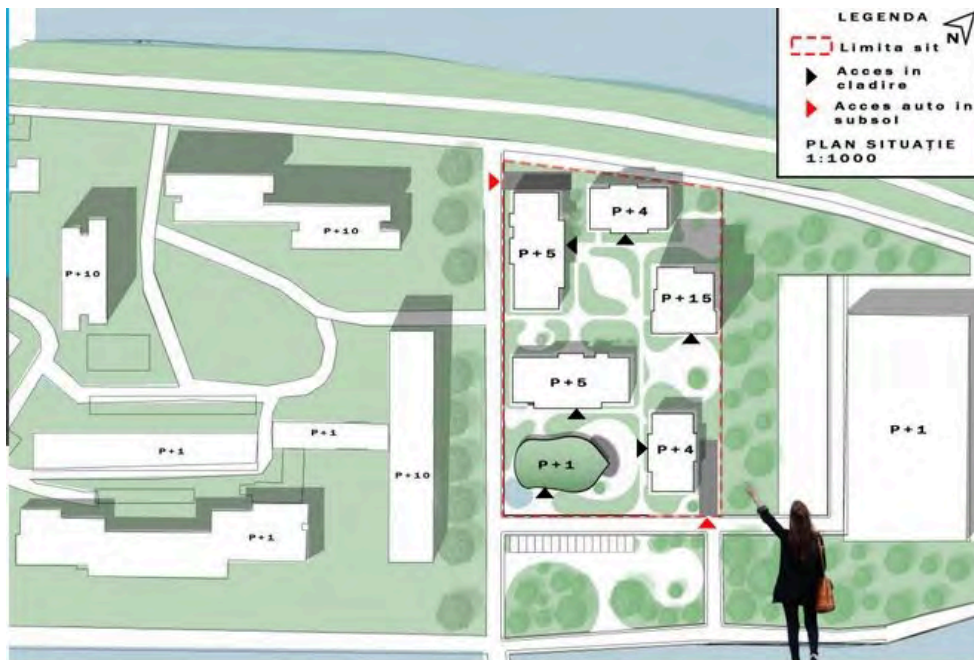
Aglomerările urbane redefinesc constant conceptul de locuire care, de cele mai multe ori, presupune „suprapunere pe verticală”. Această suprapunere nu trebuie să conducă la o diminuarea a calității locuirii, dimpotrivă obiectivul principal urmărește obținerea unui echilibru între confortul unei locuințe unifamiliale și economia de spațiu specifică locuirii colective.

Ansamblurile rezidențiale oferă posibilitatea integrării locuirii cu alte funcțiuni conexe,

fiind încurajate astfel oportunitățile de creștere/dezvoltare urbană. Integrarea unitară a zonelor rezidențiale noi în țesutul urban existent poate avea efecte benefice asupra comunității (diminuarea mobilității, rezolvarea parcajelor din zonă, încurajarea transportului public) prin concentrarea în același teritoriu a diverselor funcțiuni (locuire, servicii, loisir, etc). Astfel, tema de proiectare a propus studiul unui ansamblu rezidențial realizat din 2-3 module tip bară și/sau punct (individuale sau cuplate, cu unul sau mai multe tronsoane) care să răspundă particularităților fiecărui amplasament în parte. Studiul unui astfel de ansamblu se dorește a fi cât mai apropiat de practica reală, trecând prin toate etapele: identificarea aspectelor pozitive și negative ale amplasamentului ales, identificarea unui concept viabil din punct de vedere social și cultural și corelarea lui cu rezolvarea funcțională în conformitate cu cerințele programului. Vernisajul expoziției a fost organizat pe data de 18.11.2022 în spațiul polivalent al Facultății de Arhitectură din Iași. Au fost expuse 15 proiecte, aparținând unui număr de 30 de studenți. La eveniment au fost invitați membri ai Ordinului Arhitecților din România și ai societății Rockwool, studenți din toți anii de studiu, fiind vizați în special studenții de anul 4. Premierea proiectelor a avut loc în data de 9.12.2022. Prin calitatea afişelor expuse, evenimentul Blocks încearcă să promoveze proiectele studenților din cadrul Facultății de Arhitectură „G. M. Cantacuzino”, atrăgând atenția asupra relației dintre noțiunile teoretice și practica de arhitectură. Conștientizarea legăturii indisolubile între cerințele proiectelor de facultate și nevoile actuale din practică reprezintă primul pas în asumarea responsabilităților pe care le presupune profesia de arhitect.

Text + Foto:
Aurora Dumitrașcu

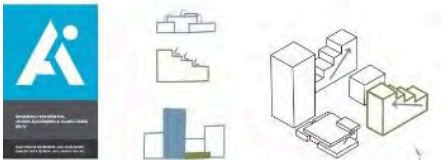
Echipă studenți: Onu Mihai – Răzvan
și Căpățână Mihai (Premiul I)

Echipă studenți: Cioată Alexandra și
Olaru Daria

SAINT GOBAIN MULTICONFORT HOUSE

Concursul de arhitectură ne-a oferit oportunitatea de a acumula experiențe noi, de a obține cunoștințe esențiale despre arhitectura sustenabilă, precum și informații cu privire la tehnicile și tehnologiile contemporane de edificare, sistemele integrate și materialele noi utilizate în construcții și caracteristicile lor. Pe lângă acestea, am avut plăcerea de a interacționa cu studenți și profesori din diferite țări și de a observa modul lor de lucru și de abordare a unei teme de proiectare. A fost un schimb de experiență încărcat cu foarte multe emoții, toate acestea având loc în cadrul atractiv pe care l-a oferit orașul gazdă al competiției, Lisabona.

Text+Foto: Ana Maria Nițică
Lăcătușu Alina-Mădălina

Tema de proiectare a acestui concurs a fost complexă, necesitând cunoștințe atât din arhitectură, de construcții, tehnice, despre sustenabilitate, dar și despre utilizarea eficientă a materialelor de construcții. Astfel, efortul și dedicarea pe care le-am investit pentru a duce proiectul la final au fost proporționale cu aprecierile de care s-a bucurat.

Pe lângă experiența acumulată în toate fazele competiției, rezultatele obținute, în special cele din etapa internațională, reprezintă o recunoaștere a muncii noastre, o confirmare că eforturile echipei noastre au fost apreciate.

Lisbon on cloud 9 este propunerea care respectă țesutul istoric al Lisabonei, memoria locului și arhitectura vechii clădiri, un fost

depozit din zona Boavista. Proiectul a avut drept scop stimularea interacțiunilor dintre utilizatorii clădirii prin intermediul spațiilor comune și relaționarea acestora cu exteriorul. Elementul care oferă personalitate clădirii este fațada cinetică, alcătuită din panouri din tablă perforată al cărei rol este acela de a filtra razele soarelui.

În funcție de perioada din zi și de anotimp, aceste panouri se pot regla de la poziția complet deschis până la cea de închis complet și în acest fel reduce cantitatea de energie consumată pentru a menține atât un confort climatic ridicat, cât și o iluminare corespunzătoare a spațiilor.

Chiar și în poziție complet închisă, cantitatea de lumină naturală este suficientă fără a folosi iluminatul artificial. Acest lucru este

posibil datorită perforațiilor fine și a modelului creat.

Cea mai importantă parte a analizei a fost studiul perspectivelor favorabile, ceea ce a dus la orientarea clădirii spre dealul Santa Catarina și spre râul Tejo.

Turnul, cel mai înalt punct de pe sit, oferă perspective interesante asupra Lisabonei și amintește de "Elevador de Santa Justa" din Baixa.

Gradenle sunt orientate către râu, generând o perspectivă ce se deschide printre siluetele clădirilor. Acestea îți oferă posibilitatea să observi împrejurimile, constituindu-se ca un punct de interes important în acest parcurs.

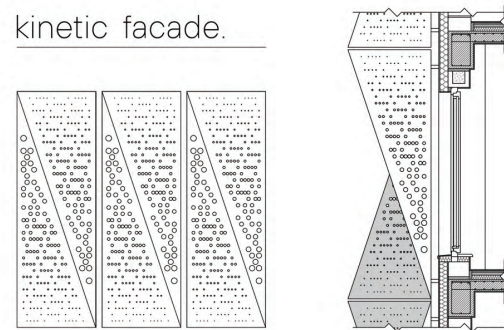
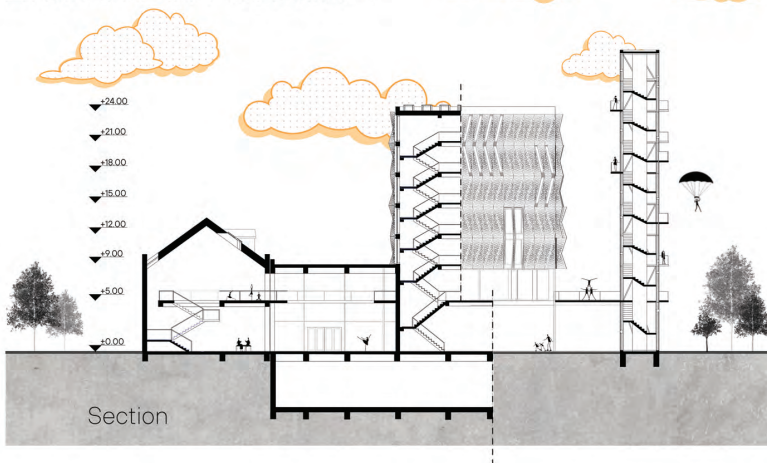

Lisbon on cloud 9

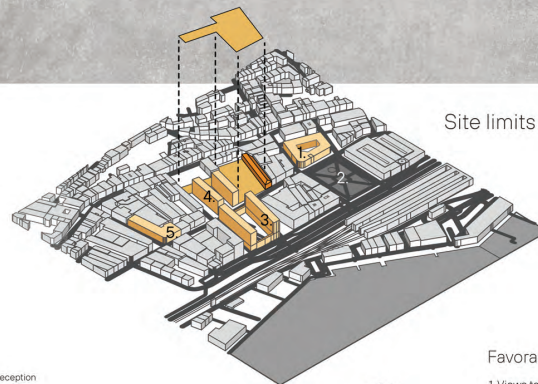
kinetic facade.

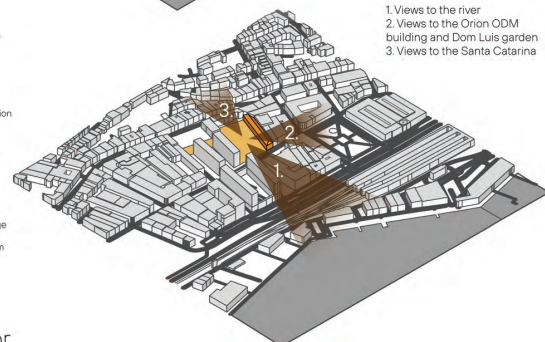
1. Reception
2. Auditory
3. Art gallery
4. Collective housing access
5. Shop
6. Office
7. Storage
8. Exhibitions room
9. Cafeteria/foyer
10. Working room
11. Secretary and administration support room
12. Meetings room
13. Workers eating
14. Kitchenette/pantry area
15. Coordinator room
16. Executive project production room
17. TV/Cyclorama studio
18. Individual visiting room
19. Filming equipment storage room
20. Deposit and archive room

Ground floor

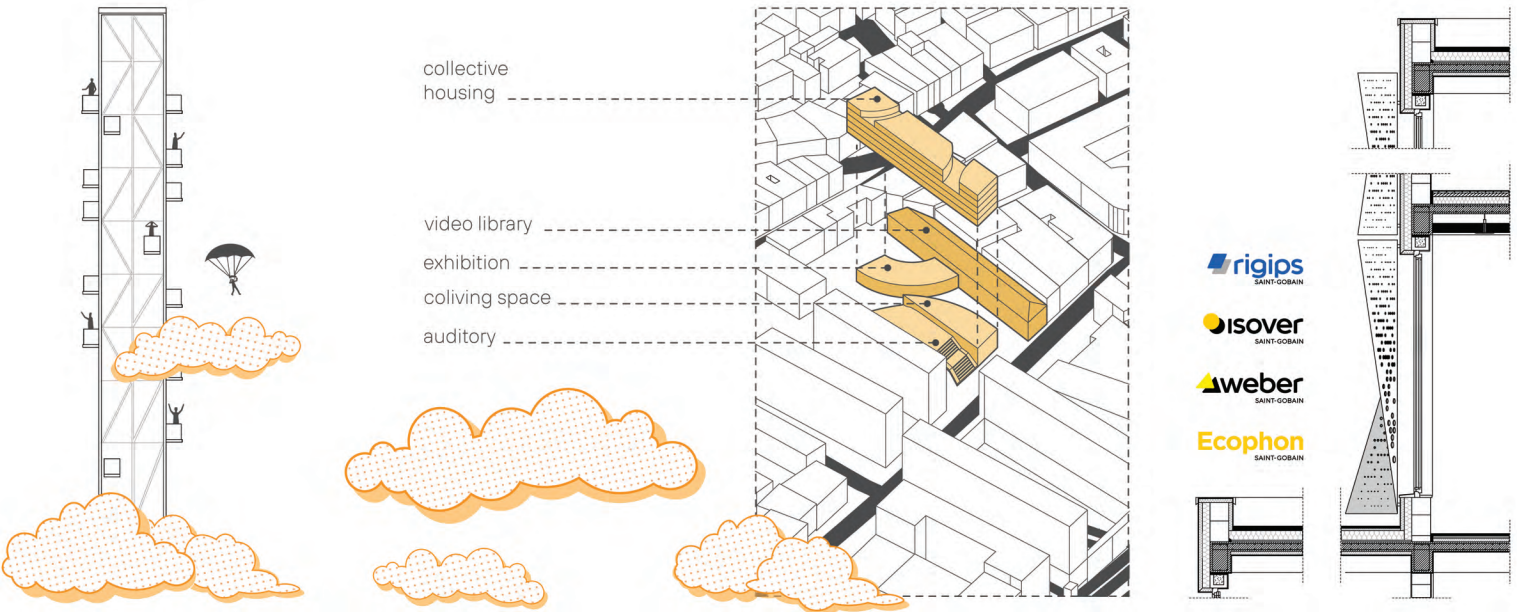
Site limits and context

Favorable views study

1. Views to the river
2. Views to the Orion ODM building and Dom Luis garden
3. Views to the Santa Catarina

Cradle to gate impacts (A1-A3)		kg CO ₂ e/m ²
< 173	A	140
173-255	B	
255-338	C	
338-420	D	
420-503	E	
503-585	F	
> 585	G	

One Click LCA

rigips
SAINT-GOBAIN

ISOVER
SAINT-GOBAIN

weber
SAINT-GOBAIN

Ecophon
SAINT-GOBAIN

SAINT-GOBAIN

DEZVOLTARE INSTITUȚIONALĂ PENTRU COMPETENȚE TRANSVERSALE ÎN TUIASI

TechGo2

concurs destinat studenților din anul VI

Text — Irina Oancea

O prioritate a Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” este cea de a pregăti absolvenți care să își găsească locuri de muncă în specializarea pe care au studiat-o și care, prin competențele profesionale și aptitudinile dobândite, să contribuie la dezvoltarea lor personală, a celor implicați în proiecte comune, oferind, în același timp, soluții concrete la nevoile celor care vor beneficia de serviciile lor. Începând cu anul 2021, prin intermediul Centrului de Consiliere, TUIASI a implementat proiectul TechGo: Consolidarea angajabilității absolvenților TUIASI, obiectivul general al acestuia fiind reducerea abandonului școlar și actualizarea strategiei de inserție a absolvenților pe piața muncii, în corelație cu creșterea transferului tehnologic dinspre TUIASI către mediul industrial.

Ca o continuare firească a acestuia, în anul 2022 a fost implementat proiectul TechGo2: Dezvoltare instituțională pentru competențe transversale în TUIASI.

În cadrul acestor proiecte a fost organizată și o competiție destinată studenților din anii terminali, scopul acesteia constând în

propunerea și concretizarea unor activități de cercetare care să conducă la finalizarea lucrărilor de licență. În domeniul arhitecturii, criteriile de evaluare a proiectelor au urmărit câteva puncte esențiale: prezentarea caracterului inovativ al temei în raport cu evoluțiile domeniului în plan național și internațional și analiza implicațiilor pe care proiectul de diplomă le va genera: îmbunătățiri / schimbări la nivel social / economic / urban. Alături de acestea, un rol important l-a avut CV-ul candidatului, accentul în evaluare fiind pus pe activitățile extracurriculare ale acestuia. Sunt criterii prea puțin atinse în evaluarea proiectelor de an, dar care reflectă până la urmă impactul pe care soluțiile de arhitectură le au asupra beneficiarilor direcți.

Ediția din 2023 a concursului a fost câștigată de Ștefana Ursu, cu proiectul *Co.MOON – co.living și co.working pentru tineri*, proiect ce propune un ansamblu de locuire, birouri și alte facilități, destinate predominant tinerilor. *Co-living* este un concept de succes, implementat pe plan internațional, în continuă dezvoltare, cu efecte sociale și

economice benefice, ce oferă tinerilor posibilitatea de a locui și a lucra într-un mediu ce stimulează creativitatea și interacțiunea socială.

Juriul a apreciat rezolvarea echilibrată a spațiilor private și a celor publice, calitatea relațiilor pe care acestea le generează, suitele de spații intermediare de tranziție ce deservește această micro-comunitate *Co-living* și care încurajează sociabilitatea, oferind un cadru optim pentru întâlniri și relaxare. O altă calitate a proiectului întocmit de Ștefana Ursu este propunerea de revitalizare a unei zone centrale importante a orașului. Înscrierea în țesutul existent, utilizarea unui regim de înălțime specific zonei de inserție, anularea efectului vizual negativ al calcanelor și îmbunătățirea imaginii urbane sunt, de asemenea, atribute de valoare ale intervenției propuse. Aceasta operație arhitecturală și urbanistică este aplicabilă și oportună și se poate extinde la mai multe zone destructurate din zona veche a orașului, respectând vecinătățile și reconfigurând spațiul public urban.

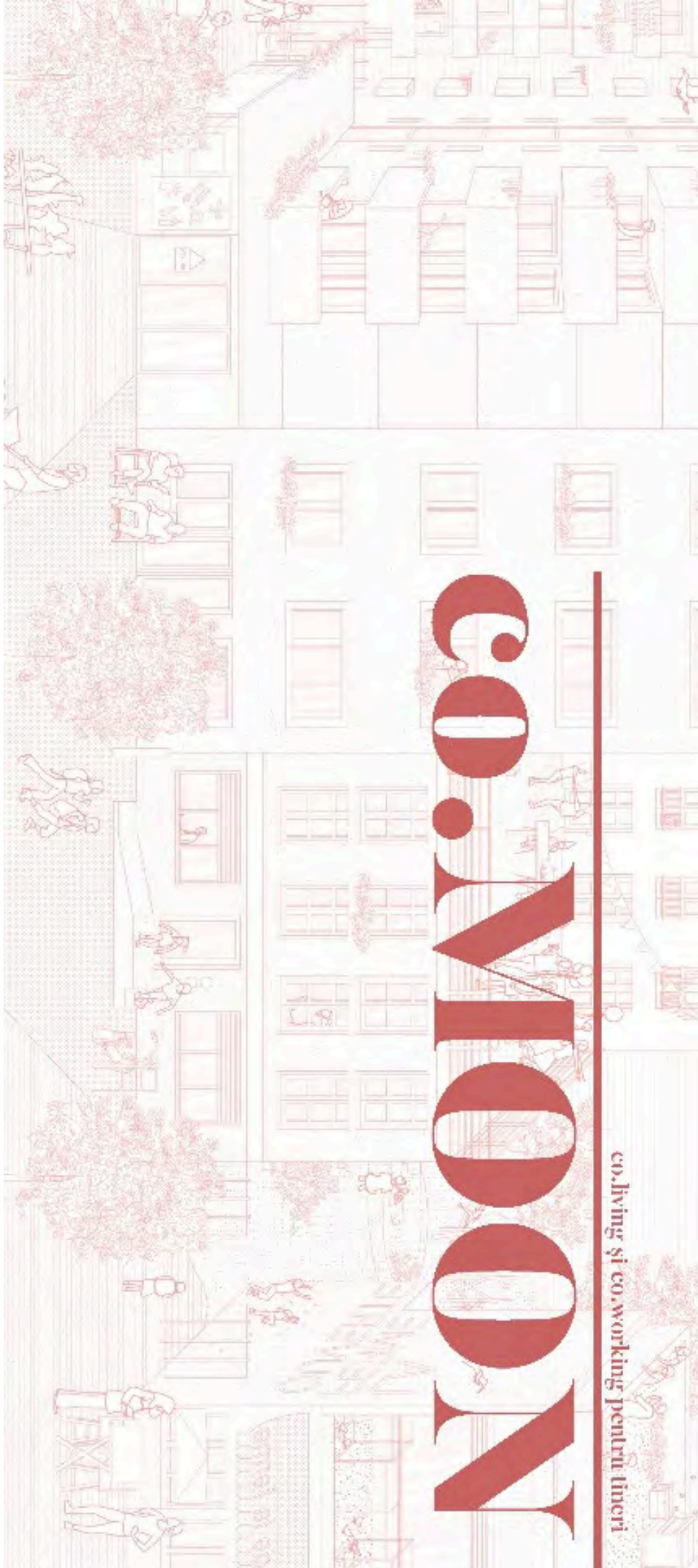
Ștefana Ursu

Argument

În prezent, tinerii locuiesc predominant în apartamente închiriate, pe care le împart cu alte persoane. Acest fenomen susține nevoia unui sistem de locuire care poate servi mai mulți utilizatori, un sistem accesibil din punct de vedere financiar, care să ofere atât intimitate, cât și apartenența la o comunitate. *Co-living* se caracterizează prin agregarea de unități mici, independente una de cealaltă, dar conectate la un spațiu comun. Apartamentele sunt completate de spații destinate locatarilor, precum terase comune, săli de întruniri, precum și facilități publice care deservesc întreaga comunitate din zonă. Acest tip de locuire se asociază cu alte fenomene care au luat amploare în ultimul timp, ce au la bază concepte ca nomadism digital sau *co-working*.

co:MOON

co.living și co.working pentru tineri

Amplasament

Amplasamentul se află în București, Sectorul 2, fiind conectat cu puncte de interes importante ale capitalei - facultăți (teatru, muzică, medicină dentară, drept ș.a.), parcuri, piețe, Teatrul Național. Zona de inserție este zona protejată Sfântul Ștefan, un spațiu de întrepătrundere a trei mahalale istorice importante ale Bucureștiului: Mântuleasa, Popa Soare și Sfântul Ștefan.

Valoarea acestui spațiu este relevat și de prezența monumentelor, trei dintre acestea mărginind amplasamentul studiat. Raportarea la ele se face printr-o detentă și prin crearea unui parcurs care interconectează curți asociate clădirilor. De asemenea, situl este mărginit de patru clădiri care au calcan orientate către acesta, pe care sunt grefate inserții volumetrice noi, cu același regim de înălțime. Fondul construit dens generează căi de acces printre clădiri, alternative celor două străzi, care permit accesul în ansamblu, precum și descoperirea volumelor din perspective diverse.

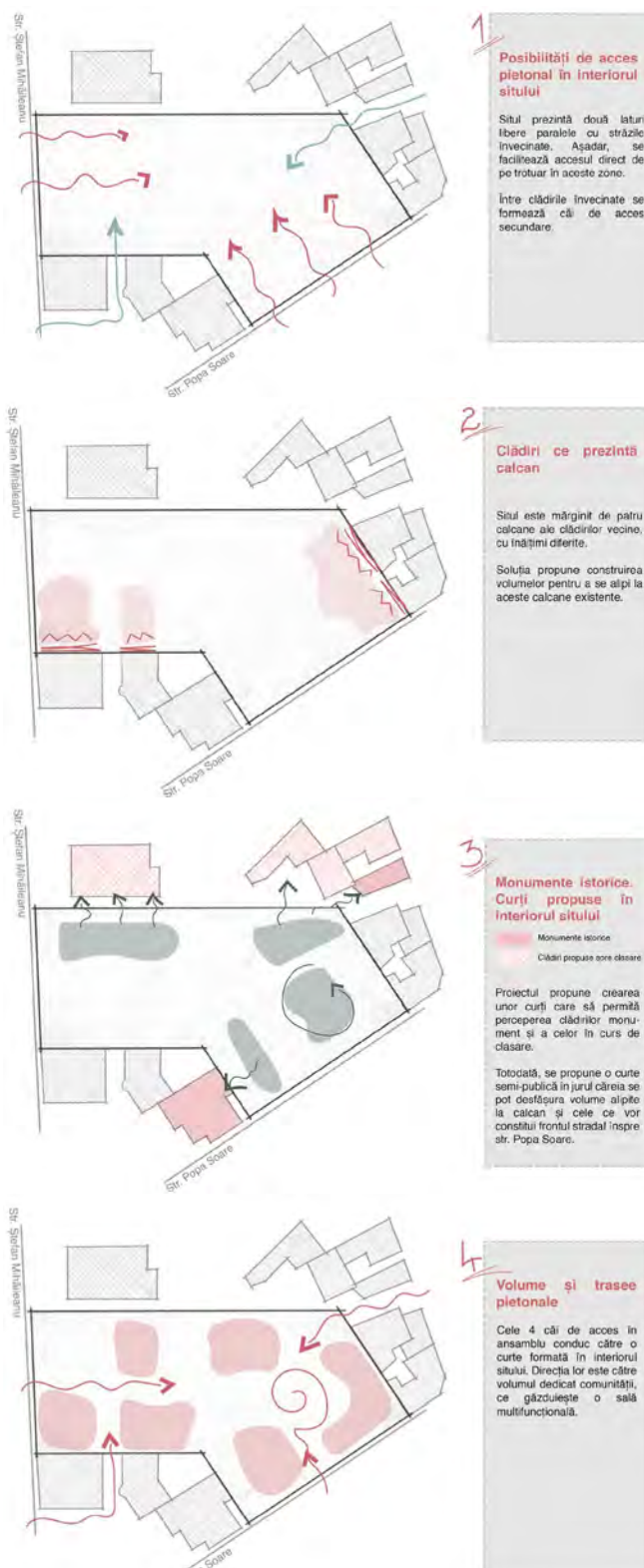
Co.MOON propune locuințe desfășurate pe un singur nivel, duplex sau triplex, cu spații comune și unități private. Zona de *co-working* înglobează birouri *open-space* unde mai multe persoane își pot desfășura activitatea într-un spațiu comun, cu zonă de recreere și *snack bar*. De asemenea, se propun o serie de birouri individuale, săli de întruniri și ateliere de arte plastice, imprimare 3D sau ateliere CNC.

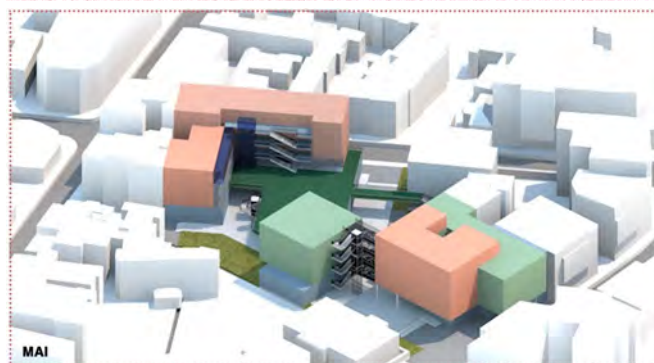
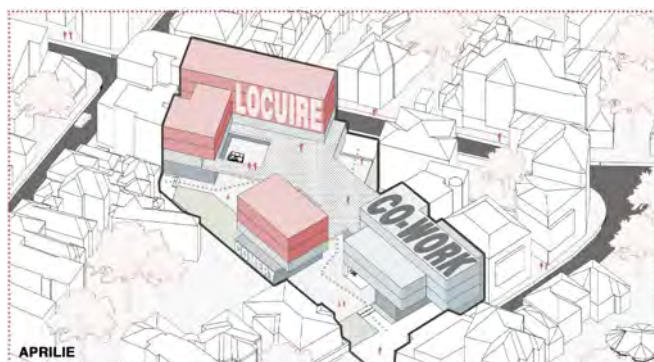
Zona publică include dotări sportive (sală de fitness cu zonă de sport și saună), săli de proiecții și săli de conferințe, spații comerciale, spații expoziționale și o zonă cu restaurant și cafenea. Toate aceste spații sunt completate de birouri administrative, spații tehnice și amenajări exterioare.

Impactul socio-economic

Amplasamentul propus susține ideea de a oferi tinerilor posibilitatea de a locui și a lucra cât mai aproape de centrul orașului și de viața socială a acestuia, fără a fi nevoiți să facă naveta între dotările publice urbane și locuință - aflată, de obicei, în zonele periferice ale orașului, unde prețurile locuințelor sunt mai mici. Îmbunătățirea aspectelor financiare este accentuată de divizarea costurilor prin utilizarea zonelor comune de zi, bucătărie, sau diverse alte spații asociate.

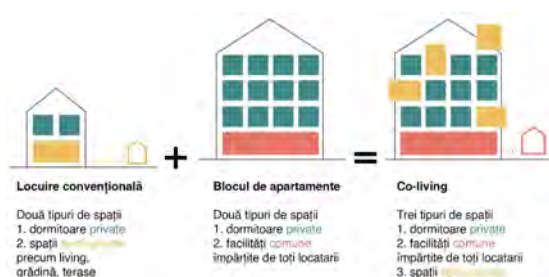
În zonă predomină clădiri cu funcțiunea de locuință individuală și colectivă. Prin urmare, facilitățile publice propuse deservesc această comunitate în formare și încurajează interacțiunile sociale, oferind un cadru optim pentru întâlniri și relaxare.

Sistemul de propune opțiuni locative în regim de închiriere, accesibile, ce oferă locatarilor flexibilitatea spațială și economică, interacțiunea socială și simțul comunității, pe care, de obicei, le caută un tânăr din mediul aglomerat al marilor orașe.

La nivel urban, proiectul oferă o soluție de revitalizare a zonei. Deși farmecul locului este dat de monumente, locuințe individuale realizate în perioada interbelică și Biserica „Popa Soare”, majoritatea clădirilor nu sunt întreținute corespunzător. Ansamblul propus îmbunătățește imaginea generală, prin alipirea și mascarea pereților orbi și prin amenajarea peisagistică. În prezent, situl este neamenajat, cu zone de vegetație neîntreținute și împrejmuț cu panouri metalice opace acoperite cu graffiti.

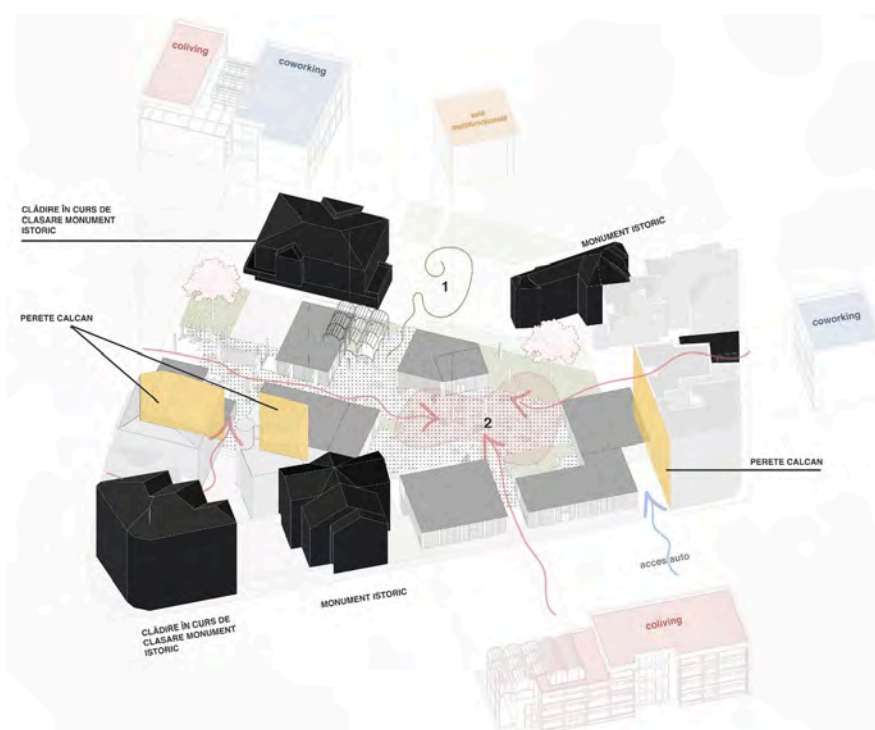

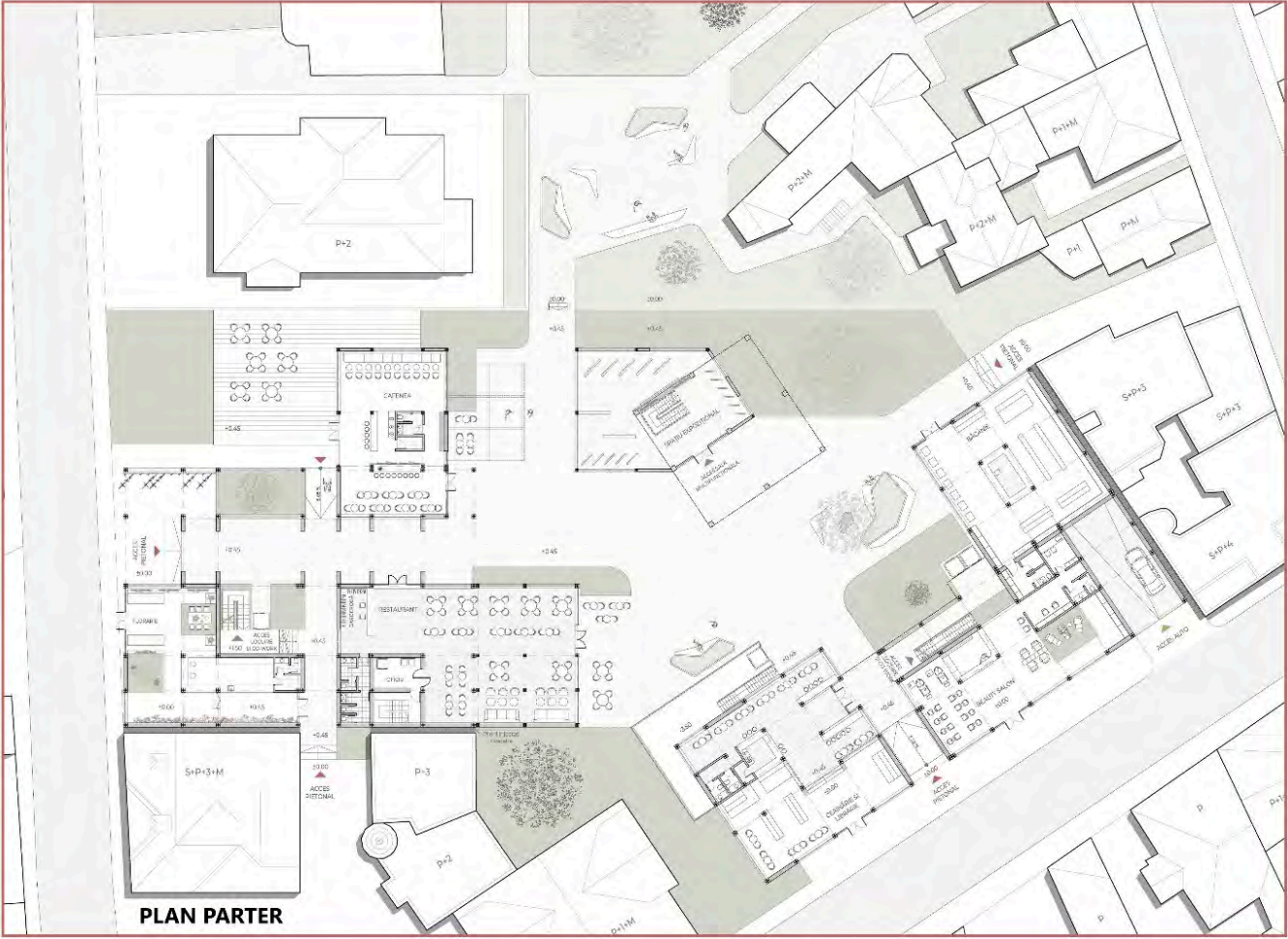

Evoluția proiectului

Diagramă soluție:

1 – amenajarea propusă pe amplasament se continuă cu o zonă de parc, extinsă pe terenurile învecinate
2 – circulațiile pietonale conduc către o curte formată în interiorul sitului, amenajată cu spații verzi și mobilier urban. Din această curte se poate accesa volumul destinat locuitorilor ansamblului.

Respo City

concurs național de arhitectură

Text — Răzvan Nica

Experimentul și inovația sunt fundamentul formării viitorilor arhitecți, reprezentând piloni esențiali în construcția cunoștințelor și abilităților acestora. Ca orice sistem care asimilează elemente interconectate, educația de arhitectură trebuie să fie ancorată în procesul explorării continue și al adaptării la schimbări. Experimentul oferă studenților o platformă creativă pentru a testa limitele convențiilor și pentru a investiga noi limbaje formale și spațiale. În același timp, inovația reprezintă motorul care asigură studenților șansa de a privi proactiv problemele contemporane, fie ele sociale, economice sau de mediu.

Astfel, experimentul și inovația nu sunt doar concepte abstracte, ci pietre de temelie ale procesului educativ, care susțin dezvoltarea unei gândiri critice și a unor competențe creative, esențiale pentru formarea unor arhitecți pregătiți pentru incertitudinile zilei de mâine. De asemenea, acestea conferă studenților un entuziasm contagios, care este poate cel mai evident când pretextul întregului demers didactic este o competiție. Concursul de idei dedicat studenților, un instrument didactic încă insuficient speculat în România, oferă oportunitatea participanților de a-și aplica și consolida cunoștințele dobândite în timpul studiilor.

Mai mult, competițiile de arhitectură permit studenților să își dezvolte abilități de lucru în echipă, de argumentare și prezentare grafică, aspecte cruciale în evoluția lor. În egală măsură, participarea la aceste competiții constituie un cadru propice pentru studenți să-și facă cunoscută muncă și să stabilească contacte cu potențiali angajatori sau colaboratori, reprezentând astfel un punct de plecare în cariera profesională. Concursul studențesc Respo City preia aceste principii generale și este definit ca o inițiativă educațională extracurriculară axată pe aplicarea cunoștințelor teoretice într-un context real și pe exprimarea relevanței dezvoltării sustenabile a mediului construit.

Ajuns la a doua ediție, concursul se remarcă prin calitatea și amploarea colaborării dintre parteneri: Asociația RESPO DEEE (în calitate de inițiator), Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, Primăria Iași, MIELE, BCR și instituțiile de învățământ superior pentru domeniul Arhitectură - Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism din Timișoara, Facultatea de Construcții, Cadastru și Arhitectură a Universității Oradea, Facultatea de Arhitectură și Urbanism din Cluj-Napoca și Facultatea de Arhitectură „G. M. Cantacuzino” din Iași. Ca element de noutate, cu ocazia celei de a doua ediții, Primăria Municipiului Iași și-a asumat analiza soluțiilor selectate de către juriu și identificarea posibilităților de implementare a conceptelor propuse, corelând astfel viziunile studenților cu direcțiile de dezvoltare locală. Lansarea oficială a concursului, dublată de workshop-uri în fiecare dintre centrele universitare implicate, a avut drept scop nu doar stimularea creativității și competitivității, ci și promovarea importanței reciclării deșeurilor DEEE și a impactului acestora asupra mediului natural.

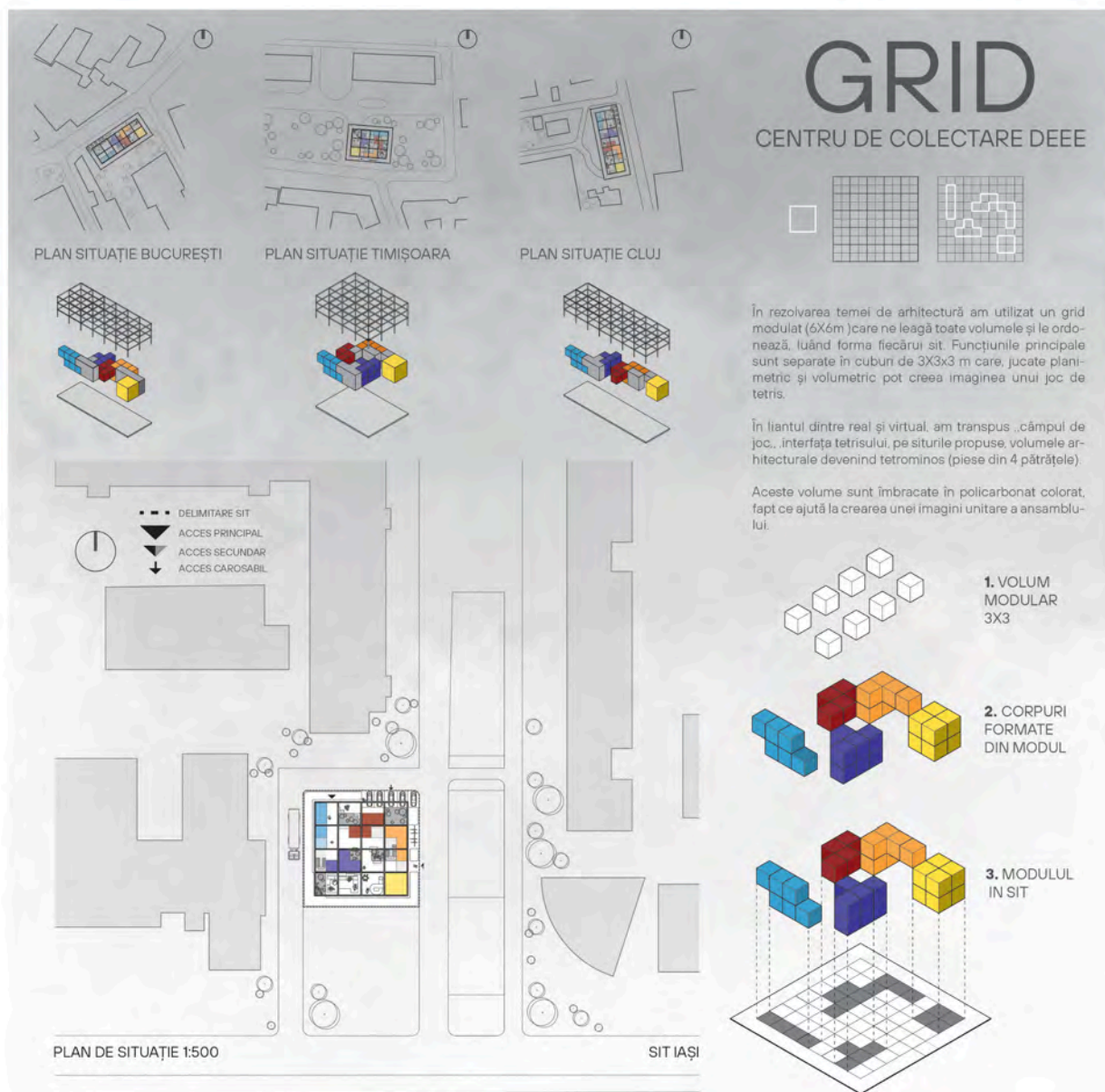
În cadrul ediției desfășurate în anul 2023 un număr de 143 de studenți din întreaga țară au prezentat 46 de soluții de arhitectură, evidențiind angajamentul autentic al comunității academice față de dezideratele competiției. Echipa câștigătoare, alcătuită din studenți ai Facultății de Arhitectură „G.M. Cantacuzino” din Iași, a propus proiectul

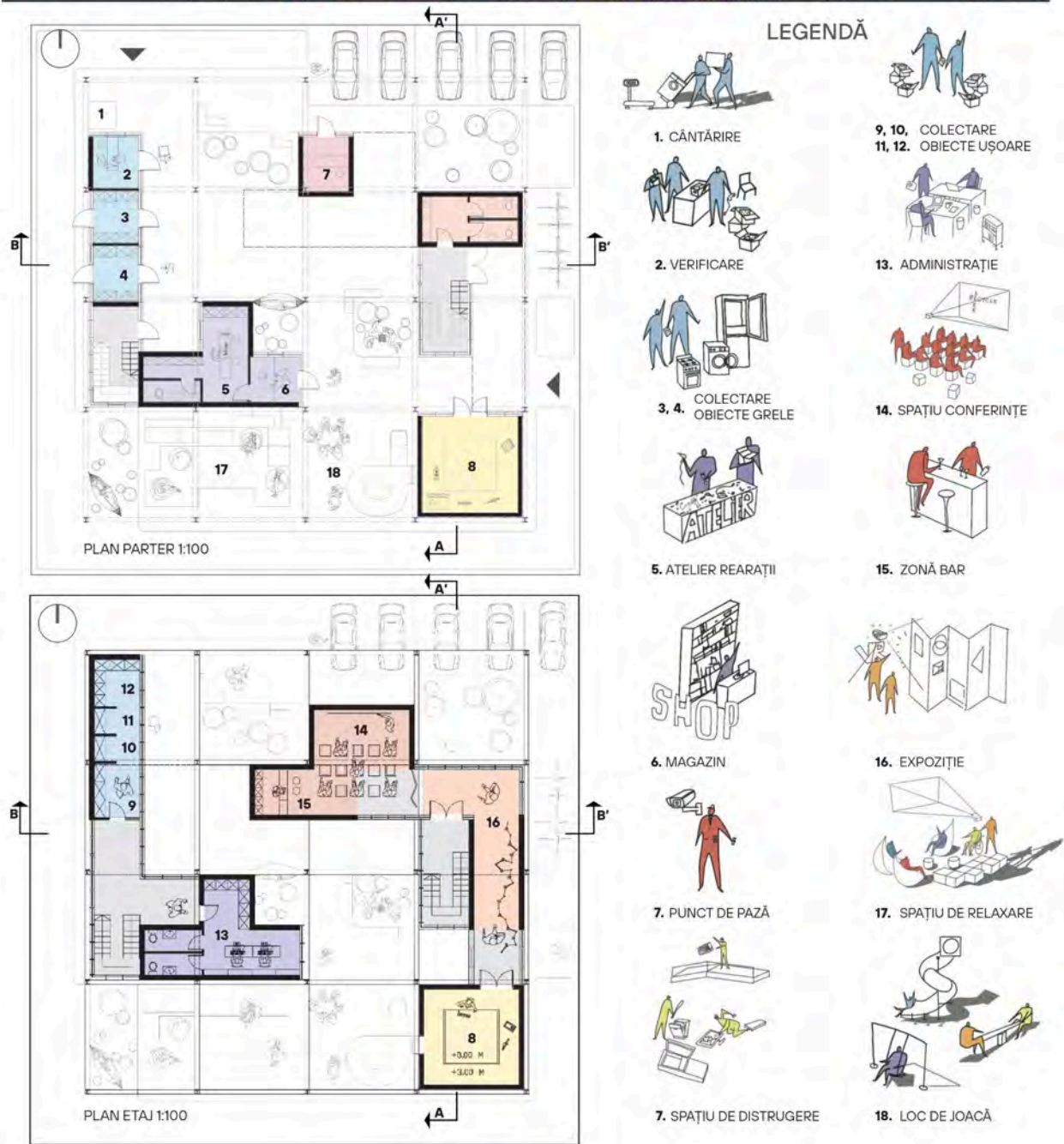
GRID și a obținut locul I și un premiu în valoare de 5000 de Euro. Pe locurile al II-lea și al III-lea s-au situat studenți ai Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București, respectiv ai Facultății de Arhitectură și Urbanism din Timișoara.

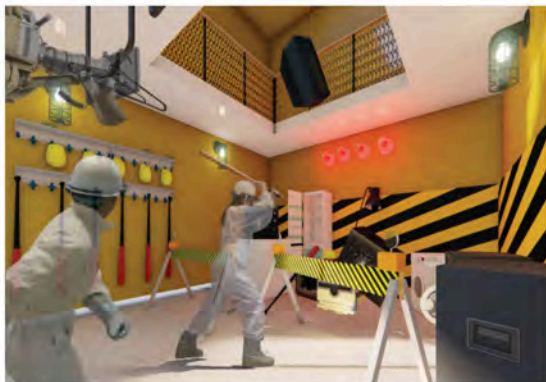
Criteriile de jurizare au fost: gradul de funcționalitate, atmosfera creată și estetica amenajării, coerența propunerii în raport cu amplasamentul detaliat, design-ul obiectului de reciclare a DEEE-urilor, reversibilitatea și posibilitatea de adaptare la alte amplasamente.

O rețea rectangulară din elemente metalice ocupă întreaga lățime a terenului din Campusul Universității ieșene. Ea servește drept suport pentru o colecție de volume translucide și colorate adăpostind funcțiunile centrului. Rezultatul este un ansamblu transparent, accesibil și atractiv, în același timp o clădire, un spațiu public și un relief artificial. Juriul a apreciat coerența arhitecturală, constructivă și urbană a propunerii, precum și modul de transpunere a programului într-un loc deschis, prietenos, cu o imagine modernă, energică și ludică – o excelentă promovare pentru ecologie urbană.

Sistemul constructiv și dimensiunile inițiale ale rețelei permit extinderea spațiilor fără a alterarea caracterului inițial. De asemenea, schițele pentru asamblarea pe celelalte trei situri sunt convingătoare: ansamblurile rezultate ar fi diferite și adaptate la context, însă principiul se păstrează și funcționează.

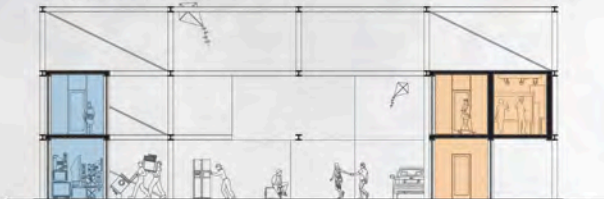
Prin modul în care este compusă fațada principală, ne propunem să atragem atenția asupra unui spațiu de distrugere, spațiu unde obiectele care nu pot fi reparate în atelier, pot fi distruse de către oameni, urmând să fie duse la centrul de colectare DEEE propus pe sit. Acest spațiu funcționează precum un loc de eliberare a stresului cotidian, de recreere și în

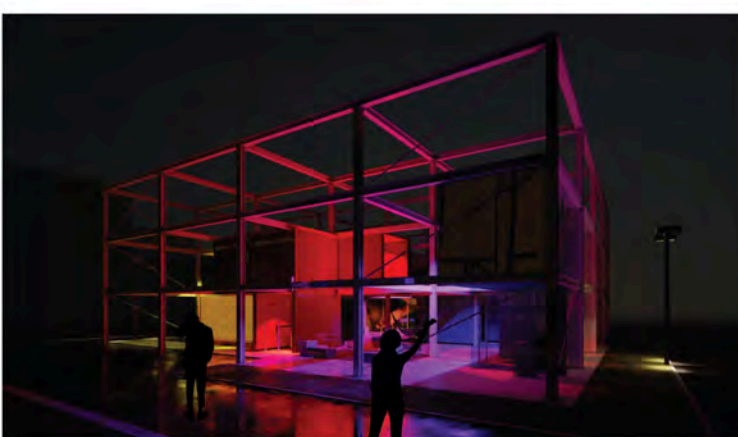
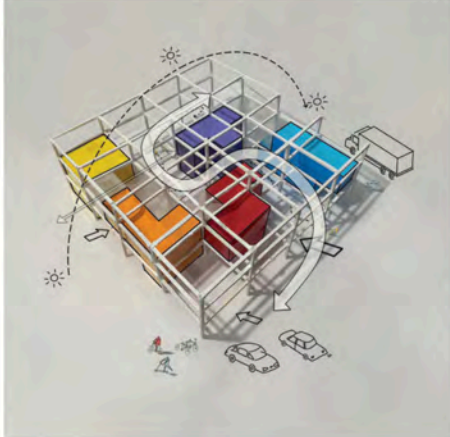
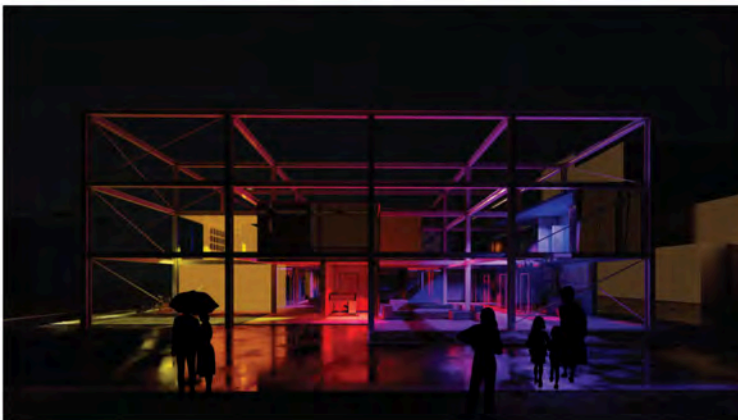
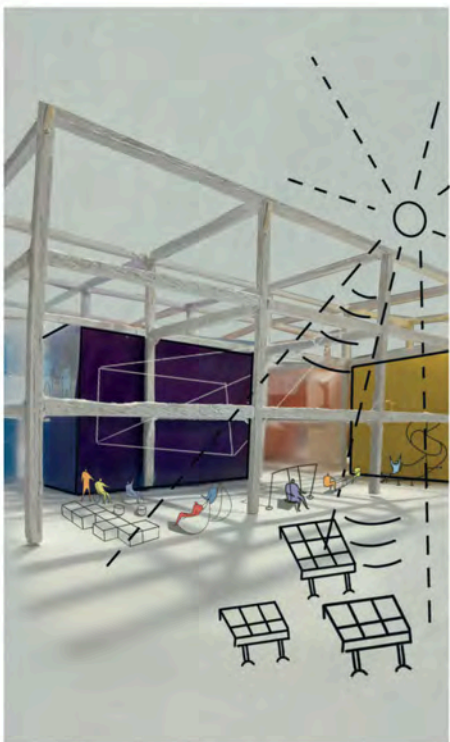
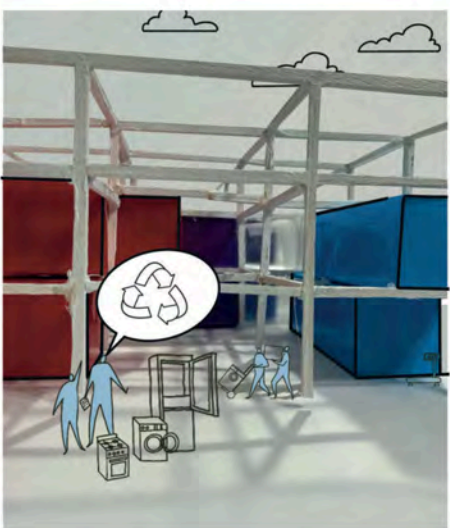
acest mod, transformăm reciclarea într-un joc pentru comunitate, iar centrul DEEE devine un punct de reper în orașul viitorului. Omul DEEE devine protagonist în propriul joc, colectând puncte pentru obiectele aduse la centru. El explorează jocul descoperind lumea tetris în care rolul principal îl joacă piesa ce reprezintă punctul culminant al parcursului.

SECȚIUNE A-A' 1:100

SECȚIUNE B-B' 1:100

Spaghetti Bridge

Concurs destinat studenților din anul II

Text — Alexandrina Andon

În cadrul Facultății de Arhitectură G.M.Cantacuzino, pe data de 2 mai 2023, a avut loc un eveniment plin de suspans, entuziasm și emoție, organizat de șef.lucr. dr.ing.mat. Alexandrina Andon.

Studenții din anul II au avut oportunitatea de a pune în practică noțiunile teoretice dobândite la disciplina Mecanica Construcțiilor, construind o serie de pasarele din spaghetti. O parte din structuri au fost modelate în programul de analiză statică și dinamică bazat pe metoda elementelor finite, AXIS VM, urmărindu-se, pe lângă conceperea unor forme expresive din punct de vedere artistic, și obținerea unor rezistențe cât mai ridicate. Studenții au avut posibilitatea de a lucra singuri, câte doi sau maximum trei, rezultând în final 40 de echipe.

La început, când a luat naștere ideea de a crea pasarele din spaghetti, totul părea ceva simplu, o joacă de copii. Realitatea a fost alta. Deși spaghettițele sunt ușor de modelat comparativ cu alte materiale precum lemnul, cartonul etc. acestea necesită multă răbdare deoarece componentele structurii sunt mici și numeroase. Pe parcursul celor trei zile alocate pentru realizarea machetelor s-a lucrat intensiv, până seara târziu. Fiind un concurs, echipele au încercat să creeze pasarele cât mai deosebite, lucru care, automat, a implicat un volum și mai mare de lucru.

În tot acest interval de timp, foști absolvenți ai Facultății de Arhitectură din Iași, ingineri și prieteni s-au alăturat pentru a sprijini concurenții cu idei și pentru a ajuta la

organizarea concursului.

Echipele au avut câteva reguli: dimensiunile fixe ale machetei, 70 x 15cm în plan și maxim 40 cm înălțime. Structurile au fost inspectate și, ulterior, supuse unor încărcări suplimentate progresiv, până la cedarea acestora. Criteriul de performanță a fost acela al contorizării greutateii încărcării pe măsura suplimentării acesteia.

Pe tot parcursul evenimentul au rulat clipuri și fotografii realizate de studenți în timpul execuției machetelor, ilustrând toată munca depusă și ideile ingenioase pe care le-au aplicat în execuția podurilor. Macheta câștigătoare a cântărit 824 grame, forța critică înregistrată a fost de 25200 grame, având totodată și cel mai mare punctaj din partea juriului la celelalte două secțiuni.

Echipele câștigătoare au fost:

Premiul 1 – Iulia Bianca Dumitraș și Gabriela Mateieș;

Premiul 2 – Ilia Lițișin, Liubomir Eșanu, Viorica Bradu;

Premiul 3 – Sebastian Marian Pușcașu, Eduard Gabriel Turculeț;

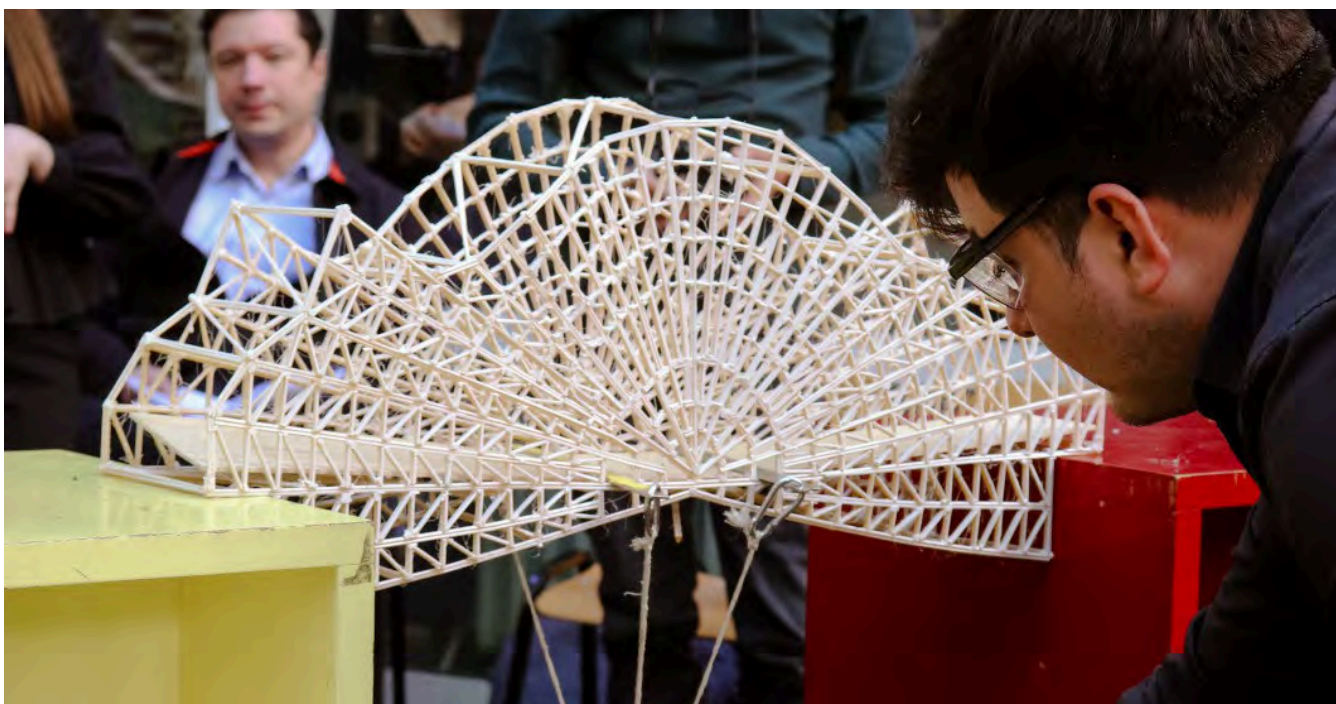
Premiul de popularitate – Eliza Maria Mirciu și Ana Maria Grigoraș;

Premiu pentru expresivitatea structurii – Emanuel Platon și Elena Vasilache

Premiu pentru expresivitatea structurii – Ana Ștefania Dumitrache, Karina- Alexandra Șoitu și Martina Giurgilă.

Juriul a fost format din conf.dr.arh. Radu Andrei, conf.dr.arh. Bogdan Șerbănoiu, șef lucr. dr arh. Cristian Ungureanu, șef lucr. dr.arh. Andrei Purcaru și ing. Alexandru Pandelea. Jurizarea a constat în ierarhizarea soluțiilor pe baza unui punctaj pentru cele trei secțiuni: mod de optimizare a elementelor structurale, expresivitate structurală și raportul dintre valorile forței critice rezultată la testare și ale masei pasarelei.

Având în vedere succesul evenimentului și entuziasmul de care au dat dovadă concurenții, s-a decis organizarea ediției cu numărul 2 a concursului „Spaghetti Bridge” în viitorul apropiat.

CASA SIDOROVICI A APARTINUT SCRITORULUI BUCOVINEAN GEORGE SIDOROVICI (1920-1976). LOCUINȚA, CONSTRUITĂ ÎN 1910 A FOST NAȚIONALIZATĂ, IAR SCRITORUL A DORIT CA ACEASTĂ CLĂDIRE SĂ FIE DĂRUITĂ CASEI DE COPII.

CONCURSUL DE SOLUȚII SISO (SIDOROVICI INOVAȚIE SUPT OCUPAȚIE) HUB PENTRU MICII MESERIAȘI PROPUNE O NOUĂ VIAȚĂ PENTRU CASA SIDOROVICI, CARE SĂ DEVINĂ UN CENTRU MODERN DE FORMARE PENTRU COPII, DESCHIS CĂTRE COMUNITATE.

PROVOCAREA PE CARE O LANSĂM STUDENȚILOR ESTE CONDIȚIONATĂ ÎN MARE MĂSURĂ DE GĂSIREA UNUI ECHILIBRU ÎNTRE RIGORILE TEHNICE CE ȚIN DE DESFĂȘURAREA ÎN CONDIȚII DE SIGURANȚĂ ȘI CONFORT A ACTIVITĂȚILOR EDUCATIONALE ȘI POSIBILITĂȚILE NENUMĂRATE DE EXPRIMARE CREATIVĂ LA NIVEL DE CONCEPT. SE DOREȘTE REALIZAREA UNEI AMENAJĂRI „CU SUFLET” ȘI PERSONALITATE A SPAȚIULUI INTERIOR, CREAREA UNUI MEDIU CALD, PRIMITOR ȘI FUNCȚIONAL. SOLUȚIA DESEMNATĂ CĂȘTIGĂTOARE VA FI IMPLEMENTATĂ EFECTIV.

TOȚI PARTICIPANȚII LA CONCURS TREBUIE SĂ FIE STUDENȚI LA O FACULTATE DE ARHITECTURĂ. ECHIPELE FORMATE POT BENEFICIA DE ÎNDRUMARE DIN PARTEA UNUI CADRU DIDACTIC.

CALENDARUL CONCURSULUI:

14 SEPTEMBRIE LANSAREA CONCURSULUI
19 SEPTEMBRIE ORA 18:00 PREZENTAREA ON-LINE A
TEMEI DE CONCURS [MEET.GOOGLE.COM/OXD-JJNO-XOA](https://meet.google.com/oxd-jjno-xoa)
12-30 SEPTEMBRIE PERIOADA DE ÎNSCRIERE
15 OCTOMBRIE VALIDAREA CONCURSULUI
7 NOIEMBRIE DEPUNEREA PROIECTELOR
7-10 NOIEMBRIE JURIZAREA
15 NOIEMBRIE PREMIEREA

PREMIUL I: 1500 LEI ȘI O DEPLASARE DE 3 ZILE PENTRU MEMBRII ECHIPEI ÎNTR-UN PROGRAM PENTRU TINERI ÎN MAREA BRITANIE
PREMIUL II: 1000 LEI
PREMIUL III: 500 LEI

SISO HUB pentru micii meseriași

CONCURS DE ARHITECTURĂ PENTRU STUDENȚII ARHITECȚI

Concursul de soluții „SISO Hub pentru micii meseriași” propune o nouă viață pentru casa Sidorovici din Gura Humorului, care să devină un centru modern de formare pentru copii, deschis către comunitate.

ORGANIZATORI:

Facultatea de Arhitectură
G.M. Cantacuzino

PARTENERI:

SISO HUB pentru micii meseriași

concurs destinat studenților

Text — Călin Gabriel Corduban

Casa Sidorovici a aparținut scriitorului bucovinean George Sidorovici (1920-1976). Locuința, construită în 1910 a fost naționalizată, iar scriitorul a dorit ca această clădire să fie dăruită Casei de copii. George Sidorovici, învățător, bibliotecar și redactor al unui cotidian suceau de succes, autor a peste 10 volume de proză, victimă a comunismului, a rămas în memoria orașului său natal nu doar prin creația artistică, ci mai ales în memoria afectivă a câtorva sute de copii care au simțit că „acasă” poartă numele scriitorului. Acest lucru s-a datorat faptului că scriitorul a donat casa, care, după moartea acestuia, a fost transformată în orfelinat. Casa de Copii din Gura Humorului, s-a transformat, în anul 2015, în Centru de Servicii Multifuncționale pentru Copilul aflat în Dificultate. În prezent, centrul acordă servicii sociale în 8 apartamente, 6 case de tip familial și un centru de recuperare, scopul său fiind de a asigura beneficiarilor condiții corespunzătoare, care să-i ajute în dezvoltarea armonioasă și formarea lor ca adulți responsabili. În cadrul centrului de la Gura Humorului s-au înființat, de-a lungul anilor, un atelier de croitorie, un atelier de patiserie și un salon de frizerie și coafură, care au permis dezvoltarea abilităților practice ale beneficiarilor, dar și petrecerea într-un mod constructiv a timpului liber. În acest context a venit invitația din partea organizației non-guvernamentale „Asociația Institutul Bucovina”, a cărei misiune este aceea de a sprijini comunitățile în special prin programe care vizează integrarea în piața muncii a persoanelor vulnerabile, de a organiza, în parteneriat cu Facultatea de Arhitectură din Iași, un concurs pentru studenți.

Concursul de soluții SISO (Sidorovici Inovație Suport Ocupație) HUB pentru micii meseriași propune o nouă viață pentru casa Sidorovici - un centru modern de formare pentru copii, deschis către comunitate.

Concurs de idei pentru amenajarea unui spațiu de educație non-formală

Organizațiile pentru promovarea serviciilor suport pentru angajare au fost întotdeauna considerate entitățile care oferă nivelul de expertiză cel mai ridicat în incluziunea socială și au atins un nivel înalt de experiență în acest domeniu. Arhitectura trebuie să se adapteze noilor nevoi ale societății, să ofere un cadru de desfășurare optim diferitelor activități extracurriculare. Importanța acestui demers a fost dată de preocuparea manifestată de societatea contemporană în educarea tinerilor în diverse forme, alternative celei clasice de învățământ.

Procesul de învățare poate fi dezvoltat, aprofundat, poate deveni semnificativ dacă programa școlară determină elevii să devină participanți activi la proces prin interacțiune, roluri multiple (ascultător, critic, mentor, prezentator) și implicare socială (lucru în echipă, discuții, dezbateri). Potrivit unei definiții practice, propusă de Forumul european al tineretului, educația nonformală corespunde unui conglomerat de unelte și scheme de învățare considerate alternative, mai creative sau inovatoare față de sistemul clasic, tradițional.

■

”Ceea ce noi încercăm să facem este să încurajăm oamenii să chestioneze care este întrebarea, nu care este răspunsul. Nu este nimic mai rău decât a răspunde corect unei întrebări greșite. Cu mai mult de un milion de arhitecți în lume, mai multe soluții și idei ar trebui propuse pentru a ne adresa problemei sărăciei (...) Nu suntem învățați lucrurile cu adevărat importante în universități.

”

Vasile Gafuc, Președintele Asociației Institutul Bucovina

Beneficiarii spațiului sunt elevi, în special din ciclul gimnazial, dar și din ciclul primar sau de liceu. Spațiile create trebuie să aibă un grad ridicat de flexibilitate și adaptabilitate.

Pasul 1. Implică studenții.

Obiectivul principal al concursului de idei a fost elaborarea unui concept pentru un spațiu de educație non-formală, destinat copiilor din cadrul Centrului de Servicii Multifuncționale pentru Copilul aflat în Dificultate, dar și micilor participanți din mediul extern care doresc să se înscrie la activitățile desfășurate aici. Spațiul destinat amenajării a fost Casa Sidorovici, mai precis parterul și etajul 1 al acestei locuințe. Provocarea lansată studenților a fost condiționată în mare măsură de găsirea unui echilibru între rigorile tehnice ce țin de desfășurarea în condiții de siguranță și confort a activităților educaționale și posibilitățile nenumărate de exprimare creativă. S-a dorit realizarea unei amenajări "cu suflet" și personalitate a spațiului interior, crearea unui mediu cald, primitor și funcțional. La momentul concursului, soluția desemnată câștigătoare se dorea a fi implementată.

Pasul 2. Dezvoltă conceptul.

Plecând de la nevoia unei noi structuri funcționale și identități pentru casa Sidorovici s-a propus elaborarea unui proiect de amenajare pentru un spațiu de aproximativ 300mp (parter și mansardă), în echipe de maxim 4 studenți. Prin soluția elaborată s-a urmărit:

- organizarea funcțională a spațiilor de la nivelul parterului și a mansardei (doar spațiul de la primul nivel de peste parter), conform cerințelor de temă;
- rezolvarea corectă, respectând cerințele legate de sănătate și siguranță la incendiu a accesului la mansardă (se va propune desființarea scării existente și înlocuirea acesteia cu una nouă);
- realizarea unui concept de finisare a spațiilor (pardoseli, finisaje interioare pereți, tavane) coerent și pragmatic;
- propunerea unor piese de mobilier care să răspundă corect necesităților funcționale și care să se integreze armonios într-un concept unitar;
- propuneri pentru corpuri de iluminat, accesorii, sisteme interioare de umbră, cu un buget redus și calitate estetică.

Cerințele temei urmăreau organizarea unei

zone educative, cu o sală de informatică, un atelier gastronomic, *lego engineering* (spațiu pentru dezvoltarea abilităților tehnice și creative folosind elemente *lego*), spațiu de creație artistică, cameră senzorială (terapie individuală prin muzică/lumini).

Se propunea reorganizarea grupului sanitar, astfel încât să răspundă corect nevoilor persoanelor cu dizabilități. De asemenea a fost necesară conceperea unei zone de consiliere, birouri formatori la nivelul mansardei.

Pasul 3. Desfășurarea concursului.

După ce a fost elaborată tema de proiectare, împreună cu cei de la „Asociația Institutul Bucovina”, pentru crearea unui suport cât mai corect și mai complet pentru studenți, primul pas în organizarea concursului a fost realizarea releveului clădirii. În acest sens, am beneficiat de implicarea voluntară a două studenți, Cătălina Botnariuc și Dorina Borș. Concursul a fost lansat pe 14 septembrie 2022. În intervalul de la lansarea concursului până la predare au fost organizate mai multe sesiuni on-line, la care au participat și partenerii din partea Institutului Bucovina. Tot în acest interval, a putut fi vizitată casa Sidorovici.

Proiectele au fost predate pe 7 noiembrie și s-a făcut jurizarea acestora de către un juriu alcătuit din cadre didactice din facultate, care nu au avut îndrumare pe parcursul competiției, și membri din partea organizației. Juriul a stabilit de comun acord o grilă de notare care să respecte obiectivele concursului.

Pasul 4. Rezultatele concursului.

Am avut surpriza plăcută să descoperim că au fost predate 7 proiecte având calități atât formale (vocabular arhitectural, reprezentare la un nivel foarte ridicat) cât și de fond (rezolvări funcționale corecte, interesante, identificarea unor concepte coerente, studierea unor materiale potrivite). Jurizarea nu a fost ușoară, ceea ce surprins a fost că în final clasamentul primelor trei propuneri, a fost același atât pe grilele de evaluare ale arhitecților, cât pe cele ale membrilor din cadrul asociației. S-au acordat 3 premii. Întreg demersul concursului a fost menit să contribuie la finanțarea proiectului pentru casa Sidorovici, din partea unei organizații non-profit europene în parteneriat cu instituții ale statului român. Deși primele

semnale au fost pozitive, ambele părți fiind foarte mulțumite de soluțiile prezentate, datorită lipsei fondurilor de finanțare, deocamdată, demersul nu s-a concretizat.

Rămâne pentru studenți experiența concursului și dovada că implicarea mediului academic în proiecte cu important impact social este oportună și poate fi fructificată într-un mod cât se poate de creativ.

Premiul I – Echipa:
Tudor Bîgu,
Victor-Matei Zaharia,
Adriana Moldovan,
Andrei Valentin Ilașcă,
îndrumător Radu Andrei

Premiul II – Echipa:
Vlad Boca,
Ioana Cătălina Ospiru,
Ramona-Andreea Rebenciuc
Ioana-Alexandra Scutariu,
îndrumător Ramona Costea

Premiul III – Echipa:
Flavia Marina Alexoaie,
Andreea Cavalgiu
Raluca Chiriță,
îndrumător Ramona Costea

PROPOUNERE FAȚADA STRADA
CONSTRUCȚIE TIP SCHELETE DIN LEMN

- CORPUL DESERVEȘTE CA ACOPERIRE A TERASEI ADJACENTE CAMEREI DE ARTĂ, TERASA FIIND UN SPATIU DE CARE SE POATE BENEFICIA PENTRU ACTIVITĂȚILE ÎN AER LIBER
- IMITAREA CONTINUTĂRII PANTELII ACOPERIȘULUI

A

ACCES DE LA STRADA

ACCES DIN INCINTA SITULUI

B

80085

PROPUNERE VOLUMETRIE SI SCARA ATASATA VOLUMULUI INITIAL

AXONOMETRIE PARTER

AXONOMETRIE ETAJ

80085

PLANIFICARE FUNCTIONALA SCARA 1:50 PLAN ETAJ

80085

DIAGRAMA DEMOLARI

DIAGRAMA INTERVENTII

DIAGRAMA FLUXURI INEFICIENTE

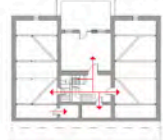
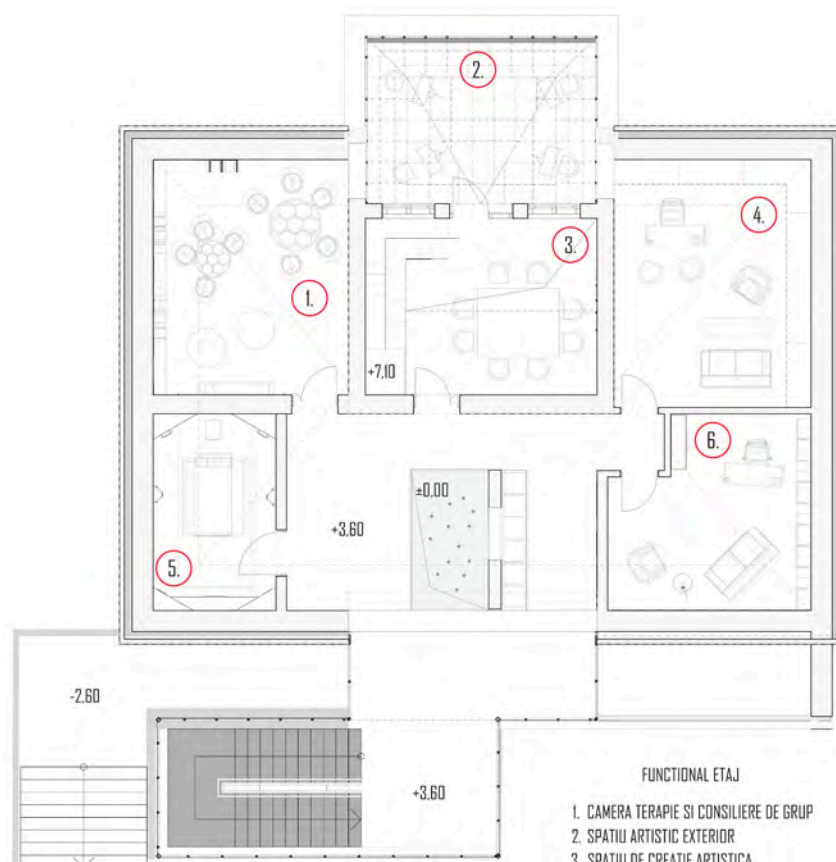

DIAGRAMA FLUXURI EFICIENTE

FUNCTIONAL ETAJ

1. CAMERA TERAPIE SI CONSILIERE DE GRUP
2. SPATIU ARTISTIC EXTERIOR
3. SPATIU DE CREATIE ARTISTICA
4. BIROU ADMINSTRATIV
5. CAMERA TERAPIE SENZORIALA
6. CAMERA TERAPIE SI CONSILIERE INDIVIDUALA

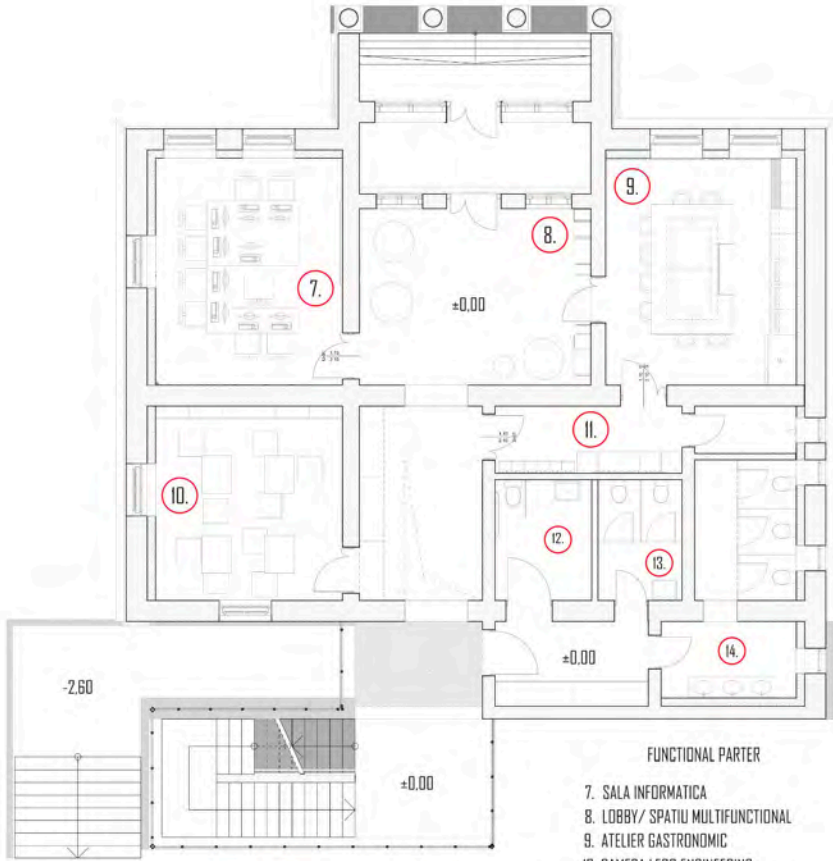

SISO HUB
LOCATIE: GURA HUMORULUI

80085

PLANIFICARE FUNCTIONALA
SCARA 1:50
PLAN PARTER

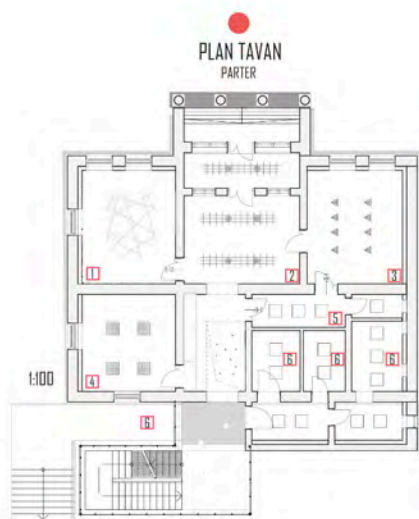

SISO HUB
LOCATIE: GURA HUMORULUI

- FUNCTIONAL PARTER
- 7. SALA INFORMATICA
 - 8. LOBBY/ SPATIU MULTIFUNCTIONAL
 - 9. ATELIER GASTRONOMIC
 - 10. CAMERA LEGO ENGINEERING
 - 11. FILTRU ATELIER PREVAZUT CU DUS
 - 12/13/14. GRUPURI SANITARE PENTRU CEI CU DEZABILITATI/ BARBATI / FEMEI

- 1 Sala informatica
- 2 Lobby/Spatiu multifunctional
- 3 Atelier gastronomic
- 4 Camera lego engineering
- 5 Filtru atelier prevazut cu dus
- 6 Grupuri sanitare

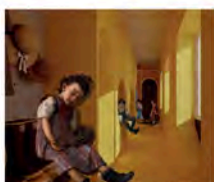

- 7 Camera terapie si consiliere de grup
- 8 Spatiu artistic exterior
- 9 Spatiu de creatie artistica
- 10 Birou administrativ
- 11 Camera terapie senzoriala
- 12 Camera terapie si consiliere individuala

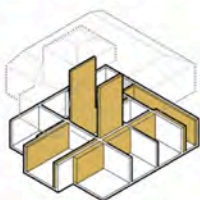
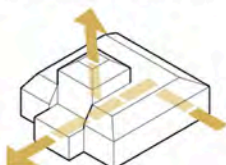

FAR01

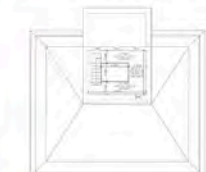
O invitație la creație, care își face simțita prezența prin modul de tratare a spațiilor, prin aducerea în atenție a luminii ce inspiră procesul creativ, "FARUL" care ghidează micul meseriaș, materializat cu ajutorul cromaticei, a dulapului care îmbrățișează încăperile și da senzația de cuib, de acasă.

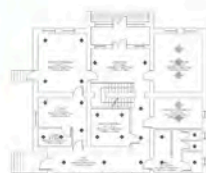
PLAN PARDOSEALA PARTER 1:200

PLAN PARDOSEALA ETAJ 1 1:200

PLAN PARDOSEALA ETAJ 2 1:200

PLAN TAVAN PARTER 1:200

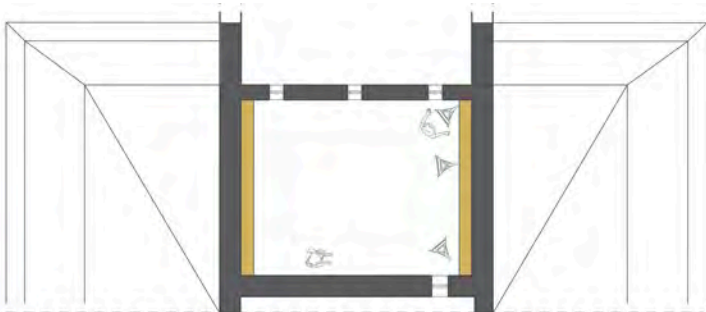
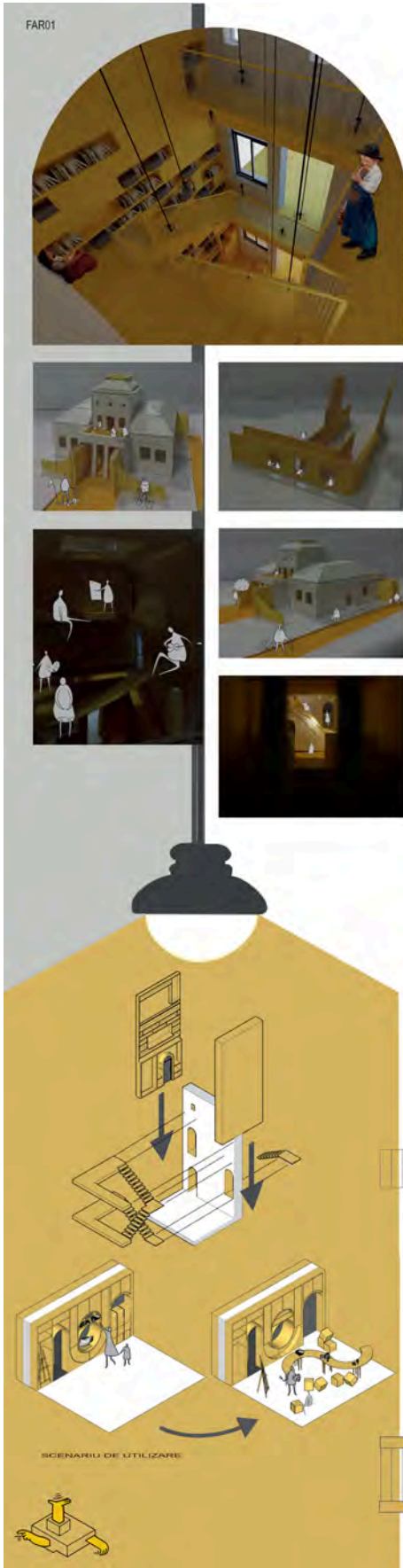
PLAN TAVAN ETAJ 1 1:200

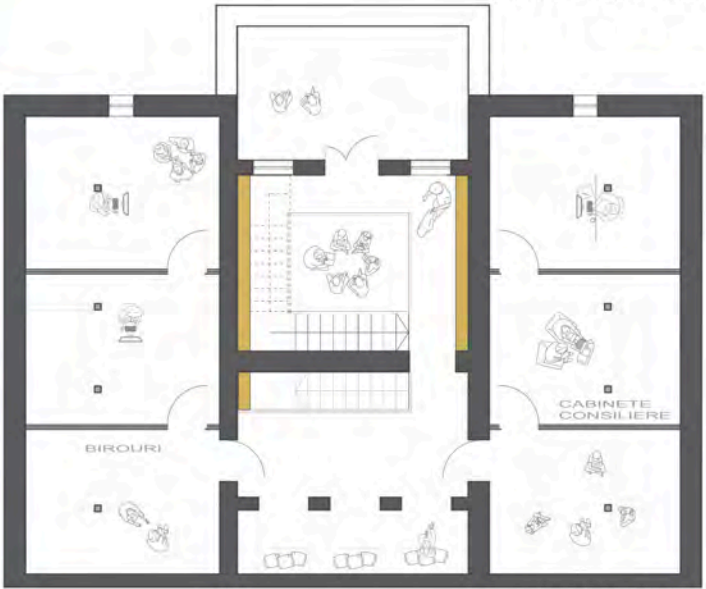
PLAN TAVAN ETAJ 2 1:200

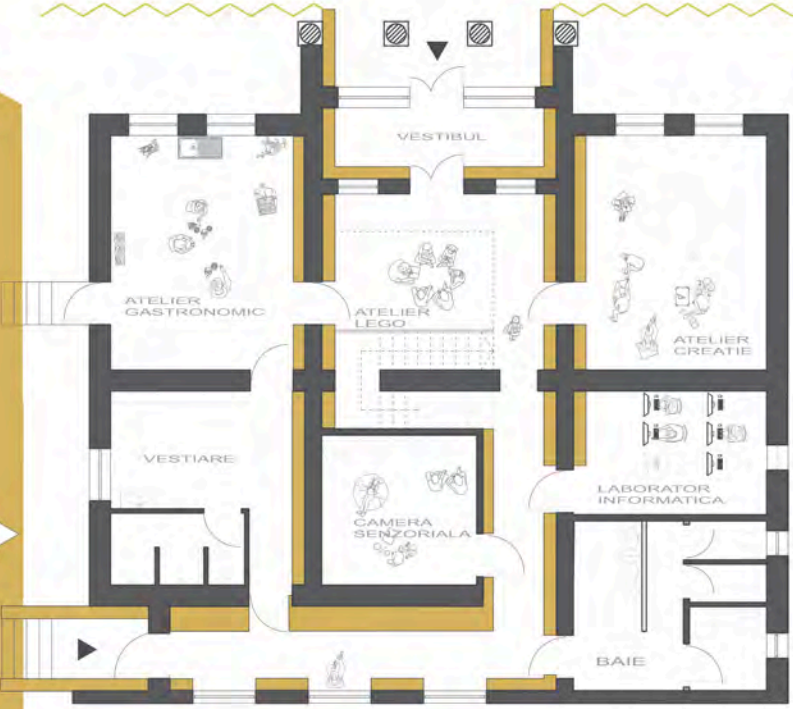
AXONOMETRIE EXPLODATA 1:100

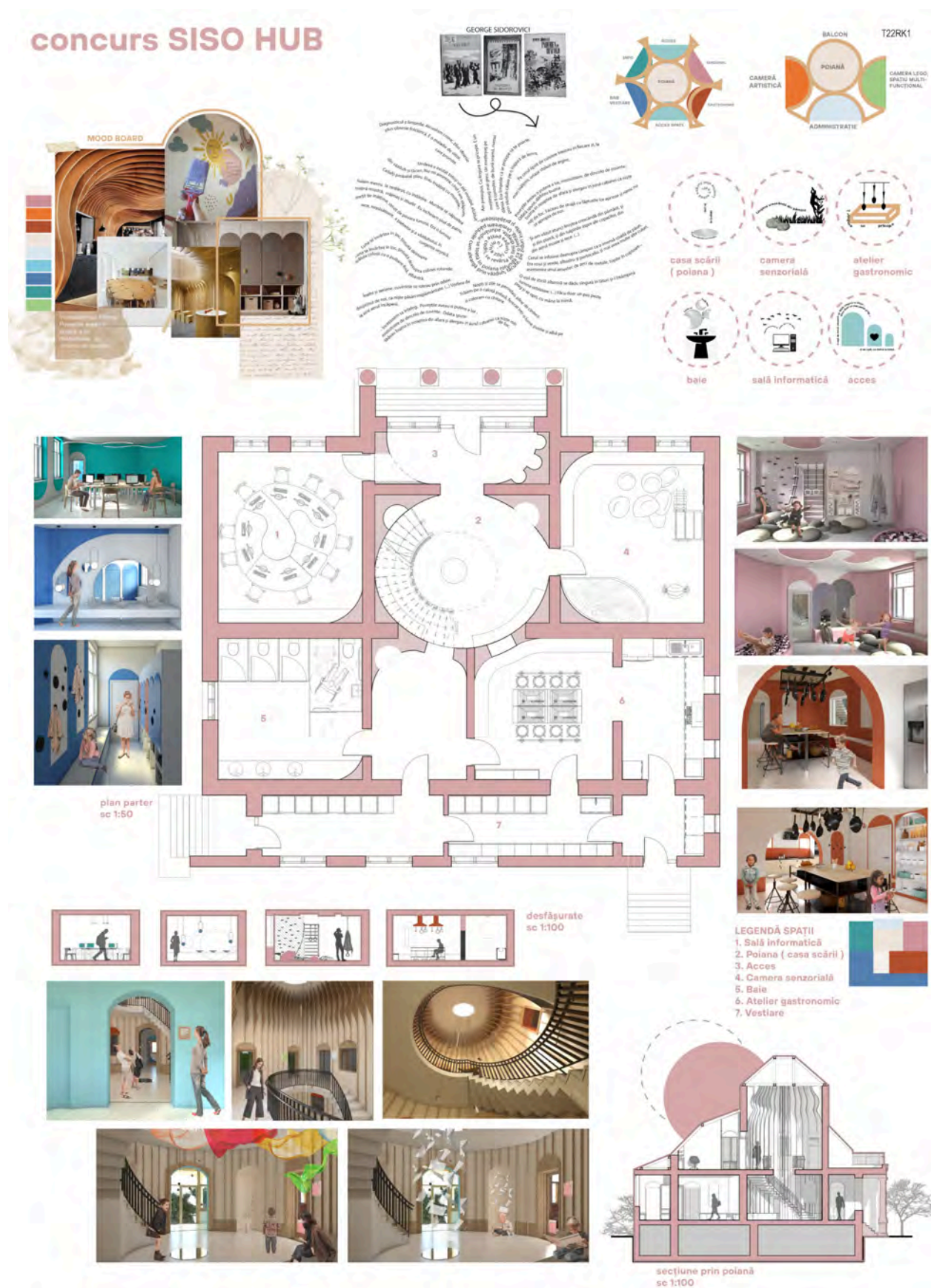
PLAN ETAJ 2 1:50

PLAN ETAJ 1 1:50

PLAN PARTER 1: 50

concurs SISO HUB

T22RK2

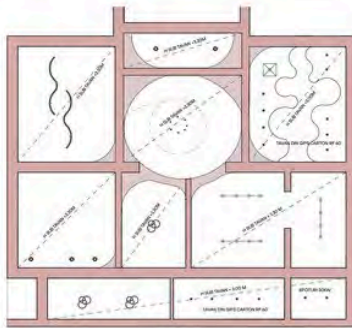
plan pardoseală parter
sc 1:100

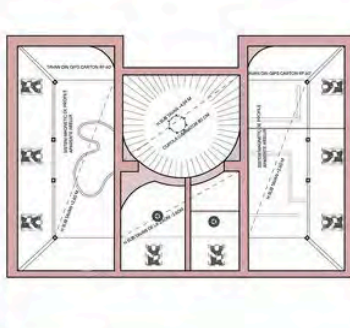
plan pardoseală etaj
sc 1:100

axonomie etaj
sc 1:100

plan tavan parter
sc 1:100

plan tavan etaj
sc 1:100

axonomie parter
sc 1:100

camera
artistică

camera
lego

consiliere

administrație

spațiu
multifuncțional

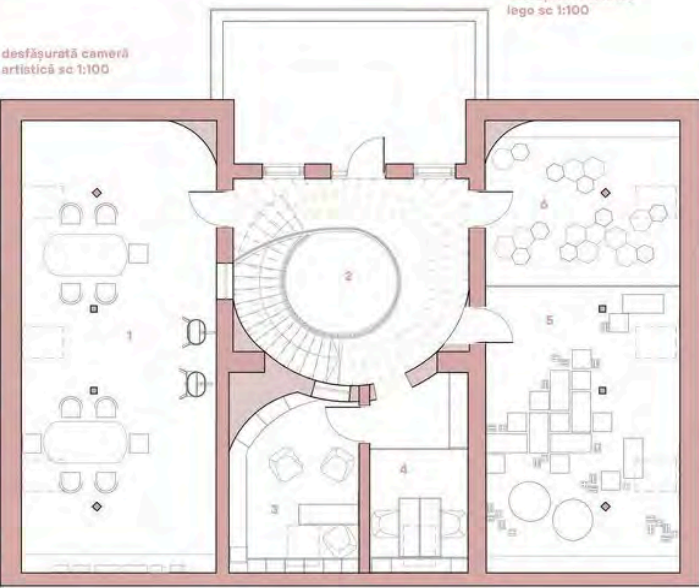
desfășurată cameră
lego sc 1:100

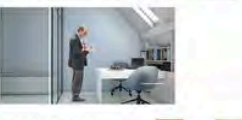
desfășurată consiliere
lego sc 1:100

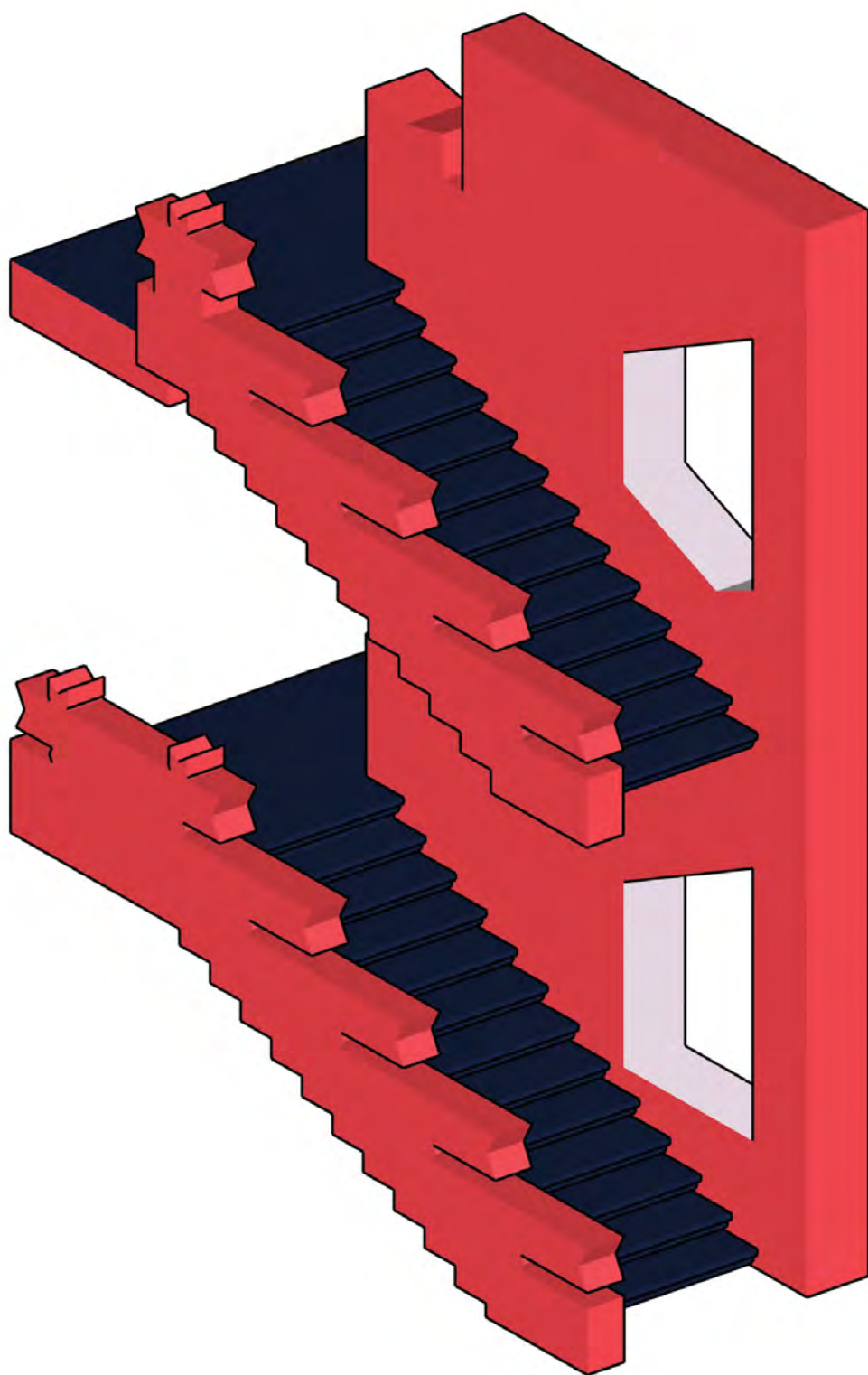
desfășurată cameră
artistică sc 1:100

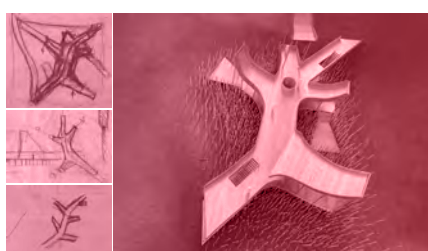
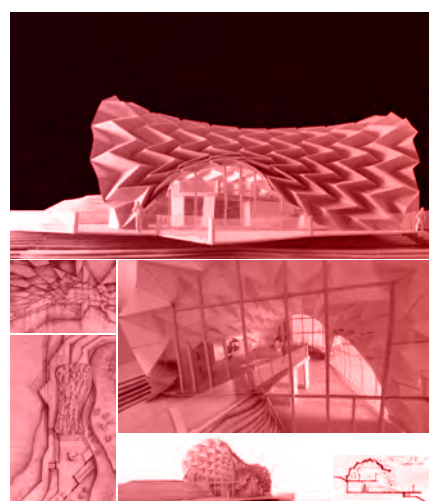
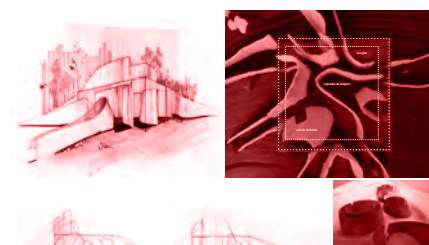
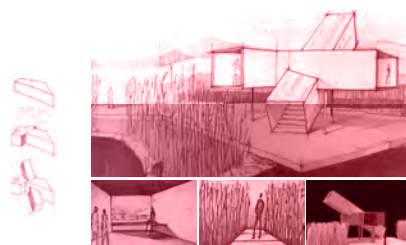

plan etaj
sc 1:50

LEGENDĂ SPAȚII
1. Camera artistică
2. Poiană
3. Birou consiliere
4. Birou administrație
5. Camera lego
6. Spațiu multifuncțional

anul 1

Pavilion în parc an I, 2022-2023

Selecție proiecte — Tudor Grădinaru,
Radu Andrei

Cele cinci proiecte selectate sunt rezolvări ale temei "Parcurs Pietonal și Pavilion Expozițional în Grădina Botanică", care s-a derulat în primul semestru al anului I. Tema prezentată a fost propusă ca o continuarea a exercițiilor anterioare de înțelegere intuitivă a spațiului, ea reprezentând o incursiune analitică în vocabularul formal, compozițional și un prim contact cu elementele de limbaj arhitectural. Tema prevede realizarea unei compoziții volumetrice pe un amplasament real, o premisă pentru înțelegerea relației dintre obiectul arhitectural și natură. Tema urmărește, de asemenea, înțelegerea principiilor de compoziție arhitecturală, dar și implicațiile pe care utilizarea spațiilor și modul de a le configura le au asupra formei arhitecturale. Abordarea trebuie să fie una sustenabilă, prin soluții care să se integreze discret în cadrul natural, folosirea unor materiale naturale și propunerea unor structuri ușoare.

Obiectivul Studiului

Pe un teren situat în Grădina Botanică "Anastasie Fătu", din Iași, s-a propus amenajarea unui parcurs pietonal ce completează spațiul unui pavilion expozițional. Cele două elemente componente ale temei (pavilionul și parcursul pietonal) au trebuit tratate într-o manieră unitară, scopul final fiind realizarea unei compoziții coerente, susținute de o bază conceptuală clar definită.

Obiective Didactice

Studiul a urmărit următoarele aspecte:

- aplicarea principiilor compoziționale învățate pe parcursul exercițiilor anterioare;
- dezvoltarea capacității de a controla simultan aspecte legate de formă, organizarea și dimensionarea diverselor funcțiuni, raportate la datele antropometrice;

- înțelegerea raporturilor spațiale dintre volum și amplasament, respectiv formă și dimensiunile volumului, relația spațiu interior – spațiu exterior. Relația cu exteriorul a constituit un element important al studiului, în sensul definirii unor spații de tranziție (terase acoperite și descoperite), parte integrantă din parcursul arhitectural propus;

- orientarea față de punctele cardinale - rotația soarelui de-a lungul unei zile – studiu de lumină în spațiile importante.

Structură proiect

Proiectul s-a structurat în trei etape:

1. Studiu de inserție - Parcurs, amenajări exterioare - (plan amenajare, vederi, axonometrie izometrică; sc. 1:50. 1:100).
2. Pavilion Expozițional - (planuri, fațade, secțiuni caracteristice, axonometrie izometrică; sc.1:50)
3. Machetă (sc.1:50)

Echipa de îndrumători: Călin-Gabriel Corduban, Aurora-Irina Dumitrașcu, Ramona Costea, Horia Țundrea, Nely Vinău, Oana Stanciu, Carmina Constanța Gheorghiță, Tiberiu Teodor-Stanciu, Irina Oancea, Ionuț Dohotariu, Ana Cristina Tudora, Liliana - Mihaela Petrovici, Florina Pantilimonescu

Obiectiv Studiu de inserție - Parcurs și Amenajare Spații Verzi

Zona adiacentă a fost definită cu ajutorul unei serii de elemente constructive, pentru a direcționa interesul către punctul major al întregii compoziții – pavilionul expozițional. Aceste zone de interes pot deveni, prin polarizare, noduri de susținere ale parcursului arhitectural. Amenajarea cuprinde o zonă maximă de 1500 mp.

Obiectiv Pavilion Expozițional

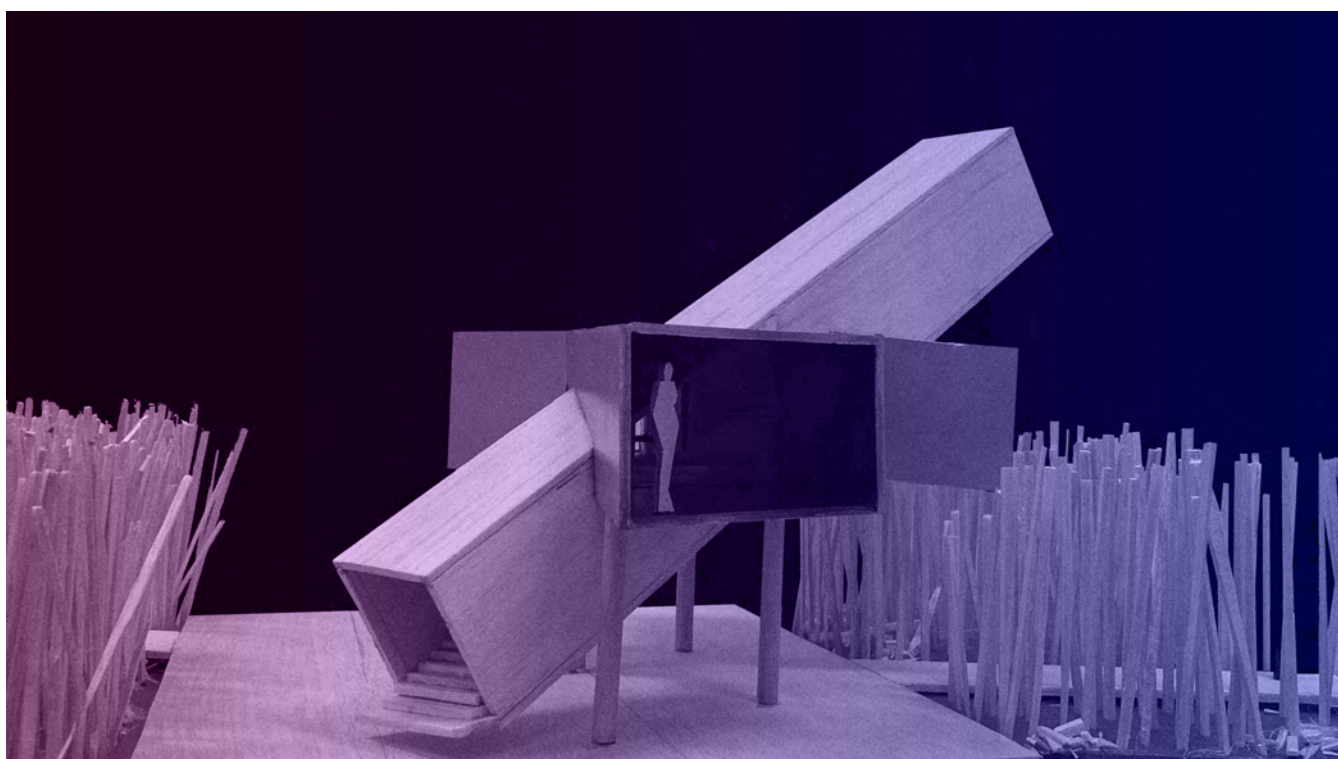
Obiectivul acestei prime componente a exercițiului îl constituie modelarea spațială și configurarea structurii morfo-funcționale a

pavilionului, crearea de zone amplasate la cote diferite de înălțime, inserția și adaptarea construcției pe panta terenului, rezolvarea traseului pe verticală. Această etapă constă în realizarea unei compoziții volumetrice pe un amplasament real, pornind de la forme geometrice simple, cu un regim de înălțime parter sau parter și etaj și cu o suprafață construită de aproximativ 150 mp.

Compoziția volumetrică poate fi compactă, semi-pavilionară sau pavilionară, atitudinea fiind determinată de specificul funcțiunii propuse de student. Durata proiectului, determinată de anvergura temei și realizarea machetei, a fost stabilită la 6 săptămâni.

student Tudor Ichim
îndrumător Tiberiu
Teodor-Stanciu

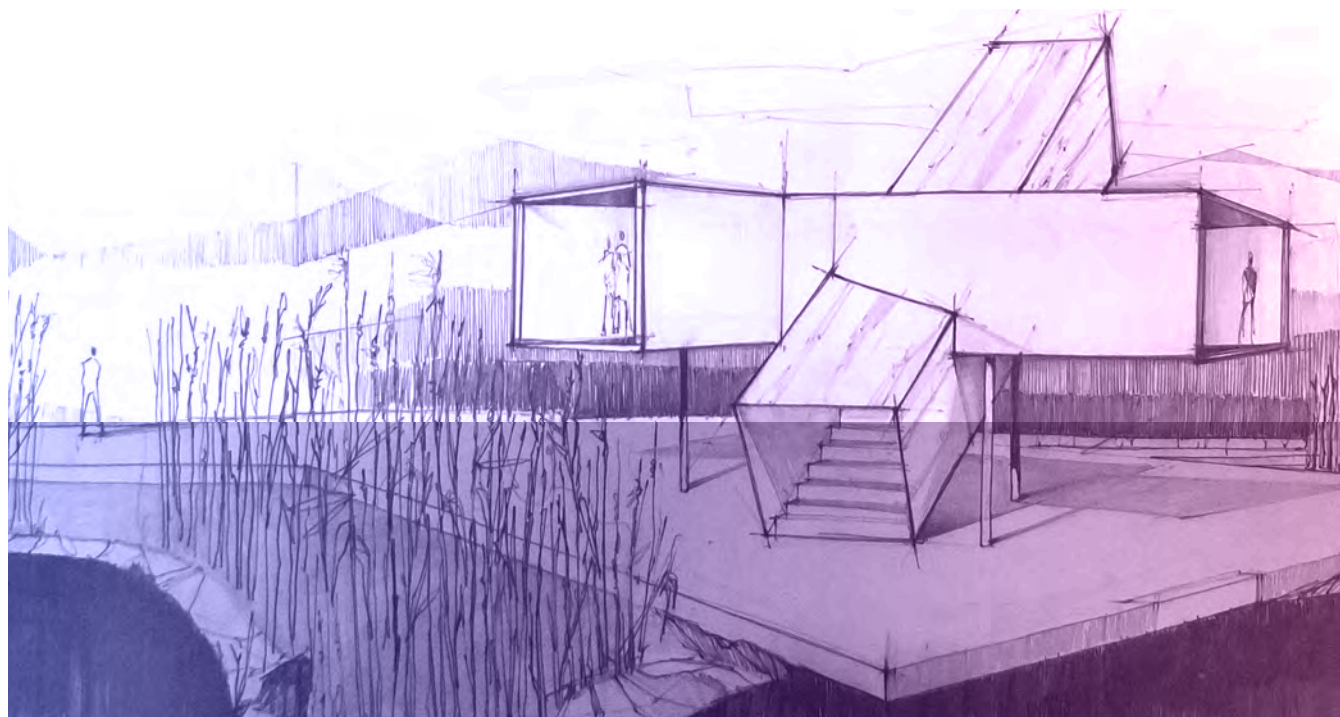
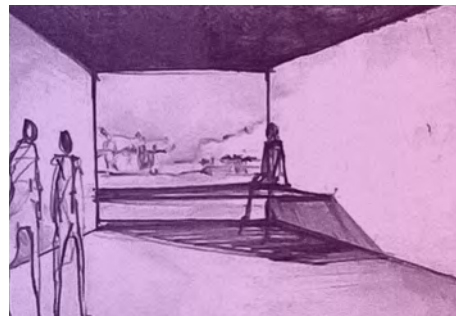
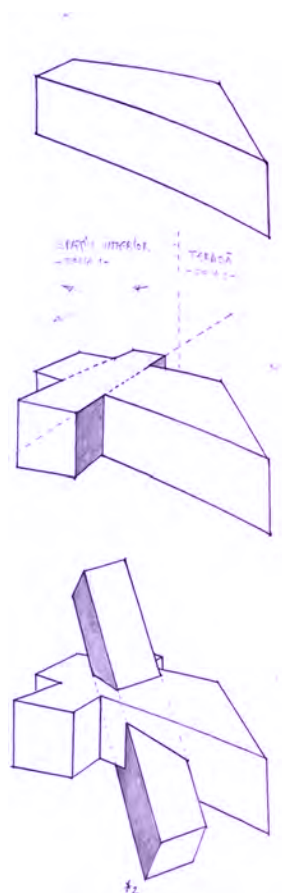
Machetă pavilion

student Tudor Ichim
îndrumător Tiberiu
Teodor-Stanciu

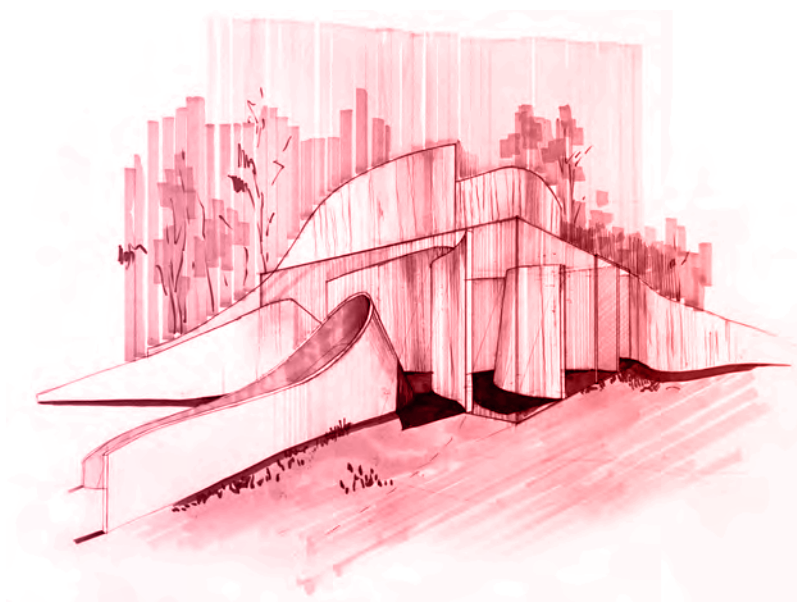
Demersul proiectului îl constituie compunerea, articularea de spații direcționale, dezvoltate pe axe de parcurgere clar definite, care permit deschideri cu perspective controlate către exterior. Tensiunile și detentele spațiale - prezente atât în parcursul exterior, cât și în cel interior - contrastele formale, cele cromatice sau cele generate de lumină, contribuie la expresivitatea generală a pavilionului. Datele de temă își găsesc astfel rezolvarea într-un concept foarte clar, cu potențial semantic ridicat, exprimat prin intersecția a două volume care leagă două trasee: unul real, orizontal, și unul aspirațional, vertical.

Diagramă volumetrică

student Xenia Mereuță
îndrumător Tiberiu
Teodor-Stanciu

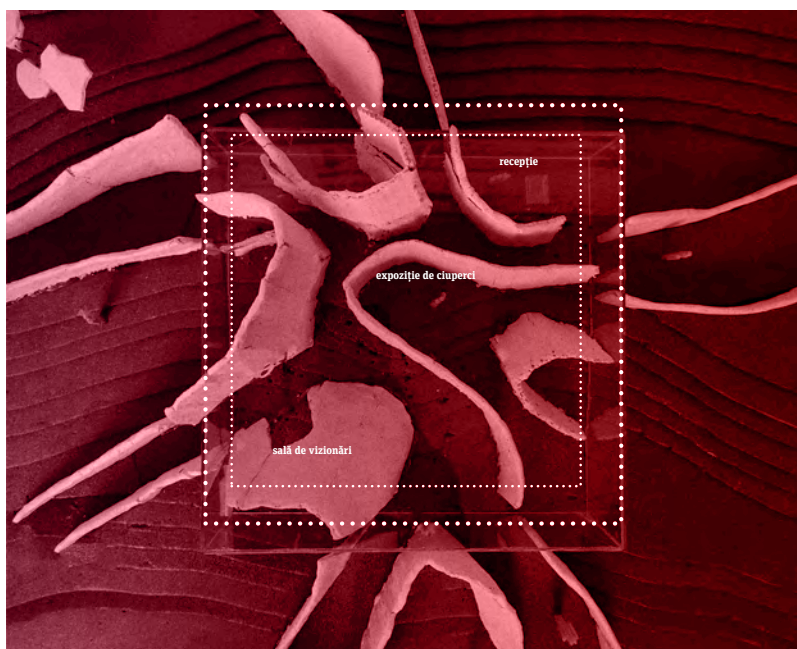
Perspectivă

Machetă

Unele specii de ciuperci își ramifică hifele într-o configurație cu o geometrie liberă, spectaculoasă, care se întinde pe sol. Pornind de la această constatare, prin suprapunerea modelelor de creștere naturală cu formele construite, se naște o formă organică, un labirint, care se așază natural pe pământ și care generează o serie de spații. Limita dintre interior și exterior este difuză, fiind definită printr-o cutie rectangulară din sticlă, care contrastează cu libertatea formală a nervurilor.

Inspirație - Sculpturile lui Richard Serra

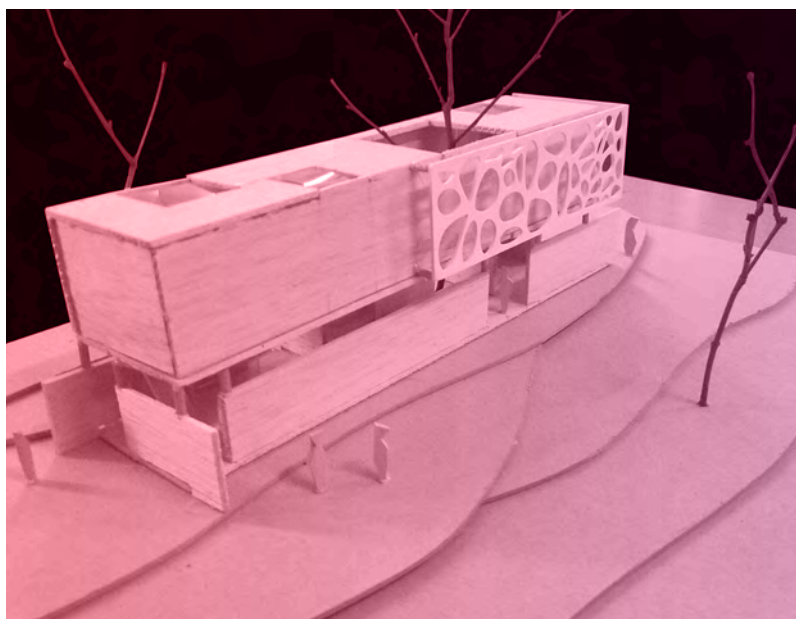
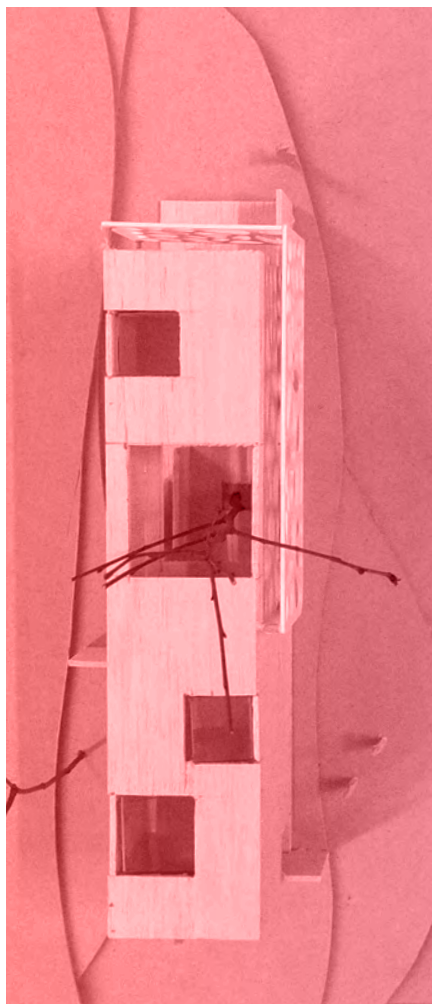
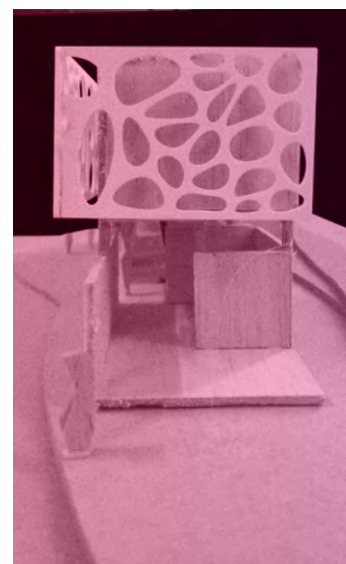
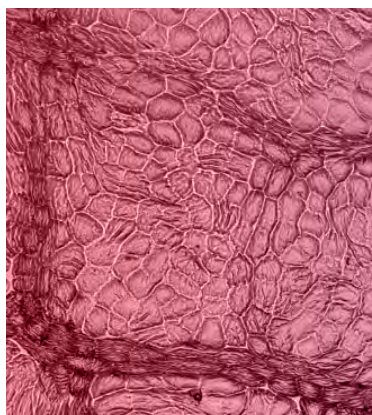
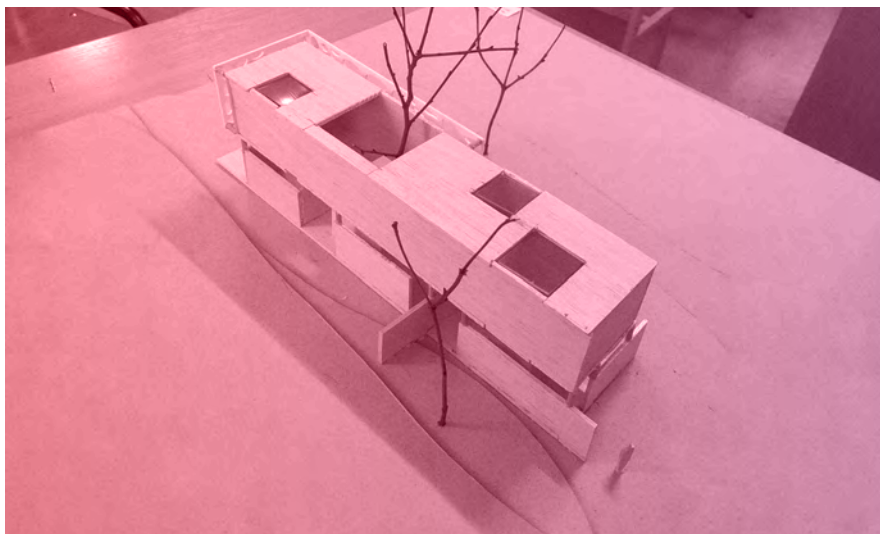

student Andrei Davidov
îndrumător Liliana Petrovici

Machetă

„Capsula vieții” reimaginează modul în care proiectarea unei sere poate îmbunătăți, prin interacțiune directă, nemijlocită, contactul cu lumea plantelor, cu speciile protejate ori exotice, ce necesită un regim microclimatic controlat. Gândită ca o extensie, situată în parc, a serelor Grădinii Botanice, instalația este inspirată de viziunea din anii 1920 a botanistei Margaret Clay Ferguson, care a susținut că biologia plantelor este o parte fundamentală a educației științifice și a încurajat studenții să „asculte” plantele și să învețe prin activități interdisciplinare practice.

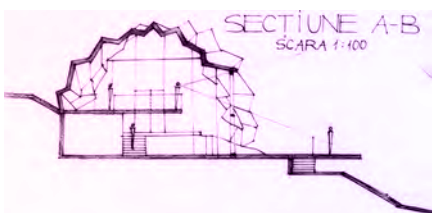
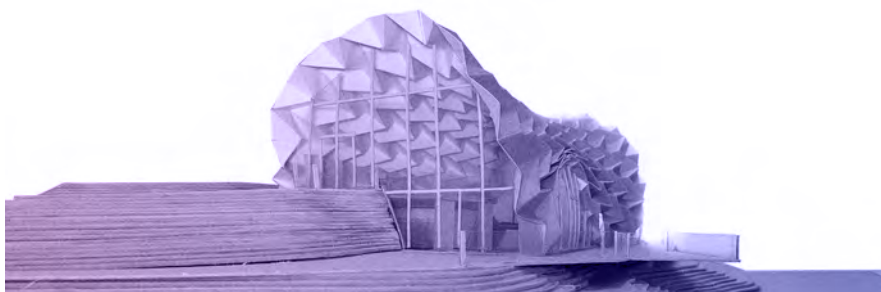
student Maria Nechita
îndrumător Ionuț Dohotariu

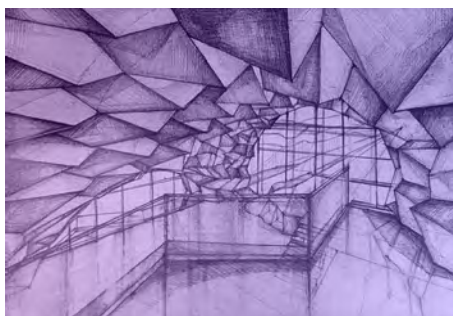
Machetă

Structurile cutate au provocat interesul arhitecților în primul rând prin potențialul lor expresiv, dar și prin capacitatea acestora de a se adapta mai multor tipuri de programe și amplasamente. O structură cutată devine una foarte rațională prin economia de materiale, prin potențialul ridicat de modelare spațială pe care îl oferă, prin libertatea compozițională pe care o permite în configurarea spațiilor interioare și prin calitățile estetice intrinseci.

Schițe și perspective

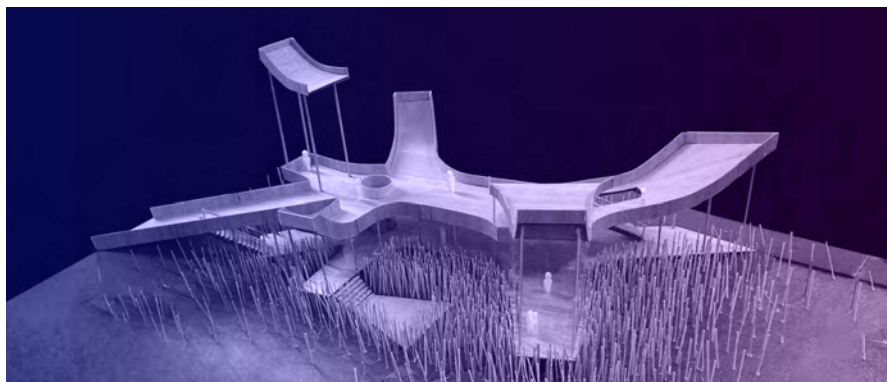
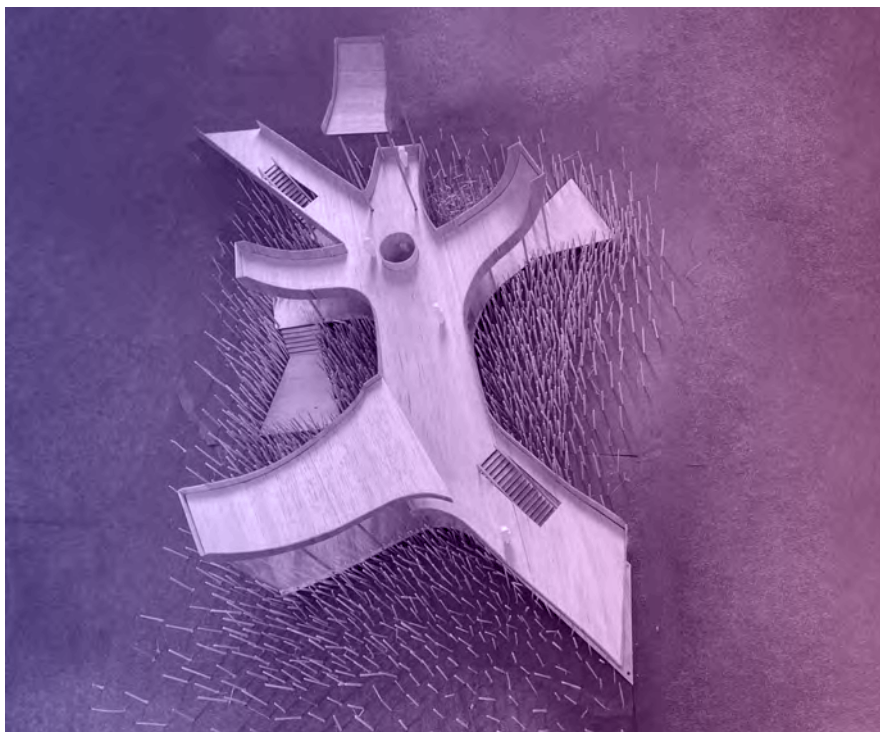
student Dumitru Macari
îndrumător Tiberiu
Teodor-Stanciu

Diagramă volumetrică

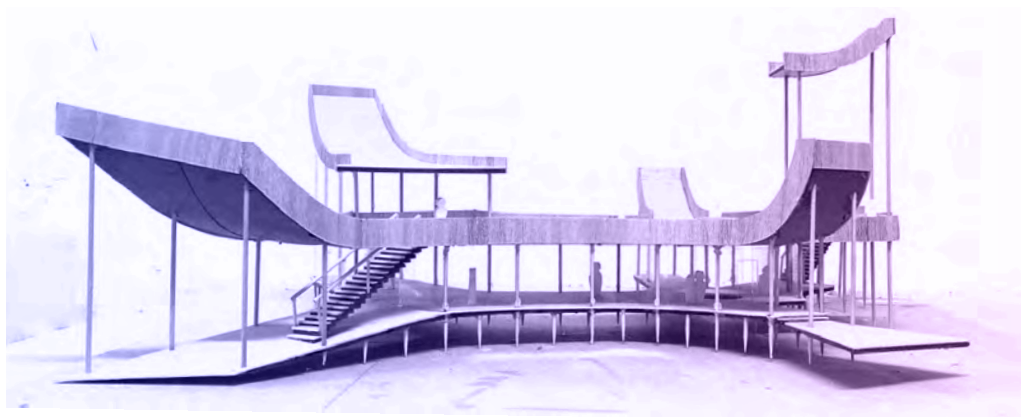
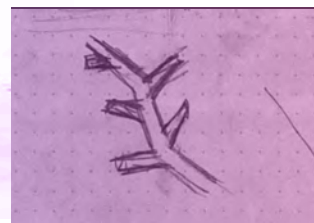
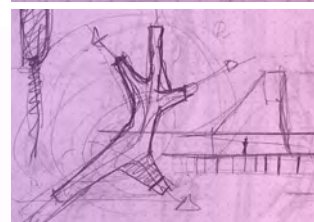

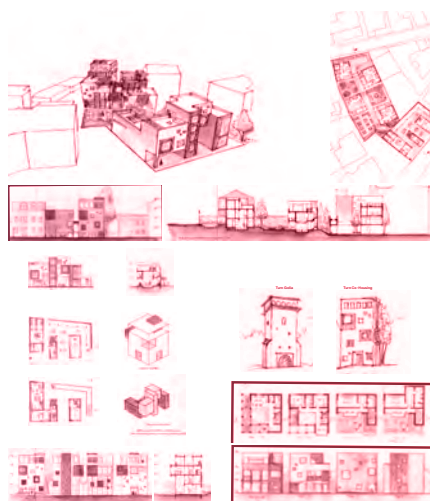
Tot o incursiune în lumea biologicului propune și proiectul prezentat mai jos, tema fiind cea a dezvoltării naturale, a creșterii organice. Soluția a fost inspirată de o imagine interesantă, cea a unei crengi căzute, surprinsă în fotografie la vizita pe amplasament.

De aici, se „ramifică” direcții orizontale și verticale care introduc privitorul în lumea plină de frumusețe a grădinii botanice. Locul ales are și el o semnificație - este părăsit, fără viață, un stufăriș mlăștinos de lângă lac, care, prin intervenția propusă, capătă viață.

Schițe

anul 2

Co-housing an II, 2022-2023

Selecție proiecte — Cristina Tudora,
Radu Andrei

Tema *Co-housingului* vizează un tip de locuire colaborativă, rezidenții angajându-se în mod deliberat să funcționeze ca o comunitate. Sunt încurajate atât contactul social, cât și păstrarea unui spațiu individual, privat, cu accent pe economia resurselor, mediu social sănătos precum și pe calitatea spațiului construit.

Tema proiectului, dezvoltat pe parcursul a opt săptămâni, poate fi sintetizată într-un singur cuvânt: *împreună*. Ea propune un exercițiu de locuire pentru 3 tinere familii ce activează în domeniul IT, care ar împărți același mic ansamblu construit pe un amplasament situat în din zona centrală a Iașului, o zonă cu o mare încărcătură istorică. Celor 3 locuințe individuale li se alătură alte două case cu un caracter temporar, destinate oaspeților sau eventualilor coechipieri. O altă facilitate caracteristică programului *co-housing* care trebuie abordată este casa comună destinată zonei de *co-working*. Provocarea principală pe care o ridică proiectul este cea de a imagina și de a gestiona un sistem complex de relații și tranziții (atât afară, în curte, cât și înăuntru) între spațiile private ale fiecărei familii și spațiile folosite împreună de către toți membrii acestei mici comunități.

Regimul de înălțime a fost limitat la P+2E, fiind posibile suprapuneri parțiale ale locuințelor, dar cu acces separat pentru fiecare dintre acestea. Organizarea funcțională, sistemul constructiv și materialele utilizate au trebuit alese în concordanță cu obiectivele studiului, cu scenariul de locuire și cu principiile arhitecturii sustenabile.

Fiecare dintre cele 3 locuințe cu utilizare permanentă este gândită pornind de la o configurație standard, care permite folosirea a trei dormitoare, căreia i se adaugă un anumit grad de flexibilitate prin scenariul de utilizare. Astfel, anumite spații pot avea asociată temporar o altă destinație sau pot adăuga, în mod programatic, peste structura standard, spații complementare locuirii (atelier, birou). În privința celor două case de oaspeți, acestea sunt mai reduse ca dimensiune, și sunt dotate, fiecare, cu câte un singur dormitor. Acestea pot fi locuite temporar/ocazional de către membri ai familiilor rezidenților permanenți, de prieteni, pot fi închiriate sau vândute.

Spațiul comun de *co-working* presupune o rezolvare specifică și dezvoltă o relație directă cu curtea comună, deschisă către cele două zone de acces, această relație urmând să fie stabilită în funcție de scenariul de viață comunitară propus. Suprafața spațiului comun nu depășește o treime din suprafața totală construită, și este astfel dimensionată încât să ofere suficient spațiu pentru 15 membri ai micii comunități. Nu în ultimul rând, a fost acordată atenție caracterului flexibil al acestui spațiu, amenajarea lui putând fi ușor reconfigurată pentru desfășurarea unor activități diverse.

Echipa de îndrumători: Gabriel Tudora, Costin Cădere, Cristian Constantin Ungureanu, Ramona Costea, Mihaela-Agata Cehan, Nely Vînău, Oana Stanciu, Andrei Purcaru, Carmina Constanța Gheorghită, Paul Dorian Parincu, Răzvan Ivanciu, Tiberiu Teodor-Stanciu, Irina Oancea, Alexandru Bucălău, Ionuț Dohotariu

student Dana Lupan
îndrumător Tiberiu
Teodor-Stanciu

Ansamblul de locuințe propune o compoziție unitară, coezivă, în care se suprapun și se dezvoltă relații interesante, grădini, curți, terase, pasaje, spații de locuit și spații comune. Toate acestea traduc într-un limbaj actual, articulat, silueta unei insule urbane cu reguli compoziționale ușor de identificat, în ciuda organizării geometrice libere. Proiectul propune o imagine urbană la scară umană, cu acoperișuri variate, cu forme unice, volume ce se întrepătrund și se țin asemenea curților și dependențelor de odinioară din vechiul cartier evreiesc al Iașilor. Coșurile de fum devin luminatoare, podurile devin mansarde, iar spațiul uliței devine spațiu de joc și joacă pentru o comunitate diversă. Galeria cu arcade se insinuează între volumele distincte ca formă destinate artiștilor și definește un parcurs dinamic. O simplă traversare devine o veritabilă călătorie presărată cu locuri de stat, expoziții, spații de *co-working*, cu pauze și detente ce încurajează sociabilitatea comunitară.

Planuri, secțiuni și
perspective

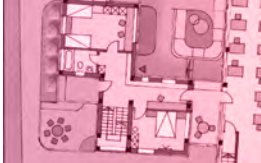
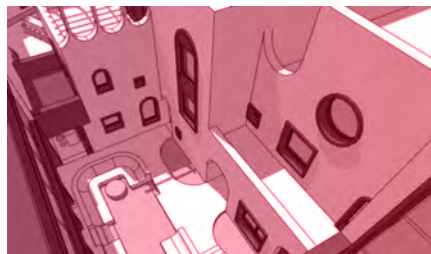
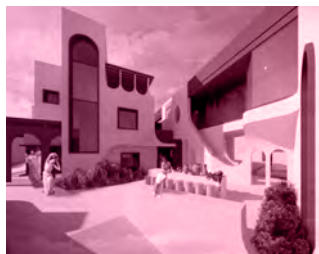
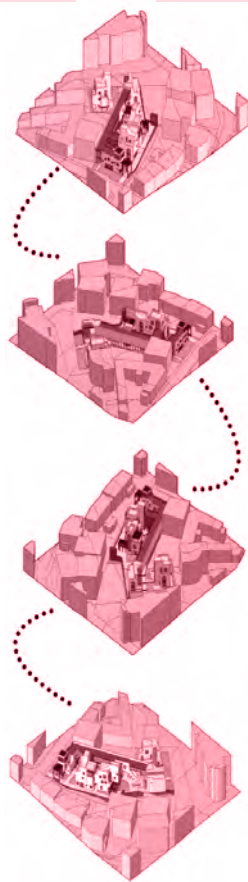

student Ilinca Vasiliu
îndrumător Ramona Costea

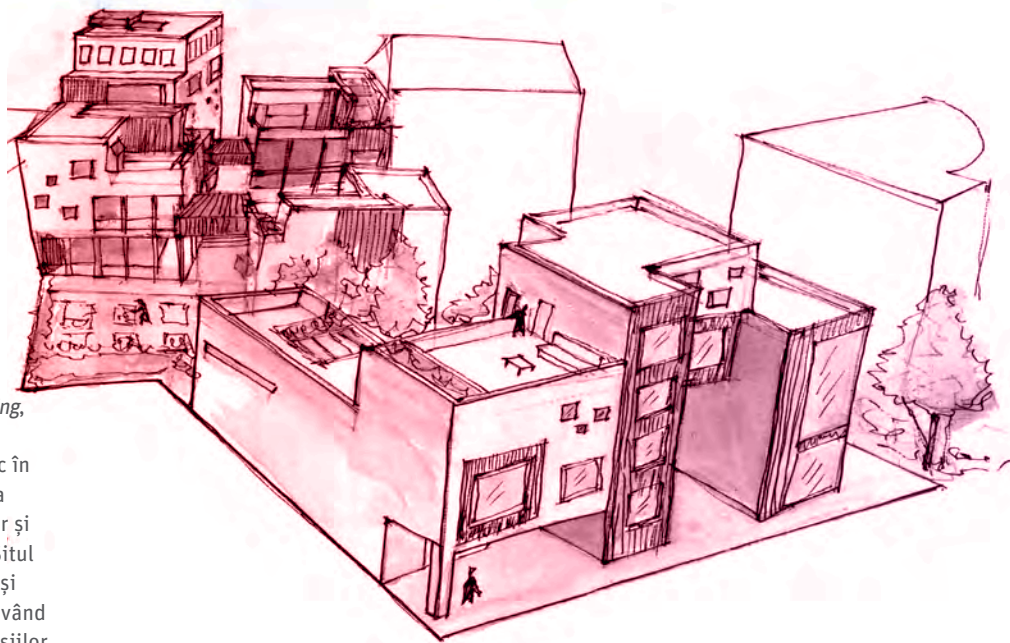
Axonometrii ansamblu

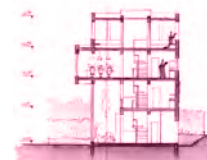
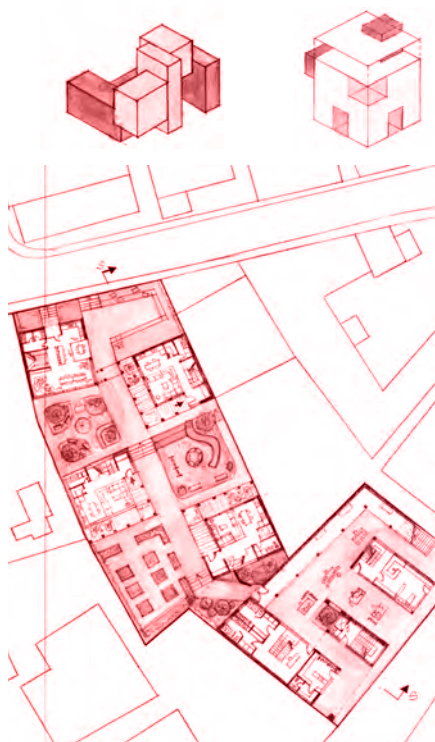
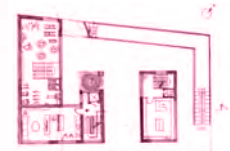
Proiectul propune o estetică atemporală și o puternică conexiune cu natura și locul. Caracterul autentic al locuințelor este evidențiat de configurarea spațiilor de *co-working*, ce facilitează integrarea și comunicarea cu spațiul public, susține parcursul și marchează pragurile, suita spațiilor intermediare și a celor interioare, comune, ale ansamblului. Accentele circulare, arcadele, întregul repertoriu formal, paleta cromatică luminoasă, prezența spațiilor plantate, compun împreună atmosfera prietenoasă. Spațiul de lucru încurajează colaborarea și relaxarea, menținând lumina naturală și senzația de spațiu deschis. Locuințele prezintă o arhitectură complexă, cu decupaje și detalii organice, iar etajele superioare oferă terase cu vederi spectaculoase către inima complexului și către oraș. Ansamblul susține interacțiunea și echilibrul între spațiile comune și cele private, într-o logică sustenabilă care respectă natura și nevoile locuitorilor.

student Iulia-Bianca Dumitraș
îndrumător Oana Stanciu

Proiectul vizează aceeași temă - *Co-housing*, cu accent pe sustenabilitate, ce oferă oportunitatea de a locui în mod economic în centrul orașului, prin utilizarea comună a terenului, a spațiului locativ și a dotărilor și resurselor micro-comunității rezidente. Situl se integrează în conceptul *15-minute city* și are acces facil la transport public, promovând mobilitatea sustenabilă și reducerea emisiilor de carbon. Ansamblul conține spații comune variate și interesante: o grădină de legume și o piață deschisă deopotrivă oamenilor din afara comunității - o platformă pentru evenimente speciale cu același impact sustenabil, consecvent urmărit, cum ar fi *shop my closet*, vânzarea de produse artisanale, bijuterii *handmade*, legume din grădina comunității etc. Prin aceste inițiative, proiectul promovează colaborarea și conștientizarea socială, contribuind la dezvoltarea unor comunități urbane active, durabile și echitabile.

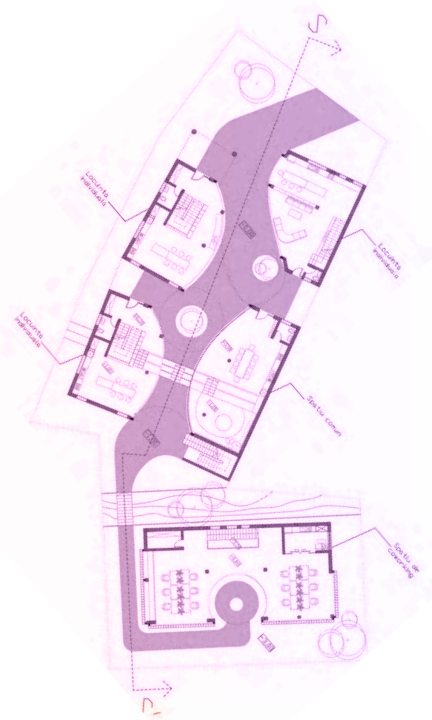
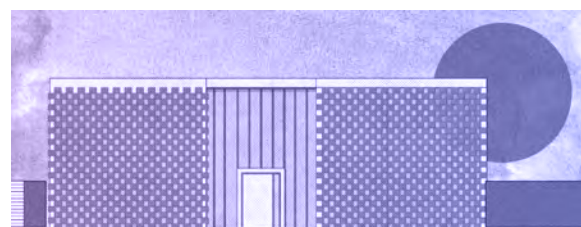
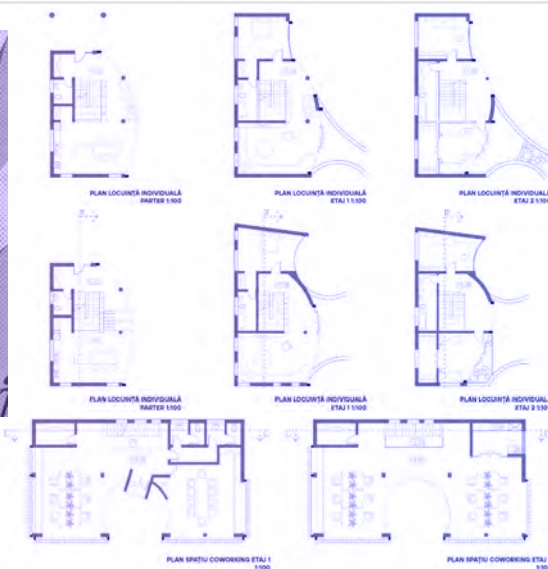
student Ana Popescu
îndrumător Ramona Costea

Construit pe un sit din centrul Iaşului, proiectul abordează problema sustenabilităţii sociale prin crearea unui spaţiu protejat, ce promovează interacţiunea între beneficiarii permanenţi şi cei temporari sau ocazionali. Volumetria construcţiei a rezultat din dorinţa de a oferi rezidenţilor un spaţiu comun protejat, ca suport al unui ţesut social strâns, coeziv, coerent.

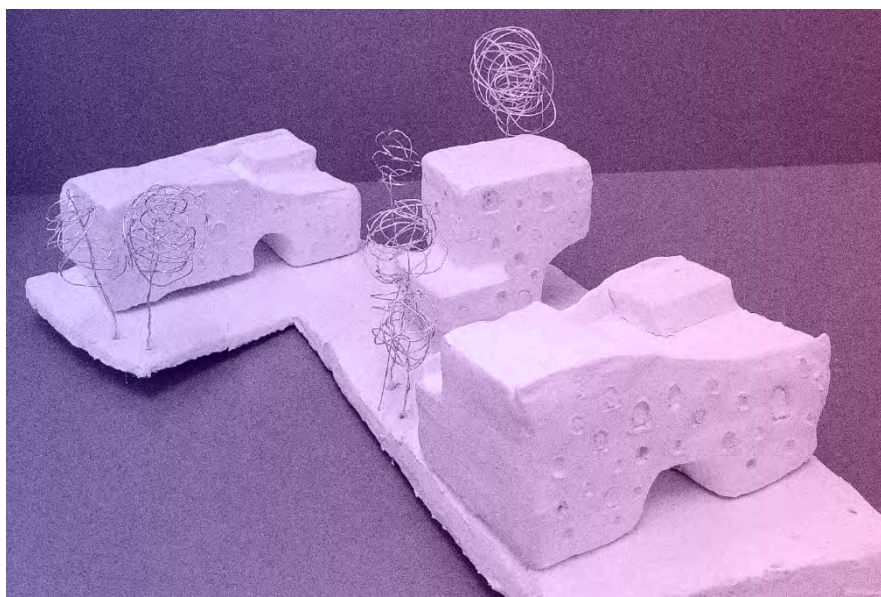
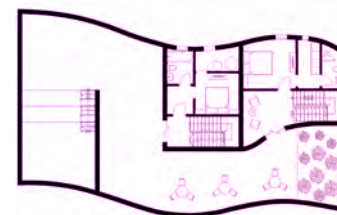
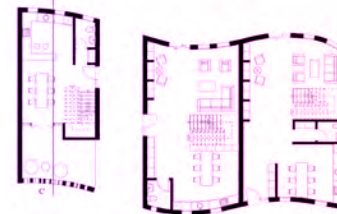
Zonele comune, cum ar fi bucătăria, curtea şi spaţiile de relaxare, sunt plasate strategic pentru a facilita întâlniri spontane, în încercarea de a îmbunătăţi astfel relaţiile dintre vecini.

Proiectul încurajează divizarea responsabilităţilor şi a resurselor, reducând sarcinile individuale şi promovând un mediu de sprijin comunitar activ, echitabil. Activităţi precum gătitul şi întreţinerea sunt adesea împărţite între locuitori, consolidează solidaritatea comunitară, susţine sprijinul reciproc şi bunăstarea colectivă.

student Elena Vasilache
îndrumător Gabriel Tudora

Proiectul dezvoltă un principiu organic și creează un dialog firesc cu natura, chiar în mijlocul unui spațiu puternic urbanizat. Tocmai din acest motiv, s-a urmărit o abordare bioclimatică, ecologică, poziționarea volumelor realizându-se în concordanță cu vecinătățile, orientarea cardinală, acțiunile particulare ale factorilor climatici, natura și geometria terenului. Acest ansamblu îmbină principiile *co-housing*, dezvoltând în același timp soluții de rezolvare a unor spații de lucru în proximitatea locuințelor. Echilibrul dintre cele două medii este realizat tocmai prin conexiunea cu natura, spațiile private și publice fiind conectate prin zone verzi, spații de relaxare și parcuri de joacă pentru copii.

anul **3**

Liceu Vocațional + Extinderea Facultății de Arhitectură din Iași an III, 2022-2023

Selecție proiecte — Cristina Tudora,
Radu Andrei

Echipa de îndrumători: Ana Cristina Tudora, Irina
Oancea, Alexandru Bucălău, Mihaela-Agata Cehan,
Răzvan Ivanciu, Tudor Grădinaru, Cristian
Constantin Ungureanu, Mircea Grigorovschi, Alin
Rubnicu, Răzvan-Mircea Nica, Liliana - Mihaela
Petrovici, Radu Andrei, Costin Cădere

Programul educațional, prin cele două proiecte propuse, vizează un studiu extins, ce depășește însumarea funcțiunilor strict necesare actului educațional, prin generarea spațiilor ce încurajează contactul social. Detalierea funcțional-morfologică urmărește organizarea independentă a funcțiunilor principale și integrarea lor într-un spațiu comun, favorabil comunicării și activităților libere.

LICEU VOCAȚIONAL

Tema generală a proiectului lung din cel de-al doilea semestru, ce se întinde pe o perioadă de 8 săptămâni, este programul de învățământ, particularizat pe programele educaționale vocațional - artistice și tehnice. Alegerea profilului este la latitudinea studenților, urmărindu-se și adecvarea la amplasament.

Pe amplasamentul ales de către fiecare echipă s-a realizat un ansamblu compus din spații pentru activități didactice și funcțiuni

complementare, specifice profilului ales.

Detalierea elementelor de temă care țin de specificul profilul școlii revine studenților și reprezintă o etapă distinctă a proiectului, argumentată cu exemple documentate.

Programul propus conține o serie de categorii distincte de funcțiuni, care trebuie integrate într-o compoziție unitară, ce cuprind: spații destinate învățământul general (8 săli de curs, laboratoare, cabinete, bibliotecă), spații destinate învățământului de specialitate (săli de proiecții și audiții, spații expoziționale, ateliere, sere etc.), spații pentru recreație și activități social-culturale, spații destinate personalului didactic și administrativ, teren de sport. Fiecare liceu, indiferent de specializarea aleasă, conține un spațiu major cu valoare de reprezentare - amfiteatru, aulă, sală de spectacole sau sală polivalentă.

Structura de rezistență trebuie astfel aleasă încât să permită un grad cât mai mare în utilizare.

EXTINDEREA FACULTĂȚII DE ARHITECTURĂ „G.M. CANTACUZINO”

Tematica generală a proiectului scurt din cel de-al doilea semestru, ce se întinde pe o perioadă de 6 săptămâni, propune studiul modalităților de extindere a clădirii Facultății de Arhitectură G.M. Cantacuzino, o creație remarcabilă a arhitectului Nicolae Porumbescu. Este un exercițiu complex și responsabil, care presupune coabitarea noului și vechiului, a intervenției în relație cu existentul construit. În același timp, exercițiul este provocator și presupune alegerea limbajului și vocabularului adecvat, o atitudine clară, un studiu atent al posibilităților de articulare între cele două clădiri, o raportare corectă față de vecinătățile existente. Mai mult decât atât, intervențiile în zone deja edificate, cu o încărcătură patrimonială specială, reprezintă una din provocările majore ale arhitecturii

contemporane.

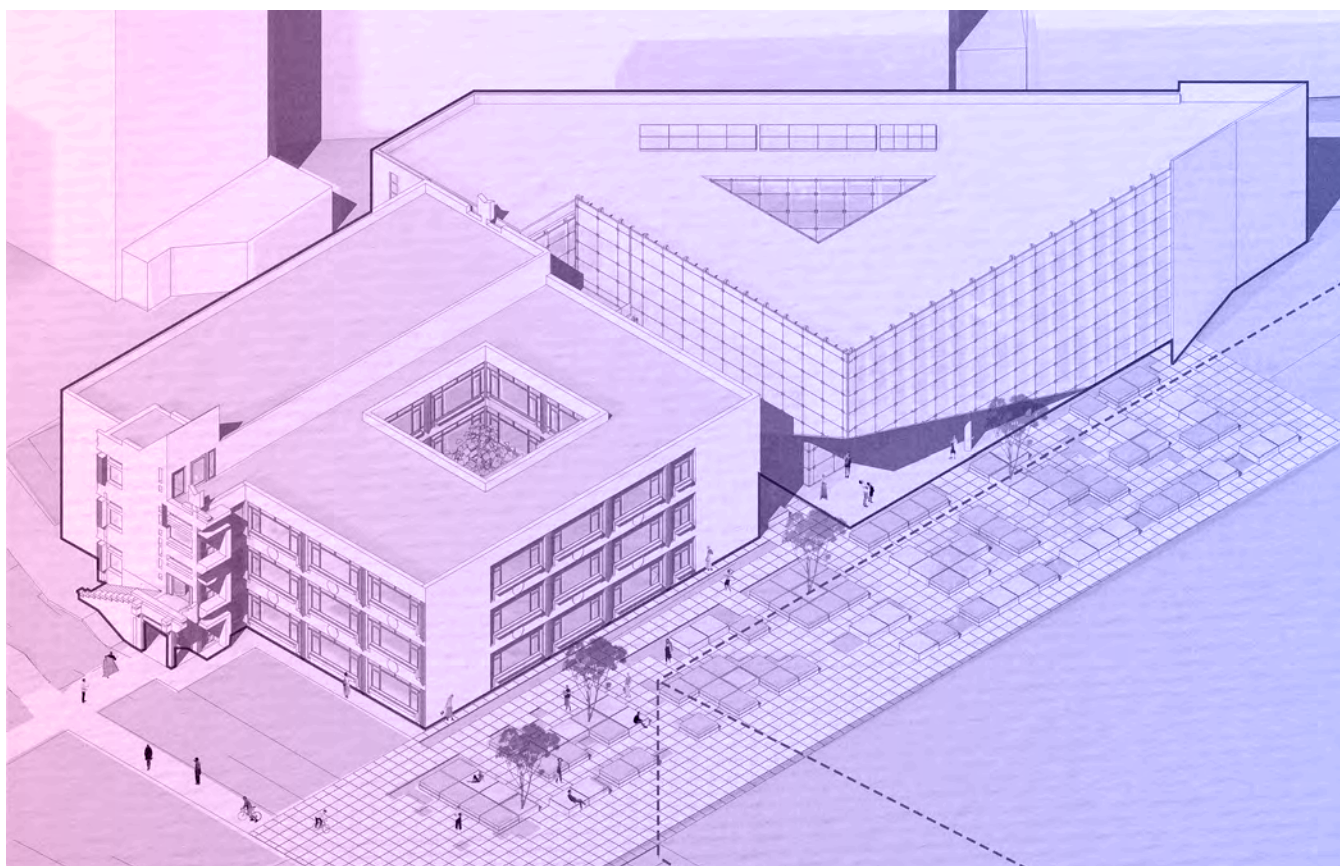
Funcțiunile noi au fost concepute complementar celor existente, urmărind acoperirea întregul spectru de activități necesar unui proces educațional calitativ pentru cei 600 de studenți ce studiază în facultate.

Spațiilor existente li se pot adăuga atât funcțiuni necesare activităților asociate procesului didactic, cât și din sfera socio-culturală, ce permit și încurajează legăturile la nivel social dintre studenți și dintre studenți și cadrele didactice.

Proiectul propune evaluarea variantelor optime pentru extinderea clădirii actuale, adecvate educației superioare de arhitectură. Unul din obiectivele principale a fost realizarea racordului optim, vizual și funcțional, la spațiul proximal și la vecinătățile construite, intervențiile fiind minim invazive.

studenți Sabrina Zhang
Ion Pascari
îndrumător Cristian Ungureanu

Perspectivă axonometrică

student Andreea Bălănici
 Ramona-Andreea Rebenciuc
 îndrumător Cristina Tudora

Liceul reprezintă un spațiu de învățare activ, iar modul în care elevii de azi/adulții de mâine se raportează la mediu reprezintă o consecință a valorilor și principiilor însușite în anii de școală. Având în vedere specificul liceului (agronomie), activitățile didactice se realizează practic în serele liceului, dispersate în cadrul volumului acestuia. Elevii au astfel ocazia să aprofundeze nu doar teoretic, ci mai aproape de realitate teme legate de mediu și sustenabilitate. Prin multitudinea de zone: curți interioare, spații polivalente, legătura vizuală cu apa, aceștia au ocazia de a învăța mai mult, mai profund și mai aplicat despre natură, într-un mediu adecvat, interesant, în care aceasta este în mod nemijlocit prezentă.

CUM ARATĂ LICEUL AGRICOL ȘI CE SPAȚII AU FOST CONCEPTE PENTRU ACESTA ?

GRĂDINĂRII:
SERE-SPAȚIU
EXTERIOR

EXPERIMENTE
CU PLANTE:
SERE/LABORA-
TOARE

ACTIVITĂȚI ÎN AER
LIBER: CURTEA
EXTERIOARĂ/
INTERIOARĂ

EXPOZIȚIE CU ȘI
DESPRE PLANTE:
ZONA ÎNTRĂRII

TRANSPORT CU
AJUTORUL TROTINETE-
LOR ELECTRICE:
PARCARE TROTINETE

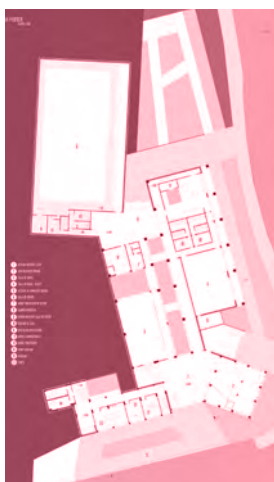
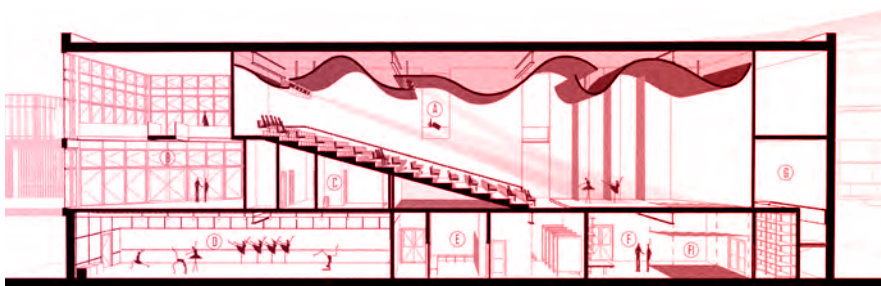
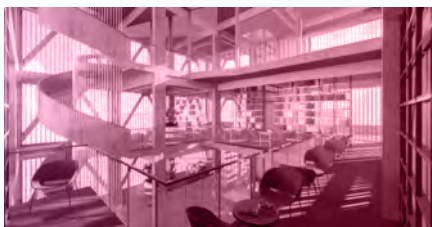
UTILIZAREA
ENERGIEI
SOLARE:
ACOPERIȘ

IMBUNĂTĂȚIREA
CADRULUI
NATURAL
EXISTENT:
RĂUL CIRC

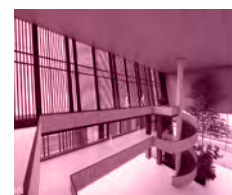
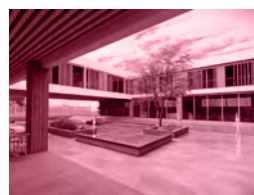
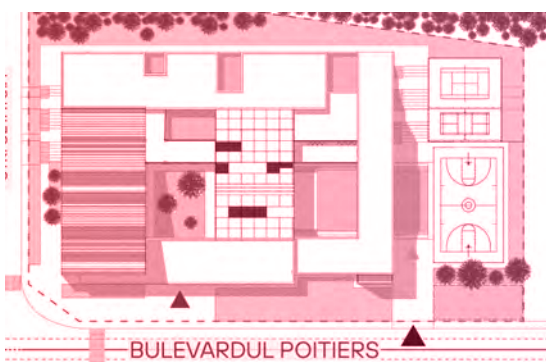
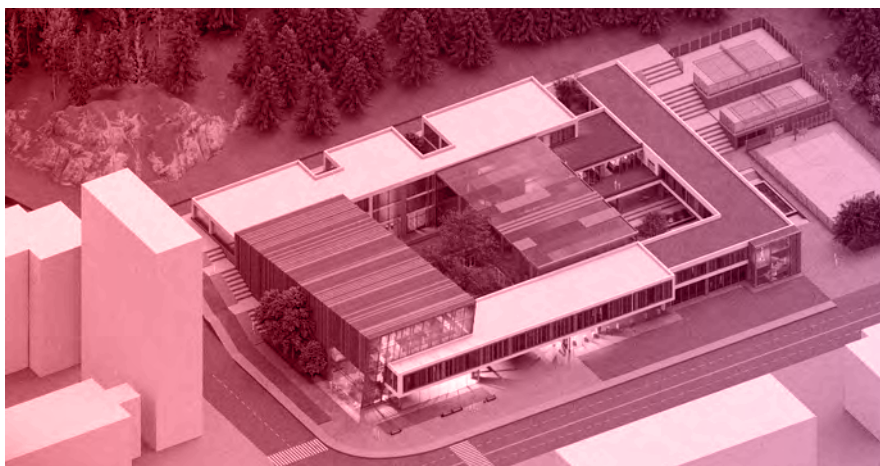
student Tudor Bîgu
Adriana Moldovan
îndrumător Radu Andrei

Proiectul reprezintă un liceu vocațional cu program coregrafic amplasat la poalele dealului împădurit al mănăstirii Cetățuia. Ansamblul propus utilizează cu eficiență terenul natural printr-o poziționare atentă, în acord cu topografia terenului. În structurarea spațiilor ce compun ansamblul s-a pus un accent deosebit pe aportul luminii naturale, prin orientarea cardinală adecvată a spațiilor și exploatarea eficientă a reliefului. S-a urmărit, de asemenea, extinderea principiilor sustenabile și în sfera socială. Astfel, o parte din ansamblu poate fi utilizat și de publicul larg, prin participarea la spectacole, expoziții, ateliere în aer liber, ce au loc în corpurile dispuse în proximitatea bulevardului Poitiers.

student Andrei-Valentin Ilașcă
 George-Iulian Ionașcu
îndrumător Tudor Grădinaru

Proiectul propune un liceu vocațional de muzică, al cărui organizare compozițională oferă un mediu propice exprimării libere, creative, în spații flexibile, gândite și amenajate în concordanță cu principiile și tehnologiile contemporane. În același timp, au fost propuse soluții tehnice durabile (tâmplărie, izolație termică și materiale) în ideea unei abordări sustenabile. Mai mult, este promovată interacțiunea socială și ideea de comunitate. Spațiile verzi și zonele de relaxare propuse au menirea de a crea un mediu armonios, inspirațional și confortabil. Ambianța creată este susținută de amenajările peisagistice ale curților, de suitele de spații intermediare de tranziție, active, de textura și cromatica materialelor utilizate, de finisajul exterior cu placaje din lemn, ce creează o imagine plăcută, interesantă. Compoziția generală urmărește dezvoltarea spațiilor interioare pe panta terenului, de la cele comune, publice și semi-publique, dispuse către stradă, până la cele vocaționale, cu un caracter particular, deschise către zonele împădurite ale versantului. Intrarea principală se realizează prin intermediul unei prime curți din care se realizează accesul direct la sala de spectacole dar și la spațiile de învățământ, prin intermediul unui hol și al spațiului polyvalent cu care acesta se află în relație directă. Situat între două curți, deschis către ele pe două direcții prin ample panouri vitrate și dezvoltat pe două niveluri, spațiul polyvalent asigură cadrul de desfășurare a activităților comune și realizează legătura între principalele zone funcționale ale liceului.

student Mihaela Apucăloaiei
Oana-Maria Chindea
îndrumător Cristina Tudora

A da uitării trecutul, indiferent de context, este dovada unei atitudini profund eronate. Arhitectura te obligă să ieși din *Timpul istoric*, pentru a te regăsi în cu totul alt *Timp*. Practic, decantăm *Timp* pentru a da naștere unei arhitecturi atemporale.

Soluția abordată face un salt pe axul temporal, și aduce ceva nou privind, în același timp, la trecut. Este un simbol a ceea ce a fost și ceea ce va urma să fie, adică spații, locuri și oameni. Clădirea existentă își menține rădăcinile în trecut și devine ancoră pentru proiectul de extindere. Totodată, extensia își propune să ofere continuitate și o atitudine non-invazivă (prin contactul redus cu fațada existentă), scopul acesteia nefiind suprimarea existentului, ci suplimentarea cu spații variate, adaptate, polivalente, care să răspundă noilor nevoi.

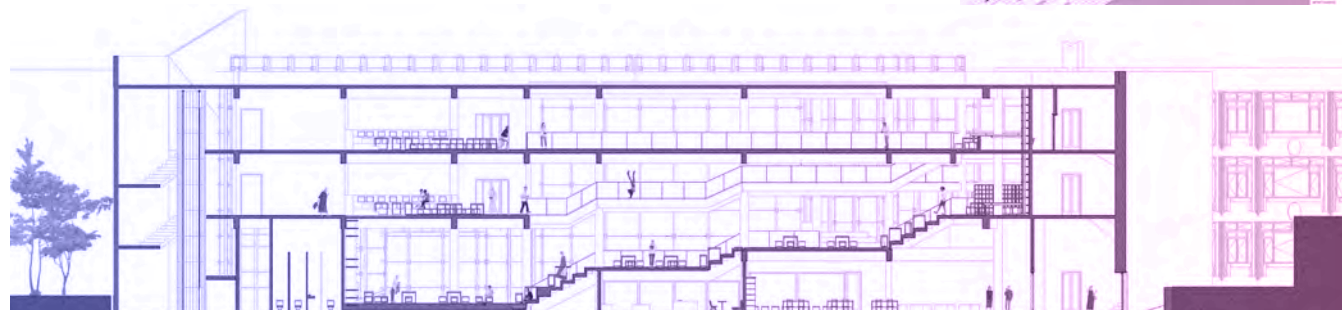
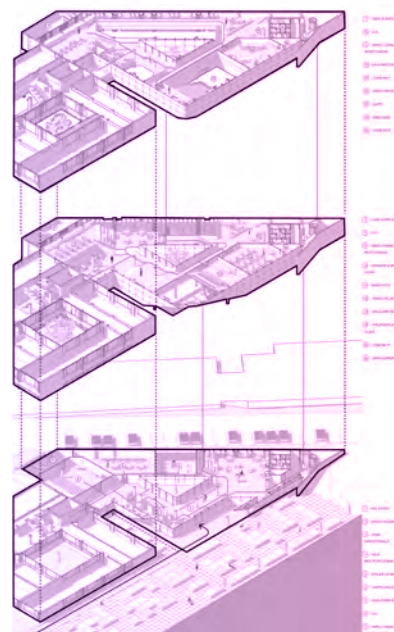

student Sabrina Zhang
 Ion Pascari
 îndrumător Cristian Ungureanu

Extinderea Facultății de Arhitectură “G.M. Cantacuzino” din Iași reprezintă o sinergie între arhitectură, sustenabilitate social-culturală și explorare creativă. Proiectul se concentrează pe redefinirea graniței interior/exterior, o temă recurentă în arhitectură.

În sprijinul stimulării interacțiunii sociale, al activităților creative, colaborative, se propune un spațiu interior multifuncțional, generos luminat, ce poate susține diverse activități. Aici, studenții și cadrele didactice pot explora și crea, pot participa la variate activități și evenimente culturale, se pot întâlni sau se pot relaxa.

Cu o viziune orientată către un orizont socio-cultural sustenabil, proiectul propune un hub pentru schimbul de idei, cu zone de interacțiune ce sprijină dialogurile interculturale și inovația. Facultatea se transformă într-un centru vital al vieții studențești, un spațiu unde se conturează

anul 4

Locuire colectivă an IV, 2022-2023

Selecție proiecte — Radu Andrei,
Aurora-Irina Dumitrașcu

Echipa de îndrumători:

Aurora-Irina Dumitrașcu, Călin-Gabriel
Corduban, Raluca-Maria Manoliu, Radu
Andrei, Mihai-Corneliu Drișcu, Sorin Nistor,
Bogdan-Vasile șerbănoiu, Tudor Grădinaru,
Paul Dorian Parincu, Lucian Cozma, Alin
Rubnicu, Alin Enver Hoblea, Răzvan Ivanciu,
Emil Dragoș Ciolacu-Miron

Locuirea colectivă este indisolubil legată de tema sustenabilității, prin implementarea noilor standarde NZEB, proiectele trebuind să răspundă concomitent cerințelor de fiabilitate economică, adaptabilitate la mediu și, nu în ultimul rând, să integreze modele de promovare a diversității social – culturale.

Proiectul de locuire pleacă de la asigurarea confortului interior (la nivel de apartament) și exterior (spațiu urban – spațiu semi-public și/sau public). Confortul devine astfel un parametru de proiectare, iar implementarea strategiilor pasive în etapele inițiale de proiectare devin un deziderat pe care soluțiile trebuie să îl urmărească.

Aglomerările urbane redefinesc constant conceptul de locuire care, de cele mai multe

ori, presupune „suprapunere pe verticală”, care ar trebui să se producă nu prin diminuarea calității locuirii, ci, dimpotrivă, prin obținerea unui echilibru între confortul locuinței unifamiliale și economia de spațiu specifică locuirii colective.

Se propune, de asemenea, studiul unui volum independent care să adăpostească spații publice și semi-publique, cu caracter multifuncțional; volumul este situat în cadrul aceluiași ansamblu rezidențial și trebuie să găzduiască funcțiuni care să răspundă cerințelor și nevoilor celor care locuiesc în zonă pe de o parte, iar pe de altă parte, să constituie un front la stradă atractiv, cu rolul de a dinamiza spațiul public urban.

Din punct de vedere urbanistic, este necesară o dinamizare a relației dintre spațiile publice

proapse și piațetele și/sau traseele pietonale din vecinătatea acestora, fără afectarea negativă a funcției de bază a ansamblului – locuirea. Este urmărită crearea unor spații flexibile, dinamice și atrăgătoare, punându-se accent deosebit pe imaginea volumetrică, materialele, culorile și texturile ce compun elementele de fațadă, rezolvarea corectă a relației cu spațiile publice pietonale adiacente, cu zonele destinate relaxării și altor activități ce susțin interacțiunea socială.

Funcțiuni posibile propuse :

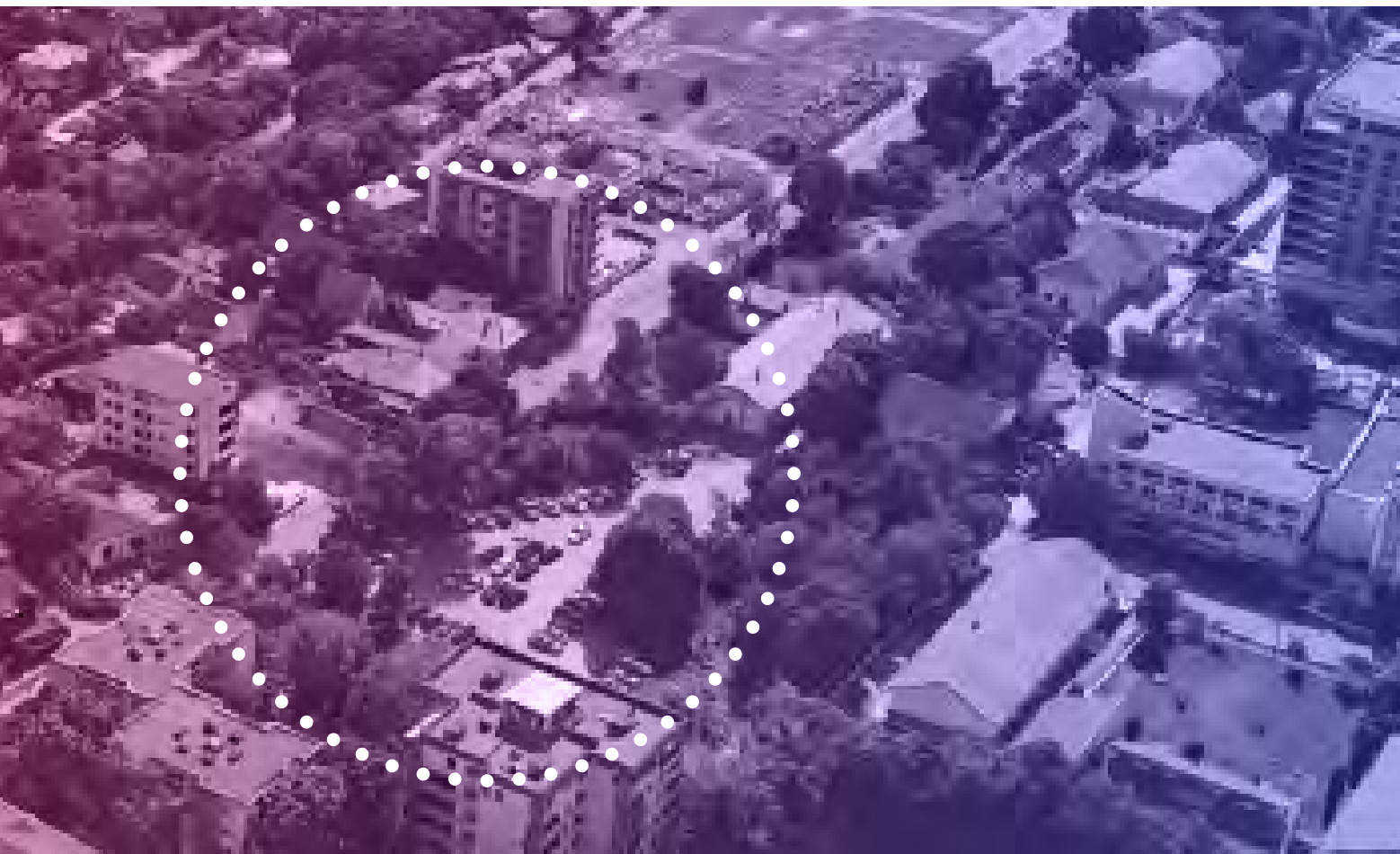
Spațiu pentru sport (sală de sport, teren de baschet/fotbal, săli fitness, SPA, etc); berărie; birouri prestări servicii; cofetărie (doar punct de desfacere) / cafea; librărie; zonă destinată programului de tip *after school*.

Exigențe minime pentru funcțiunile propuse:

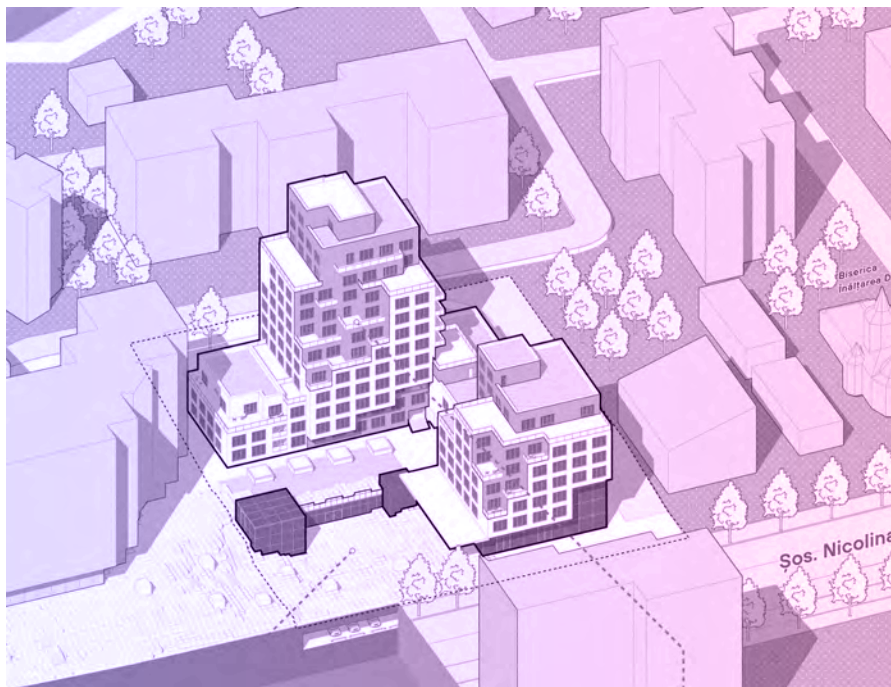
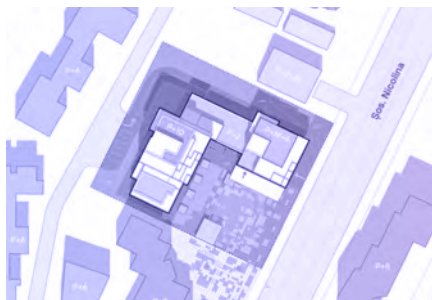
acces pentru public la centrul de cartier din traseul pietonal major; acces pentru aprovizionare separat pentru fiecare spațiu la nivelul parterului sau din subsol; acces separat pentru personal (acolo unde funcțiunea propusă o impune); spații de depozitare; punct administrativ.

Funcțiuni comune:

În subsol/demisol sunt rezolvate parcaje auto și boxe de depozitare. Dacă funcțiunea propusă la parterul imobilelor de locuit impune prezența unei aprovizionări sau chiar spații necesare diverselor activități, planurile din prima etapă sunt modificate în consecință.

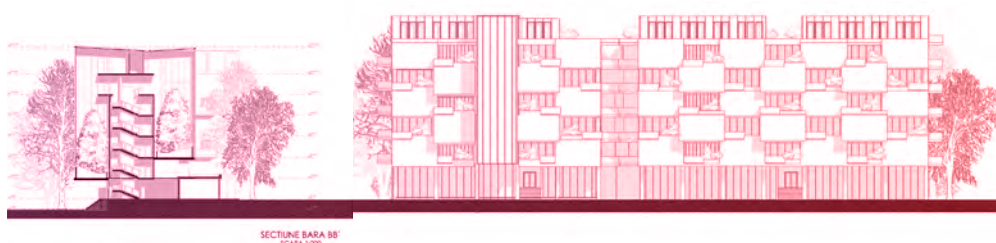
student Sabrina Zhang
 Ion Pascari
 îndrumător Aurora Dumitraşcu, Călin Corduban

Proiectul reprezintă o reinterpretare *pixelată* a ţesutului urban existent în Iaşi. Conceptul este unitar şi urmăreşte principiile sustenabilităţii - eficienţă energetică, modulare, asigurarea confortului interior. Piaţeta urbană amplă creată este divizată pe două niveluri, astfel încât să existe o gradare a accesibilităţii publicului, de la nivelul străzii până la frontul construit din planul al doilea. *Pattern-ul pixelat* devine un motiv compoziţional generator de expresie plastică care se regăseşte în întregul ansamblu, inclusiv în desenul pavimentului sau în arhitectura faţadelor, prin alternări inspirate ale plinurilor şi golurilor.

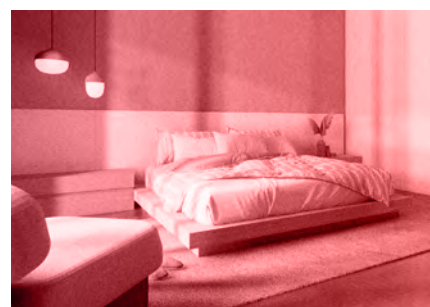
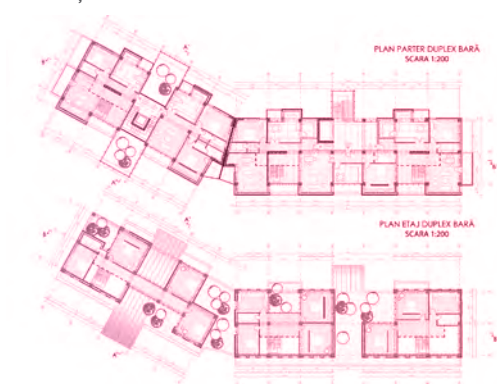

student Francesca Crețu
Alexandru Barbu
îndrumător Radu Andrei

Conceptul de bază al proiectului pleacă de la noțiunea de modulare – la nivel de partiu funcțional și rezolvare a fațadelor. S-a urmărit promovarea unei imagini diferite față de țesutul existent, pentru a oferi o pauză în parcursul urban.

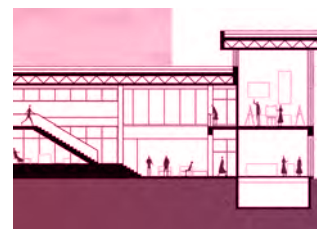
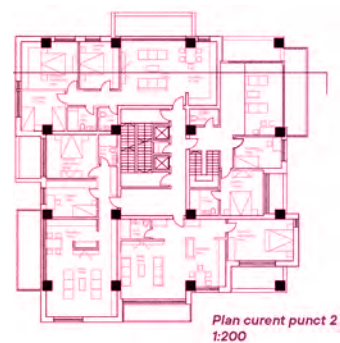
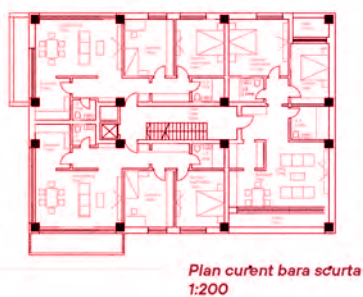
Piațeta semi-publică propusă din spatele frontului de la stradă este organizată astfel încât să deservească locuitorii ansamblului și să ofere posibilitatea dezvoltării relațiilor de sociabilitate rezidențială.

student Alexandra Cioată
Daria Olaru
îndrumător Bogdan Șerbănoiu

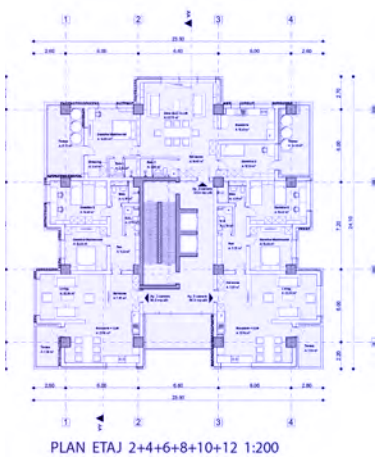
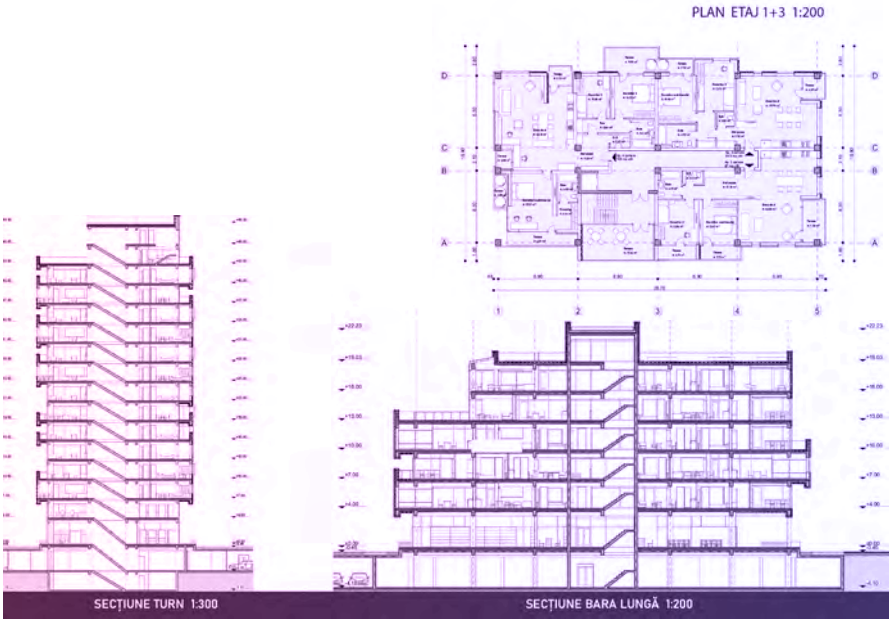
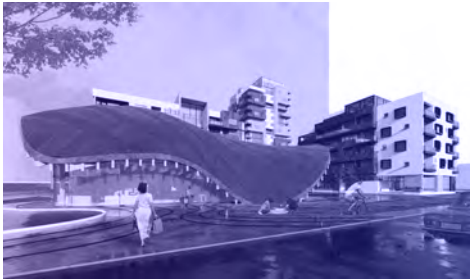
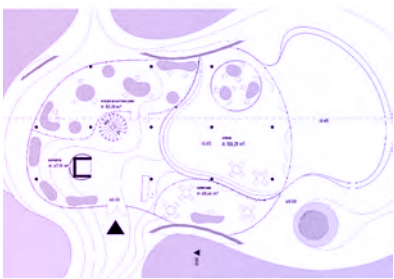
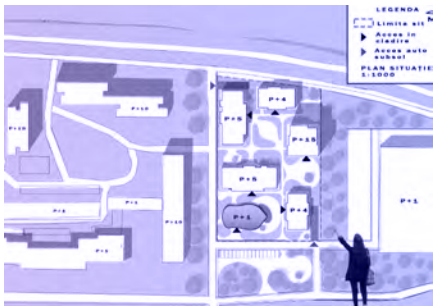
Conceptul de sustenabilitate a fost urmărit la toate palierele de concepție, inclusiv la alegerea sistemului structural, a materialelor de construcție și a finisajelor.

Materialele folosite sunt ecologice (predomină lemnul) și au un impact minim asupra mediului. Noul complex rezidențial propus umanizează imaginea urbană existentă și urmărește rezolvarea funcțională a unui spațiu public central ce promovează interacțiunea socială și diversitatea activităților comunitare.

student Mihai Căpătână
Răzvan Onu
îndrumător Aurora Dumitrașcu, Călin Corduban

Amplasamentul din Târgu Mureș a oferit posibilitatea integrării unui complex nou rezidențial aproape de malul râului Mureș. Perspectivile favorabile au fost exploatate prin modul de rezolvare pe verticală și prin poziționarea apartamentelor cu orientări multiple. Au fost generate 2 piețe urbane, ierarhizând din punct de vedere al accesibilității – spații publice și semi-publice. S-a urmărit respectarea condițiilor de confort interior pentru toate apartamentele, iar spațiile publice de la parterul blocurilor și din centrul comercial sunt rezolvate pentru a deservi întregul cartier.

student Radu Bouroș
Sebastian Pînzariu
îndrumător Bogdan Șerbănoiu

Conceptul de bază a fost inspirat de modelul țesutului urban existent în zonă, reinterpretarea contemporană ținând cont de reglementările urbanistice și de respectarea principiilor sustenabilității. Ansamblul rezultat generează un dialog urban dinamic între clădirile rezidențiale noi, organizate în jurul unei piațete publice.

anul 5

Centru de cercetare culturală și dotare complementară an V, 2020-2022

Selecție proiecte — Răzvan Nica

Tema de proiectare propune realizarea unei dotări publice care să găzduiască activități cultural-artistice, la care se adaugă o dotare complementară, aleasă în funcție de caracteristicile amplasamentului și de soluția de ansamblu – rezidență pentru artiști sau muzeu. Cele două programe de arhitectură detaliate se pot dezvolta într-o structură pavilionară sau semi-pavilionară, și urmăresc definirea unui ansamblu unitar din punct de vedere urbanistic și arhitectural.

Studiul organizării spațial - funcționale ce asigură identitatea și reprezentativitatea programelor este dublat de analiza relațiilor dintre componentele majore ale spațiilor interioare și spațiile publice exterioare, conexiune realizată cu precădere prin intermediul unor tipologii spațiale de tranziție în care coexistă diverse activități publice. Centrul de greutate al studiului este reprezentat de zona sălii de spectacol, care polarizează restul funcțiunilor ce sunt în strânsă legătură cu aceasta: spațiile cu utilizare publică sau comună, coagulate în jurul unui spațiu de tip atrium, și zona destinată pregătirii spectacolului.

Prin modul de concepție, relațiile cu țesutul urban din zona de implant, rezolvarea funcțională, conformarea plastică și expresia

arhitecturală propusă s-a urmărit evidențierea caracterului principal al programului – cel de centru de polarizare a activităților cultural-formative.

Tema proiectului se încadrează în categoria programelor de arhitectură ce necesită structuri de rezistență și de acoperire speciale, programe ce permit realizarea de construcții a căror prezență constituie puncte de reper în cadrul urban.

Amplasamentele propuse studiului au conformări topografice și vecinătăți construite diverse, ce permit expresii formale particulare. În consecință, regimul de înălțime nu este impus prin temă, ci a fost adaptat de la caz la caz, ținând cont de contextul urban specific fiecărui amplasament.

Disponerea și conformarea spațiului construit urmează caracterul zonei, alinamente și retrageri stabilite prin studiile de urbanism existente. Accesul principal este precedat de o piațetă prin care se mediază relația dintre zona publică și funcțiunea propusă. Punctele de interferență și conexiune celor două grupe funcționale majore (sala de spectacol și muzeu/ rezidență pentru artiști) solicită rezolvări particulare, adaptate contextului și diferitelor scenarii de utilizare.

Rezidență pentru artiști

În cadrul ansamblului multifuncțional studiat au fost rezolvate locuințe destinate închirierii pentru perioade scurte și medii (6-18 luni). Beneficiarii acestor apartamente sunt artiști, colaboratori, invitați și personal didactic. Locuințele incluse în acest proiect sunt parte integrantă din același ansamblu urban cu funcțiune mixtă, componenta de locuire beneficiind de subsolul general al întregului ansamblu.

Muzeu

În funcție de caracteristicile fiecărui amplasament, echipele de studenți au propus o tematică generală a spațiului muzeal. Spațiile pentru expunere permanentă adăpostesc și pun în valoare marea majoritate a operelor aflate în patrimoniul muzeului. Varietatea exponatelor impune realizarea unor spații organizate și dimensionate diferențiat și iluminate adecvat.

Dincolo de aspectele enunțate anterior, proiectul a trebuit să răspundă cât mai complet, coerent și corect cerințelor de bază spațial - funcționale (atât la nivel de ansamblu, cât și la nivel de detaliu), structural-constructive, economice și de eficiență energetică.

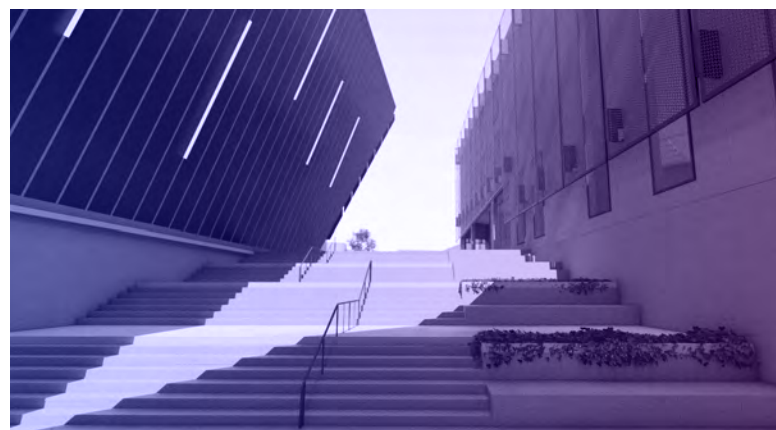
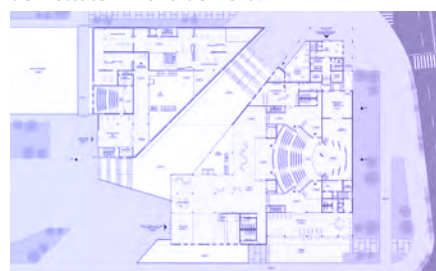
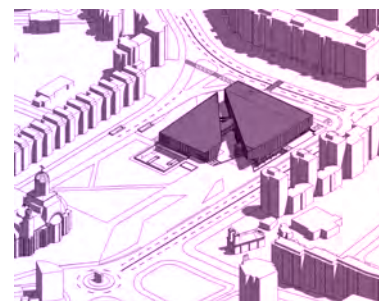
Echipa de îndrumători: Alin Enver Hoblea, Emil Dragoș Ciolacu – Miron, Bogdan - Vasile șerbănoiu, Lucian Cozma, Mihai - Corneliu Drișcu, Andrei Purcaru, Ana Cristina Tudora, Paul Dorian Parincu, Sorin Nistor, Răzvan-Mircea Nica, Gabriel Tudora, Horia Țundrea, Raluca-Maria Manoliu

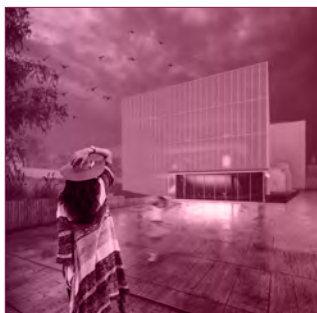
student Ioana Mania
 Ștefan Mariniuc
 îndrumător Răzvan Nica

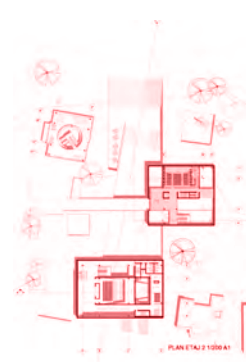
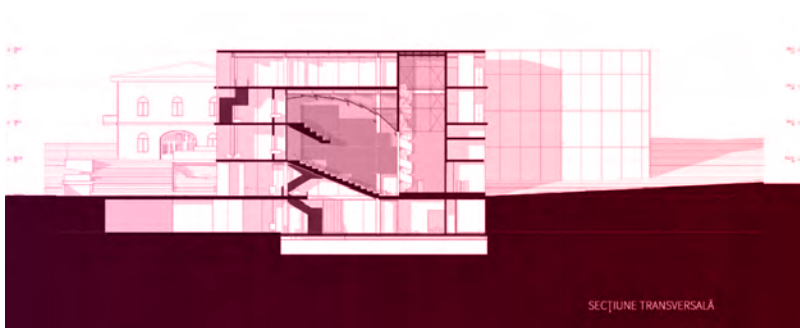
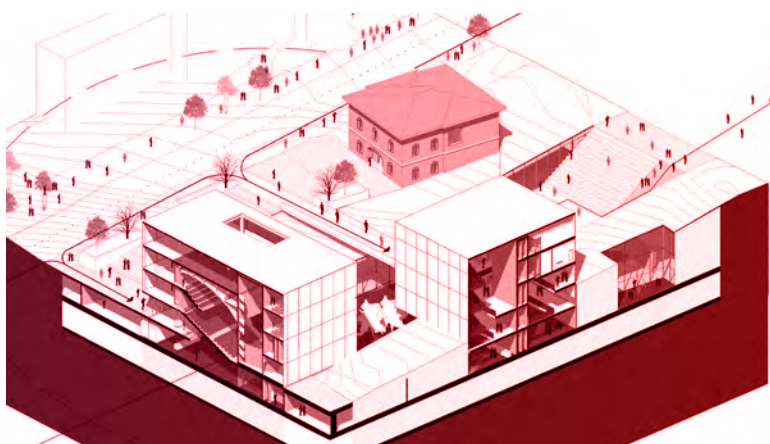
Situat în zona centrală a municipiului Bacău, adiacent Parcului Catedralei, proiectul susține articularea într-un ansamblu unitar a două dotări culturale de importanță regională – Centru Cultural și Muzeu de Artă Contemporană. Elementul unificator este un spațiu negativ dezvoltat la cota -4,00 metri față de nivelul terenului natural, un spațiu intermediar parțial gradenat și conectat cu funcțiunile publice adiacente. Acest parcurs pietonal preia direcția străzii 9 Mai și deschide perspectiva către centrul istoric al orașului. Obiectivul major al proiectului este restructurarea coerentă a unei zone puternic circulată pietonal și carosabil și definirea unui pol de interes care facilitează conexiunea dintre centrul orașului și cartierele de locuințe colective dezvoltate în zona de Nord.

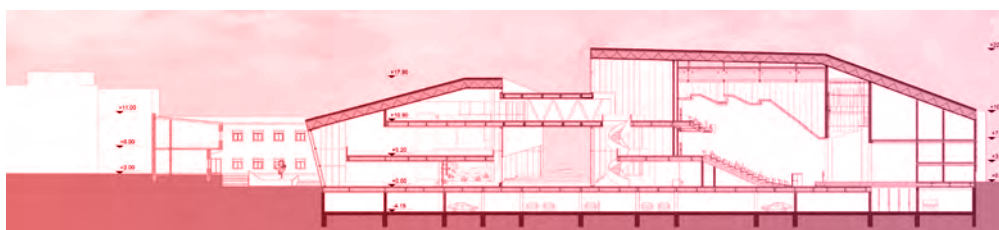
student Adrian Perdică
Daniel Movilă
îndrumător Răzvan Nica

Amplasamentul studiat este situat la intersecția bulevardului Carol I cu strada General H.M. Berthelot, în imediata vecinătate a unor clădiri cu valoare arhitecturală și istorică - Universitatea „Al. I. Cuza”, Academia Română Filiala Iași, Casa memorială H.M. Berthelot. Acest fond construit puternic ancorat în memoria colectivă, împreună cu spațiul verde dezvoltat în lungul bulevardului, constituie principalele repere pentru rezolvarea inserției urbane. Ansamblul include o sală de spectacole amplasată către intersecție și un muzeu de artă contemporană, parțial dezvoltat în subteran, cu acces independent dinspre bulevard. Proiectul susține o dezvoltare sustenabilă a zonei și generarea unui parcurs pietonal amplu, punctat de funcțiuni culturale și de învățământ, care unifică zona centrală cu dealul Copoului.

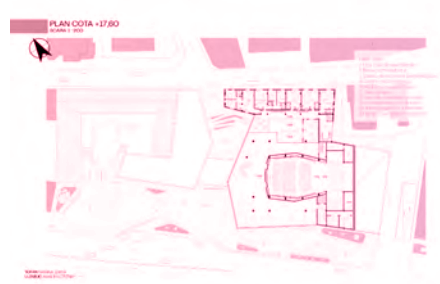
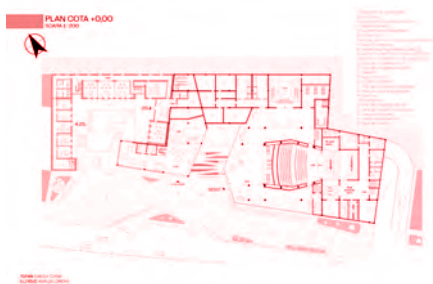
student Sabina Ioana Tofan
Amalia Lorena Uliniuc
îndrumător Mihai Drișcu

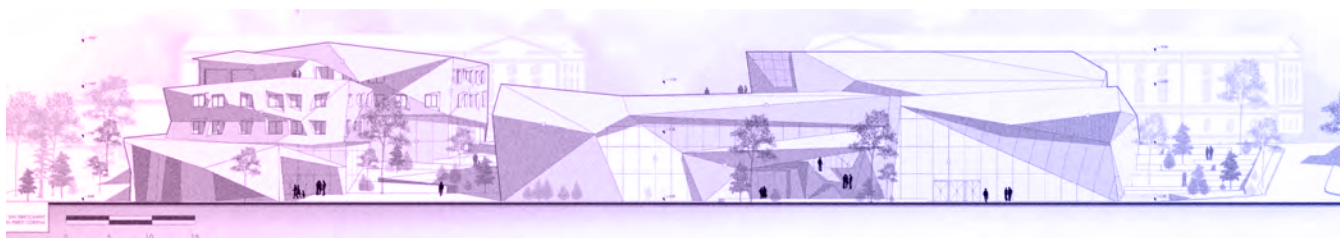
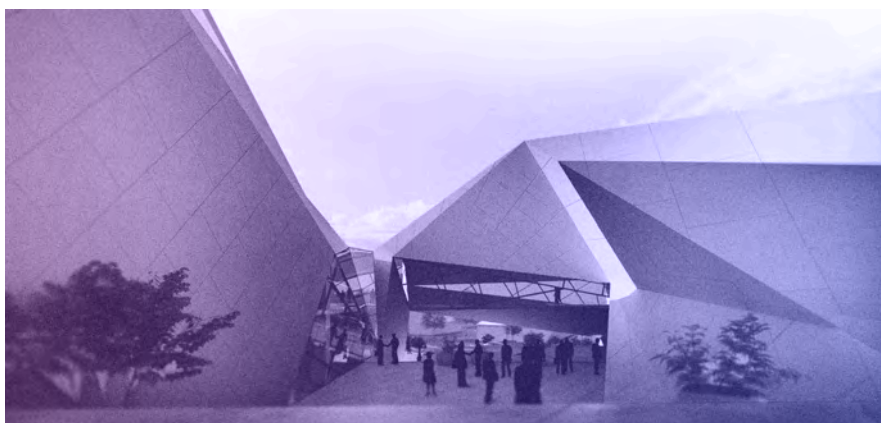
Ansamblul propus este realizat prin agregarea a trei volume principale, articulate compozițional, în care se află spațiile corespondente principalelor grupe de funcțiuni.

Primul dintre acestea, cel al sălii de spectacol, este cel mai dezvoltat dimensional, ocupă poziția centrală în organizarea de ansamblu, și stabilește ierarhia în compoziția generală. Hanul Binder, supus unui proces de conversie funcțională și de reamenajare a incintei, este încorporat în ansamblu prin intermediul unui volum cu care comunică direct.

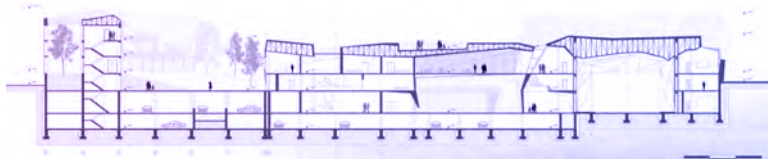
Extensie a clădirii monument, acesta se deschide, la parter, către piațeta principală de la bulevard, cu un spațiu a cărui funcțiune se adresează publicului - o cafenea. Legătura pietonală între zona amplă de acces în centrul cultural, larg deschisă la Bd-ul. Mihai Eminescu, și str. Vasile Conta, se continuă cu str. N.Gane, spre dealul Copoului.

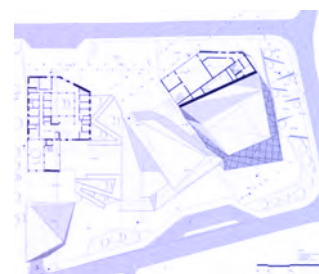
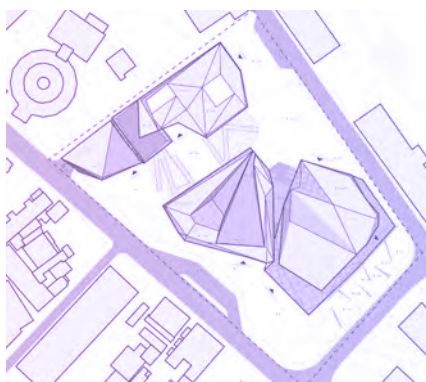
student Dumitru Jubea
Niculina Gașcu
îndrumător Lucian Cozma

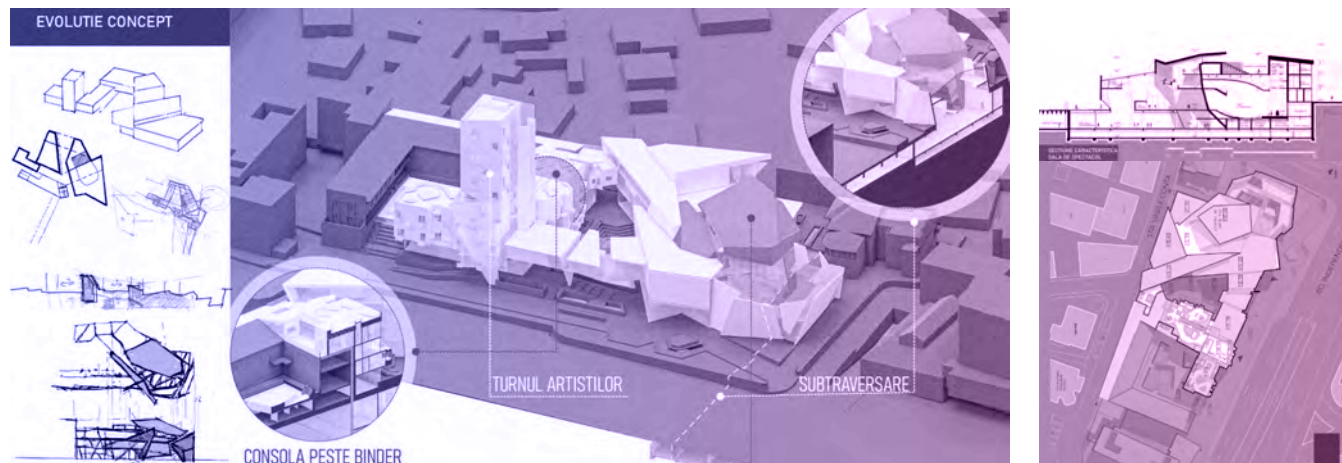
Centrul cultural este localizat în nucleul istoric, în imediata apropiere a Catedralei Mitropolitane, conectată atât cu rețeaua principală de circulații auto ale urbei prin intermediul străzilor Arhitect G.M. Cantacuzino și Petru Movilă, cât și cu segmentul pietonal al bulevardului Ștefan cel Mare și Sfânt, ax urbanistic de legătură între Piața Unirii și Piața Palatului Culturii.

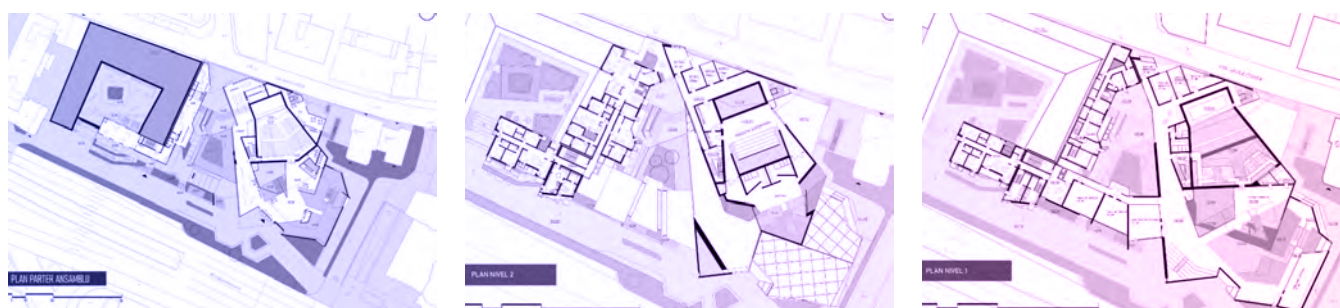
La cota intrării principale sunt organizate diverse funcțiuni publice cu caracter general: librărie, bibliotecă, expoziții, galerie, zona de recepție, dar și accesul principal al sălii de spectacol și foaiorul. Acesta din urmă se dezvoltă pe următoarele două niveluri și permite un parcurs care se prelungește vizual către exterior, oferind, prin ample suprafețe vitrate, perspective directe ale vecinătăților imediate și vederi panoramice deschise către dealurile vecine, unde pot fi observate mănăstirile Galata și Cetățuia.

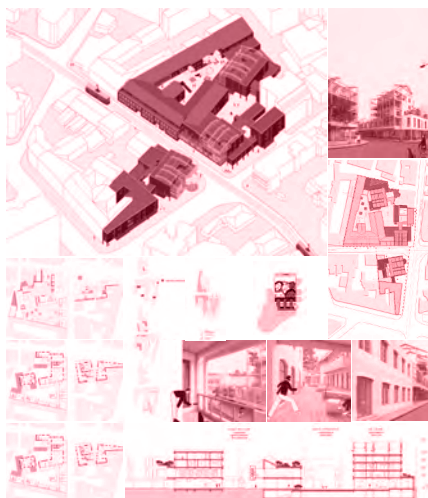

student Onisim Butnariu
Nicole Livădaru
îndrumător Gabriel Tudora

Ansamblul se dezvoltă într-o organizare bi-nucleară cu corpuri distincte de clădire, articulate către bulevard printr-o legătură liniară, situată la etajele superioare, cu rolul de a susține frontul. Între acestea se dezvoltă în profunzime o curte interioară, pe două niveluri, prin care se realizează, pietonal, legătura dintre bulevardul Mihai Eminescu și strada Vasile Conta. Hanul Binder, monument istoric, este inclus în structura compozițională a complexului cultural propus, fiind articulat noii clădiri prin calcanul aripii scurte a imobilului. Prelungirea inserției nou construite către semi-incinta hanului individualizează mai clar acest spațiu și îi redă, prin intermediul curții interioare, specificul lui original. Corpurile de clădire situate în vecinătatea imediată a monumentului istoric sunt destinate locuințelor pentru artiști, alimentației publice și dotărilor asociate.

anul 6

Diplomă an VI, 2022-2023

Selecție proiecte — Răzvan Nica

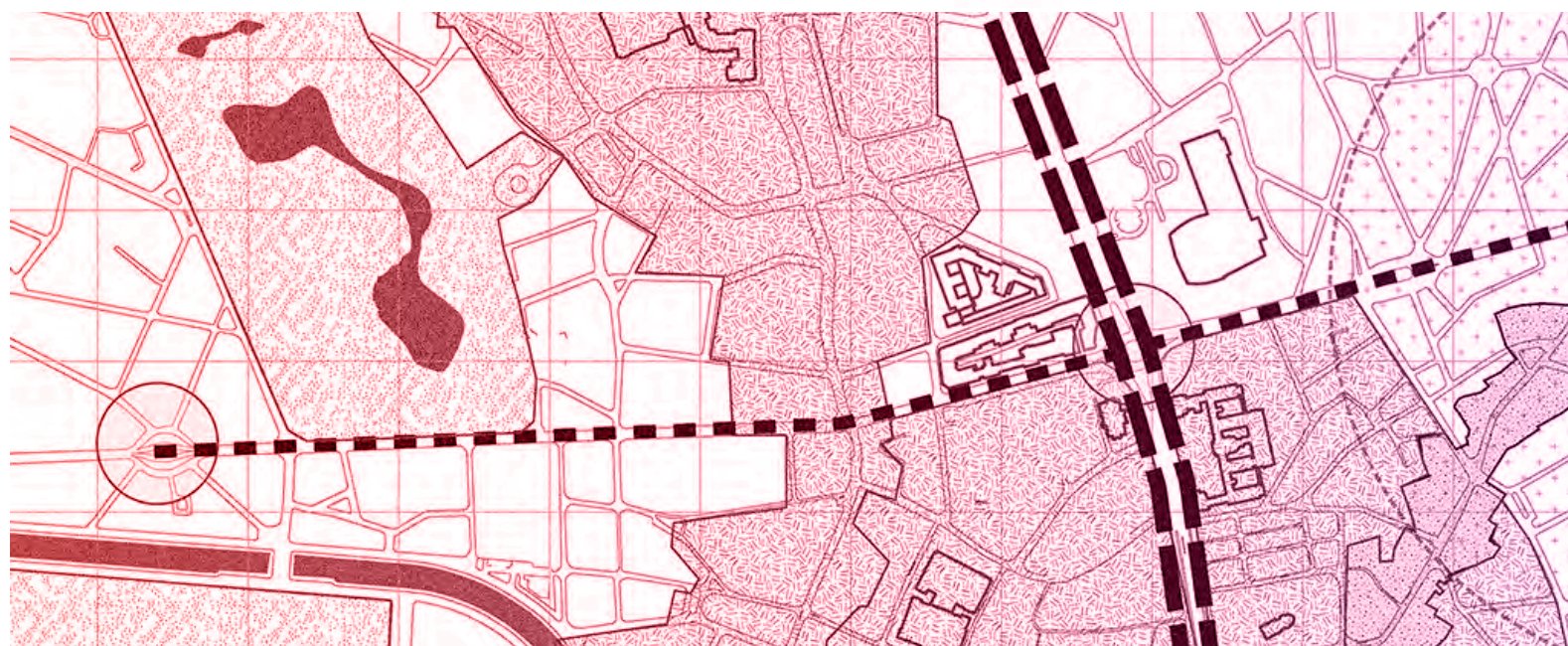
Cele cinci proiecte de diplomă selectate testează potențialul arhitecturii de a susține o dezvoltare sustenabilă a economiei și comunităților locale prin adaptarea programului de arhitectură la noi cerințe de utilizare, prin utilizarea de sisteme constructive inovative și prin rezolvări spațial-volumetrice corelate cu determinanți contextuali specifici.

Pentru proiectul de diplomă se recomandă abordarea unor teme de actualitate, realiste ca tip și complexitate, adecvate prin anvergură posibilității studenților de a răspunde corespunzător temei de proiect alese. Proiectul de diplomă trebuie să decurgă cu claritate din conceptul conturat pe baza studiului de fundamentare (prediplomă). Scopul studiului de fundamentare este elaborarea conceptului proiectului de diplomă și argumentarea lui prin interpretarea corelată a informațiilor furnizate de diferite categorii de analize referitoare la amplasament și în relație cu programul arhitectural vizat.

Se acordă o atenție deosebită raportului între obiectul propus și contextul său natural și construit. În cadrul proiectului se urmărește corecta inserție pe amplasament, coerența compozițională, calitatea rezolvărilor funcționale și tehnice, expresia plastică; în particular, se au în vedere criteriile de sustenabilitate arhitecturală, cu referire la impactul construcției asupra mediului, economiei și comunităților urbane.

Conținutul minimal al proiectului de diplomă:

1. Sinteza demersului, schemele conceptuale și o planșă edificatoare din studiul de fundamentare; un rezumat sintetic al proiectului de diplomă (în română și în engleză) care să exprime modul de abordare a temei și demersul conceptual al proiectului de diplomă;
2. Plan de încadrare în zonă;
3. Plan de situație;

4. Toate planurile diferite, fațadele și secțiunile caracteristice, care să asigure înțelegerea proiectului în ansamblul său, dar și la nivel de detaliu;

5. Detaliu de plan dintr-o zonă semnificativă a proiectului și o secțiune prin această zonă, redactată la nivel de proiect de execuție;

6. Detaliu de travee caracteristică, detalii de arhitectură semnificative reprezentate la o scară convențională;

7. Perspective, axonometrii;

8. Planșă de sinteză a proiectului de diplomă;

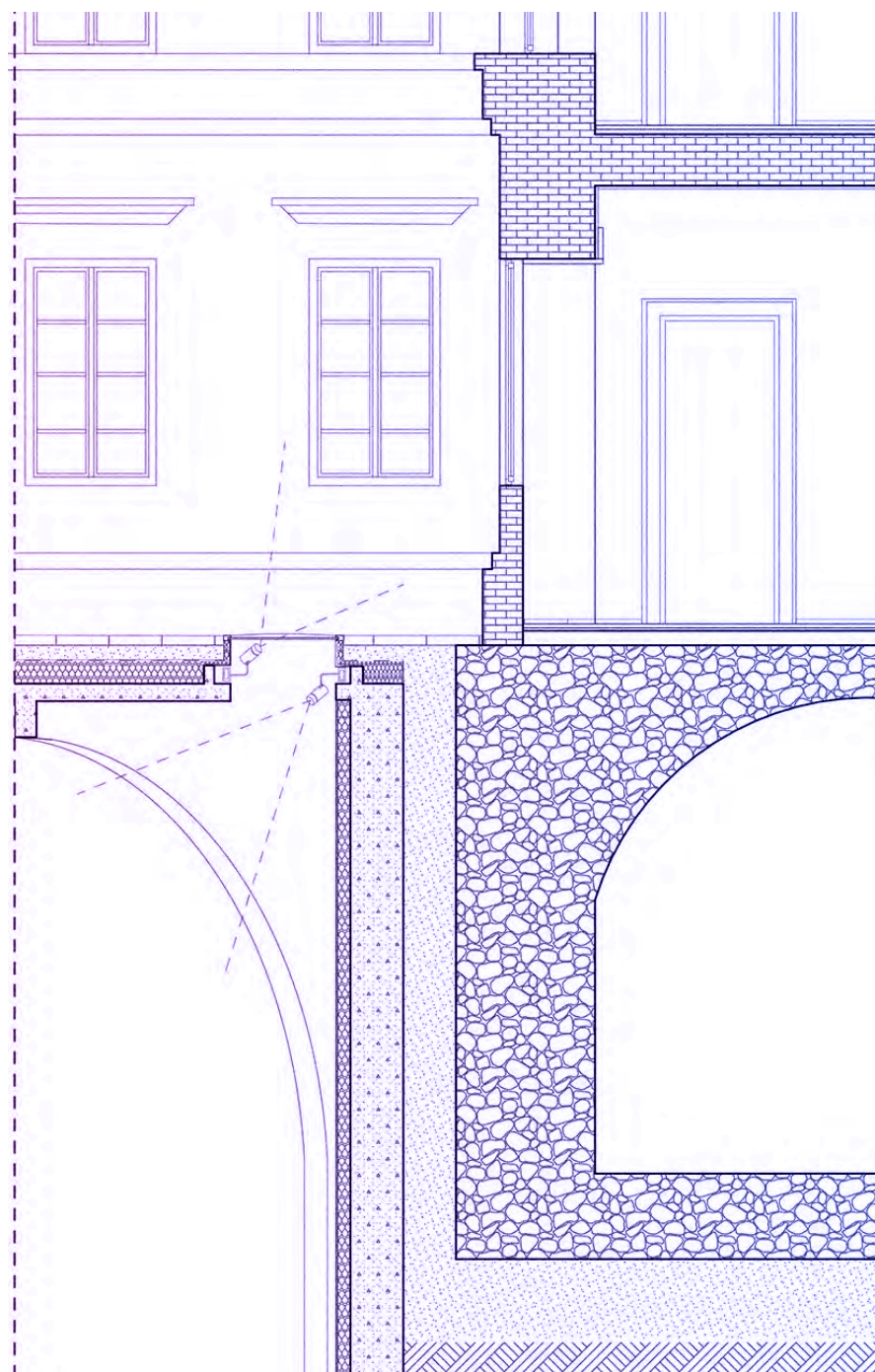
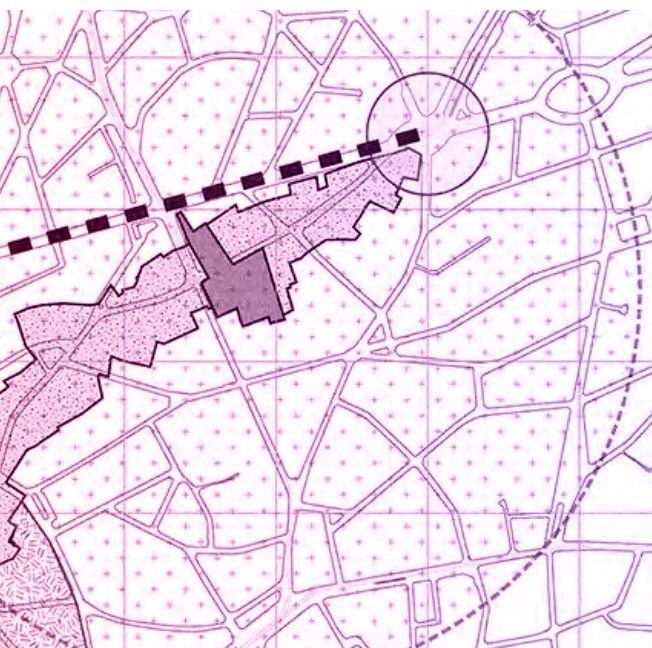
9. Machete.

Pentru Proiectul de diplomă se au în vedere următoarele criterii de evaluare:

1. Rezolvarea inserției urbane/ adecvarea la condițiile amplasamentului, relația cu vecinătățile;
2. Organizarea spațial-funcțională;
3. Modelarea formală, plastica volumetrică și expresivitatea soluției;
4. Structura constructivă, soluții și detalii tehnice.

Proiectul de diplomă este elaborat cu îndrumare, pe parcursul anului VI, urmând trei activități didactice:

1. Practică disertație și prediplomă (4 săptămâni);
2. Elaborare prediplomă (2 săptămâni);
3. Elaborarea Proiectului de diplomă (10 săptămâni).

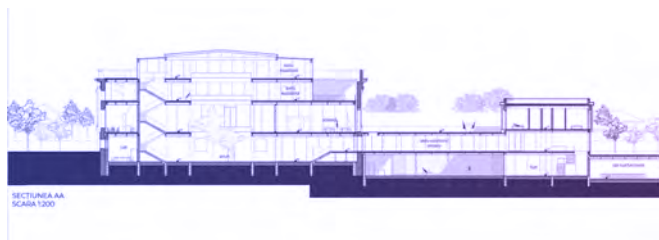
studenți Sabina Ioana Iordan
Alexandra Lorena Iliescu
îndrumător Mihai Ursescu

student Emanuela Olariu
îndrumător Tudor Grădinaru

Proiectul propune reabilitarea și extinderea unui monument istoric aflat în stare avansată de degradare, urmărind ca noile intervenții să nu pericliteze imaginea acestuia. Întregul ansamblu al Palatului „Micul Trianon” de la Florești figurează în Lista Monumentelor Istorice, construcția inițială fiind realizată după planurile arhitectului Ion Berindei.

Centrul cuprinde o serie de facilități care au drept scop conectarea artiștilor aflați în căutarea unui loc dedicat creației artistice și abordărilor interdisciplinare. Acesta găzduiește atât spații destinate artiștilor și educației informale, spații de expunere, cât și spații de cazare. Soluțiile propuse au în vedere spațiul interior al fostului palat și legăturile acestuia cu zona din imediata vecinătate.

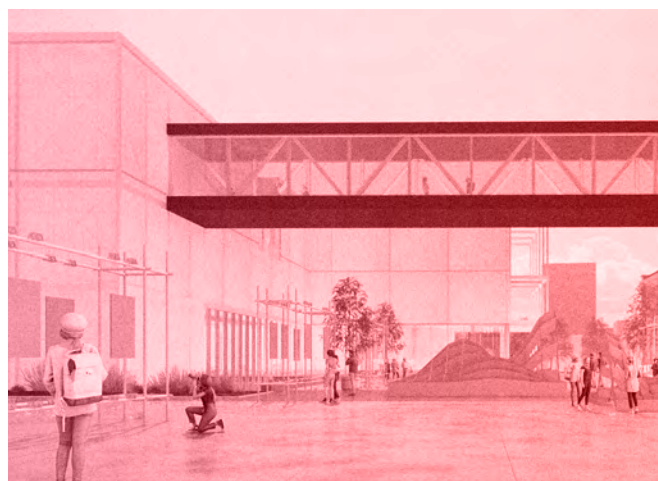
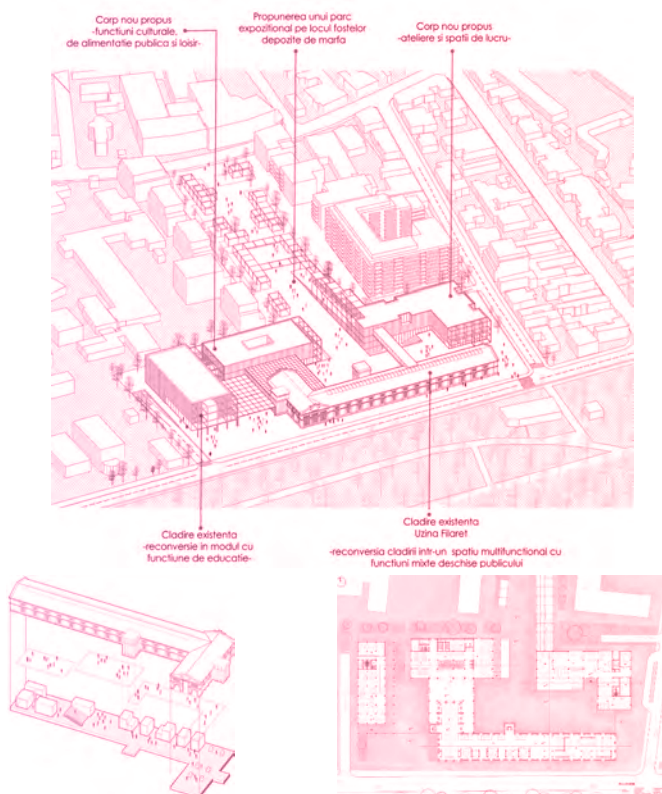

student Florin Olariu

îndrumător Aurora Irina Dumitrașcu

Manufaktura este un proiect conceput ca platformă de desfășurare a activităților antreprenorilor din industriile creative, dar și ca destinație pentru publicul interesat de procesul creativ și de tehnologiile care stau în spatele design-ului de obiect. Intenția este de a genera un ecosistem dinamic, deschis, sustenabil economic, care asimilează spații de *co-working*, ateliere individuale și comune dedicate prelucrării lemnului și metalului, spații pentru prototipuri și testare, imprimare 3D și finisare. Utilizatorii țintă sunt tinerii aflați la început de drum din domenii precum: design-ul industrial, arhitectură și arte vizuale. Proiectul susține formarea unei comunități creative integrate prin agregarea într-un sistem unitar a spațiilor specializate de lucru și a dotărilor publice.

student Florina Pantilimonescu
îndrumător Gabriel Tudora

Creativitatea este un element indispensabil pentru o dezvoltare sustenabilă a societății contemporane, pentru menținerea evoluției caracterizate prin inovație. Programul *NEXUS* = *STEM* + *A* promovează, alături de matematicile aplicate, arta și interpretarea tehnologiei prin artă. Astfel, se dezvoltă un mediu de învățare în prelungirea sferei universitare tehnice, ansamblul propus fiind, în același timp, o conexiune a domeniului academic cu orașul, precum și a publicului larg cu matematica și tehnologia.

Se creează astfel o punte de familiarizare, înțelegere și aprofundare a acestor domenii distincte ale cunoașterii. Tema de proiectare gravitează în jurul a trei dotări de bază: zonă de performanță și cercetare, zonă de interferență și un centru de interpretare a tehnologiei prin artă.

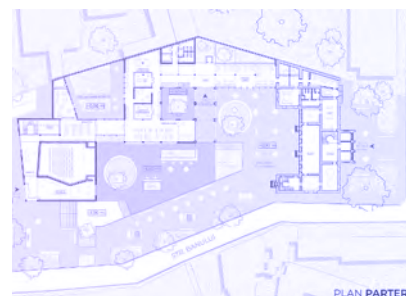
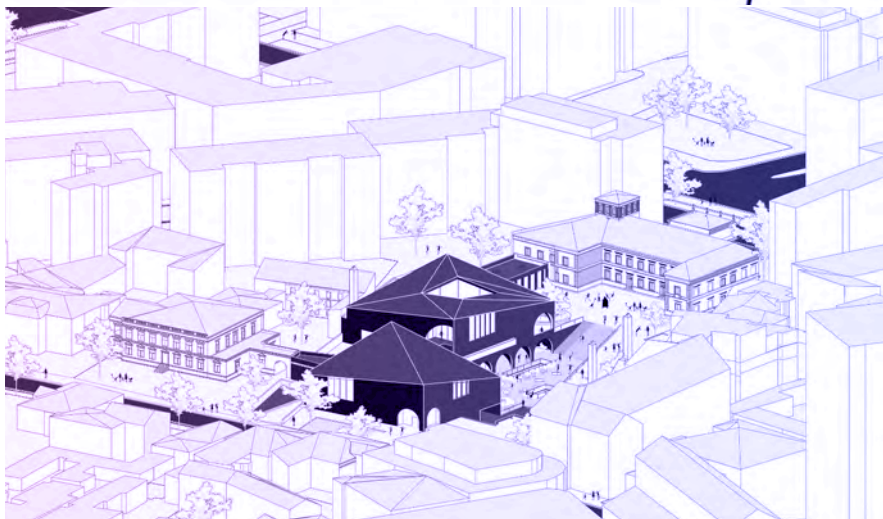

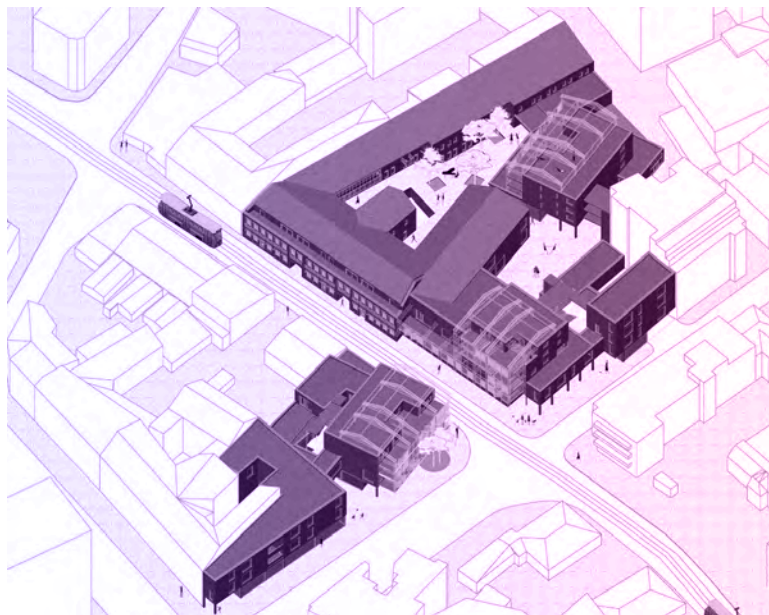

student Anca Spînu
îndrumător Radu Andrei

Proiectul *Hub Gastronomic* tratează servirea mesei ca eveniment social, experiență și pretext pentru o intervenție de regenerare urbană, vizând astfel componenta socială și economică a sustenabilității. Complexul Palatului Știrbey era cunoscut pentru seratele și balurile organizate aici, cât și pentru negoțul cu vin, oțet sau zahăr, toate activitățile fiind desfășurate în jurul unei generoase grădini.

Reiterând importanța dependențelor, care cuprindeau în trecut bucătării, spălătorii, ateliere, crame sau depozitări pentru grâne, pentru a completa această „gospodărie urbană”, reabilitării palatului i se alătură „o nouă bucătărie” - un spațiu public în mijlocul Bucureștiului, un hub gastronomic care găzduiește cele mai trecătoare opere de artă într-un palat care știe cel mai bine să adune oamenii laolaltă.

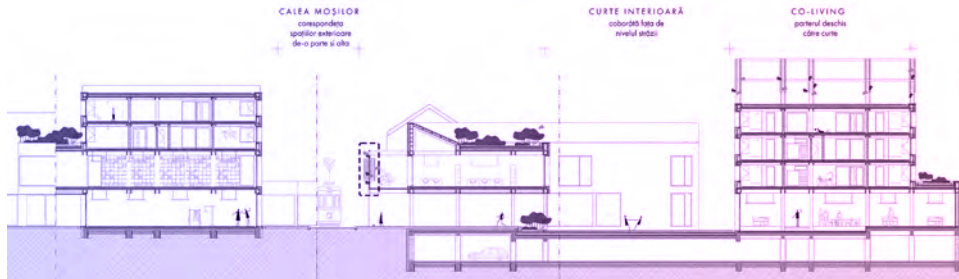
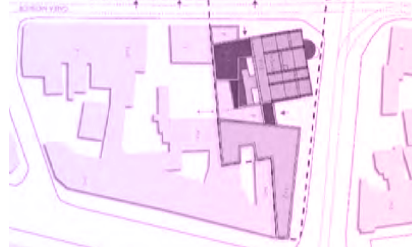
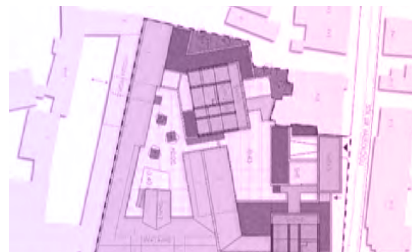
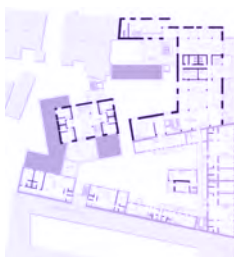

student Diana Schwab
îndrumător Răzvan Nica

Proiectul *Co-living* analizează potențialul unei forme alternative de locuire, concentrate într-un areal compact pe Calea Moșilor, în centrul capitalei, și propune o formulă de organizare spațială adaptată structurii socio-economice specifice marilor orașe contemporane.

Prin reutilizarea adaptivă a fostului han Solacolu și redefinirea relației sale cu centrul vechi al orașului, premisa acestui proiect este de a recrea diversitatea și atmosfera pe care le avea în trecut acest loc.

Preluând conceptul de locuire în comunitate și adaptând-ul la morfologia și tipologiile rezidențiale din București, propunerea abordează locuirea nu ca pe o simplă sumă a unor unități private de dimensiuni diferite, ci ca pe un sistem complex de relații și tranziții

practica de anul 2

ARHITECTURĂ CU MĂSURĂ

Ministerul Culturii și Religiei al Republicii Moldova

ASAI

Asociația Arhitecților din România

CUNUNA

Capitalul Moldovei

Pim Gallery

atelier spre

memorat

Arhitectură cu măsură practica de relevu an II, 2022-2023

Echipa de îndrumători: Ramona Costea, Tiberiu Teodor-Stanciu/Facultatea de Arhitectură din Iași

Colaborator: sora Alexandra (arh. Alexandra Dobeș)/Mănăstirea Oașa

Arhitectura cu măsură este un stagiul de practică axat pe cultura tradițională. Practica se desfășoară atât la școală, unde studenții pun cap la cap relevul efectiv, cât și undeva în deplasare, într-un loc să-i fie temei semnificativ - un muzeu al satului sau, printr-o frumoasă întâmplare, într-un ansamblu de mănăstire, un loc cu pregătire spirituală, menit să te ajute să te conectezi la substanța originală a tradiției. Astfel, condiției de loc cu arhitectură tradițională, opțiunea de a studia un lăcaș de cult adaugă temei dimensiunea unui loc viu, încă folosit, departe de orice tumult și bogat investit cu însemnătate și profunzime.

Mănăstirea Oașa este un loc la înălțime, aflat pe malul lacului cu același nume, protejat de lume și de grijile mundane și, totuși, cu preocupări atât de umane. Mănăstirea Oașa te face să te simți mai aproape de cer și îți oferă un reper despre sinceritatea de a crede în ceea ce faci și ce muncești și minunea de a deveni cine ești.

Particularitatea acestei practici la mănăstire, spre deosebire de cele de până acum, este aceea că întregul volum de muncă nu își are finalitatea în nota de la școală, ci constituie o muncă reală, preluată de arhitectul mănăstirii, cu scopul pregătirii proiectelor de dezvoltare - Mănăstirea Oașa este un loc în configurare și transformare - un loc în plină creștere spre dăinuire, din care am fost norocoși să îi fim martori la ctitorire. Prin urmare, studenții învață să fie responsabili în procesul de măsurare și desen, atât la munca de planșetă, cât și în teren. Mai mult decât atât, a fost relevantă o arhitectură vie, căreia studentul poate să-i cuprindă, pe hârtie, povestea și rostul aparținătorilor ei, devenirile cu temei, argumentele nespuse și alte lucruri adesea doar presupuse în procesul de investigare din tema de relevare.

Sora Alexandra și sora Cosmina au îndrumat apoi lumina prin spațiul mănăstiresc într-un foarte firesc parcurs ce aduce împreună o bisericuță de lemn destul de veche, dar fără pereche, o biserică de zid, mai mare, în stadiu de finisare, o clopotniță - clădire, cu spațiu de întrunire, chiliile cu pangar, fântână, lumânărar, trapeză, bucătărie, paraclis, o magazie, corpul „rustic” și „Renel”, zidul, poarta cu model și un corp de conferințe, lângă alte dependințe. Acestea enumerate au fost cele relevate de studenți de anul doi, pe calculator și foi, cu telemetre, rulete, în teren și la planșete.

Practica noastră de vară a fost de așa natură, potrivită, bunăoară, taberei de-arhitectură ținută aici, la munte, între cer și lume puncte - drept „cununa” prezentată, ce aduce, laolaltă, nume mari din breasla noastră - Mihai Popescu, Dorin Ștefan, Ana și Paul Moldovan. Dorel Cordoș a acceptat invitația de a ne însoți și-a ales a ne vorbi despre, poate, cea mai mare virtute în abordare: RĂBDARE. Sora Alexandra, complicele din partea mănăstirii, responsabilul primirii noastre-n deplasare ne-a vorbit foarte senin despre cum, într-un destin, nici n-ai cum să intuiești cât de mult poți să primești cu încredere-n divin și în propria poveste, purtată pe culmi și creste.

În această practica de vară, am oprit, în prima seară, lângă Alba Carolina, unde i-am schițat lumina. Patru zile mai târziu, ne-am plimbat și prin Sibiu, prin centru și la muzeu - pauză la relevu. Un loc astfel vizitat în această săptămână s-a cerut documentat prin schițe rapide de mână.

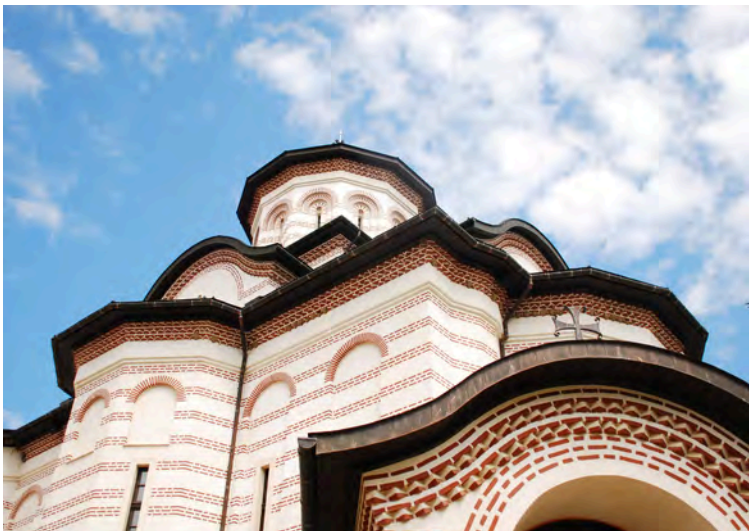
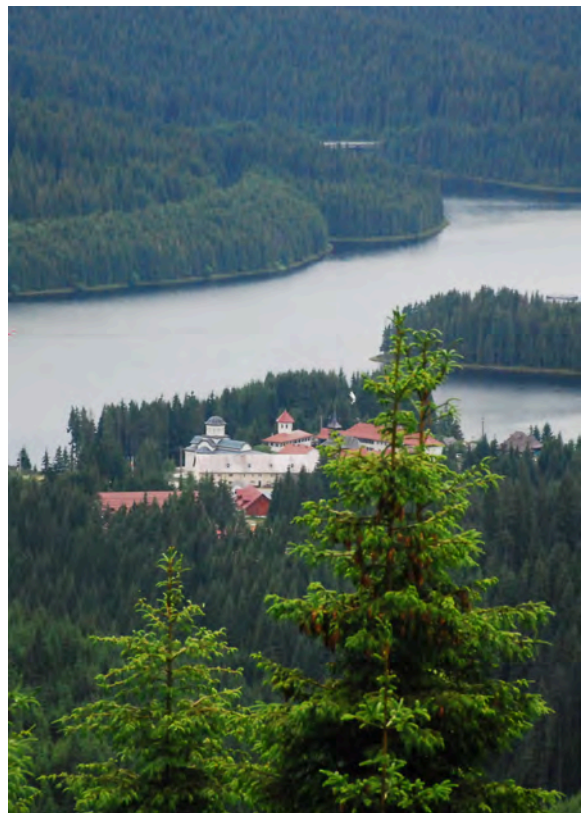
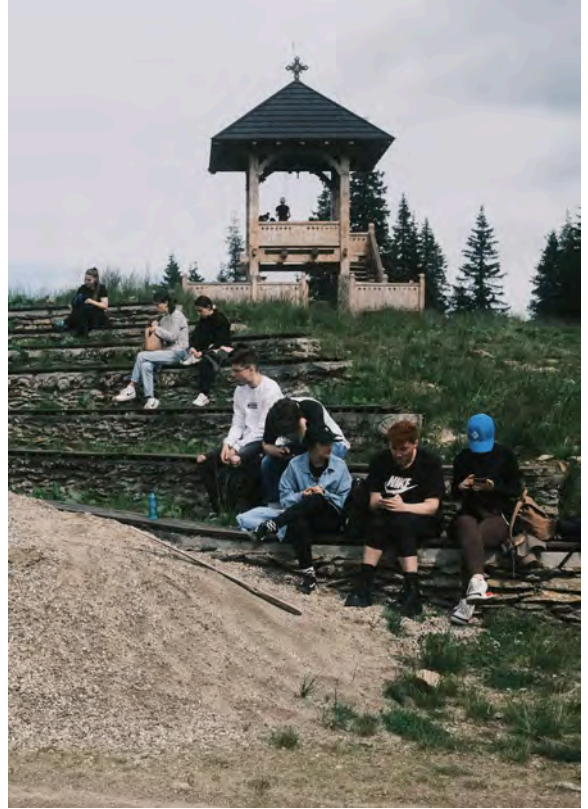
Tot în practica de vară am cântat și la chitară, mai cu forțe, mai cu șoapte, până când s-a făcut noapte. Am ajutat și la masă, după ordinea aleasă, am urcat pe munte, sus, peisajul ne-a sedus.

Săptămâna următoare, dată spre reprezentare, s-a desfășurat la școală, ca-n programa uzuală. Programul a fost completat cu câte un invitat pe la început de zi - la conferințele „Alții”.

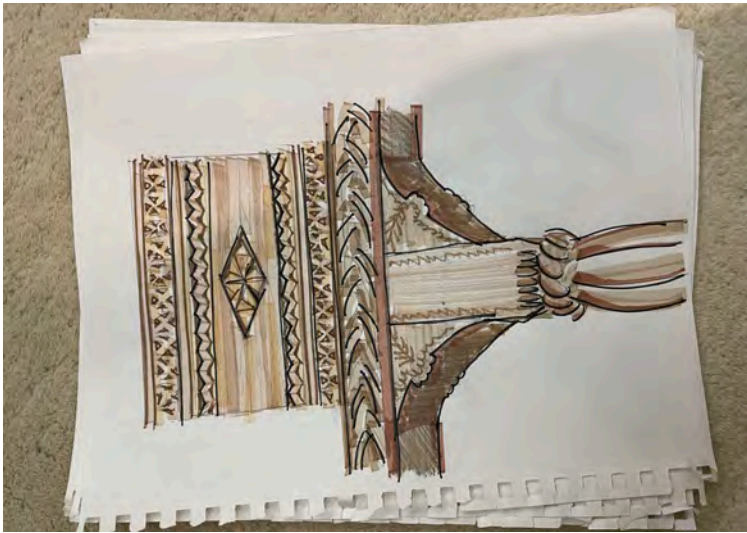
Munca a fost împărțită, echitabil stabilită - s-au predat zece dosare, reprezentând, fiecare, unul-două obiective cu schițe și perspective, fațade, planuri, secțiuni, *mindmaps* și alte minuni, de mână și digital - spațiul tridimensional. Desenele pe hârtie au inclus fotografii, tehnici *pop-up* și colaj, multă grijă și curaj, acuarele și grafit, liner, marker, biguit, toate-aduse împreună într-un relevu schițat de mână.

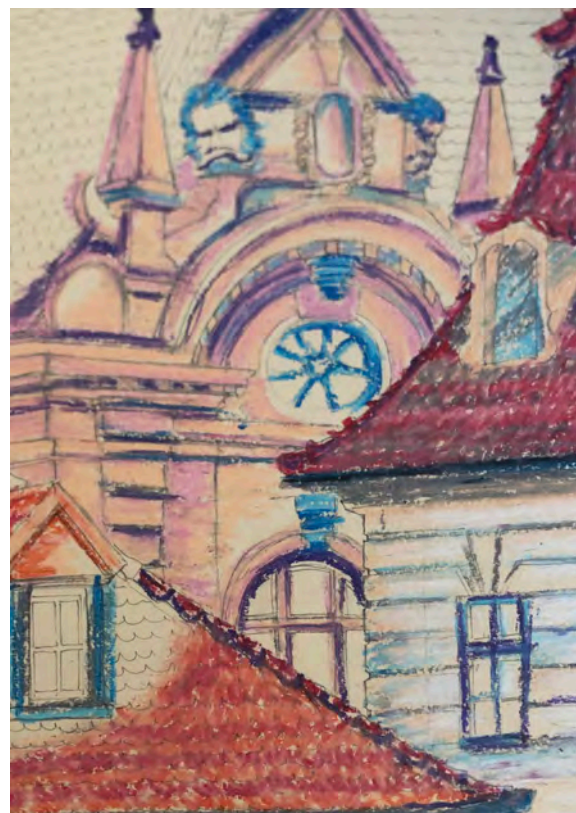
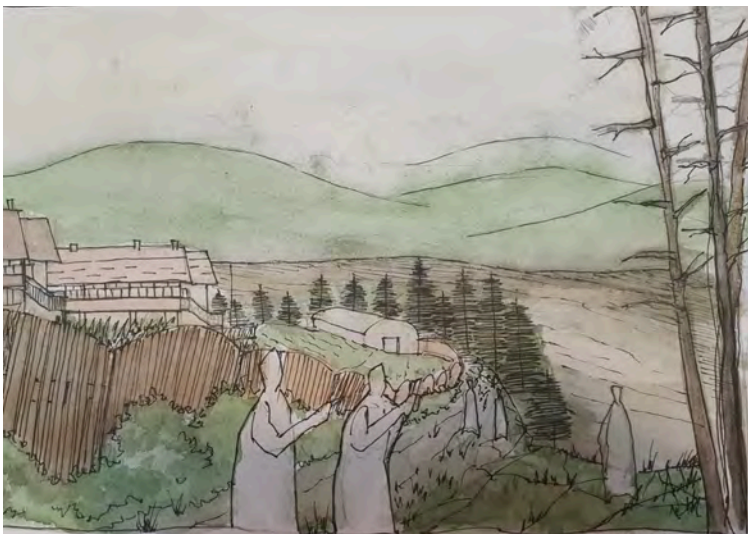

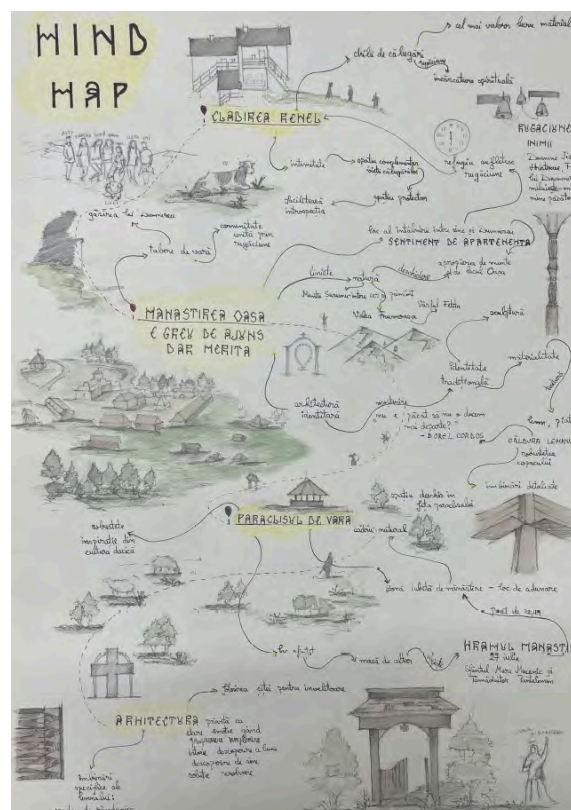
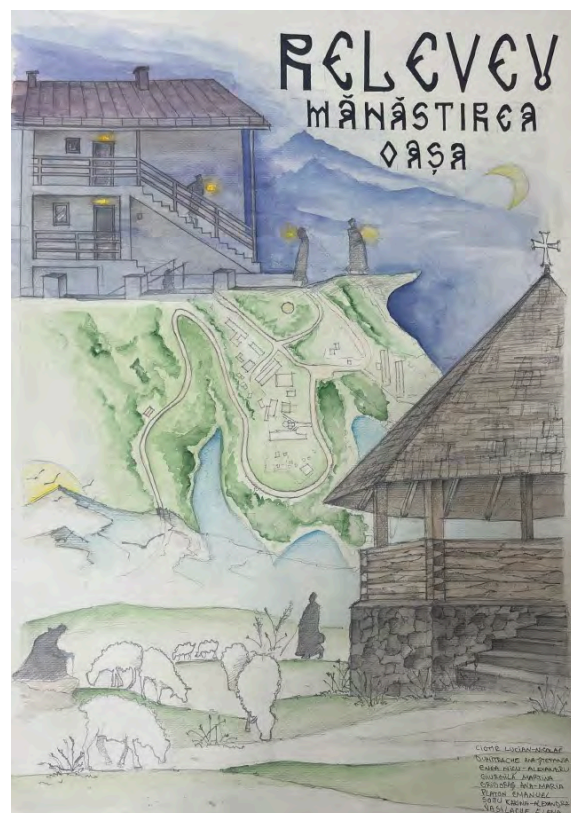

În dialog cu Andrei Pădure

Interviu — Radu Andrei

Arhitectura parametrică te-a fascinat din anii studenției. Care este diferența dintre imaginea pe care o aveai atunci și cea pe care o ai acum asupra acestui domeniu?

Aș începe prin a menționa ceea ce nu s-a schimbat din anii studenției și până acum, anume capacitatea de a construi unelte digitale. Am învățat să desenez pe hârtie și pe calculator, însă am realizat destul de repede că este un drum foarte lung de la stadiul de idee până la reprezentarea ei, indiferent de mediu. Inevitabil, cam tot ceea ce ține de imaginație se lovea de un proces fizic/mecanic de a muta un creion sau un mouse dintr-un loc în altul, care consuma destul de mult timp, exclusă fiind ideea de a stimula sau testa presupunerile cu care porneam la drum. Cel mai rapid fel de a itera era la nivel de schiță, doar că, bineînțeles, orice schiță simplă și expresivă, necesita și ea mulți ani de pregătire. Așadar, capacitatea de a construi unelte care să mă ajute în acest proces și în a înțelege și vizualiza natura problemelor (de geometrie, de cele mai multe ori) încă stă la baza a ceea ce fac în momentul de față. Referitor la ce e diferit: dacă inițial eram fascinat de geometrie, fațade, texturi, treptat am înțeles că provocarea se repetă, poate nu e identică, cu siguranță rimează, doar că la altă scară, de această dată de la schița de arhitectură până la finalizarea construcției. Lucrând pentru diverse proiecte precum aeroporturi, clădiri de birouri, *masterplan*-uri, infrastructură am început să observ nivelul de efort necesar pentru finalizarea unei construcții; în acest sens am devenit interesat de ideea de a automatiza procese și de a parametriza aspecte ale lucrului într-un birou, indiferent de specializare, arhitectura, inginerie, construcții.

După toți acești ani de practică în arhitectură, care crezi că sunt problemele cele mai serioase ale arhitecturii?

Consider că procesul de elaborare a unui proiect de la concept până la finalizarea construcției este o provocare majoră. Universul Arhitectură/Inginerie/Construcții este extrem de fragmentat. Efortul necesar, de

la concept până la finalizarea construcției, presupune coordonare între multe specialități (uneori pe o perioadă de câțiva ani), cu scopul de a determina și adresa probleme legate de costurile pentru materiale, provocările logistice, alegerea tehnicilor constructive adecvate și a echipei pentru implementare; totul pentru a livra un proiect la timp, în buget, conform specificațiilor. Acest flux de informații, pentru fiecare fază, în majoritatea cazurilor, se finalizează prin livrarea unui pachet 2D (planșe) care conține concluziile pașilor anteriori. Sunt de părere că aceste aspecte îngreunează procesul de inovație și nu lasă loc pentru ceea ce se întâmplă în alte domenii. Este un fenomen numit *disruption*.

Care este importanța calculatorului în meseria de arhitect?

Calculatorul ajută în procesul de experimentare, documentare și validare a presupunerilor înainte de a de a porni procesul de construcție și oferă potențialul, în viitor, de a comprima timpului din procesul de elaborare a proiectului.

Care ar fi relația ideală cu tehnologia în procesul de proiectare?

Relația ideală ar fi cea în care fiecare componentă (om/calculator) primește responsabilități specifice competențelor/capabilităților în care excelează. Omul ar trebui să se ocupe mai mult de elementele abstracte ale procesului: idee, coordonare, formulare și definire a problemei; iar calculatorul de procesele repetitive sau standardizabile și de uneltele care să îmbunătățească înțelegerea existentă a utilizatorului și să ajute în validarea deciziilor.

Care este importanța lucrului făcut de mână, a prototipului?

Încă nu există un algoritm care să înlocuiască capacitatea noastră de a intuit, interpreta ceva care să *se joace* cu idei și să ofere un răspuns adecvat pentru o problemă specifică. Calculatorul este bun pentru a optimiza dar nu neapărat pentru a schimba regulile în timpul jocului și pentru a reevalua abordarea unei probleme (algoritmi în sensul acesta există, însă nu cred că au fost implementați cu succes în zona de Arhitectură/Inginerie/Construcție).

Consider că schița, modelarea rapidă (de cele mai multe ori murdară/incompletă) reprezintă un alt fel de a gândi sau de a reprezenta intenții. Pe măsură ce gândești, desenezi; pe măsură ce desenezi, gândești.

Cum vezi viitorul arhitecturii?

Mai asemănător cu industria auto. Din ceea ce se construiește, atât ca proiect de arhitectură sau infrastructură, cred că 70-80% din obiectele produse, odată împărțite pe tipologii, se aseamănă între ele fără a avea diferențe semnificative; din acest motiv reprezintă un teren fertil pentru automatizare, optimizare. Tind să cred că în viitor vor fi mai multe companii care integrează vertical tot procesul de la concept la construcție în așa fel încât să ofere un catalog de opțiuni pentru utilizator/beneficiar și să livreze la timp și în buget. Costurile de operare/mentenanță cred că vor avea un impact mai mare asupra deciziei beneficiarilor. Spre exemplu, spațiile care compun o locuință cred că sunt în mai mare măsură asemănătoare decât diferite, iar dacă luăm în calcul procesul de urbanizare (aprox +2 miliarde de oameni la oraș până în 2050) nu-mi pot închipui o soluție în afara liniilor de producție specializate. Pe de altă parte, măsura în care poți optimiza un lucru ține de măsura în care culegi informație despre acel lucru. Voi specula acum, dar, nu văd de ce *Airbnb.com* sau *Booking.com* nu ar încerca să construiască un model al locuinței rentabile pentru închiriat, sau al locațiilor bune de investit, din moment ce parte din procesul lor de lucru este să colecteze imagini care fac referire la design interior, număr de camere, planimetrie și parametri specifici pentru locuințe, la care se adaugă acces la rata de ocupare, preț pe noapte, rentabilitate. Ikea, în egală măsură - pentru mobilarea unui dormitor/bucătărie/living etc; orice altă companie de tehnologie care îți permite să

scanezi locul de amplasare cu scopul de a-ți oferi sugestii, iar pe măsură ce aduce sugestii, chiar și greșite, oferă clientului șansa de a corecta rapid, de a testa lucruri noi, asta ar putea ajuta la identificarea trendurilor și modelarea unui profil al utilizatorului și nu văd cum arhitecții ar putea concura cu așa ceva.

Cum vezi viitorul educației de arhitectură?

Mai granulară, mai specifică, facultatea cred că oferă direcțiile principale, scheletul, pe care se poate construi funcție de interesul personal. Dacă acum 10-15 ani accesul la informație era limitat, în momentul de față consider că o conexiune la internet devine marele egalizator în ceea ce privește construirea unei agende personale de studiu. Bineînțeles, aici apare și o provocare între vechi și nou, deoarece „vechiul” este un drum bătut care a dat rezultate foarte mult timp, iar „noul” de multe ori pare atrăgător, dar nu totdeauna duce către ceva folositor. Dacă înainte nu aveam acces la informații, acum nu avem suficient de mult timp să le *digerăm* pe toate.

Există un set de discipline pe care îl apreciezi ca fiind vital și pe care ai fi vrut să le studiezi sau să le aprofundezi mai mult în facultate?

Poate nu vital, dar cu siguranță cu impact: programarea și matematica îmi par destul de importante și felurile în care se pot aplica în diferitele faze a proiectului. Ce mi-aș fi dorit, dar îmi închipui că e destul de complicat, este un set de ore dedicate spre a oferi o idee despre enorma distanță dintre linia trasă pe calculator și cea trasă în pământ și a încercărilor care vin pe parcurs.

Pentru că revista noastră se adresează în primul rând studenților arhitecți, ce sfaturi, ce sugestii le oferi celor care descoperă, seduși, încă din primii ani, dimensiunea pe care o deschide larg spre explorare (și spre viitor) mediul și spațiul virtual, arhitectura digitală, cea parametrică cu deosebire?

Învățatul nu se oprește odată cu facultatea, e mai probabil o atitudine/un fel de a fi, și, în consecință, aș atrage atenția asupra alimentării și menținerii stării de curiozitate. Orice ai încerca să faci, la început, cel mai probabil va fi greșit, și asta e ok. Trebuie acceptată greșeala ca parte din procesul de învățare, de învățat lecțiile rapid și de reiterat.

Diana Schwab & Anca Spînu

Gândul din spatele copertei

CV Narativ

Diana și Anca sunt arhitecte. Încă în perioadă de acomodare cu această titulatură, descoperă zilnic din valențele profesiei. În timpul facultății au participat împreună sau separat la concursuri de arhitectură, design interior, intervenții în spațiul public, design de obiect sau text de arhitectură.

În prezent, Diana este arhitect stagiar în cadrul biroului de arhitectură *Miolk*, iar Anca lucrează alături de echipa de la *A+noima*. Proiectează case care cântă cu lumină și încearcă, prin gesturi simple, să modeleze spații și experiențe care fac viața mai frumoasă.

Interviu

Care este rolul unei reviste de arhitectură?

Să stârnească inspirație, să activeze simțul critic și să consolideze o cultură arhitecturală de bază.

Pornim fiecare proiect căutând în reviste sau online referințe ale altor bune practici și găsim repere generatoare de noi soluții. Atuul revistei de arhitectură îl reprezintă conținutul curatoriat cu grijă; nu este doar o avalanșă de imagini, arhitectura devine un discurs narativ. Explică procese, concepte, filosofii.

Deși specificul revistei este de a surprinde în general preocupările cotidiene, revistele de arhitectură păstrează în ele un conținut care nu este relevant doar în momentul imediat, ci asigură o resursă atemporală de informație.

Cum a fost pentru voi să lucrați la primul număr al revistei Arhipelarg?

A fost în primul rând, un foarte util exercițiu pentru diplomă și disertație și bineînțeles pentru structurarea portofoliilor pentru angajare. Am avut contextul și timpul să învățăm despre ierarhizarea informațiilor într-o publicație, despre coloane, diagonale, fonturi și cuvinte orfane. Tindem deseori să lăsăm pe ultima sută de metri modul în care organizăm prezentările proiectelor, atât ca parte grafică, dar și ca text/discurs. Raportându-ne la proiecte ca la articole ale unei reviste, gestionăm mult mai bine modul în care livrăm informațiile persoanelor străine de proiect.

Structura revistei a trecut prin multiple filtre, propuneri de rubrici, titluri, subtitluri, astfel încât conținutul ei să fie cât mai relevant pentru ceea ce reprezintă Facultatea de Arhitectură din Iași. A fost în același timp prilej de dezbateri, exersând aptitudini de comunicare și argumentare, atât în interiorul echipei, cât și cu autorii proiectelor și articolelor prezente în revistă.

Ne-am bucurat să fim alături de cei care au pornit o astfel de inițiativă și așteptăm să vedem cum se va dezvolta de la un număr la altul.

Care este povestea din spatele ilustrației de pe coperta revistei?

La doi ani după terminarea facultății, când s-au mai distanțat emoțiile susținerii proiectului de diplomă, ne-am îngăduit să fim nostalgice. De aceea, propunerea noastră de copertă este ancorată în momentele când căutam un nume potrivit pentru revistă.

Arhipelarg și-a propus să vorbească despre arhitectură pe larg, despre toate subiectele care puse laolaltă întregesc o imagine coerentă a preocupărilor studenților arhitecți.

Pentru coperta celui de-al doilea număr, reprezentarea grafică surprinde tot o arhitectură pe larg, de această dată a spațiului care ne găzduiește timp de șase ani. Colajul este o colecție de elemente fizice, ușor recognoscibile - uși, ferestre, pardoseli, scări - pline de semnificații. Deși fiecare element poate fi înțeles individual, luate împreună generează o experiență capabilă să puncteze parcursul zilnic al studenților prin facultate.

Diana Schwab

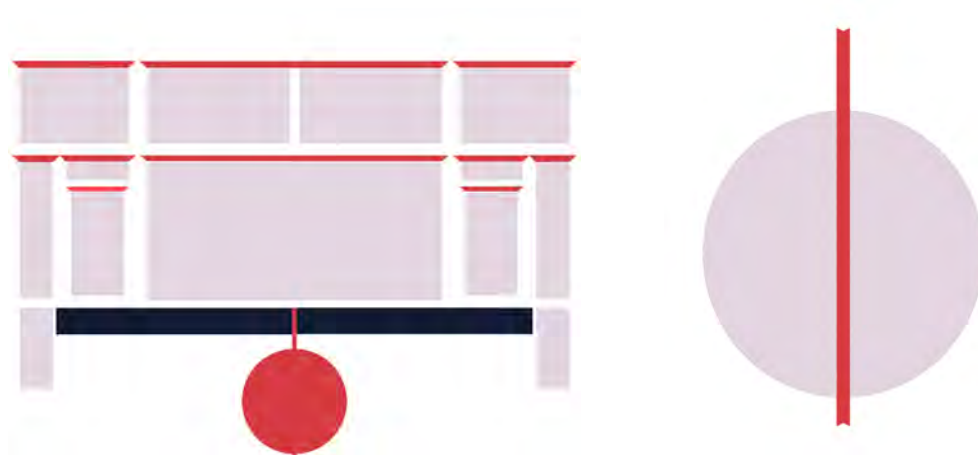
Anca Spînu

CV narativ și interviu

componente copertă
Arhipelarg

componente copertă
Arhipelag

De ce este valoroasă munca în echipă în arhitectură?

Pentru noi a fost întotdeauna mai ușor să lucrăm în echipă, chiar și atunci când nu se impunea. A însemnat accelerarea procesului de învățare și schimbul constant de informație. Multe dintre lucrurile pe care le știm, le-am deprins și de la colegi. Lucrând împreună am învățat despre împărtășirea ideilor și acceptarea cu entuziasm a acestora, dar și despre comunicare deschisă și feedback, cu răbdare în cazurile în care gândurile nu ni s-au aliniat. Am înțeles că într-o echipă este importantă descoperirea atuurilor individuale și, mai ales, modurile prin care acestea sunt aduse împreună. Entuziasmul pe care unii dintre noi îl au pentru realizat axonometrii, pus texturi pe fațade sau finețuri tehnice devine la un moment dat molipsitor, după multe ore de lucru la aceeași planșetă sau monitoare alăturate. Îngrijorările unora sunt

compensate de optimismul celorlalți, responsabilitățile împărțite, iar la finalul unei zile de muncă, cu toții avem o cultură muzicală mai vastă.

Pe parcursul anilor, în paralel cu construirea treptată a unei echipe ce reușea să se sudeze din ce în ce mai bine pentru a răspunde mediului academic și profesional, de la semestru la semestru, ia formă un context cu iz de prietenie, dincolo de arhitectură.

Ne este din ce în ce mai clar că arhitectura este un proces colaborativ. Fie că am lucrat cu colegi diferiți în timpul facultății, am făcut *internship*-uri la birouri cu specific diferit sau ne bucurăm de experiențe de stagiu în contexte diverse, arhitectura este întotdeauna imaginată și proiectată din perspective multiple, niciodată la un singur punct de fugă.

